

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

27 juni 2018

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 21–24 november 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 352, 19.10.2017.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdena den 30 november och 1 december 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 363, 26.10.2017.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 22 november 2016

2018/C 224/01	Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om Europeiska centralbankens årsrapport för 2015 (2016/2063(INI))	2
2018/C 224/02	Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om grönboken om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag (2016/2056(INI))	8
2018/C 224/03	Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om en europeisk försvarsunion (2016/2052(INI))	18
2018/C 224/04	Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om frigörande av potentialen med passagerartransporter på vatten (2015/2350(INI))	29
2018/C 224/05	Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om ökning av utvecklingsarbetets effektivitet (2016/2139(INI))	36

Onsdagen den 23 november 2016

2018/C 224/06	Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om fullbordandet av Basel III (2016/2959(RSP))	45
2018/C 224/07	Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) (2016/2067(INI))	50
2018/C 224/08	Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter (2016/2030(INI))	58
2018/C 224/09	Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om teckenspråk och professionella teckenspråkstolkare (2016/2952(RSP))	68
2018/C 224/10	Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om utkastet till kommissionens genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet bentazon i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (D047341/00 – 2016/2978(RSP))	75

Torsdagen den 24 november 2016

2018/C 224/11	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om fallet Gui Minhai, den fängslade förläggaren i Kina (2016/2990(RSP))	78
2018/C 224/12	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om situationen för Guarani-Kaiowá i den brasilianska delstaten Mato Grosso do Sul (2016/2991(RSP))	82
2018/C 224/13	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om fallet Ildar Dadin, samvetsfånge i Ryssland (2016/2992(RSP))	85
2018/C 224/14	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om situationen i Syrien (2016/2933(RSP))	88
2018/C 224/15	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om förbindelserna mellan EU och Turkiet (2016/2993(RSP))	93
2018/C 224/16	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor (2016/2966(RSP))	96
2018/C 224/17	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2015 (2016/2150(INI))	101
2018/C 224/18	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om "Vägen mot ett slutligt moms-system och bekämpning av momsbedrägeri" (2016/2033(INI))	107
2018/C 224/19	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter (2016/2076(INI))	117
2018/C 224/20	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om nya möjligheter för små transportföretag, inklusive samarbetsbaserade affärsmodeller (2015/2349(INI))	127
2018/C 224/21	Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om situationen i Vitryssland (2016/2934(RSP))	135

Torsdagen den 1 december 2016

2018/C 224/22	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om Europeiska unionens solidaritetsfond: en utvärdering (2016/2045(INI))	140
2018/C 224/23	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om situationen i Italien efter jordskalven (2016/2988(RSP))	145
2018/C 224/24	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om kommissionsledamöternas intresserklaringar – riktlinjer (2016/2080(INI))	150
2018/C 224/25	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om ansvarsskyldighet, ersättning och ekonomisk säkerhet avseende olje- och gasverksamhet till havs (2015/2352(INI))	157
2018/C 224/26	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om situationen i Demokratiska republiken Kongo (2016/3001(RSP))	163
2018/C 224/27	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om tillgång till energi i utvecklingsländerna (2016/2885(RSP))	167
2018/C 224/28	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet (2016/2011(INI))	173

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 22 november 2016

2018/C 224/29	Europaparlamentets beslut av den 22 november 2016 om begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2115(IMM))	176
2018/C 224/30	Europaparlamentets beslut av den 22 november 2016 om begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2107(IMM))	178

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 22 november 2016

2018/C 224/31	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 november 2016 om utkastet till rådets genomförandebeslut om godkännande av Europeiska polisbyråns (Europol) ingående av avtalet om operativt och strategiskt samarbete mellan Ukraina och Europol (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))	180
2018/C 224/32	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 november 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1342/2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))	182
2018/C 224/33	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 november 2016 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU med avseende på skattemyndigheters tillgång till information om penningtvätt (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))	183

Onsdagen den 23 november 2016

2018/C 224/34

P8_TA(2016)0438

Utsläpp av vissa luftföroreningar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 november 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar och om ändring av direktiv 2003/35/EG (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

P8_TC1-COD(2013)0443

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 november 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG

193

Torsdagen den 24 november 2016

2018/C 224/35

P8_TA(2016)0447

Makroekonomiskt stöd till Jordanien ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Hashemitiska konungariket Jordanien (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

P8_TC1-COD(2016)0197

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/... om ytterligare makroekonomiskt stöd till Hashemitiska konungariket Jordanien

194

2018/C 224/36

P8_TA(2016)0448

Verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (omarbetning) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

P8_TC1-COD(2014)0091

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (omarbetning)

196

Torsdagen den 1 december 2016

2018/C 224/37

P8_TA(2016)0457

En tullkodex för unionen, för varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, för varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

P8_TC1-COD(2016)0229

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 1 december 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, för varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg

198

2018/C 224/38	P8_TA(2016)0458	
	Tillämpningsdag: Faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) vad gäller förordningens tillämpningsdag (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0355	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 1 december 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) vad gäller förordningens tillämpningsdag	199
2018/C 224/39	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kiribati om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))	201
2018/C 224/40	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Salomonöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))	202
2018/C 224/41	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Mikronesiska federationen om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))	203
2018/C 224/42	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Tuvalu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))	204
2018/C 224/43	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om undertecknande av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Marshallöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))	205
2018/C 224/44	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionen om skydd av personuppgifter i samband med förebyggande, utredning, upptäckt och lagföring av brott (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))	206
2018/C 224/45	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ghana, å andra sidan (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))	207
2018/C 224/46	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter under 2016 (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))	208

2018/C 224/47	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 till den allmänna budgeten 2016: Aktualisering av anslagen för att ta hänsyn till de senaste förändringarna i fråga om migrations- och säkerhetsfrågor, minskning av betalnings- och åtagandebemyndiganden till följd av den samlade överföringen, utvidgning av Efsi, ändring av Frontex tjänsteförteckning och aktualisering av avsatta medel (egna medel) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))	210
2018/C 224/48	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 5/2016 för budgetåret 2016: Genomförande av beslutet om egna medel 2014/335/EU, Euratom efter avslutandet av ratificeringsprocessen och dess ikraftträdande den 1 oktober 2016 (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))	213
2018/C 224/49	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att ge stöd till Tyskland (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))	215
2018/C 224/50	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 6/2016 för budgetåret 2016 som åtföljer förslaget om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för Tyskland (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))	217
2018/C 224/51	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter under 2017 (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))	219
2018/C 224/52	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för finansiering av omedelbara budgetåtgärder för att hantera den pågående migrations-, flykting- och säkerhetskrisen (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))	222
2018/C 224/53	Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att möjliggöra utbetalning av förskott från unionens allmänna budget för 2017 (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))	225
2018/C 224/54	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om det gemensamma förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som förlikningskommittén har antagit inom ramen för budgetförfarandet (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))	227

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 21–24 november 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 352, 19.10.2017.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdena den 30 november och 1 december 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 363, 26.10.2017.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 22 november 2016

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0433

Europeiska centralbankens årsrapport för 2015

Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om Europeiska centralbankens årsrapport för 2015 (2016/2063(INI))

(2018/C 224/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska centralbankens årsrapport för 2015,
- med beaktande av artikel 284.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 123.1 i EUF-fördraget,
- med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 15,
- med beaktande av artikel 132.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0302/2016), och av följande skäl:
 - A. Angående ett eventuellt brittiskt utträde ur EU har ordförande Draghi korrekt konstaterat att "den omfattning i vilken de ekonomiska utsikterna kommer att påverkas beror på de förestående förhandlingarnas tidsramar, utveckling och slutliga resultat. Hittills har euroområdet ekonomi varit motståndskraftigt, men på grund av osäkerhet är vårt referensscenario utsatt för risker för sämre utfall." Vidare har Draghi konstaterat att "oavsett vilken typ av förbindelser som skapas mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket är det mycket viktigt att den inre marknadens integritet respekteras. Oavsett hur resultatet ser ut måste det säkerställas att alla aktörer omfattas av samma regler".
 - B. Enligt kommissionens senaste vårprognos förväntas reelltillväxten i euroområdet bli måttlig och geografiskt ojämn – 1,6 % under 2016 och 1,8 % under 2017, jämfört med 1,7 % under 2015.
 - C. Enligt samma prognos förväntas arbetslösheten i euroområdet uppvisa en nedgång från 10,9 % i slutet av 2015 till 9,9 % i slutet av 2017. Skillnaderna mellan medlemsstaternas arbetslöshet fortsatte att öka under 2015, med siffror som varierar från 4,6 % i Tyskland till 24,9 % i Grekland.
 - D. Enligt samma prognos kommer det offentliga underskottet i euroområdet att gradvis minska från 2,1 % 2015 till 1,9 % 2016 och 1,6 % 2017. Även skuldkvoten i förhållande till BNP förväntas minska för första gången sedan krisens utbrott, även om fyra länder i euroområdet fortfarande omfattas av kommissionen förfarande vid alltför stora underskott, dvs. Frankrike, Spanien, Grekland och Portugal. Cypern, Irland och Slovenien har tack vare makroekonomiska program lyckats sänka sina underskott under referensvärdet 3 % av BNP.

Tisdagen den 22 november 2016

- E. Enligt samma prognos förväntas euroområdet för både 2016 och 2017 uppvisa ett externt överskott på ca 3 % av BNP. En hård brexit kan komma att få negativa följder för handelsbalansen i både EU och Förenade kungariket, eftersom Förenade kungariket är en av euroområdets viktigaste handelspartner.
- F. Enligt artikel 127.5 i EUF-fördraget ska Europeiska centralbankssystemet bidra till att upprätthålla den finansiella stabiliteten.
- G. Enligt artikel 127.2 i EUF-fördraget ska Europeiska centralbankssystemet bidra till att "främja väl fungerande betalningssystem".
- H. Enligt ECB:s prognos för september 2016 kommer den genomsnittliga inflationstakten i euroområdet, efter att ha varit noll 2015, att hålla sig nära denna nivå 2016 (0,2%), uppgå till 1,2 % 2017 och till 1,6 % 2018. Den låga inflationstakten de senaste åren hänger bland annat ihop med de låga energipriserna.
- I. Inflationsmålet blir svårare att nå på grund av konsolideringen av de demografiska trenderna, fortsatt låga energipriser och de fulla återverkningarna av globaliseringen av handeln och finansmarknaderna på ett europeiskt samhälle som karakteriseras av hög arbetslöshet. Deflationstrycket är en följd av avsaknad av investeringar och en svag samlad efterfrågan.
- J. I mars 2015 lanserade ECB ett utökat program för köp av tillgångar, vilket uppgick till 1,1 biljoner EUR och skulle enligt de ursprungliga planerna löpa till september 2016.
- K. Detta program har senare uppgraderats och köpen av tillgångar planeras äga rum fram till mars 2017 för ett totalt belopp som bör ligga nära 1,7 biljoner EUR. Förteckningen över godtagbara tillgångar har utökats och omfattar nu även icke-finansiella företagsobligationer och obligationer som emitteras av lokala och regionala myndigheter. Det har förekommit oro över de allt högre risknivåerna i ECB:s balansräkning.
- L. ECB har köpt värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet för sammanlagt 19 094 miljoner EUR sedan köpprogrammet inleddes.
- M. ECB lättade ytterligare på sin penningpolitik genom att sänka sina centrala interventionskurser till aldrig tidigare skådade nivåer, så att de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna och inlåningsfaciliteten låg på en så låg nivå som 0 % respektive -0,40 % i mars 2016. ECB skapar incitament för bankernas utlåning och genomför i detta syfte en rad långfristiga refinansieringstransaktioner.
- N. Enligt ECB syftade inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen till en konsekvent tillämpning av mikrotillsyn och verkställande i hela euroområdet för att säkerställa lika villkor för bankverksamhet och införa en gemensam värderingsmetod (översyns- och utvärderingsprocess).
- O. ECB:s ordförande har fortsatt att betona att man brådskande måste genomföra de välbehövda strukturreformerna i euroområdet.
- P. ECB stöder den enkla, öppna och standardiserade värdepapperiseringsramen och de minskade kapitalkrav som denna ram resulterar i, och som kommer att ge nytt liv åt både värdepapperiseringsmarknaderna och finansieringen av realsektorns ekonomi.
- Q. Genom artikel 123 i EUF-fördraget och artikel 21 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken förbjuds finansiering av staters underskott.

Tisdagen den 22 november 2016

1. Europaparlamentet betonar att euroområdet fortfarande karakteriseras av hög arbetslöshet, alltför låg inflation och stora makroekonomiska obalanser, inbegripet obalanser i bytesbalansen, och att euroområdet dessutom står inför en mycket låg produktivitetsökning, vilket är resultatet av bristen på investeringar – 10 procentenheter under nivån före krisen – uteblivna strukturreformer och en svag intern efterfrågan. Parlamentet konstaterar att den höga offentliga skuldsättningen och särskilt det stora antalet nödlidande lån och en fortfarande underkapitaliserad banksektor i vissa medlemsstater fortfarande splittrar euroområdets finansmarknad, vilket därmed minskar handlingsutrymmet för att stödja de mest sårbara ekonomierna. Parlamentet betonar att en sund finanspolitik och socialt välvägd strukturreformer inriktade på en produktivitetsökning är den enda möjligheten att åstadkomma hållbara ekonomiska förbättringar i dessa medlemsstater.
2. Europaparlamentet understryker Europeiska centralbankens federala karaktär utan vetorätt för medlemsstaterna, vilket har gjort det möjligt för banken att agera på ett beslutsamt sätt för att klara krisen.
3. Europaparlamentet inser att ECB, mot bakgrund av denna mycket komplexa situation och riskerna för en utdragen period av låg inflation, handlade inom ramen för sitt mandat enligt artikel 127 i EUF-fördraget när banken antog extraordinära åtgärder för att få upp inflationen till nivån för det medelfristiga målet på 2 %. Åtgärderna var sålunda inte olagliga⁽¹⁾. Parlamentet konstaterar att sedan programmet för köp av tillgångar inleddes i mars 2015, och tack vare programmen för riktade långfristiga refinansieringstransaktioner med fokus på realekonomin, har de finansiella förhållandena förbättrats en aning, vilket har främjat en återhämtning för utlåning till företag och hushåll inom euroområdet. Parlamentet konstaterar att dessa åtgärder även bidragit till en minskad spread för vissa euroländers statsobligationer. Parlamentet noterar att förbättringarna inte har påverkat medlemsstaterna likadant och att kreditefterfrågan fortfarande är svag i vissa medlemsstater.
4. Europaparlamentet betonar att ECB i juni 2016 inledde en ny serie av fyra målinriktade långsiktiga refinansieringstransaktioner (TLTRO II). Parlamentet påpekar att programmets incitamentsstruktur har förändrats jämfört med den ursprungliga TLTRO, eftersom vissa banker kommer att kunna låna mot negativ ränta även om de inte ökar sin nettoutlåning till realekonomin.
5. Europaparlamentet är bekymrat över att ECB genom att erbjuda likviditet till negativa räntor, men avlägsna kraven för att bankerna ska återbetala medlen om de inte uppnår sitt riktmärke för utlåning, försvagar länken mellan tillhandahållandet av centralbankslikviditet och utlåning till realekonomin, som var kärnan i TLTRO-konceptet.
6. Europaparlamentet välkomnar Europeiska centralbankens kategoriska löfte i juli 2012 om att göra vad som krävs för att försvara euron, som har varit avgörande för att säkerställa euroområdets finansiella stabilitet.
7. Europaparlamentet anser att programmet för köp av tillgångar skulle få större effekt på den europeiska ekonomin om det åtföljdes av effektiva och socialt välvägd strukturreformer avsedda att öka den europeiska ekonomins konkurrenskraft, och om det förfogade över en större andel köp av EIB-obligationer, i synnerhet relaterade till TEN-T och TEN-E (projekt med påvisat europeiskt mervärde ur social och ekonomisk synvinkel) och värdepapperiserade lån till små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar ECB att utarbeta en undersökning för att analysera vilka konsekvenser programmet för köp av tillgångar skulle få om ECB hade möjlighet att på sekundärmarknaderna köpa sådan offentlig skuld i medlemsstaterna som har en direkt koppling till investerings- och forskningsutgifter. Parlamentet oroar sig för att direkta köp av obligationer som utfärdas av icke-finansiella företag inom programmet för köp av värdepapper inom företagssektorn – vilket skulle kunna vara motiverat i den aktuella situationen – kan få snedvridande effekter.
8. Europaparlamentet håller med ECB:s ordförande Mario Draghi om att den gemensamma penningpolitiken inte ensam kan stimulera en ökad efterfrågan om den inte kompletteras med en sund finanspolitik och ambitiösa och socialt välvägd strukturreformprogram på medlemsstatsnivå. Parlamentet påminner om att ECB:s främsta mål enligt dess mandat i primärrätten i EU-fördragen är att trygga prisstabilitet för att garantera en stabil investeringsmiljö. Parlamentet anser att penningpolitiken allena inte är det lämpliga verktyget för att lösa strukturproblem i den europeiska ekonomin. Parlamentet understryker att den förväntade ekonomiska återhämtningen inte kan ersätta nödvändiga strukturreformer. Parlamentet riktar i detta sammanhang uppmärksamhet mot färsk forskning och diskussioner angående en eventuell nedgång i de observerade neutrala räntorna i hela världen under det senaste decenniet. Parlamentet påpekar att en sådan situation skulle leda till att penningpolitiken blir mer begränsad och mindre effektiv, eftersom den oftare skulle löpa risken att hamna omkring 0 % (Zero Lower Bound [ZLB]).

⁽¹⁾ Enligt vad som nyligen bekräftats av Europeiska unionens domstol och Tysklands federala författingsdomstols dom av den 21 juni 2016.

Tisdagen den 22 november 2016

9. Europaparlamentet håller med om att en väl fungerande, diversifierad och integrerad kapitalmarknad skulle stödja kanalerna för överföring av den gemensamma penningpolitiken. Parlamentet begär i detta sammanhang ett stegvist slutförande och ett fullständigt genomförande av bankunionen och medlemsstaternas fullständiga efterlevnad av dess tillhörande lagstiftning, samt uppbyggnaden av en kapitalmarknadsunion, eftersom detta skulle vara ett avgörande steg för att förbättra effektiviteten hos den gemensamma penningpolitiken och mildra de risker som uppstår till följd av en chock i finanssektorn. Parlamentet anser att det är av avgörande betydelse att lösa frågan om nödlidande lån för de nationella banksektorer som drabbats hårdast för att återställa en smidig överföring av penningpolitiken i hela området.

10. Europaparlamentet understryker att man i samband med strukturreformer och socialt balanserade reformer inom ekonomin och på arbetsmarknaden också till fullo bör beakta de demografiska utmaningarna i Europa, i syfte att hantera deflationstrycket och skapa incitament för en mer balanserad demokratisk struktur som skulle göra det lättare att bibehålla ett inflationsmål på ca 2 %. Parlamentet betonar risken för negativa investeringsförväntningar om den demografiska utvecklingen är ogynnsam.

11. Europaparlamentet konstaterar emellertid att även om de okonventionella åtgärdernas effekter, risker och sidoeffekter har varit betydande, i synnerhet när det gäller finansieringsvillkoren för banker i periferin, förväntas inte inflationen närma sig det medelfristiga målet på 2 % under tiden fram till 2017. Parlamentet konstaterar att den aktuella återhämtningen inom bank- och finansmarknadsutlåningen är geografiskt ojämnt fördelad bland medlemsstaterna och har inte hittills till fullo genererat den förväntade effekten på det befintliga investeringsgapet inom euroområdet. Parlamentet betonar att det inte bara är bristande tillgång till finansiella medel som är orsaken till avsaknaden av investeringar utan även den låga efterfrågan på krediter, och att det är nödvändigt att främja strukturreformer som direkt underlättar investeringar och tillväxt. Parlamentet uppmärksammar den minskade tillgången till högkvalitativa tillgångar som accepteras av institutionella investerare internationellt.

12. Europaparlamentet påpekar att samtidigt som effekterna på realekonomin har varit mycket begränsade har banker kunnat få tillgång till finansiering praktiskt taget utan kostnad, vilket direkt har subventionerat deras balansräkningar. Parlamentet beklagar att omfattningen av denna subvention, trots att den utgör en tydlig finanspolitisk spridningseffekt från den monetära politiken, inte övervakas och offentliggörs och att inga stränga villkor ställs för huruvida eller på vilket sätt subventionen investeras. Parlamentet insisterar på att alla extraordinära åtgärder av detta slag bör åtföljas av åtgärder för att mildra snedvridningar av marknader och ekonomin.

13. Europaparlamentet beklagar det rådande, dock gradvis minskande, gapet mellan de finansieringsnivåer som beviljas små och medelstora företag och de nivåer som beviljas större företag, ränteskillnaden mellan små och stora lån och mellan kreditvillkoren för små och medelstora företag i olika länder i euroområdet, men medger att penningpolitikens möjligheter att åstadkomma förändringar är begränsad i detta avseende. Parlamentet betonar att det ihållande behovet av justeringar av balansräkningar bland annat påverkar tillgången till krediter för små och medelstora företag i vissa medlemsstater. Parlamentet betonar dessutom risken för ytterligare en eventuell konkurrenssnedvridning om ECB köper obligationer från stora företag på kapitalmarknaden, där de underliggande urvalskriterierna inte borde skapa ytterligare snedvridningar, i synnerhet när det gäller riskramen, och där små och medelstora företag utesluts.

14. Europaparlamentet understryker att en utdragen period med rak avkastningskurva skulle kunna minska bankernas lönsamhet, i synnerhet om de inte anpassar sina affärsmodeller, och skulle kunna skapa potentiella risker, i synnerhet för privat sparande och pensions- och försäkringsfonder. Parlamentet varnar för att en tillbakagång i bankernas lönsamhet skulle kunna dämpa deras beredvillighet att utveckla utlåningsverksamheten. Parlamentet pekar särskilt på de negativa konsekvenserna av en sådan räntepolitik för lokala och regionala banker och sparbanker med svag finansiering från finansmarknaderna, och på riskerna inom försäkrings- och pensionsbranschen. Parlamentet efterlyser därför en särskild och fortsatt övervakning av verktyget negativ ränta, dess genomförande och dess effekter. Parlamentet betonar behovet av att denna politik med ultralåga (negativa) räntor trappas ner på ett lämpligt och försiktigt sätt och vid rätt tidpunkt.

15. Europaparlamentet förstår varför negativa räntor har införts, men understryker sin oro över de potentiella konsekvenserna av negativa räntor för enskilda sparare och pensionssystemens finansiella balans och när det gäller utvecklingen av tillgångsbubblor. Parlamentet är oroat över att långfristiga sparräntor i vissa medlemsstater är lägre än inflationen. Parlamentet anser att dessa negativa effekter på inkomsterna, till följd av demografiska trender och kulturella sparpreferenser, kan orsaka en ökning av hushållens sparande, vilket skulle kunna inverka negativt på den inhemska efterfrågan i euroområdet. Med hänsyn till att inlåningsräntorna sällan rör sig nedåt varnar parlamentet för att fördelarna med att låta inlåningsräntorna hos ECB falla ännu djupare ned i negativt territorium kan vara begränsade.

Tisdagen den 22 november 2016

16. Europaparlamentet är fortsatt oroat över de betydande nivåerna av icke omsättningsbara tillgångar och tillgångsbaserade värdepapper som ställs som säkerhet i eurosystemet inom ramen för dess refinansieringstransaktioner. ECB uppmanas på nytt att lämna information om vilka centralbanker som har accepterat sådana värdepapper och att redovisa värderingsmetoderna för sådana tillgångar. Parlamentet understryker att en sådan redovisning skulle vara till nytta för den parlamentariska granskningen av de tillsynsuppgifter som tilldelats ECB.

17. Europaparlamentet uppmanar ECB att undersöka hur transmissionen av penningpolitiken skiljer sig mellan de medlemsstater som har centraliserade och koncentrerade banksektorer och dem som förfogar över ett mer diversifierat nät av lokala och regionala banker, liksom mellan länder som i större utsträckning anlitar banker eller kapitalmarknaderna för finansieringen av sin ekonomi.

18. Europaparlamentet uppmanar ECB att noggrant bedöma riskerna för att det i framtiden uppstår bostadsbubblor på grund av ECB:s politik med ultralåga (negativa) räntor, särskilt mot bakgrund av kraftigt ökande krediter och oproportionerligt höga priser i fastighetssektorn, i synnerhet i vissa storstäder, och anser att ECB tillsammans med Europeiska systemrisknämnden (ESRB) bör lägga fram förslag för utformning av särskilda makrotillsynsrekommendationer i detta hänseende.

19. Europaparlamentet stöder ECB:s bedömning att det befintliga CRR/CRD IV-paketet saknar vissa åtgärder med vars hjälp man effektivt skulle kunna hantera även vissa typer av systemrisk, t.ex. i) olika åtgärder på tillgångssidan, såsom tillämpning av begränsningar för belåningsgrad, skuldkvot eller skuldbetalningskvot, och ii) införandet av olika exponeringsbegränsningar som inte omfattas av den nuvarande definitionen av stor exponering. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att undersöka behovet av lagförslag om detta. Parlamentet konstaterar att vissa av dessa åtgärder redan skulle kunna integreras inom ramen för det pågående lagstiftningsarbetet kring förslaget om ett europeiskt insättningsgarantisystem.

20. Europaparlamentet påpekar att, enligt vad som anges genom ECB:s roll i förhållande till tillhandahållandet av likviditet till Grekland i juni 2015 och de läckta diskussionerna i ECB-rådet om de cypriotiska bankernas solvens, saknar begreppet "insolvens", som ligger till grund för tillhandahållandet av centralbankslikviditet till institut i euroområdet, en tillräcklig nivå av tydlighet och rättssäkerhet, eftersom ECB under tidigare år ibland hänvisat till ett statiskt solvensbegrepp (om huruvida en bank uppfyller minimikapitaltäckningskraven vid en viss tidpunkt) och ibland till ett dynamiskt begrepp (avseende solvens grundat på framåtblickande scenarier av stresstester) för att motivera en fortsättning eller begränsning av akut likviditetsstöd. Parlamentet framhåller att denna brist på klarhet måste åtgärdas för att garantera rättssäkerhet och skapa finansiell stabilitet.

21. Europaparlamentet konstaterar att ECB:s ordförande erkänt att ECB:s politik orsakat fördelningseffekter som påverkat ojämlikheten, och uppmärksammar ECB:s bedömning att en minskning av lånekostnaderna för medborgare och små och medelstora företag, samtidigt som sysselsättningen förbättras i euroområdet, delvis kan komma att kompensera för dessa fördelningseffekter.

22. Europaparlamentet konstaterar att ECB:s program för köp av tillgångar har lett till att avkastningen på obligationer i de flesta medlemsstater sjunkit till historiskt låga nivåer. Parlamentet varnar för risken för alltför höga värderingar på obligationsmarknaderna, vilket skulle vara svårt att hantera om räntorna började stiga igen i avsaknad av en tillräckligt stabil återhämtning, i synnerhet för länder som omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott eller länder med hög skuldsättning. Parlamentet påpekar att en plötslig förändring av räntorna från nuvarande låga nivåer längs avkastningskurvan innebär stora marknadsrisker för finansinstitut med en betydande andel marknadsvärderade finansiella instrument.

23. Europaparlamentet betonar de förutsättningar som fastställts av domstolen som måste uppfyllas av medlemsstaterna i euroområdet vid varje köp av statsobligationer på andrahandsmarknaden genom Europeiska centralbankssystemet (ECBS), dvs.

— köp tillkännages inte,

— köpvolymen är begränsad från början,

— det finns en minimiperiod mellan emissionen av statsobligationerna och deras köp genom ECBS som fastställs från början och som förhindrar att emissionsvillkoren snedvrids,

— ECBS köper bara statsobligationer i medlemsstater som har tillgång till obligationsmarknaden, vilket möjliggör finansiering av sådana obligationer,

Tisdagen den 22 november 2016

- köpta obligationer behålls endast i undantagsfall till förfallodagen och köp begränsas eller upphör, och köpta obligationer släpps åter ut på marknaden, om en fortsättning av interventionen skulle bli onödig.
24. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater kanske utnyttjar en politik med ultralåga (negativa) räntor för att kunna avstå från nödvändiga strukturreformer och konsolideringen av sin primära statsskuld, särskilt på statlig nivå, och påminner i detta sammanhang om åtagandena enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Parlamentet inser att en av orsakerna till budgetöverskottet i vissa medlemsstater har varit de negativa räntorna för deras statsskuld. Parlamentet betonar att den nationella ekonomiska politiken bör vara samordnad, i synnerhet inom euroområdet. Parlamentet understryker att den oundvikliga processen när det gäller att lämna den okonventionella penningpolitiken kommer att bli mycket komplex, och måste noggrant planeras för att man ska kunna undvika negativa chocker på kapitalmarknaderna.
25. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av protokollen från ECB-rådets sammanträden och beslutet att offentliggöra överenskommelserna om finansiella nettotillgångar (ANFA) mellan ECB och de nationella centralbankerna. Parlamentet uppmanar ECB att fortsätta sina insatser till förmån för transparens. Parlamentet påminner ECB om att rekryteringspolitiken måste anpassas efter bästa praxis.
26. Europaparlamentet påminner om att ECB:s oberoende i samband med utövandet av penningpolitiken, i enlighet med vad som fastslås i artikel 130 i EUF-fördraget, är av största vikt för målet att garantera prisstabilitet. Parlamentet uppmanar alla regeringar att undvika uttalanden där man ifrågasätter den roll som institutionen utövar inom ramen för sitt mandat.
27. Europaparlamentet uppmanar Europeiska centralbanken att inom ramen för de uppgifter som banken tilldelats på området för banktillsyn särskilt ta hänsyn till proportionalitetsprincipen.
28. Europaparlamentet påminner om arbetsfördelningen mellan ECB och Europeiska bankmyndigheten (EBA), och betonar att ECB inte får bli ett de facto-standardiseringsorgan för banker som inte ingår i den gemensamma tillsynsmekanismen.
29. Europaparlamentet noterar att ECB-rådet den 18 maj 2016 antog förordningen om genomförandet av databasen för detaljerad statistisk kreditupplysning (AnaCredit). Parlamentet uppmanar ECB att ge de nationella centralbankerna så stort spelrum som möjligt vid genomförandet av AnaCredit.
30. Europaparlamentet uppmanar ECB att inte ta itu med ytterligare faser av AnaCredit förrän man hållit ett offentligt samråd, med Europaparlamentets fulla medverkan, och särskilt beaktat proportionalitetsprincipen.
31. Europaparlamentet noterar med oro att obalanserna inom Target 2 ökar igen i euroområdet trots en minskning av handelsobalanserna, vilket pekar på fortsatta kapitalutflöden från euroområdets periferi.
32. Europaparlamentet påminner om att den monetära dialogen är viktig för att säkerställa transparens i penningpolitiken gentemot parlamentet och den breda allmänheten.
33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Europeiska centralbanken.
-

Tisdagen den 22 november 2016

P8_TA(2016)0434

Grönbok om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag

Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om grönboken om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag (2016/2056(INI))

(2018/C 224/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 maj 1999 *Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: handlingsplan (handlingsplanen för finansiella tjänster)* (COM(1999)0232),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 januari 2007 *Branschutredning enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1/2003 om banktjänster till privatpersoner och mindre företag (slutrapport)* (COM(2007)0033),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 30 april 2007 om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag på den inre marknaden (COM(2007)0226),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 11 januari 2012 *Mot en gemensam Europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar* (COM(2011)0941),
- med beaktande av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens rapport från 2014 om jämförande webbplatser (Report on Good Practices on Comparison Websites),
- med beaktande av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens yttrande från april 2016 till EU:s institutioner om en gemensam ram för riskbedömning och transparens för tjänstepensionsinstitut,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 133, 22.5.2008, s. 66.

⁽²⁾ EUT L 266, 9.10.2009, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 60, 28.2.2014, s. 34.

⁽⁴⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 349.

⁽⁵⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 73.

Tisdagen den 22 november 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, senast ändrat genom 2014/91/EU av den 23 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 8 augusti 2014 om verksamheten i de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA) och Europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS) (COM(2014)0509),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 av den 29 april 2015 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 maj 2016 om virtuella valutor ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 10 december 2015 *Finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag: Bättre produkter, större urval och fler möjligheter för konsumenter och företag* (COM(2015)0630),
- med beaktande av EBA:s svar på kommissionens grönbok om finansiella tjänster av den 21 mars 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0294/2016), och av följande skäl:
 - A. EU:s marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag är fortfarande tämligen underutvecklad och högst fragmenterad, till exempel med avseende på det låga antalet gränsöverskridande transaktioner, så det behövs effektiva åtgärder för att frigöra den inre marknads fulla potential och för att underlätta innovation som är till nytta för slutanvändarna.
 - B. Dynamiken på marknaderna för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, vilka kännetecknas av relativt hög koncentration och otillräcklig konkurrens, kan leda till ett begränsat urval och dålig valuta för pengarna, samt enorma skillnader mellan medlemsstaterna. Det är enklare för multinationella företag med filialer i flera medlemsstater att kringgå dessa hinder än det är för små företag.

⁽¹⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 186.

⁽²⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 214.

⁽³⁾ EUT L 352, 9.12.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 123, 19.5.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 337, 23.12.2015, s. 35.

⁽⁶⁾ EUT L 26, 2.2.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0228.

Tisdagen den 22 november 2016

- C. En marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag är endast bärkraftig om den innebär ett faktiskt mervärde för kunderna genom att säkerställa effektiv konkurrens, tillgång och konsumentskydd, särskilt när det gäller produkter som faktiskt behövs för deltagande i det ekonomiska livet.
- D. Att fortsätta att utveckla marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag på EU-nivå, med en lämplig lagstiftningsram som inför det erforderade konsumentskyddet, skulle inte bara underlätta viktig och fruktbar gränsöverskridande verksamhet utan skulle också kunna skapa bättre förutsättningar för ökad konkurrens på nationell nivå. En genuin europeisk inre marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag har betydande potential att förse kunder med bättre finansiella tjänster och produkter, ökat urval och förbättrad tillgång till finansiella tjänster och produkter samt lägre priser. Konkurrensens påverkan på priserna kommer att variera beroende på sektor och produkt.
- E. Grönboken fokuserar huvudsakligen på finansiella tjänster för medborgare som letar efter gränsöverskridande tjänster. Om nya förslag läggs fram är det viktigt att de också gynnar alla konsumenter inom EU så att det kan säkerställas att marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag fungerar för alla.
- F. Vi bör fortsätta att vara ambitiösa med att avlägsna hinder och stävja de befintliga protektionistiska tendenserna som hindrar innovation inom finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. En verklig inre marknad kommer att göra EU attraktivt som centrum för innovativa finansiella tjänster.
- G. Den snabba omvälvning som digitalisering och finansteknisk innovation frambringat har inte bara potentialen, om det sköts klokt, att skapa nya och ofta bättre finansiella produkter för konsumenterna och bidra till finansiell inkludering, inbegripet genom minskade transaktionskostnader och förenklad tillgång till finansiering, utan innebär också viktiga utmaningar när det gäller säkerhet, dataskydd, konsumentskydd, beskattning, rättvis konkurrens och finansiell stabilitet, som bör övervakas noga i syfte att maximera nyttan för medborgarna.
- H. Då många tjänster övergår till att bli onlinetjänster är det viktigt att säkerställa att ingen blir lämnad utanför, och att tillgång vid behov även tillhandahålls genom icke-digitala kanaler så att finansiell exkludering undviks.
- I. Alla åtgärder som vidtas för att stärka EU:s marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag bör samordnas med agendorna för den digitala inre marknaden, kapitalmarknadsunionen och strategin för den inre marknaden och övergripande syfte till att stärka jobbskapande, hållbar tillväxt, finansiell stabilitet och konsumenternas roll i den europeiska ekonomin.
- J. En europeisk marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag måste gagna små och medelstora företag vad gäller såväl utbud som efterfrågan. Vad beträffar utbudet bör detta innebära en förbättring av små och medelstora företags tillgång till finansiering, och vad beträffar efterfrågan bör detta möjliggöra för små och medelstora företag att lättare få tillgång till de gränsöverskridande marknaderna.
- K. Fullbordandet av den inre marknaden är viktigt för konsumenterna och också avgörande för att europeiska finansteknikföretag ska ges möjlighet att dra nytta av fördelarna med den inre marknaden för att konkurrera med traditionella aktörer i syfte att erbjuda innovativa, konsumentvänliga lösningar och skapa jobb i hela EU.
- L. Mikro-, små och medelstora företag samt mid cap-bolag utgör ryggraden i den europeiska ekonomin då de skapar sysselsättning och tillväxt. Varje europeisk lagstiftning och europeiskt initiativ bör anpassas till dessa företags särdrag.

Tisdagen den 22 november 2016

M. Det är av yttersta vikt för konsumenter och företag att EU:s inre marknad fullbordas, då nya innovativa aktörer börjar erbjuda alternativ till existerande tjänster.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag (som enligt definitionen inkluderar försäkring) och den livliga och produktiva debatt som denna hittills har gett upphov till. Parlamentet välkomnar det offentliga samrådet i samband med grönboken som har gett berörda aktörer möjligheten att yttra sig på grundval av sin särskilda situation och/eller sektor. Parlamentet betonar att ett enda tillvägagångssätt för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag skulle vara kontraproduktivt givet mångfalden av berörda aktörer och produkter.

2. Europaparlamentet anser att digitaliseringen kommer att fortsätta att skapa nya möjligheter för konsumenter, investerare, små och medelstora företag och andra företag vad beträffar konkurrens, gränsöverskridande aktiviteter och innovation. Parlamentet betonar att digitaliseringen i sig inte är tillräcklig för att skapa en verklig europeisk marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Parlamentet påminner om att många hinder, såsom olika skattesystem, sociala system, rättsväsende, sjukvårdssystem, avtalsordningar och konsumentskyddssystem, liksom de olika språken och kulturerna, inte kan övervinnas enbart genom digitalisering.

3. Europaparlamentet anser att grönboksinitiativet kommer lägligt, särskilt med tanke på behovet av att verka proaktivt på alla stadier i den politiska beslutsprocessen i syfte att kunna svara på ett effektivt och adekvat sätt på utvecklingen på en sådan innovativ och snabbföränderlig marknad.

4. Europaparlamentet anser att en förenkling av lagstiftningen, som underlättas av att alltför komplexa produkter och tjänster motverkas, är av central betydelse för att förbättra jämförbarheten av produkter mellan medlemsstaternas olika marknader, särskilt inom försäkringssektorn.

5. Europaparlamentet påpekar att en stor mängd EU-lagar av relevans för den inre marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag redan har antagits, såsom det andra betaltjänstdirektivet, förordningen om multilaterala förmedlingsavgifter, betalkontodirektivet, penningtvättsdirektivet, bolånedirektivet och försäkringsdistributionsdirektivet. Kommissionen uppmanas att noggrant följa införlivandet och genomförandet av denna lagstiftning och undvika dubbelarbete och överlappningar.

6. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att främja en positiv utveckling på marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag genom att skapa en konkurrenskraftig miljö och upprätthålla lika spelregler för alla aktörer, inbegripet etablerade aktörer och nya aktörer, med regler som är så teknik- och affärsmodellneutrala som möjligt. Parlamentet påpekar att ett sådant tillvägagångssätt är nödvändigt, inte minst för att hjälpa uppstarts företag och nya och innovativa små och medelstora företag.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att samma regler tillämpas på samma tjänst för att inte skapa snedvridningar av konkurrensen, i synnerhet i samband med tillkomsten av nya leverantörer av finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Parlamentet betonar att dessa regler inte får utgöra en hämsko för innovation. Parlamentet understryker att inrättandet av "kontaktpunkter", som låter intressenter rapportera olaglig tillämpning av EU:s bestämmelser om passförfaranden, skulle kunna främja marknadsintegration.

8. Europaparlamentet noterar att för det första kvartalet 2016 uppgår finansieringen av finansteknik i Europa till endast 348 miljoner US-dollar jämfört med 1,8 miljarder US-dollar i Nordamerika och 2,6 miljarder dollar i Kina, vilket visar på det akuta behovet av en snabb förändring av synsätt och lämpliga regelrelaterade svar på den tekniska utvecklingen i syfte att göra Europa till en ledande marknad för innovation. Parlamentet betonar att en verklig inre marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag där lika spelregler garanteras nya marknadsaktörer kommer att göra EU attraktivt som centrum för innovativa finansiella tjänster och kommer att ge konsumenterna fler och bättre valmöjligheter till lägre priser. Banbrytande teknik kan visserligen medföra lagstiftningsutmaningar men kan även innebära goda möjligheter till innovation som gynnar slutanvändarna och ge impulser till ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen.

Tisdagen den 22 november 2016

9. Europaparlamentet betonar att grönboksinitiativet, särskilt med tanke på behovet av att främja förtroende och nöjdhet hos konsumenterna, endast kan bli en framgång om det fokuserar skarpt på att skapa en EU-marknad där väl skyddade konsumenter har lika möjligheter och tillgång till transparenta och okomplicerade produkter som ger god valuta för pengarna. Parlamentet erkänner det positiva värdet i att tillhandahålla kunderna enkla, säkra och standardiserade produkter. Parlamentet uppmanar de europeiska tillsynsmyndigheterna att regelbundet bedöma inverkan av kopplingsförbehåll på priser och konkurrens avseende finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Kommissionen uppmanas att införa en enkel, överförbar och säker ram för finansiella produkter. Kommissionen uppmanas vidare att undersöka möjligheten att skapa ett harmoniserat regelverk med standardalternativ för de vanligaste finansiella produkterna i EU, enligt modellen om grundläggande bankkonton och europeiska privatpensionsprodukter.

10. Europaparlamentet betonar att de initiativ som följer av grönboken måste vara förenliga med proportionalitetsprincipen.

11. Europaparlamentet påminner om att alla initiativ som grundas på grönboken bör vara förenliga med en intensifierad internationell kamp mot skattebedrägeri, skatteflykt, skatteundandragande och penningtvätt och bör inbegripa fler ansträngningar för att utveckla ett gemensamt skatteregistreringsnummer.

12. Europaparlamentet noterar att finansiella produkter till privatpersoner och mindre företag blir allt komplexare. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att utveckla initiativ och instrument som förbättrar konkurrensen och gör det möjligt för konsumenter att känna igen och jämföra säkra, beständiga och enkla produkter i det produktutbud som är tillgängligt för dem. Parlamentet stöder initiativ såsom dokumentet med basfakta för investerare för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (Ucits) och basfaktadokumentet för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priips). Parlamentet betonar att det är nödvändigt att anpassa dessa informationsmekanismer till den digitala verkligheten. Parlamentet anser att sammanfattningarna av prospekt bör anpassas till faktabladet för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) i syfte att göra det möjligt för icke-professionella investerare att göra korrekta bedömningar av de risker som är förknippade med värdepapper som erbjuds till allmänheten eller upptas till handel.

13. Europaparlamentet erinrar om den senaste utvecklingen i regelverket för banksektorn, särskilt direktivet om återhämtning och resolution av banker och direktivet om insättningsgarantisystem. Parlamentet erinrar om att det nya resolutionsförfarande som införts har lett till att vissa instrument som erbjudits till icke-professionella investerare får en högre förlustrisk. Parlamentet insisterar på behovet av att ge konsumenterna fullständig information om effekterna av de nya reglerna, i synnerhet om deras insättningar eller investeringar löper risken att bli föremål för skuldnedskrivning. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka huruvida medlemsstaterna tillämpar direktivet om insättningsgarantisystem på ett korrekt sätt. Parlamentet påpekar att försäljning av vissa nedskrivningsbara instrument till icke-professionella investerare är väldigt problematisk vad gäller både lämpligt konsumentskydd och säkerställande av den praktiska genomförbarheten hos en nedskrivning, och uppmanar kommissionen att utforska alternativ för att begränsa denna praxis.

14. Europaparlamentet anser att en europeisk marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag endast kan förverkligas om konsumenterna åtnjuter samma rättsliga skydd överallt inom EU. Parlamentet anser att det behövs en uppdatering och ett främjande av nätverket för klagomål mot finansiella tjänster FIN-Net.

15. Europaparlamentet konstaterar att avsaknaden av en försäkringsgaranti i vissa medlemsstater skulle kunna underminera konsumenternas förtroende och uppmanar kommissionen att överväga lagstiftning för att göra försäkringsgarantitäckning obligatorisk.

16. Europaparlamentet betonar att visionen om finansiell inkludering alltid bör hållas i åtanke, och att åtgärder bör vidtas för att säkerställa att alla konsumenter har lika tillgång till åtminstone de mest grundläggande finansiella tjänsterna, också genom icke-digitala kanaler så att finansiell exkludering kan undvikas.

17. Europaparlamentet anser att strukturella förändringar inom finanssektorn – från uppkomsten av nya finansiella teknikföretag (fintechs), till fusioner och förvärv – som skulle kunna leda till personalnedskärningar och stängda filialer, måste genomföras på ett sätt som inte försämrar kvaliteten på tjänster för de mest sårbara, i synnerhet äldre och människor som lever på landsbygden eller i glesbefolkade områden.

Tisdagen den 22 november 2016

18. Europaparlamentet betonar vikten av finansiell utbildning som ett verktyg för att skydda och stärka konsumenterna. Parlamentet begär att tillgång till oberoende finansiell utbildning ska breddas och underlättas och betonar att det är nödvändigt att konsumenterna känner till olika investeringsmöjligheter bättre.

19. Europaparlamentet konstaterar att digitalisering kan innebära fördelar för icke-professionella investerare, såsom enklare jämförbarhet mellan produkter, bättre och enklare tillgång till gränsöverskridande investeringar och därmed sundare konkurrens mellan leverantörer, samt snabbare och enklare förfaranden för registrering och betalning och därmed lägre transaktionskostnader, men den kan även utgöra utmaningar som inte kan förbises, såsom säkerställande av efterlevnad av kundkännedom, bekämpning av penningtvätt och dataskyddskrav, samt sådana risker som centraliserade systems sårbarhet för it-attacker. Parlamentet efterlyser att framväxande och aktuella tendenser på finansmarknader och därmed förknippade fördelar och risker kartläggs och bevakas, och att deras troliga konsekvenser för icke-professionella investerare används som riktmärke.

20. Europaparlamentet konstaterar att konsumenters finansiella och icke-finansiella uppgifter som hämtats från olika källor i allt större utsträckning används av leverantörer av finansiella tjänster i olika syften, i synnerhet i kredit- och försäkringssektorerna. Parlamentet betonar att finansiella tjänsteleverantörers användning av personuppgifter och "big data" bör följa EU:s lagstiftning om skydd av personuppgifter, vara strikt begränsade till vad som krävs för att tillhandahålla tjänsten och gynna konsumenterna. Mot denna bakgrund bör den tendens till att överge den ömsesidiga formen för risker i försäkringsbranschen som "big data" utlöst bevakas noggrant.

21. Europaparlamentet betonar att tillgång till kontanter från bankautomater är en viktig tjänst som bör tillhandahållas, inte innebära diskriminerande eller orättvis behandling och som därför inte bör vara föremål för orimliga kostnader.

22. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att öka konsumenternas förtroende för finansiella tjänster, eftersom förtroendet fortfarande är lågt, särskilt för finansiella produkter med höga valutakursrisker, och uppmanar kommissionen att se till att de existerande åtgärder som syftar till att förbättra kunskaper och medvetenhet om finansmarknaderna genomförs fullt ut och att ytterligare åtgärder vidtas om så behövs för att ge konsumenterna bättre förutsättningar att fatta bättre underbyggda beslut, göra dessa produkter mer transparenta och avlägsna hinder för byten och omotiverade kostnader för detta eller för att gå ur en produkt. Parlamentet understryker att det standardiserade EU-faktbladet (ESIS) och blanketten Standardiserad europeisk konsumentkreditinformation bör ges systematiskt till konsumenterna som en del av en kredit-, låne- eller bolåneoffert innan ett avtal ingås.

23. Europaparlamentet noterar att anställda vid finansinstitut och leverantörer av finansiella tjänster med direkt kundkontakt har en avgörande roll att spela för att öppna upp dessa tjänster till alla samhällsgrupper och konsumenterna i EU. Parlamentet påpekar att sådana anställda i princip bör få nödvändig utbildning och tid så att de kan tillgodose kundernas behov på ett korrekt sätt, och de får inte utsättas för försäljningsmål eller incitament som kan göra dem opartiska eller ensidiga i sin rådgivning, och att de alltid bör handla i kundernas intresse i linje med de nuvarande bestämmelserna om konsumentskydd i Mifid II.

24. Europaparlamentet betonar att tillgång till rimligt prissatt och oberoende rådgivning är nyckeln till sunda investeringsbeslut. Parlamentet betonar att förbättrad rådgivning framför allt kräver ett bredare utbud av standardiserade produkter för icke-professionella investerare och effektiva informationsdokument för investerare för komplexa och enkla produkter.

25. Europaparlamentet konstaterar att det för närvarande saknas ett utbud av rimligt prissatt och personligt riktad finansiell rådgivning, vars omfattning skulle vara smalare än egentlig Mifid-reglerad investeringsrådgivning, trots att det finns efterfrågan. Parlamentet noterar de överväganden som gjorts och initiativ som tagits i vissa medlemsstater avseende skapandet av en sådan mellanliggande tjänst. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och marknadsaktörerna att kartlägga, studera och följa god praxis och goda initiativ i detta avseende.

26. Europaparlamentet påpekar bristerna i det nationella genomförandet av Mifid II-direktivet, som i många fall har lett till arbetsintensiva rapporteringskrav för mellanhänder, vilka inte på något effektivt sätt stärker konsumentskyddet och går utöver själva Mifid II. Parlamentet efterlyser att lärdomar dras av denna erfarenhet.

Tisdagen den 22 november 2016

27. Europaparlamentet understryker att banktjänster till privatpersoner och mindre företag spelar en avgörande roll för den penningpolitiska transmissionen till marknaden, särskilt genomslaget till konsumenterna. Parlamentet betonar vikten av en lämplig penningpolitisk miljö i syfte att främja konsumenternas långsiktiga sparande.

28. Europaparlamentet betonar, för att den inre marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag ska bli effektiv och dynamisk, att det inte bör finnas några onödiga eller orättvisa skillnader mellan medlemsstater inom och utanför euroområdet.

29. Europaparlamentet betonar att införandet av den gemensamma valutan i alla medlemsstater utan undantag skulle göra de finansiella tjänsterna till privatpersoner och mindre företag effektivare och mer och samstämda.

30. Europaparlamentet konstaterar att kapaciteten på EU-nivå för insamling och analys av data på detta område förmodligen kommer att behöva stärkas. Parlamentet noterar att vissa av de mest lovande idéerna i grönboken behöver en bred och adekvat empirisk underbyggnad innan det blir möjligt att gå vidare till lagstiftningsprocessen. Parlamentet betonar att metoderna och antagandena bakom ett sådant empiriskt arbete bör redovisas och till fullo utnyttja resultaten av det övervakningsarbete som ESA-myndigheterna fått i uppdrag enligt EBA-förordningen, i syfte att fastställa fördelarna och riskerna med olika innovationer och eventuella lagstiftningsåtgärder som krävs för att hitta rätt balans mellan dem.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med problemet med vilsledande försäljning av finansiella produkter och tjänster. Parlamentet uppmanar särskilt kommissionen att noga övervaka genomförandet av de nya bestämmelserna inom ramen för Mifid II som förbjuder provision för oberoende finansiella rådgivare och begränsar användningen av dessa för icke oberoende rådgivare, och att på grundval av denna övervakning överväga huruvida dessa restriktioner bör skärpas.

Prioriteringar på kort sikt

32. Europaparlamentet betonar att finansiell lagstiftning och konsumentlagstiftning på EU-nivå och nationell nivå behöver verkställas i större omfattning och att en inre marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag behöver höga nivåer av konsumentskyddslagstiftning och konsekvent och rigoröst verkställande av denna i medlemsstaterna. Parlamentet påminner samtidigt om att finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag blivit föremål för allt mer lagstiftning under de senaste åren i syfte att förbättra tillsynen, stärka konsumentskyddet och återställa förtroendet inom sektorn. Parlamentet betonar att de europeiska tillsynsmyndigheterna behöver intensifiera sin verksamhet när det gäller frågor rörande konsumenter och icke-professionella investerare och att de ansvariga organen i ett antal medlemsstater bör börja arbeta mer aktivt och kompetent på detta område. Parlamentet begär att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter utbyter god praxis i syfte att säkerställa att tillämpningen av lagstiftningen om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag är sådan att en sund konkurrens säkras samtidigt som konsumentskyddslagstiftningen verkställs.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i det förfarande som är kopplat till den planerade vitboken om ESA-myndigheternas finansiering och styrning, att särskilt fokusera på att säkerställa att myndigheterna får de finansieringsmodeller och mandat som krävs för att anta en mer aktiv och konsumentorienterad roll på marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag samtidigt som finansiell stabilitet säkerställs.

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens engagemang för att uppmuntra finansiering för hållbara och gröna investeringar, och uppmanar kommissionen med kraft att, på grundval av tidigare samråd och genom att göra Europaparlamentet nära delaktigt, spela en mer proaktiv roll i att använda kapitalmarknadsunionen, som ett led i genomförandet av Parisavtalet, för att stödja den växande marknaden för hållbara och ansvarsfulla investeringar genom att främja hållbara investeringar, genom att erbjuda effektiv och standardiserad information om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) med hjälp av kriterier från börsnoterade företag och finansiella mellanhänder och att se till att dessa kriterier i tillräcklig grad speglas i kapitalförvaltningssystem och standarder för offentliggörande, på grundval av likartade bestämmelser som parlamentet med framgång förespråkade i samband med den senaste översynen av direktivet om tjänstepensionsinstitut. Kommissionen uppmanas att främja bedömningstjänster för miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning och en enhetlig ram för marknaden för gröna obligationer på grundval av kommissionens studie och arbetet i G20-studiegruppen för grön finansiering.

Tisdagen den 22 november 2016

35. Europaparlamentet begär att kommissionen intensifierar sitt arbete mot diskriminering på grund av bosättning på den europeiska marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, och vid behov kompletterar de planerade allmänna förslagen om att undanröja omotiverad geografisk blockering med ytterligare lagstiftningsinitiativ som är specifikt inriktade på finanssektorn, med beaktande av att priset på vissa produkter och tjänster är kopplade till en rad faktorer (regleringsmässiga eller geografiska) som skiljer sig från en medlemsstat till en annan.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen med kraft att, bland annat på grundval av strukturen för direktivet om betalkonton och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens analys av försäkringssektorn, upprätta en välorganiserad och lättanvänd EU-jämförelseportal som täcker de flesta eller alla delar av marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Parlamentet understryker att jämförelseverktygen bör vara exakta och relevanta för konsumenterna och inte enbart får fokusera på produkternas pris utan även på deras kvalitet, med beaktande av att endast likartade produkter kan jämföras.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, bland annat med hänvisning till direktivet om betalkonton, att kartlägga reglerna, praxisen och icke-praxisen som gäller för inhemska och gränsöverskridande kontobyten på relevanta delar av den europeiska marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag och att lägga fram en samstämd och heltäckande strategi för att göra EU-omfattande och gränsöverskridande byten lättare för konsumenterna.

38. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att stärka strukturerna för alternativ tvistlösning med koppling till marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag genom att se till att alternativa tvistlösningsorgan verkligen är oberoende, säkerställa att dessa organ omfattar alla marknadsaktörer och genom att vidta åtgärder för att säkerställa att FIN-Net görs effektivare och mer välkänt bland konsumenterna. Parlamentet uppmanar också kommissionen med kraft att, efter den planerade utvärderingen av genomförandet av rekommendationen om kollektiv prövning, undersöka möjligheten att införa ett europeiskt system för kollektiv prövning.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att undersöka de förvirrande och ibland vilseledande metoder som möter kunderna när de gör kortbetalningar och bankomatuttag med valutakonvertering och att föreslå en konsekvent lösning som skulle göra det möjligt för konsumenterna att förstå och kontrollera situationen fullt ut, även i praktiken, även vad gäller betalningar på den digitala marknaden.

40. Europaparlamentet påminner kommissionen om att finansinstitut fortsätter att annullera betalkort om kortinnehavaren flyttar till en annan medlemsstat, och efterlyser åtgärder på detta område, inbegripet att uppmärksamma nationella myndigheter på detta.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja ömsesidigt erkännande av och driftskompatibilitet i teknik för digital identifiering, utan att det påverkar säkerhetsnivån hos de befintliga systemen eller deras förmåga att uppfylla kraven i EU:s regelverk för bekämpning av penningtvätt. Därför uppmanas kommissionen och medlemsstaterna med kraft att skapa, bland annat genom att noggrant arbeta med genomförandet av eIDA-förordningen och den nya lagstiftningen mot penningtvätt, goda allmänna förutsättningar för att robusta säkerhetskrav ska kunna kombineras med rimliga och enkla förfaranden för konsumenterna att identifiera sig som ska vara förenliga med principerna om skydd av personuppgifter, vilket borde vara fullt genomförbart. Parlamentet uppmanar även kommissionen och medlemsstaterna att identifiera och avlägsna rättsliga hinder för åtkomst till finansiella tjänster genom elektronisk signatur och att underlätta för EU-omfattande, gränsöverskridande digital onboarding.

42. Europaparlamentet påpekar att den potentiellt omvandlande inverkan hos teknik för distribuerad databasteknik nödvändiggör uppbyggnaden av tillsynskapacitet så att det tidigt går att fastställa potentiella systemrisker och utmaningar för konsumentskydd. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att skapa en övergripande insatsgrupp som noga ska övervaka risker och bistå med att avhjälpa dem i god tid.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta en plan för att etablera ett samordnat nätverk av nationella kontaktpunkter i enlighet med systemet med gemensamma kontaktpunkter (PSC) som skulle bistå finansiella företag som erbjuder tjänster till privatpersoner och mindre företag och som bättre vill utnyttja gränsöverskridande affärsmöjligheter.

Tisdagen den 22 november 2016

44. Europaparlamentet betonar behovet av att uppmuntra leverantörer av finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag till att finansiera projekt med koppling till innovation och miljö. Parlamentet understryker att ett tillvägagångssätt liknande stödfaktorn för små och medelstora företag skulle kunna övervägas.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en uppföljning av Eiopas förslag om en gemensam ram för riskbedömning och transparens för tjänstepensionsinstitut i syfte att i främja ett gediget system inom den andra pelaren för hela unionen, jämförbarhet mellan system och att bidra till en bättre förståelse av fördelar och risker för konsumenter för lagstiftare, tillsynsmyndigheter och konsumenterna själva.
46. Europaparlamentet begär att kommissionen undersöker nya metoder som skulle kunna ge företagen ett mer flexibelt regelverk för att experimentera och kunna producera innovationer samtidigt som man säkerställer ett högt konsumentskydd och en hög säkerhetsnivå.
47. Europaparlamentet ber kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om skapande av ett "EU-sparkonto" i syfte att frigöra långsiktig finansiering och stödja en ekologisk övergång i Europa.
48. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att förtydliga användandet av bestämmelserna om skydd av allmänintresset, som medlemsstaterna för närvarande skulle kunna använda för att indirekt stänga ute nya produkter från sina marknader, och att bemyndiga ESA-myndigheterna att bli aktiva medlare mellan medlemsstaterna när det finns motsatta tolkningar avseende deras användning.

Överväganden på lång sikt

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare undersöka genomförbarheten, relevansen, fördelarna och kostnaderna med att avlägsna alla hinder för gränsöverskridande tillhandahållande av finansiella tjänster, och på så vis garantera inhemsk och gränsöverskridande portabilitet på olika delar av marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, till exempel när det gäller pensions- och försäkringsprodukter för privatpersoner.
50. Europaparlamentet understryker att bolånedirektivet i nuläget håller på att införlivas i medlemsstaterna eller är på väg att genomföras. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa införlivandet och genomförandet av direktivet noggrant och att analysera denna lagstiftnings påverkan på marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Parlamentet påminner om att barriärerna för att skapa en starkare inre marknad för bostadslån och konsumentkrediter fortfarande är stora. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att gå vidare men att samtidigt säkra den finansiella stabiliteten, väga skyddet för den personliga integriteten och personuppgifter mot förbättrad gränsöverskridande tillgång till bättre samordnade kreditdatabaser och säkerställa att kreditincidenter där konsumenter på orimligt vis blivit exponerade mot valutakursrisker inte upprepas.
51. Europaparlamentet begär att kommissionen tillsammans med medlemsstaterna analyserar genomförandet och påverkan av den europeiska lagstiftningen om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utföra en ingående analys av rättsliga barriärer och kvarstående hinder för gränsöverskridande verksamheter och fullbordandet av en europeisk marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Parlamentet understryker att denna analys bör ta hänsyn till små och medelstora företags särdrag.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera vilka uppgifter som långivare behöver för att bedöma sina kunders kreditvärdighet, och baserat på denna analys införa förslag för reglering av detta bedömningsförfarande. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidare utreda kreditupplysningsföretags nuvarande metoder i relation till insamling, behandling och marknadsföring av konsumentuppgifter för att säkerställa att de är lämpliga och inte skadar konsumenträttigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att vidta åtgärder på detta område, om så krävs.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att digital kommunikation och försäljning i samband med finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning, även via webbplatser och nedladdningsbara filformat. Parlamentet vill se att alla finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag omfattas av tillämpningsområdet för direktivet om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (den europeiska rättsakten om tillgänglighet).

Tisdagen den 22 november 2016

54. Europaparlamentet välkomnar arbetet för att öka transparensen i prissättningen av biluthyrningstjänster, inbegripet försäljningen av tillhörande försäkringar och andra avgifter. Parlamentet påpekar att alla avgifter eller kostnader, oavsett om de är obligatoriska eller valfria och som är kopplade till fordonshyran, bör vara synliga för konsumenten på biluthyrningsfirmans webbplats eller jämförelsewebbplatsen på ett tydligt och framträdande sätt. Parlamentet påminner kommissionen om behovet av att verkställa direktivet om otillbörliga affärsmetoder och välkomnar att nya genomföranderiktlinjer nyligen antagits mot bakgrund av den tekniska utvecklingen.

55. Europaparlamentet påminner om det arbete som gjorts i samband med förordningen om kreditvärderingsinstitut. Parlamentet ber kommissionen att se över vilken inverkan denna lagstiftning får på produkter som säljs till konsumenter som är privatpersoner eller mindre företag.

o

o o

56. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 22 november 2016

P8_TA(2016)0435

Europeisk försvarsunion

Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om en europeisk försvarsunion (2016/2052(INI))

(2018/C 224/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget,
- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 42.6 i EU-fördraget om permanent strukturerat samarbete,
- med beaktande av artikel 42.7 i EU-fördraget om försvarsalliansen,
- med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
- med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18 december 2013 och den 25–26 juni 2015,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 november 2013 och den 18 november 2014 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,
- med beaktande av sin resolution av den 13 april 2016 om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om EU:s klausuler om ömsesidigt försvar och solidaritet: politiska och operativa dimensioner ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2009 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen 2004–2008 ⁽³⁾, där det i punkt 89 fastställs att ”de grundläggande rättigheterna inte upphör att gälla vid militärförläggningens grindar utan gäller i lika hög grad för medborgare i uniform”, och rekommenderas att ”medlemsstaterna ser till att de grundläggande rättigheterna även respekteras inom de väpnade styrkorna”,
- med beaktande av slutsatserna från den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) i Haag den 8 april 2016, i Luxemburg den 6 september 2015, i Riga den 6 mars 2015, i Rom den 7 november 2014, i Aten den 4 april 2014, i Vilnius den 6 september 2013, i Dublin den 25 mars 2013 och i Pafos den 10 september 2012,
- med beaktande av det uttalande som vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik nyligen gjorde vid Gymnichmötet mellan EU:s utrikesministrar den 2 september 2016, där hon på nytt betonade medlemsstaternas möjligheter att göra konkreta framsteg på försvarsområdet,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0120.

⁽²⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 138.

⁽³⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 48.

Tisdagen den 22 november 2016

- med beaktande av dokumentet *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa – En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*, som presenterades av vice ordföranden/den höga representanten den 28 juni 2016,
- med beaktande av lägesrapporten av den 7 juli 2014 från vice ordföranden/den höga representanten och chefen för Europeiska försvarsbyrån om genomförandet av Europeiska rådets slutsatser från december 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juli 2013 *Mot en mer konkurrenskraftig och effektiv försvars- och säkerhetssektor* (COM(2013)0542),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 24 juni 2014 *En ny strategi för europeiskt försvar*,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 8 maj 2015 om genomförandet av dess meddelande om försvaret,
- med beaktande av utvärderingarna av direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader och anläggningsarbeten, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och av direktiv 2009/43/EG om överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 8 juli 2016 från ordförandena för Europeiska rådet och kommissionen och Natos generalsekreterare,
- med beaktande av vice ordförandens/den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande av den 11 december 2013 *EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser* (JOIN(2013)0030) och rådets relaterade slutsatser av den 12 maj 2014,
- med beaktande av uttalandet från Italiens försvars- och utrikesministrar av den 10 augusti 2016 där ett ”försvarets Schengenområde” efterlystes,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från Tysklands och Frankrikes utrikesministrar av den 28 juni 2016 om ett starkt Europa i en osäker värld,
- med beaktande av Förenade kungarikets eventuella utträde ur EU,
- med beaktande av resultaten från Eurobarometer 85.1 från juni 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd samt utskottet för konstitutionella frågor (A8-0316/2016), och av följande skäl:
 - A. Säkerhetssituationen i och omkring Europa har avsevärt försämrats under de senaste åren och har skapat besvärliga och extrema utmaningar, som inget land och ingen organisation kan hantera på egen hand. Europa upplever i större utsträckning än någonsin hotet från terrorism på sitt territorium, samtidigt som terrorismen och det ständiga våldet i Nordafrika och Mellanöstern fortsätter att breda ut sig. Solidaritet och motståndskraft kräver ett enat EU som agerar samfällt och systematiskt i samråd med sina allierade och med partnerländer och tredjeländer. Att vidta förebyggande insatser, utbyta känslig säkerhetsrelaterad information, få ett slut på väpnade konflikter, få bukt med utbredda människorättskränkningar, sprida demokrati och rättsstatlighet och bekämpa terrorism är prioriteringar för EU och dess medborgare och bör gälla både inom och utanför EU:s gränser, även med hjälp av en europeisk ingenjörstyrka som ska inrättas för att hantera vissa mycket praktiska utmaningar som rör effekterna av klimatförändringar och naturkatastrofer i tredjeländer. Europa måste vara starkare och snabbare i verkliga hotsituationer.

Tisdagen den 22 november 2016

- B. Terrorism, hybridhot, ekonomisk volatilitet, bristfällig it-säkerhet, osäker energiförsörjning, organiserad brottslighet och klimatförändringar utgör de större säkerhetshoten i en allt mer komplex och sammanlänkad värld, i vilken EU bör göra sitt bästa och söka efter möjligheter att garantera säkerhet och skapa välstånd och demokrati. Den nuvarande ekonomiska och säkerhetsmässiga situationen kräver att europeiska väpnade styrkor fördjupar sitt samarbete och att militär personal utbildas och arbetar tillsammans i högre grad och på ett bättre sätt. Enligt resultaten från Eurobarometer 85.1 i juni 2016 skulle cirka två tredjedelar av EU-medborgarna vilja se ett större engagemang från EU:s sida i fråga om säkerhet och försvarspolitik. Den yttre och inre säkerheten flyter ihop allt mera. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid att förebygga konflikter, behandla de bakomliggande orsakerna till instabilitet och säkerställa människors säkerhet. Klimatförändringarna utgör ett allvarligt hot mot global säkerhet, fred och stabilitet och förvärrar hoten mot den traditionella säkerheten, bland annat genom att minska tillgången till färskvatten och livsmedel för befolkningar i svaga länder och utvecklingsländer, vilket leder till ekonomiska och sociala spänningar, tvingar folk att migrera och skapar politiska spänningar och säkerhetsrisker.
- C. Vice ordföranden/den höga representanten har inkluderat unionens säkerhet som en av de fem viktigaste prioriteringarna i sin globala strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik.
- D. Lissabonfördraget kräver att medlemsstaterna tillgängliggör lämplig kapacitet för civila och militära uppdrag och insatser inom ramen för GSFP. Den kapacitetsuppbyggnad på säkerhets- och försvarsområdet som finns förankrad i fördragen är långt ifrån optimal. EU-institutionerna kan också spela en mycket viktig roll i det politiska initiativtagandet. Medlemsstaterna har hittills visat en bristande vilja att bygga upp en europeisk säkerhets- och försvarsunion, eftersom de befärrar att den skulle utgöra ett hot mot deras nationella suveränitet.
- E. Kostnaden för avsaknaden av åtgärder på EU-nivå på området för försvar och säkerhet uppskattas till 26,4 miljarder EUR per år ⁽¹⁾, som en följd av dubbelarbete, överkapacitet och hinder för upphandlingar på försvarsområdet.
- F. Enligt artikel 42 i EU-fördraget ska unionens gemensamma försvarspolitik gradvis utformas inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, vilket kommer att leda till ett gemensamt försvar, när Europeiska rådet med enhällighet har beslutat detta. I artikel 42.2 i EU-fördraget rekommenderas också medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.
- G. Artikel 42 EU-fördraget omfattar även bestämmelser om upprättandet av Europeiska försvarsbyrå och om utformningen av en europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel. Den kräver vidare att EU:s insatser är förenliga med Nato, kompletterande och ömsesidigt förstärkande. En europeisk försvarsunion bör förstärka Europas kapacitet att främja säkerhet inom och utanför sina gränser liksom att stärka partnerskapet med Nato och de transatlantiska förbindelserna, och kommer därför att möjliggöra ett starkare Nato och därigenom ytterligare bidra till ett effektivare nationellt (territoriellt), regionalt och globalt säkerhets- och försvarsarbete. I den nyliga gemensamma förklaringen från Natos toppmöte i Warszawa 2016 om det strategiska partnerskapet mellan Nato och EU erkändes Natos roll och den stödjande roll EU kan spela för att uppnå gemensamma mål. Syftet med den europeiska försvarsunionen bör vara att garantera fortsatt fred, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten, i enlighet med principerna i FN:s stadga.
- H. EU:s stridsgrupper, som nådde full operativ kapacitet 2007 och som har utformats för att användas till militära uppdrag av humanitär, fredsbevarande och fredsskapande karaktär, har ännu inte utnyttjats, trots att detta hade varit både möjligt och nödvändigt, på grund av förfarandemässiga, ekonomiska och politiska hinder. Detta innebär att man har gått miste om en möjlighet att stärka EU:s roll som en viktig global aktör för stabilitet och fred.

⁽¹⁾ *Cost of Non-Europe in Common Security and Defence Policy*, Europaparlamentets utredningstjänst (2013), s. 78.

Tisdagen den 22 november 2016

- I. Utöver inrättandet av Europeiska försvarsbyrån (EDA) har man ännu inte utformat, fattat beslut om eller genomfört någon av de andra saknade beståndsdelarna av EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. EDA måste bli föremål för en organisatorisk översyn för att kunna utveckla sin fulla potential och bevisa att byrån skapar ett mervärde, gör GSFP effektivare och kan leda till harmoniserade nationella planeringsprocesser i fråga om försvar inom de områden som är relevanta för militära insatser inom ramen för GSFP i linje med Petersberguppdragen, som beskrivs artikel 43 i EU-fördraget. Alla medlemsstater uppmuntras att delta och engagera sig i EDA för att förverkliga detta mål.
- J. Inom ramen för den globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken krävs det att EU systematiskt främjar försvarssamarbete inom den fullskaliga försvarskapaciteten, för att hantera externa kriser, bygga upp kapacitet hos våra partner, garantera Europas säkerhet och skapa en kraftfull europeisk försvarsindustri, vilket är av avgörande betydelse för unionens strategiska besluts- och handlingsfrihet. Alla medlemmar i rådet måste vara överens om en åtgärd innan den genomförs.
- K. Vid Europeiska rådets möte i juni 2015 låg tonvikten delvis vid försvaret och man efterlyste ett ökat och mer systematiskt europeiskt försvarssamarbete i syfte att tillhandahålla nyckelkapacitet, inbegripet med stöd av EU-medel när detta är lämpligt, samtidigt som man konstaterade att den militära kapaciteten fortsättningsvis kommer att ägas och drivas av medlemsstaterna.
- L. Den 17 november 2015 återopade Frankrike artikel 42.7 i EU-fördraget och begärde därefter och förvaltade de andra medlemsstaternas hjälp och bistånd på helt bilateral basis.
- M. Vitboken om säkerhet och försvar på EU-nivå bör ytterligare stärka GSFP och förbättra EU:s förmåga att agera som en drivkraft för säkerhet i enlighet med Lissabonfördraget, och skulle kunna utgöra en värdefull reflexion över en framtida och mer effektiv GSFP. GSFP-uppdrag och GSFP-insatser utförs främst i regioner såsom Afrikas horn och Sahel, som har drabbats hårt av de negativa effekterna av klimatförändringarna såsom torka och markförstöring.
- N. Det nederländska rådsordförandeskapet förespråkade tanken om en EU-vitbok. Länderna i Visegrad-gruppen välkomnade tanken om en starkare europeisk försvarsintegration. Tyskland efterlyste en europeisk säkerhets- och försvarsunion i vitboken från 2016 om den tyska säkerhetspolitiken och framtiden för landets försvarsmakt (Bundeswehr).
- O. En stegvis försvarsintegration är vårt bästa alternativ för att uträtta mera med mindre pengar, och vitboken skulle kunna erbjuda en unik möjlighet att föreslå ytterligare steg.

En europeisk försvarsunion

1. Europaparlamentet påminner om att EU, för att trygga sin säkerhet på lång sikt, behöver politisk vilja och beslutsamhet tillsammans med en bred uppsättning relevanta politiska instrument, däribland en stark och modern militär kapacitet. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att ta ansvar för den gradvisa utformningen av unionens gemensamma försvarspolitik och skjuta till ytterligare ekonomiska resurser för att säkerställa dess genomförande, så att den kan inrättas inom ramen för EU:s nästa fleråriga politiska ramar och fleråriga budgetram. Parlamentet påminner om att unionens gemensamma försvarspolitik har utformats inom ramen för utvecklingen och genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik enligt Lissabonfördraget, den är bunden av internationell rätt och är i dag en förutsättning för att EU ska kunna främja rättsstatlighet, fred och säkerhet i världen. Parlamentet välkomnar i detta avseende medlemsstaternas alla aktuella insatser för den fortsatta integreringen av våra gemensamma försvarsansträngningar, samtidigt som hänsyn också tas till det mycket viktiga bidrag som vitboken om säkerhet och försvar skulle medföra.

Tisdagen den 22 november 2016

2. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt EU:s medlemsstater att utnyttja Lissabonfördragets fulla potential när det gäller GSFP, särskilt i fråga om det permanenta strukturerade samarbetet enligt artikel 42.6 och startfonden enligt artikel 41.3 i EU-fördraget. Parlamentet påminner om att Petersberguppdragen i artikel 43 i EU-fördraget består av en lång rad ambitiösa militära uppdrag såsom gemensamma insatser för avrustning, humanitära insatser och räddningsinsatser, militära rådgivnings- och biståndsinsatser, konfliktförebyggande och fredsbevarande insatser samt insatser med stridande förband vid krishantering, inklusive fredsskapande åtgärder och stabiliseringsinsatser efter konflikter. Parlamentet påminner om att det i samma artikel också anges att alla dessa uppdrag kan bidra till kampen mot terrorism, inklusive genom stöd till tredjeländer i syfte att bekämpa terrorism på deras territorier. Parlamentet understryker att GSFP i dess nuvarande form inte gör det möjligt för EU att fullgöra alla dessa uppdrag. Parlamentet anser att man systematiskt bör sträva efter att utarbeta sätt som gör det möjligt för EU att fullfölja målen i Lissabonfördraget.
3. Europaparlamentet anser att en verklig och stark europeisk försvarsunion måste erbjuda medlemsstaterna garantier och kapacitet som går utöver de garantier och den kapacitet som de enskilda medlemsstaterna har.
4. Europaparlamentet anser att vägen mot den europeiska försvarsunionen måste inledas utifrån en grundligt reviderad GSFP, baserad på en stark försvarsprincip, effektiv finansiering och samordning med Nato. Parlamentet anser att GSFP, som ett nödvändigt steg, tillsammans med en allt större integration av inre och yttre säkerhet, måste gå längre än till enbart extern krishantering och verkligen säkerställa gemensam säkerhet och gemensamt försvar och därmed möjliggöra unionens engagemang i alla faser av kriser och konflikter med stöd av samtliga instrument som den har till sitt förfogande.
5. Europaparlamentet betonar behovet av att inrätta en rådsformation för försvarsministrarna i syfte att säkra ett permanent politiskt ledarskap och samordna utformningen av en europeisk försvarsunion. Parlamentet uppmanar Europeiska unionens råd att som ett första steg inrätta en permanent sammanträdesform för försvarsministrarna i de medlemsstater som vill ha ett djupare försvarssamarbete som ett forum för samråd och beslutsfattande.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionens ordförande att inrätta en permanent arbetsgrupp för "försvarsfrågor" bestående av kommissionsledamöter, under ledning av vice ordföranden/den höga representanten. Parlamentet begär att få ha ständiga representanter i denna grupp. Parlamentet vill se ett ökat engagemang från kommissionens sida i försvarsfrågor genom forskning, planering och genomförande med tydlig målinriktning. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att integrera klimatförändringsfrågor i EU:s alla utrikespolitiska åtgärder och i synnerhet i GSFP.
7. Europaparlamentet anser att de allt större svårigheterna med att bilda sig en uppfattning om risker och hot i Europa kräver att en europeisk försvarsunion brådskande inrättas. Särskilt oroande är den ökade försämringen av säkerheten vid EU:s gränser, framför allt i det östra och södra grannskapet. Parlamentet noterar att detta också avspeglas i medlemsstaternas säkerhetsstrategier. Parlamentet betonar att situationen försämrades avsevärt och gradvis under 2014, med uppkomsten och utvecklingen av den självutnämnda Islamiska staten (IS) och därefter Rysslands bruk av våld.
8. Europaparlamentet anser att den europeiska försvarsunionen måste baseras på en regelbunden gemensam hotbilda-bedomning från medlemsstaterna, men att den också måste vara tillräckligt flexibel för att kunna tillgodose de enskilda medlemsstaternas specifika säkerhetsutmaningar och behov.
9. Europaparlamentet anser att unionen bör avsätta egna medel för att främja ett mer omfattande och systematiskt europeiskt försvarssamarbete mellan medlemsstaterna, vilket även inbegriper ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet. Parlamentet är övertygat om att utnyttjandet av EU-medel skulle vara ett tydligt uttryck för sammanhållning och solidaritet, och att detta skulle ge alla medlemsstater möjlighet att förbättra sin militära kapacitet inom ramen för en mer gemensam insats.
10. Europaparlamentet anser att ett förstärkt europeiskt försvarssamarbete skulle leda till större ändamålsenlighet, enhet och effektivitet samt till ökade EU-resurser, ökad EU-kapacitet och positiva potentiella effekter på försvarsforskning och industri. Parlamentet framhåller att endast genom ett sådant djupare samarbete, som gradvis skulle utvecklas till en verklig europeisk försvarsunion, kan EU och dess medlemsstater skaffa sig den tekniska och industriella kapacitet som krävs för att de ska kunna agera snabbare, självständigt och ändamålsenligt för att hantera aktuella hot på ett snabbt och effektivt sätt.

Tisdagen den 22 november 2016

11. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att ingå mer bindande förpliktelser gentemot varandra genom att inrätta ett permanent strukturerat samarbete inom unionens ramar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta multinationella styrkor inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet, och att ställa dessa styrkor till förfogande för GSFP. Parlamentet betonar hur viktigt och nödvändigt det är att alla medlemsstater deltar i ett permanent och effektivt strukturerat samarbete. Parlamentet anser att rådet normalt bör anförtro genomförandet av uppdrag som rör fredsbevarande, konfliktförebyggande och stärkande av den internationella säkerheten till dessa multinationella styrkor. Parlamentet rekommenderar att både de politiska beslutsprocesserna på EU-nivå och de nationella förfarandena utformas på ett sådant sätt att en snabb krishantering är möjlig. Parlamentet är övertygat om att EU:s stridsgruppssystem bör byta namn, användas och vidareutvecklas i detta hänseende, det vill säga politiskt och när det gäller modularitet och en ändamålsenlig finansiering. Parlamentet efterlyser inrättandet av ett operativt högkvarter för EU, vilket är en förutsättning för effektiv planering, ledning och kontroll av gemensamma insatser. Parlamentet betonar att det permanenta strukturerade samarbetet är öppet för alla medlemsstater.

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att särskilt erkänna den militära personalens rätt att bilda och ansluta sig till yrkesorganisationer eller fackföreningar och att involvera dem i en regelbunden dialog med myndigheterna. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att vidta konkreta åtgärder för harmonisering och standardisering av de europeiska väpnade styrkorna för att underlätta samarbetet mellan de väpnade styrkornas personal inom ramen för en ny europeisk försvarsunion.

13. Europaparlamentet konstaterar att alla medlemsstater har svårt att upprätthålla många olika försvarskapaciteter, för det mesta på grund av ekonomiska begränsningar. Parlamentet efterlyser därför större samordning och tydligare alternativ när det gäller vilken kapacitet som ska upprätthållas, så att medlemsstaterna kan specialisera sig på viss kapacitet.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka nya möjligheter till gemensamma inköp och gemensamt underhåll av styrkor och materiel. Det kan vara lämpligt att först inrikta sig på sammanslagning och gemensamt utnyttjande av icke-dödande materiel, såsom fordon och flygplan för transport, fordon och flygplan för tankning och annan stödmateriel.

15. Europaparlamentet anser att samverkansförmåga är av central betydelse för att medlemsstaternas styrkor ska bli mer kompatibla och integrerade. Parlamentet betonar därför att medlemsstaterna måste undersöka möjligheten till gemensam upphandling av försvarsresurser. Parlamentet konstaterar att detta försvaras av försvarsmarknadernas protektionistiska och slutna karaktär i EU.

16. Europaparlamentet betonar att det krävs en översyn och utvidgning av Athenemekanismen för att säkerställa att EU:s uppdrag kan finansieras med kollektiva medel i stället för att kostnaderna fördelas över de enskilda deltagande medlemsstaterna, vilket undanröjer ett möjligt hinder för att medlemsstaterna ska skicka sina styrkor.

17. Europaparlamentet uppmanar parlamentet att inrätta ett fullfjädrat utskott för säkerhet och försvar för att övervaka genomförandet av det permanenta strukturerade samarbetet.

18. Europaparlamentet anser att det krävs en stark och mer central roll för EDA för att den europeiska försvarsunionen ska kunna samordna kapacitetsstyrda program och projekt och fastställa en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel, på grundval av en förteckning över mycket exakta kapacitetskrav för GSFP-insatser och en harmoniserad nationell försvarsplanering och försvarsupphandling med avseende på denna kapacitet, i syfte att öka effektiviteten, undvika dubbelarbete och minska kostnaderna. Parlamentet menar att detta bör baseras på en försvarsöversyn avseende medlemsstaternas styrkor och en översyn av EDA:s tidigare verksamhet och förfaranden. Parlamentet uppmanar EDA att visa vilka av de brister i fråga om kapacitet som identifierades i kapacitetsmålen och kapacitetsutvecklingsplanen som har åtgärdats genom byråns verksamhet. Parlamentet är övertygat om att initiativ och projekt för sammanslagning och gemensamt utnyttjande är utmärkta första steg mot ett förstärkt europeiskt samarbete.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta tillsammans med EDA för att stärka försvarssektorns industriella och tekniska bas, vilket är nödvändigt för Europas strategiska autonomi. Parlamentet anser att det för att stödja industrin är viktigt att medlemsstaterna ökar sina försvarsutgifter och ser till att industrin förblir globalt konkurrenskraftig. Parlamentet konstaterar att den nuvarande fragmenteringen av marknaden är till nackdel för den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft. Parlamentet anser att forskningssamarbete kan bidra till att minska fragmenteringen och förbättra konkurrenskraften.

Tisdagen den 22 november 2016

20. Europaparlamentet är starkt övertygat om att endast en samordnad strategi för kapacitetsutveckling, bland annat genom konsolidering av funktionella kluster såsom det europeiska kommandot för flygtransporter, kan skapa de stordriftsfördelar som krävs för en europeisk försvarsunion. Parlamentet anser dessutom att en förstärkning av EU:s kapacitet genom gemensam upphandling och andra former av sammanslagningar och gemensamt utnyttjande kan ge ett välbehövligt uppsving åt Europas försvarsindustri, däribland små och medelstora företag. Parlamentet stöder riktade åtgärder för att stimulera sådana projekt, i syfte att nå EDA:s riktmärke att 35 procent av de totala utgifterna ska vara i form av gemensam upphandling, vilket efterlyses i den globala EU-strategin. Parlamentet anser att införandet av en europeisk planeringstermin för försvaret, inom ramen för vilken medlemsstaterna kan konsultera varandras planeringscykler och upphandlingsplaner, kan bidra till att den nuvarande fragmenteringen av försvarsmarknaden avhjälpas.

21. Europaparlamentet betonar att it-säkerhet till sin natur är ett politikområde där samarbete och integrering är av största vikt, inte endast mellan EU-medlemsstater, viktiga partner och Nato utan även mellan olika aktörer i samhället, eftersom det inte bara är ett militärt ansvarsområde. Parlamentet efterlyser tydligare riktlinjer för hur EU:s defensiva och offensiva kapacitet ska utnyttjas och i vilket sammanhang. Parlamentet påminner om att Europaparlamentet flera gånger har efterlyst en grundlig revidering av EU:s förordning om export av produkter med dubbla användningsområden, för att undvika export av programvara och system som kan användas mot EU:s digitala infrastruktur och kränka mänskliga rättigheter om de hamnar i fel händer.

22. Europaparlamentet påminner om den höga representantens nyliga offentliggörande av EU:s globala strategi, som utgör en sammanhängande ram för prioriteringen av utrikespolitiska åtgärder och för fastställandet av nästa steg i utvecklingen av den europeiska försvarspolitikerna.

23. Europaparlamentet påminner om de fyra riktmärken för kollektiva investeringar som godkändes av EDA:s ministerstyrelse i november 2007, och är oroad över det begränsade samarbete som påvisades i försvarsdatarapporten från 2013.

24. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta initiativ till att sammanföra stora företag och intressenter inom den europeiska försvarsindustrin för att utveckla en europeisk drönarindustri.

25. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta initiativ till att sammanföra stora företag och intressenter inom den europeiska försvarsindustrin för att utveckla strategier och en plattform för gemensam utveckling av försvarsutrustning.

26. Europaparlamentet uppmanar vice ordförande/den höga representanten att förbättra samverkan mellan nationella strategier, kapacitet och ledningscentraler för it-säkerhet och EDA, som ett led i ett permanent strukturerat samarbete för att bidra till skyddet och kampen mot it-attacker.

27. Europaparlamentet efterlyser en vidareutveckling av ramen för EU:s politik för it-försvar för att främja medlemsstaternas it-försvarskapacitet, operativa samarbete och informationsutbyte.

28. Europaparlamentet noterar det pågående arbetet för att utarbeta en förberedande åtgärd för ett framtida EU-försvarsforskningsprogram, och begär att åtgärden inleds så snart som möjligt, vilket krävdes av Europeiska rådet 2013 och 2015 och inom ramen för ett pilotprojekt initierat av Europaparlamentet. Parlamentet betonar att den förberedande åtgärden bör ges en tillräcklig budget på minst 90 miljoner euro för de kommande tre åren (2017–2020). Parlamentet anser att den förberedande åtgärden bör åtföljas av ett stort EU-finansierat forskningsprogram som en del av nästa fleråriga budgetram (2021–2027). Parlamentet konstaterar att EU:s försvarsforskningsprogram kommer att behöva en total budget på minst 500 miljoner euro per år under denna period för att vara trovärdigt och kunna medföra väsentliga förändringar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla framtida samarbetsprogram för vilka EU-finansierad försvarsforskning kan fungera som utgångspunkt, och efterlyser inrättandet av en startfond för förberedande verksamhet i upptakten till militära insatser, i enlighet med vad som anges i Lissabonfördraget. Parlamentet noterar kommissionens försvarsrelaterade initiativ, såsom handlingsplanen på försvarsområdet, försvarsindustripolitiken och den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.

Tisdagen den 22 november 2016

29. Europaparlamentet betonar att genomförandet av GSFP-uppdrag, såsom Eunavfor MED, bidrar till att skapa en europeisk försvarsunion. Parlamentet uppmanar unionen att fullfölja och intensifiera denna typ av insatser.

30. Europaparlamentet anser att det är viktigt att tillämpa förfarandena inom den europeiska planeringsterminen för att införa närmare samarbetsformer på säkerhets- och försvarsområdet.

31. Europaparlamentet betonar vikten av att vidta de åtgärder som krävs för att främja en fungerande, rättvis, tillgänglig och transparent europeisk försvarsmarknad som är öppen för andra, främja framtida teknisk innovation, stödja små och medelstora företag och stimulera tillväxt och sysselsättning, så att medlemsstaterna på ett mycket mer effektivt och ändamålsenligt sätt ska kunna utnyttja och maximera sina respektive försvars- och säkerhetsbudgetar. Parlamentet konstaterar att en solid europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas förutsätter en rättvis, fungerande och transparent inre marknad, försörjningstrygghet och en strukturerad dialog med de berörda försvarsindustrierna. Parlamentet är bekymrat över att de framsteg som gjorts för att förbättra konkurrenskraften, bekämpa korruptionen och öka transparensen inom försvarssektorn hittills har varit så långsamma, och att det fortfarande saknas en solid europeisk försvarsindustripolitik och respekt för den inre marknadens regler. Parlamentet anser att en integrerad och konkurrenskraftig europeisk marknad för försvarsutrustning måste ge incitament och fördelar åt alla medlemsstater och erbjuda alla köpare lämpliga och rimligt prissatta medel som motsvarar deras individuella säkerhetsbehov. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att direktivet om försvarsupphandlingar och direktivet om överföringar inom EU tillämpas korrekt i hela EU. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att garantera ett fullständigt genomförande av de två försvarsrelaterade direktiven i det så kallade försvarspaketet.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att spela sin roll i enlighet med handlingsplanen på försvarsområdet, att främja en stark industriell bas som kan tillgodose EU:s behov av strategisk kapacitet och att fastställa de områden där EU kan ge ett mervärde.

33. Europaparlamentet är övertygat om att EU i förbindelse med den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik för unionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, bör underlätta deltagandet i de kapacitetsprogram som de inleder, däribland deltagandet i de strukturer som skapas för att genomföra dessa program inom unionens ramar.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med EDA underlätta och möjliggöra försvarssamarbete genom att utnyttja EU:s medel och instrument till förmån för utveckling av medlemsstaternas försvarskapacitetsprogram. Parlamentet påminner om att den europeiska handlingsplanen på försvarsområdet bör vara ett strategiskt verktyg som främjar försvarssamarbete på europeisk nivå, särskilt genom ett EU-finansierat försvarsforskningsprogram och genom åtgärder som förstärker det industriella samarbetet längs hela värdekedjan.

35. Europaparlamentet ser mycket positivt på konceptet strategisk autonomi, som har utvecklats av vice ordföranden/den höga representanten inom ramen för den globala EU-strategin. Parlamentet anser att detta koncept bör tillämpas både på våra strategiska prioriteringar och på utformningen av vår kapacitet och industri.

36. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma förklaringen av den 8 juli 2016 från ordförandena för Europeiska rådet och kommissionen och Natos generalsekreterare, där man framhäver behovet av samarbete mellan EU och Nato på säkerhets- och försvarsområdet. Parlamentet är övertygat om att samarbetet mellan EU och Nato bör omfatta samarbete i öster och söder, hantering av hybrid- och it-hot, förbättring av sjöfartsskyddet och samordning av försvarskapacitetsutvecklingen. Parlamentet anser att samarbete om teknisk, industriell och militär kapacitet kan möjliggöra ökad kompatibilitet och bättre synergier mellan de två ramverken, vilket säkerställer större resurseffektivitet. Parlamentet påminner om vikten av att ovannämnda förklaring snabbt genomförs, och uppmanar i detta avseende Europeiska utrikestjänsten att tillsammans med berörda motparter ta fram konkreta alternativ för dess genomförande senast i december 2016. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör bygga upp kapacitet som kan sättas in inom ramen för GSFP för att möjliggöra självständiga åtgärder i de fall Nato inte vill agera eller när EU-åtgärder är lämpligare. Parlamentet är av den bestämda åsikten att detta också skulle stärka Natos roll i säkerhets- och försvarspolitikerna och i det kollektiva försvaret. Parlamentet understryker att samarbete mellan EU och Nato för att främja en starkare och mer effektiv försvarsindustri och

Tisdagen den 22 november 2016

försvarsforskning är en strategisk prioritering som snabbt måste genomföras. Parlamentet är övertygat om att samarbete på området för förebyggande, analys och tidig upptäckt genom ett effektivt informations- och underrättelseutbyte kommer att öka EU:s kapacitet att bemöta hot, däribland hybridhot. Parlamentet är fortfarande av den bestämda åsikten att Nato är den främsta garanten för säkerhet och försvar i Europa. Parlamentet framhåller att man måste undvika överlappningar mellan Natos och unionens instrument. Parlamentet anser att EU även på det civila området kan spela en stor roll i instabila regioner. Parlamentet står dock fast vid att Natos roll är att skydda sina huvudsakligen europeiska medlemmar mot alla yttre angrepp, medan EU bör sträva efter att verkligen kunna försvara sig och agera självständigt vid behov, genom att ta större ansvar i detta avseende tack vare bättre utrustning, utbildning och organisation.

37. Europaparlamentet noterar att även om Nato måste förbli grunden för Europas kollektiva försvar, kan Natos och EU:s politiska prioriteringar vara olika, inte minst med hänsyn till att Förenta staterna nu vänder sig i riktning mot Asien. Parlamentet noterar vidare att EU förfogar över en unik uppsättning säkerhetsrelaterade instrument som Nato inte har tillgång till och vice versa. Parlamentet anser att EU bör ta ett större ansvar för säkerhetskriser i sitt närmaste grannskap och därigenom bidra till Natos arbete, särskilt när det gäller hybridkrigföring och säkerhet till havs. Parlamentet anser att det på längre sikt kan bli nödvändigt att reformera Berlin plus-arrangemangen, bland annat för att göra det möjligt för Nato att utnyttja EU:s kapacitet och instrument. Parlamentet betonar att EU:s föresats att uppnå strategisk autonomi och utforma en europeisk försvarsunion måste genomföras i fullständig synergi med Nato, och måste leda till ett effektivare samarbete, en rättvis fördelning av bördor och en produktiv arbetsfördelning mellan Nato och EU.

38. Europaparlamentet är övertygat om att samarbetet mellan EU och Nato bör omfatta gemensam uppbyggnad av motståndskraft i öster och söder, liksom försvarsinvesteringar. Parlamentet anser att samarbete om kapacitet kan leda till förbättrad kompatibilitet och bättre synergier mellan de två ramverken. Parlamentet är av den bestämda åsikten att detta också skulle stärka Natos roll i säkerhets- och försvarspolitikerna och i det kollektiva försvaret.

39. Europaparlamentet är djupt bekymrat över rapporter om att administrativa förfaranden i onödan försinkar inrättandet av styrkor för GSFP-uppdrag och snabbinsatsstyrkornas rörlighet över gränserna inom EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta ett EU-övergripande system för samordning av snabba överföringar av försvarspersonal, militär utrustning och förnödenheter i förbindelse med GSFP, när solidaritetsklausulen återopnas och när de övriga medlemsstaterna är skyldiga att ge stöd och bistånd med alla till buds stående medel i enlighet med artikel 51 i FN-stadgan.

40. Europaparlamentet anser att praktiska arrangemang och riktlinjer bör upprättas för framtida aktivering av artikel 42.7 i EU-fördraget. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för genomförandet av denna artikel, så att enskilda medlemsstater effektivt kan förvalta andra medlemsstaters stöd och bistånd, eller så att detta effektivt kan förvaltas inom unionens ramar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter att uppfylla målet att använda två procent av BNP till försvaret och 20 procent av sina försvarsbudgetar till utrustning som enligt EDA är nödvändig, inbegripet relaterad forskning och utveckling, för att överbrygga gapet med hjälp av EDA:s fyra kollektiva investeringsriktmärken.

41. Europaparlamentet anser att de utmaningar som de finansiella begränsningarna utgör för de nationella budgetarna samtidigt innebär möjligheter till framsteg tack vare det uppenbara behovet av närmare samarbete mellan medlemsstaterna på försvarsområdet. Parlamentet välkomnar vissa medlemsstaters beslut att stoppa eller vända trenden att minska försvarsutgifterna.

42. Europaparlamentet anser att parlamentet bör ha en viktig roll i den framtida europeiska försvarsunionen, och anser därför att underutskottet för säkerhet och försvar bör bli ett fullvärdigt parlamentsutskott.

43. Europaparlamentet begär att vice ordföranden/den höga representanten ska påbörja arbetet med en vitbok om EU:s säkerhet och försvar, vilken ska baseras på den globala EU-strategi som Europeiska rådet har godkänt. Parlamentet uppmanar rådet att utan dröjsmål begära att detta dokument utarbetas. Parlamentet beklagar vice ordföranden/den höga representantens förslag till EU:s försvarsministrar enligt vilket det enbart bör finnas en genomförandeplan när det gäller säkerhet och försvar, i stället för ett omfattande vitboksförfarande. Parlamentet anser att denna genomförandeplan bör vara ett första steg mot ett normalt förfarande för utarbetande av en vitbok om säkerhet och försvar, vilken bör kunna användas som grund för en kvantifiering av unionens eventuella bidrag till säkerhets- och försvarspolitikerna för varje valperiod på ett specifikt och realistiskt sätt.

Tisdagen den 22 november 2016

44. Europaparlamentet är övertygat om att vitboken om EU:s säkerhet och försvar bör vara resultatet av sammanhängande mellanstatliga och interparlamentariska processer och bidrag från de olika EU-institutionerna, som bör underbyggas av internationell samordning med våra partner och allierade, däribland Nato, och av ett omfattande interinstitutionellt stöd. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se över sin ursprungliga tidsplan för att inleda ett målinriktat samråd med medlemsstaterna och parlamenten.

45. Europaparlamentet anser att vitboken, baserad på den globala EU-strategin, bör omfatta EU:s säkerhets- och försvarsstrategi, den kapacitet som anses nödvändig för att genomföra denna strategi och medlemsstaternas och EU:s åtgärder och program som gör det möjligt att utnyttja denna kapacitet och som bör baseras på en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel, med tanke på att försvar och säkerhet fortfarande är en nationell behörighet.

46. Europaparlamentet anser att vitboken bör ta formen av ett interinstitutionellt avtal av bindande karaktär, i vilket man fastställer alla unionens initiativ, investeringar, åtgärder och program inom ramen för EU:s respektive fleråriga politiska ramar och budgetramar. Parlamentet är övertygat om att medlemsstaterna, partnererna och de allierade bör beakta detta interinstitutionella avtal i sina egna säkerhets- och försvarsplaneringar, så att de blir ömsesidigt förenliga och kompletterar varandra.

Inledande initiativ

47. Europaparlamentet anser att följande initiativ bör genomföras omedelbart:

- Den förberedande åtgärden om GSFP-forskning som ska inledas 2017 och fortlöpa till 2019.
- Ett efterföljande mer ambitiöst och strategiskt försvarsforskningsprogram, som överbryggat luckorna fram till nästa fleråriga budgetram, om medlemsstaterna bidrar med de nödvändiga extra finansiella resurserna eller genom medlemsstaternas medfinansiering i enlighet med artikel 185 i EUF-fördraget.
- En europeisk planeringstermin för försvaret för att utvärdera de framsteg som görs i fråga om medlemsstaternas budgetära ansträngningar på försvarsområdet.
- En strategi för de steg som krävs för att inrätta och genomföra den europeiska försvarsunionen.
- Diskussion om inrättandet av ett permanent ministerråd för försvarsministrarna.
- Stöd till Natos initiativ att placera ut multinationella bataljoner i medlemsstater där och när det är nödvändigt, i synnerhet för nödvändig infrastrukturutveckling (inbegripet bostäder).
- Utveckling av det normala förfarandet i samband med vitböcker för att möjliggöra en första tillämpning inom ramen för planeringen av den kommande fleråriga budgetramen.
- En konferens om utvecklingen av en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel och om harmonisering av motsvarande nationell politik, på grundval av en översyn av EU:s försvar.
- En lösning på de juridiska problem som hindrar genomförandet av det gemensamma meddelandet om kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling i tredjeländer.
- En reform av konceptet för EU:s stridsgrupper i syfte att upprätta permanenta enheter, som inte skulle vara beroende av någon ledande nation och som systematiskt skulle delta i gemensamma utbildningar.
- Inrättande av en militär startfond enligt artikel 41.3 i EU-fördraget, vilket skulle hjälpa till att inleda militära GSFP-insatser mycket snabbare.
- En handlingsplan för att stärka och utvidga Athenamekanismen, i syfte att göra det möjligt att använda mer av unionens medel till EU-uppdrag.
- En reform av Athenamekanismen i syfte att utöka dess potential för kostnadsfördelning och gemensam finansiering, särskilt när det gäller utplacering av EU:s stridsgrupper eller av andra snabbinsatstillgångar och för kapacitetsuppbyggnad hos militära aktörer i partnerländer (utbildning, mentorskap, rådgivning, tillhandahållande av utrustning, infrastrukturförbättringar och andra tjänster).

Tisdagen den 22 november 2016

- En reflektionsprocess om utländska direktinvesteringar till industrier och tjänsteleverantörer som är viktiga på området för försvar och säkerhet med avseende på utarbetandet av lagstiftning på EU-nivå.
- En reflektionsprocess om standardisering av teknik och produkter med dubbla användningsområden med avseende på utarbetandet av lagstiftning på EU-nivå.
- Reflektion om upprättandet av ett permanent högkvarter för ledning och kontroll av militära GSFP-insatser.
- Ett EU-övergripande system för samordning av snabba överföringar av försvarspersonal, militär utrustning och förnödenheter.
- De första delarna i den europeiska handlingsplanen på försvarsområdet, baserade på en vitbok om EU:s säkerhet och försvar.
- De första EU-Nato-projekten om hantering och förebyggande av hybridhot och om uppbyggnad av motståndskraft, om samarbete inom strategiska kommunikationer och svar, om operativt samarbete (inbegripet till sjöss) och om migration, om samordning av it-säkerhet och försvar, om försvarskapacitet, om förstärkning av försvarssektorns tekniska, forskningsmässiga och industriella bas, om övningar och om uppbyggnad av en försvars- och säkerhetskapacitet i partnerländerna i det sydliga och östliga grannskapet.
- Åtgärder för att öka samarbetet och förtroendet mellan it-säkerhetsaktörer och försvarsaktörer.

48. Europaparlamentet föreslår att den europeiska försvarsunionen lanseras utan dröjsmål, i två etapper och på grundval av ett system för differentierad integration:

- (a) Inledande av ett permanent strukturerat samarbete, som redan har godkänts av parlamentet och som ingår i programmet "en ny start för EU" från kommissionens ordförande.
- (b) Genomförande av vice ordföranden/den höga representantens handlingsplan för den globala strategin för utrikes- och säkerhetspolitik.

o

o o

49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, EU:s byråer på rymd-, säkerhets- och försvarsområdena samt de nationella parlamenten.

Tisdagen den 22 november 2016

P8_TA(2016)0436

Frigörande av potentialen med passagerartransporter på vatten**Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om frigörande av potentialen med passagerartransporter på vatten (2015/2350(INI))**

(2018/C 224/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas) från 1974, i dess ändrade lydelse,
- med beaktande av Internationella sjöfartsorganisationens protokoll från 1978 om den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg från 1973,
- med beaktande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning från 2006,
- med beaktande av den tjugoförsta partskonferensen (COP 21) inom ramen för UNFCCC och av den elfte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP11) i Paris, Frankrike, den 30 november–11 december 2015,
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 28 mars 2011 *Färöplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem* (COM(2011)0144),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 januari 2009 *Strategiska mål och rekommendationer för EU:s sjöfartspolitik fram till 2018* (COM(2009)0008),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om strategiska mål och rekommendationer för EU:s sjöfartspolitik fram till 2018 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2015 om genomförandet av vitboken från 2011 om transporter: översyn och vägen mot hållbara transporter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 24 maj 2016 om tillämpningen av förordning (EU) nr 1177/2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (COM(2016)0274),

⁽¹⁾ EUT L 348, 20.12.2013, s. 1.⁽²⁾ EUT L 348, 20.12.2013, s. 129.⁽³⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 10.⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0310.⁽⁵⁾ EUT L 334, 17.12.2010, s. 1.

Tisdagen den 22 november 2016

- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 10 september 2013 *Transporter av hög kvalitet på inre vattenvägar – Naiades II* (COM(2013)0623),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1090/2010 av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2009/42/EG om förande av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets direktiv nr 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3051/95 av den 8 december 1995 om säkerhetsorganisationen för roll-on/roll-off-passagerarfartyg (ro-ro-fartyg) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/33/EU av den 21 november 2012 om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 16 oktober 2015 *Refit-programmet Justera kursen: kontroll av ändamålsenligheten hos EU:s lagstiftning om säkerheten på passagerarfartyg* (COM(2015)0508),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 31 mars 2016 om utvärdering inom ramen för Refit-programmet av direktiv 2000/59/EG om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester – (COM(2016)0168),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A8-0306/2016), och av följande skäl:
 - A. Europas geografi, med sina långa kuster och många öar och floder, erbjuder utmärkta möjligheter för hållbara vattenburna passagerartransporter.
 - B. Vattenburna passagerartransporter inom områdena kustsjöfart (närsjöfart), inlandssjöfart och havsgående färjor, rörlighet i städer och i randområden, kryssningar och turism erbjuder stora möjligheter att utnyttja extra kapacitet både när det gäller infrastruktur och fartyg, samt har stor betydelse för att förbinda EU:s olika regioner med varandra och därmed för att stärka sammanhållningen. Kryssnings- och färjeverksamheter, som är bland de huvudsakliga sjöfartsverksamheterna i Europa, stimulerar dessutom kustturismen.
 - C. Under de senaste åren har det funnits en tendens till en intensiv utveckling av fartyg avsedda för olika områden av sjöfarten, till exempel flod- och havsgående fartyg, som uppfyller kraven på havsgående fartyg samtidigt som de kan navigera i grunda vatten.
 - D. Tack vare de tekniska framstegen har vattenburna transporter åter blivit ett alternativ till de överbelastade infartsvägarna till stadernas centrum.

⁽¹⁾ EUT L 389, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 163, 25.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 325, 9.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 188, 2.7.1998, s. 35.

⁽⁵⁾ EGT L 320, 30.12.1995, s. 14.

⁽⁶⁾ EUT L 327, 27.11.2012, s. 1.

Tisdagen den 22 november 2016

- E. Vattenburna passagerartransporter och vattenburna godstransporter har olika utmaningar och olika behov vad gäller infrastruktur, miljö, drift, säkerhet och förbindelser mellan hamnar och städer, men båda marknadssegmenten hanteras av en och samma hamnmyndighet.
- F. Integrering av nav för vattenburna transporter i den europeiska politiken om bytesinfrastruktur, såsom redan har skett genom förordningarna (EU) nr 1315/2013 och (EU) nr 1316/2013 om de transeuropeiska transportnäten respektive fonden för ett sammanlänkat Europa, kommer att ge ytterligare europeiskt mervärde.
- G. Möjligheter till lån och garantier för vattenburna projekt finns också att tillgå inom Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), som ett komplement till de traditionella bidragen.
- H. Inlandssjöfart har erkänts som ett miljövänligt transportsätt som kräver särskilt engagemang och stöd, och i vitboken rekommenderas främjande av sjötransporter och transporter på inre vattenvägar, en ökning av andelen kustsjöfart och inlandssjöfart samt förbättrad transportsäkerhet.
- I. FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och förslaget om den europeiska rättsakten om tillgänglighet utgör en god vägledning inte bara för genomförandet och, om så behövs, den kommande översynen av förordning (EU) nr 1177/2010 utan också för ny lagstiftning om passagerarrättigheter inom en intermodal kontext, eftersom sådan lagstiftning bör omfatta obehindrad tillgänglighet för passagerare med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.
- J. Vattenburna passagerartransporter betraktas som ett säkert transportslag, men ett antal tragiska olyckor inom vattenburna passagerartransporter har inträffat genom åren, bland annat olyckorna med *Estonia*, *Herald of Free Enterprise*, *Costa Concordia*, *Norman Atlantic* och *UND Adryatik*.
- K. I sin politiska strategi för transporter till havs fram till 2018 upprättar EU målet att bli världsledande inom forskning och innovation när det gäller sjöfart, liksom varvsindustrin, genom att förbättra energieffektiviteten i fartygen, minska miljöeffekterna, minimera riskerna för olyckor och erbjuda bättre livskvalitet till havs.
- L. Turism med flodkryssningsfartyg och vattenburna passagerartransporter på floder, kanaler och andra inre vattenvägar är en växande verksamhet på många europeiska flodsträckor och i tätorter längs dessa flodsträckor.
- M. EU har antagit en rad makrostrategier som bygger på användning av vattenvägar, såsom strategierna för Donau, Adriatiska/Joniska havet respektive Östersjön.
1. Europaparlamentet anser att vattenburna passagerartransporter måste sättas högre på den transportpolitiska agendan inom EU och i dess medlemsstater. Parlamentet anser därför att de bör arbeta mot ett gemensamt område för vattenburna passagerartransporter genom att till exempel minska den administrativa bördan för gränsöverskridande fartygstrafik.

Konkurrenskraft

2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, regionala och lokala myndigheter och kommissionen att överväga vattenburna passagerartransporter, samt att i synnerhet förbättra tillhörande infrastruktur i både stomnäten och de övergripande näten inom de transeuropeiska transportnäten och Fonden för ett sammanlänkat Europa genom att bland annat stärka dess förbindelser med infrastrukturen i inlandet, inklusive tillhandahållande av infrastruktur och information för att uppfylla alla resenärers mobilitetsbehov.
3. Europaparlamentet efterlyser utveckling av höghastighetslederna till sjöss, även i tredjeländer, vilket främjar effektiva multimodala transporter, underlättar integrering av detta transportslag med andra transportnät och transportslag, avhjälper flaskhalsar i viktiga infrastrukturnät och säkerställer territoriell kontinuitet och integration.

Tisdagen den 22 november 2016

4. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att bli av med flaskhalsarna där det utbyggda västeuropeiska systemet med inre vattenvägar möter det befintliga östeuropeiska systemet, som drabbats av ett betydande och på sina håll fullständigt förfall.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en årlig översyn över projekt på området för vattenburna passagerartransporter som samfinansieras av EU genom medel från Sammanhållningsfonden, strukturfonderna, regionalstöd, Interreg, Horisont 2020, Fonden för ett sammanlänkat Europa, de transeuropeiska transportnäten samt Europeiska fonden för strategiska investeringar.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en sammanfattande rapport om genomförandet av EU:s strategier på området för vattenburna passagerartransporter.
7. Europaparlamentet understryker betydelsen av europeisk statistik för att formulera planer och politik för den vattenburna transportsektorn, i synnerhet statistik över antalet gränsöverskridande tjänster till havs och på inre vattenvägar som såväl färjor som kryssningsfartyg erbjuder, med tanke på att det finns områden där transport mellan olika orter endast kan utföras på vatten. Parlamentet uppmanar Eurostat att i sin kryssningsstatistik även ta med uppgifter om "passagerarbesök i anlöpshamnarna", alltså hur många passagerare som går av och på fartyget i varje transithamn, och inte bara antalet kryssningspassagerare som åker på semester varje år. Att inkludera dessa siffror skulle ge en mer realistisk bild av kryssningssektorns, och hela den vattenburna passagerartransportsektorns, mervärde.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ett system för harmoniserad insamling av statistik om olyckor och incidenter för fartyg på inre vattenvägar, inklusive gränsöverskridande trafik.
9. Europaparlamentet anser att integrering av vattenburna passagerartransporter i de offentliga transportnäten i städerna och regionerna avsevärt skulle kunna förbättra rörlighetseffektiviteten, miljöprestandan, livskvaliteten, betalbarheten, situationen med överbelastning i de landbaserade transportnäten samt komforten i städerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge sitt fulla stöd till investeringar i inlandsinfrastruktur av god kvalitet, som kan bidra till att avhjälpa trafikstockningar lokalt och se till att lokalbefolkningen inte påverkas negativt. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta förteckningar med exempel på bästa praxis på det här området.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja och stödja lokala initiativ med syftet att få i gång inlandssjöfart för att betjäna tätorter, bland annat genom att utveckla distributionscentraler i flodhamnar och att utveckla passagerartrafiken, främst som ett led i att göra områdena mer attraktiva för turister.
11. Europaparlamentet understryker att vattenburna passagerartransporter bör integreras bättre i informations-, boknings- och biljettsystem för att kunna förbättra kvaliteten på de offentliga tjänsterna och utveckla turistbranschen ytterligare, särskilt i avlägset belägna och isolerade områden. Parlamentet understryker behovet av att ta hänsyn till operatörerna av vattenburna passagerartransporter i uppbyggnaden av ett integrerat europeiskt biljettsystem.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att finansiera mer välorganiserade och effektivare projekt för integrerade transporttjänster, som kan leda till gradvis minskad energikonsumtion, omstrukturering av de olika offentliga och privata transportföretagens tidtabeller (flyg, sjöfart, land) i syfte att åstadkomma intermodalitet och effektivitet i passagerartransportförvaltningen, samt sammanslagning av biljetter från offentliga och privata operatörer i ett enda resedokument genom en digital applikation.
13. Europaparlamentet påpekar att de system där fraktfartyg erbjuder passagerartransporter och vice versa, till exempel ombord på vissa färjor, där så är möjligt bör främjas eftersom de ger fartygen möjlighet att förbättra utnyttjandegraden, öka sin ekonomiska effektivitet och avhjälpa överbelastningen på vägarna.
14. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som har gjorts inom branschen för vattenburna passagerartransporter för att gå över till miljövänligare, mer energieffektiva och utsläppsnålare fartyg, vilket är en del av den europeiska ramen för att göra de vattenburna transporterna miljövänligare. Parlamentet anser att detta kommer att leda till billigare lösningar som är hållbara, mer attraktiva och därmed även ekonomiskt mer konkurrenskraftiga, vilket kommer att göra sektorn billigare, renare och grönare totalt sett.

Tisdagen den 22 november 2016

15. Europaparlamentet noterar att EU:s olika kustområden har olika utmaningar och därför behöver olika typer av åtgärder (fler färjelinjer i Nordsjön, uppgradering och teknisk förbättring av färjor i Medelhavet etc.).

16. Europaparlamentet är övertygat om att EU:s skeppsbyggnadsindustri för passagerarfartyg måste förbli en viktig konkurrenskraftig aktör som bör ges ytterligare stimulans, samtidigt som man minskar det miljömässiga fotavtrycket genom mer forskning och innovation i denna industri.

Miljömässig hållbarhet

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera vattenburna transporter i sin strategi och att vidta åtgärder för att minska koldioxidutsläppen i enlighet med klimatavtalet från Paris och därmed minimera de externa kostnaderna.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra miljöstandarder för att minska luftföroreningarna, i enlighet med Östersjöstandarderna för begräsningarna av svavelutsläpp, bränslekvalitet och effektivare motorer.

19. Europaparlamentet betonar att det krävs stora forsknings- och innovationsinsatser om man ska kunna minska koldioxidutsläppen i transportsektorn. Parlamentet stödjer kommissionen i främjandet av LNG, icke-fossila alternativa bränslen, el- och hybridsystem som bygger på förnybara energikällor samt sol- och vindenergi för fartyg, samt uppmanar kommissionen att skräddarsy forskning och innovation med särskilt fokus på genomförbarheten för de vattenburna passagerartransporterna.

20. Europaparlamentet påminner om att det i direktiv 2014/94/EU om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen föreskrivs att faciliteter för LNG-bunkring för havsgående fartyg och fartyg i inlandssjöfart måste tillhandahållas av kusthamnar inom TEN-T-stomnätet senast 2025 och av inlandshamnar senast 2030.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja strategier för självförsörjning med energi genom användning av solceller som placeras på hamnterminalbyggnader och lagring av energi som produceras på dagen för senare användning på natten.

22. Europaparlamentet understryker att färjesektorn är en viktig komponent inom närsjöfarten och därmed avgörande för att närsjöfartsmarknaden ska förbli dynamisk och konkurrenskraftig samtidigt som dess miljöprestanda och energieffektivitet förbättras.

23. Europaparlamentet välkomnar kommissionens Refit-initiativ för mottagningsanordningar i hamnar, som är ett bra tillfälle att anpassa det nuvarande direktivet till den internationella utvecklingen, samt stöder och uppmanar dess planer för ny lagstiftning inom det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Parlamentet påpekar att detta inte bör avhålla medlemsstaterna från att ta mer hållbara initiativ och inkludera ett bra informations- och tillsynssystem för avfall som hanteras i olika medlemsstater, både på fartyg och i hamnar.

Säkerhet och trygghet

24. Europaparlamentet betonar att förebyggande av föroreningar och olyckor är av central betydelse för Europeiska sjösäkerhetsbyråns roll för att förbättra säkerheten för gränsöverskridande färjor och kryssningar samt säkerställa konsumentskyddet.

25. Europaparlamentet påminner om att personal på färjor och kryssningsfartyg måste utbildas för att effektivt kunna bistå passagerare i nödsituationer.

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfart, varigenom man fastställer harmoniserade standarder för besättningsmedlemmar och båtförare i syfte att förbättra rörligheten för arbetskraften i inlandssjöfarten.

Tisdagen den 22 november 2016

27. Europaparlamentet understryker att när det gäller ytterligare utveckling av informationssystem såsom konventionell radar, SafeSeaNet, Galileo och flodinformationstjänsterna (RIS) bör fokus ligga på att förbättra säkerheten och driftskompatibiliteten. Medlemsstaterna uppmantras att göra det obligatoriskt att använda RIS.
28. Europaparlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att föreslå en tydlig ram för fördelning av ansvarsområden och kostnader i syfte att förbättra säkerheten samt att ta tag i frågan om ytterligare utbildning, instruktion och vägledning för personal, i synnerhet om att godta utbildning som genomförts på godkända simulatorer som en del av utbildningsprogrammet inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) och Internationella arbetsorganisationens (ILO) regelverk. Parlamentet anser att personal med rätt kompetens är bästa sättet att förbättra tjänsternas kvalitet och säkerhet.
29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nya lagstiftningsförslag för att förenkla och förbättra de gemensamma säkerhetsbestämmelserna för passagerarfartyg i EU:s vatten för att öka säkerheten och konkurrensen, genom att bestämmelserna förtydligas, förenklas och anpassas till den rättsliga och tekniska utvecklingen.
30. Med tanke på att säkerheten är en allt viktigare fråga, erkänner Europaparlamentet att det eventuellt behövs ytterligare åtgärder, som beaktar de särskilda villkoren för färjetrafik och verksamheter i hamnar, så att man säkerställer smidig drift av dagliga färjeförbindelser.
31. Europaparlamentet påpekar att ett betydande antal floder utgör gränser och uppmanar de ansvariga myndigheterna att säkerställa ett samarbete samt välintegrerade och effektiva säkerhets- och nödsystem som fungerar från båda sidor av gränserna.
32. Europaparlamentet betonar att ett antal bihav, till exempel Östersjön och Adriatiska havet, gränsar till flera medlemsstater, men också till länder som inte är medlemmar i EU, och uppmanar därför de ansvariga myndigheterna att säkerställa ett effektivt system för säkerhet, skydd och i synnerhet snabb reaktion i nödsituationer.
33. Europaparlamentet understryker att när internationella färjor trafikerar EU:s territorialvatten, måste EU:s och medlemsstatens lagstiftning gälla.

Tjänsternas kvalitet och tillförlitlighet

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera principerna i förordning (EU) nr 1177/2010 i sitt förslag om intermodala passagerarrättigheter, inklusive aspekter om obehindrad tillgänglighet för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, och att i förslaget ta hänsyn till de särskilda behoven för äldre och familjer som reser med barn. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram årlig statistik om hur antalet passagerare med funktionshinder eller nedsatt rörlighet utvecklas.
35. Europaparlamentet understryker betydelsen av den vattenburna transportsektorn för att utveckla hållbar turism och motverka säsongsbetonade variationer, i synnerhet i avlägsna områden och randområden i unionen, såsom kust-, ö- och landsbygdsregioner. Parlamentet anser vidare att små och medelstora företag bör vara i centrum för främjande av turismtjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och lokala och regionala myndigheter att i största möjliga utsträckning utnyttja EU:s finansieringsmöjligheter för små och medelstora företag, inbegripet subventioner till lokala samhällen i ovannämnda avlägsna regioner.
36. Europaparlamentet framhåller att lämpliga anslutningar mellan de inre vattenvägarna och det europeiska nätverket av cykelvägar har stor potential att göra många regioner i EU mer attraktiva för turister. Parlamentet påminner om att det är nödvändigt att beakta behoven för personer som reser med cyklar och utnyttjar vattenburna passagerartransporter.
37. Europaparlamentet anser att turismen i kustregioner och på öar inte är tillräckligt utvecklad, på grund av bristande transportförbindelser. Parlamentet anser att kommissionen bör beakta att det finns större efterfrågan på transporttjänster av god kvalitet i dessa områden.
38. Europaparlamentet anser att den vattenburna transportsektorn är viktig även i områden där den för närvarande inte är ekonomiskt motiverad, såsom glesbefolkade och avlägsna öar.

Tisdagen den 22 november 2016

39. Europaparlamentet påminner om att vissa färjeförbindelser är livlinor – av vital betydelse för verklig territoriell, social och ekonomisk sammanhållning – som förbinder yttersta randområden med fastlandet och de ekonomiska och industriella tillväxtzonerna, och därmed bidrar till sammanhållning och integration i Europa.

40. Europaparlamentet understryker att ramen för tillhandahållande av transportförbindelser med öar, öregioner och avlägset belägna områden bör främjas, med åtgärder för bättre färjor och ändamålsenliga terminaler.

41. Europaparlamentet understryker möjligheterna och önskvärdheten i att integrera vattenburna persontransporter i ett multimodalt rörelsenätverk, med beaktande av kollektivtrafiken i stora tätorter, för både pendlare och turister. Parlamentet anser i detta sammanhang att det krävs ytterligare förbättringar för att utveckla rörligheten som en tjänst genom integrerade biljettsystem för att öka tillförlitligheten, komforten, punktligheten och frekvensen, för att minska trycket på logistikkedjorna och uppnå snabbare ombordstigningstider för att attrahera passagerare.

42. Europaparlamentet betonar att det är av grundläggande betydelse att höja kunskaps- och kompetensnivån inom EU:s sjöfartssektor för att kunna bibehålla den höga kvaliteten på tjänsterna och garantera sjöfartssäkerheten.

o

o o

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 22 november 2016

P8_TA(2016)0437

Ökning av utvecklingssamarbetets effektivitet

Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om ökning av utvecklingssamarbetets effektivitet (2016/2139(INI))

(2018/C 224/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling och det slutdokument som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015 *2030-agendan för hållbar utveckling*, och i synnerhet mål 17 i de mål om hållbar utveckling som anges i denna agenda, och som ålägger FN:s medlemsstater att stärka genomförandemedlen och återvitalisera det globala partnerskapet för hållbar utveckling ⁽¹⁾,
- med beaktande av handlingsplanen från Addis Abeba, det resultatdokument som antogs vid den tredje internationella konferensen om finansiering för utveckling (Addis Abeba, Etiopien, den 13–16 juli 2015) och godkändes av FN:s generalförsamling i dess resolution 69/313 av den 27 juli 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport om trender och framsteg i det internationella utvecklingssamarbetet, som lämnades in till 2016 års forum för utvecklingssamarbete (E/2016/65) ⁽³⁾,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet som antogs vid det andra högnivåmötet om biståndseffektivitet 2005, Accra-handlingsplanen som antogs vid det tredje högnivåmötet om biståndseffektivitet i Accra (Ghana) ⁽⁴⁾ 2008 samt resultatet av det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan (Sydkorea) i december 2011, varigenom det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete lanserades ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Diliförklaringen av den 10 april 2010 som handlar om fredsbyggande och nationsbyggande, samt den nya given för engagemang i instabila stater, som inleddes vid det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet den 30 november 2011,
- med beaktande av kommunikén från det första högnivåmötet i det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, som hölls i Mexico City i april 2014 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av det kommande andra högnivåmötet om det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, som kommer att äga rum i Nairobi från den 28 november till den 1 december 2016 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av OECD/UNDP:s framstegsrapport om att göra utvecklingssamarbetet mer effektivt från 2014 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av samförståndsöverenskommelsen för det civila samhällets organisationer i Siem Reap 2011 om en internationell ram för utvecklingseffektivitet för det civila samhällets organisationer,

⁽¹⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽²⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽³⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N16/132/05/PDF/N1613205.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/development/aideffectiveness/49650173.pdf>

⁽⁶⁾ <http://effectivecooperation.org/2014/03/draft-communicue-for-the-first-high-level-meeting-of-the-global-partnership/>

⁽⁷⁾ <http://effectivecooperation.org/events/2016-high-level-meeting/>

⁽⁸⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Tisdagen den 22 november 2016

- med beaktande av artikel 208 i EUF-fördraget, i vilket minskning och utrotning av fattigdom definieras som ett huvudmål för EU:s utvecklingspolitik och det anges att unionen och dess medlemsstater ska uppfylla de åtaganden som de har godkänt inom ramen för Förenta nationerna och andra behöriga internationella organisationer och ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som sannolikt påverkar utvecklingsländerna,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling från 2005 ⁽¹⁾ och planerna på att enas om ett nytt samförstånd 2017,
- med beaktande av EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av den konsoliderade texten i den operativa ramen för biståndseffektivitet ⁽³⁾, som bygger på rådets slutsatser av den 17 november 2009 om en operativ ram för biståndseffektivitet, rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om arbetsfördelning mellan länderna och rådets slutsatser av den 9 december 2010 om transparens och ömsesidig ansvarighet,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 26 mars 2015 om inledande av EU:s internationella samarbete och utveckling av en ram för utvecklingsresultat (SWD(2015)0080), samt rådets slutsatser av den 26 maj 2015 om denna ram ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 mars 2014 om en gemensam ståndpunkt för det första högnivåmötet om ett globalt partnerskap för effektivt utvecklingssamarbete ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 maj 2015 om ett nytt globalt partnerskap för fattigdomsutrotning och en hållbar utveckling efter 2015 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2016 om ökad gemensam programplanering ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2016 om årsrapporten 2016 till Europeiska rådet om EU:s mål för utvecklingsbiståndet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 23 juni 2015 med EU:s rapport om ansvarsutkrävande för utvecklingsfinansieringen under 2015 och en översyn av EU:s och dess medlemsstaters framsteg (SWD(2015)0128),
- med beaktande av *En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik – delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa*, som lades fram i juni 2016 av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets slutsatser 9558/07, 15.5.2007.

⁽³⁾ 18239/10

⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9145-2015-INIT/sv/pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadasset.aspx?id=15603>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/sv/pdf>

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8831-2016-INIT/sv/pdf>

⁽⁸⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8822-2016-INIT/sv/pdf>

⁽⁹⁾ Rådets dokument 10715/16.

Tisdagen den 22 november 2016

- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljning av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för EU:s budgetstöd till utvecklingsländer ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 med rekommendationer till kommissionen om givarsamordning på EU-nivå av utvecklingsbistånd ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2015 om finansiering för utveckling ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 april 2016 om den privata sektorn och utveckling ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2016 om uppföljning och lägesbeskrivning av Agenda 2030 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2016 om EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2015 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A8-0322/2016), och av följande skäl:
 - A. De principer som etablerades genom Parisförklaringen och Accra-handlingsplanen är fortsatt mycket viktiga och har bevisat sitt värde för att öka såväl kvaliteten på utvecklingsbiståndet, som det offentliga stödet för det i givarländerna.
 - B. De politiska åtagandena i Monterreyöverenskommelsen (2002), Romförklaringen (2003), Parisförklaringen (2005), Accra-handlingsplanen (2008) och det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan (2011) följer alla samma mål om att förbättra kvaliteten på genomförandet, förvaltningen och användandet av offentligt utvecklingsbistånd för att kunna maximera dess effekt.
 - C. Principerna om biståndseffektivitet har helt klart bidragit till framsteg mot millenniemålen i många länder, men framstegen förblir ojämna och alla principer har inte alltid genomförts fullt ut i alla länder och av alla aktörer inom utvecklingen.
 - D. Det globala partnerskapet kan spela en avgörande roll för genomförandet av 2030-agendan för hållbar utveckling och uppnåendet av målen för hållbar utveckling, genom att fokus flyttas från konceptet "biståndseffektivitet", vilket syftar på det traditionella utvecklingsbiståndet, till "effektivt utvecklingssamarbete".
 - E. Offentligt utvecklingsbistånd kan spela en avgörande roll när det gäller genomförandet av 2030-agendan, i synnerhet i låginkomstländer och i kampen mot extrem fattigdom och orättvisor, om den riktas bättre och om principerna om effektivt utvecklingssamarbete, dvs. demokratiskt ägarskap i länderna, anpassning, stärkande av lokal kapacitet, insyn och demokratisk ansvarsskyldighet, resultatstyrning och delaktighet, respekteras. Europaparlamentet understryker att villkoren för bistånd ska respektera principerna om demokratiskt ägarskap.

⁽¹⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 100.

⁽²⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 80.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0558.

⁽⁵⁾ EUT C 353, 27.9.2016, s. 2.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0137.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0224.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0246.

Tisdagen den 22 november 2016

- F. Utöver utvecklingsbistånd och utvecklingssamarbete, behövs det även andra utvecklingspolitiska verktyg för att effektivt utrota fattigdomen och främja målen om hållbar utveckling.
- G. Budgetstödet innebär många fördelar, bland annat ansvar hos staten, mer exakt resultatutvärdering, bättre samordning mellan olika politikområden, bättre förutsebarhet för biståndet och maximalt utnyttjande av medlen till direkt nytta för medborgarna.
- H. Den privata sektorn är, tillsammans med andra traditionella statliga och icke-statliga utvecklingsorganisationer, på väg att bli en verklig partner i våra utvecklingsstrategier, när det gäller att nå en inkluderande och hållbar utveckling.
- I. Det är avgörande för biståndseffektiviteten att mottagarländerna parallellt tillämpar en tillväxtfrämjande politik som inkluderar marknadsekonomiska mekanismer, mobilisering av privat kapital och markreformer samt ett progressivt öppnade av sina marknader för global konkurrens.
- J. Enligt kommissionens undersökning medför fragmenteringen av biståndet extra kostnader på mellan 2 och 3 miljarder euro per år för EU.
- K. Det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete erbjuder ett inkluderande forum som sammanför regeringar, bilaterala och multilaterala organisationer, det civila samhället, parlament, fackföreningar och den privata sektorn från alla länder.
- L. Det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete fokuserar på uppträdandet och förbindelserna mellan aktörerna på utvecklingsområdet, ett effektivt genomförande av utvecklingspolitiken och utvecklingsprogrammen, och övervakning av framstegen när det gäller respekt för de grundläggande principer som har fastställts under det senaste årtiondet för att förbättra effektiviteten hos alla aktörers insatser för utveckling. Kopplingen till den globala utvecklingsstruktur som övervakar genomförandet av 2030-agendan bör förtydligas.
- M. Länder som Kina, Brasilien, Turkiet, Ryssland och Indien spelar en allt viktigare roll som nya givare och för överföring av kunskap och teknik för utveckling, inte minst tack var sina egna tidigare och nuvarande erfarenheter av utvecklingen. Deras samarbete med mer traditionella givare för främjande av globala allmänna nyttigheter och deras deltagande i ett inkluderande utvecklingssamarbete i det globala partnerskapet för utvecklingssamarbete kan ökas.
- N. Kommissionen spelar en aktiv roll inom styrkommittén för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, samtidigt som en av dess medordförande kommer från en EU-medlemsstat, Nederländerna. Tyskland är på väg att ta över denna post som medordförande.
- O. Ägarskap i länderna inom utvecklingssamarbetet kräver att givare anpassar sig till nationella utvecklingsplaner och till de internationellt överenskomna målen och delmålen för hållbar utveckling, samt att de mottagande länderna deltar när det gäller utformning och ansvar för genomförandet av utvecklingsplaner och utvecklingsprogram.
- P. Biståndet ger dubbel utdelning när det inte bara finansierar utvecklingsprojekt utan även spenderas lokalt, för lokalt producerade varor och tjänster. En förstärkning av de landspecifika systemen och nationella upphandlingssystem är därför en förutsättning för biståndseffektivitet i enlighet med Parisförordningen om biståndseffektivitet och för att förstärka ett gott styre och demokratiskt ansvarstagande i partnerländerna.
- Q. En givardriven agenda för utvecklingssamarbetet och bundet bistånd på bland annat upphandlingsområdet, kan visa på skilda politiska intressen som ibland står i konflikt med utvecklingsprioriteringarna och kan riskera att underminera ägandet och hållbarheten i utvecklingsbiståndet och äventyra tidigare anpassningsframsteg, vilket leder till ineffektivitet och ökat beroende. Det lokala ägarskapet spelar en viktig roll för att säkerställa en effektiv utveckling för medborgarna.

Tisdagen den 22 november 2016

- R. Allt fler resultatramar används för att mäta framstegen i programmen för utvecklingssamarbete, men en lång väg återstår innan utvecklingsländernas ägarskap och användning av dessa ramar har uppnåtts till fullo.
- S. Det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbetes övervakning under 2016 visar att användningen av landspecifika system är fortsatt låg och att avbindningen av bistånd inte har fortsatt utan kvarstår vid den toppnotering på 80 % som nåddes 2010.
- T. Parlamentsledamöter i partnerländer, lokala myndigheter och civilsamhället fortsätter att uttrycka sitt missnöje med hur mycket de inkluderas i och informeras om programplaneringen och genomförandet av utvecklingssamarbetet.
- U. Utvecklingseffektivitet, som betraktas som effektiv användning av alla medel och resurser som riktas till utveckling, däribland fattigdomsbekämpning, är beroende av både biståndsgivande och mottagande länder och förutsätter att det finns effektiva och reaktiva institutioner, en sund politik, deltagande av lokala intressenter och civilsamhället, rättsstatlighet med demokratiskt styre, effektiva och transparenta uppföljningsmekanismer samt skyddsklausuler mot korruption inom utvecklingsländer och olagliga finansiella flöden på internationell nivå. Det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete bör spela en ökad roll i utvecklingen och främjandet av framsteg inom ovannämnda utvecklingsfaktorer.
- V. Fragmenteringen av biståndet är fortfarande en utmaning till följd av det stora antalet givare och biståndsorgan samt den bristande samordningen av deras verksamhet och projekt.
- W. Syd-syd-samarbetet har fortsatt att växa, trots en inbromsning i tillväxtekonomierna och fallande råvarupriser.
- X. Utvecklingslandskapet blir allt mer heterogent med allt fler människor som lever i medelinkomstländer än i låginkomstländer. Samtidigt har utvecklingsutmaningarna ändrats till sin natur när nya globala utmaningar såsom migration, livsmedelssäkerhet, fred och stabilitet och klimatförändringar har växt fram.
1. Europaparlamentet uppmanar aktörerna inom utvecklingen att bygga vidare på åtagandena från Paris till Busan, samt att förnya och förstärka sina ansträngningar för att göra utvecklingssamarbetet så effektivt som möjligt i syfte att nå de ambitiösa mål och delmål som ingår i 2030-agendan och på bästa sätt utnyttja offentliga och privata resurser för utveckling.
 2. Europaparlamentet vill se en användning av alla utvecklingsverktyg för fattigdomsbekämpning och främjande av målen för en hållbar utveckling. Parlamentet anser att effektiviteten i utvecklingsfinansieringen bör bedömas på grundval av konkreta resultat och dess bidrag till utvecklingspolitiken som helhet.
 3. Parlamentet understryker det offentliga utvecklingsbiståndets roll för att uppfylla agendan för utvecklingseffektivitet, minska fattigdomen, minska ojämlikheterna, tillhandahålla grundläggande offentliga tjänster och stödja ett gott styre. Det offentliga utvecklingsbiståndet är mer flexibelt och förutsägbart och det är enklare att utkräva ansvar än vid andra flöden som eventuellt kan bidra till utvecklingen.
 4. Europaparlamentet påminner om att tillräcklig finansiering är en förutsättning för effektivt utvecklingssamarbete. Parlamentet konstaterar att de flesta som tillhandahåller officiellt utvecklingsbistånd inte har uppfyllt sina åtaganden om att tillhandahålla 0,7 % av BNI som utvecklingsbistånd till 2015, vilket innebär att det saknas mer än 2 biljoner dollar för att utvecklingsländerna ska kunna nå millenniemålen.
 5. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att uppfylla det långvariga åtagandet om att avsätta 0,7 % av BNI till bistånd och att öka utvecklingsbiståndet, bland annat genom EU-budgeten och Europeiska utvecklingsfonden, samt att anta en effektiv färdplan för att kunna uppfylla åtagandena på ett öppet, förutsägbart och ansvarsfullt sätt. Parlamentet varnar för en urvattning av kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd i syfte att täcka utgifter utöver de som är direkt kopplade till att främja en hållbar utveckling i utvecklingsländerna.

Tisdagen den 22 november 2016

6. Europaparlamentet konstaterar med oro att fram till mitten av 2015 hade endast fem EU-medlemsstater offentliggjort genomförandeplaner och uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra genomförandeplaner och rapporter om deras ansträngningar innan det andra högnivåmötet om det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, som kommer att äga rum i Nairobi den 28 november till den 1 december 2016.
7. Europaparlamentet vill se att resultatdokumentet från detta högnivåmöte tydligt beaktar och tilldelar olika roller och ansvarsområden för aktörer och institutioner för att genomföra agendan och tillämpa principerna, i syfte att öka framstegen och underlätta framtida samarbete.
8. Europaparlamentet tar del av Mexikos förslag om att inkludera en femte princip för utvecklingseffektivitet, nämligen att inte låta någon hamna på efterkälken. Parlamentet är medvetet om betydelsen av att kraftigt fokusera på fattiga, utsatta och marginaliserade grupper där man tar vederbörlig hänsyn till jämställdhet och känsliga och konfliktfyllda situationer inom ramen för agendan för utvecklingseffektivitet. Parlamentet anser att denna princip visserligen kommer att motsvara den allmänna filosofin och de heltäckande åtagandena för agenda 2030, men att en eventuell inkludering av den bör följas av en allvarlig diskussion och reflektion om dess genomförande, i synnerhet när det gäller integrering och indikatorer.
9. Europaparlamentet understryker behovet att skapa en tydlig position för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete inom ramen för genomförandet av 2030-agendan och handlingsplanen från Addis Abeba. Europaparlamentet anser att det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete kan ge ett mervärde om dess verksamhet är strategiskt uppdelad och anpassad till arbetet och tidsplanen i forumet för effektivt utvecklingssamarbete, forumet för finansiering av utveckling och det politiska högnivåforumet i FN:s ekonomiska och sociala råd.
10. Europaparlamentet betonar att det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete bör spela en framträdande roll i de evidensbaserade aspekterna inom övervakning och ansvarsskyldighet när det gäller effektivitetsprinciperna för att nå målen för hållbar utveckling och att ge stöd för ett mer komplett genomförande av alla aktörer på nationell nivå. Parlamentet understryker att det globala partnerskapet för utvecklingssamarbete måste tillhandahålla tydligt fastställda kanaler för specifika utvecklingsaktörer utöver OECD-givarna, däribland nya givare, lokala och regionala regeringar, civilsamhällets organisationer, privata filantroper, ekonomiska institutioner, företag inom den privata sektorn och fackföreningar. Parlamentet anser att ordförandeskapet inom det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete bör återspegla aktörernas mångfald.
11. Europaparlamentet påpekar att en tillväxt på 1 % i Afrika ger ett mer än dubbelt så stort belopp som det offentliga utvecklingsbiståndet.
12. Europaparlamentet anser att det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete bör ges en ledande roll för att nå mål nummer 17 för hållbar utveckling, dvs. övervakning och ansvarsskyldighet, ökad biståndseffektivitet, kvalitets- och kapacitetsaspekter för utvecklingsfinansieringen, skatter och hållbar skuldsättning, mobilisering av den privata sektorn och dess ansvar för hållbar utveckling, insyn, politisk enighet, partnerskap med flera aktörer, syd-syd-samarbete och trepartssamarbete.
13. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete spelar när det gäller indikator 17.16.1 i de globala målen, i synnerhet när det gäller att nå effektivare och mer inkluderande partnerskap mellan flera intressenter för att stödja och upprätthålla genomförandet av 2030-agendan genom att mäta kvaliteten på deras utvecklingsarbete. Parlamentet välkomnar övervakningsrundan 2016 och konstaterar att antalet utvecklingspartner som har deltagit i denna har ökat, samt ser fram emot att framstegsrapporten publiceras.
14. Europaparlamentet uppmanar parterna till det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete att skapa ett mer oberoende och ordentligt utrustat permanent sekretariat för partnerskapet, där man bygger vidare på den gemensamma arbetsgruppens arbete och uppmanar EU:s medlemsstater och partnerländer att utse nationella fokuspunkter.
15. Europaparlamentet påpekar att parlamentet fullt ut ska ha möjlighet att fullgöra sin viktiga uppgift att utöva demokratisk kontroll av all EU-politik, inklusive utvecklingspolitiken, och kräver att få regelbunden information i rätt tid om de beslut som kommissionen fattar i styrkommittén för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete.

Tisdagen den 22 november 2016

16. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts och rekommenderar att kommissionen anstränger sig ytterligare för att se till att alla berörda aktörer har tillgång till information om insynen i utvecklingssamarbetets programplanering, finansieringsmekanismer, projekt och bistandsflöden, i synnerhet inom ramen för det internationella initiativet för öppenhet och upprättandet av webbplatsen "EU Aid Explorer". Parlamentet påpekar dock att man fortfarande måste ta stora steg i detta sammanhang och efterlyser snarast ytterligare stora ansträngningar från alla givare för att göra information och uppgifter mer tillgängliga, jämförbara och tillhandahållna i rätt tid. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte bidrar till det internationella initiativet för öppenhet att börja göra det. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att använda tillgängliga uppgifter och att även stödja partnerländer genom att främja informationsutbyte och bästa praxis i detta hänseende.

17. Europaparlamentet anser att övervakning, översyn och kunskapsdelning om framstegen inom utvecklingen är mycket viktiga för att öka ansvarstagandet och effekterna av samarbetet, i synnerhet på landsnivå. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att lägga fram rapporter, åtminstone var 24 månad, om EU:s och medlemsstaternas ansträngningar och handlingsplaner för att på ett heltäckande sätt genomföra Busanprinciperna. EU uppmanas att fortsätta att stödja partnerländerna med att förbättra sin administrativa och logistiska kapacitet, och i synnerhet sina statistiska system.

18. Europaparlamentet välkomnar OECD:s initiativ för att bidra till att minska olagliga finansiella flöden och uppmanar det internationella samfundet att utvidga samarbetet för att generellt kunna öka transparensen i skattesystem och ekonomiska flöden. Parlamentet understryker den avgörande roll och det ansvar som multinationella företag och finansiella institutioner ska spela i detta sammanhang.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, EU:s delegationer och medlemsstaternas organ att informera nationella parlamentet och, i största möjliga utsträckning, lokala och regionala myndigheter samt privata intressenter och civilsamhället, om programplanering och finansiella åtaganden i förbindelse med utvecklingsstöd genom att offentliggöra en landspecifik utvecklingsöversyn som ska ge en översyn över strategiska dokument, biståndssamordning, årliga handlingsplaner, pågående och planerade program, samt anbud om projekt och upphandlingar.

20. Europaparlamentet uppmanar mottagarländernas parlament att anta nationella principer om utvecklingsbistånd i syfte att förbättra ansvarsskyldigheten bland givare och mottagande regeringar – däribland lokala myndigheter – öka den offentliga hanteringen och upptagningskapaciteten, utrota korruption och alla former av biståndssvinn, effektivisera skattesystemen samt förbättra villkoren för att ta emot budgetstöd och, på lång sikt, minska biståndsberoendet.

21. Europaparlamentet anser att det är viktigt att främja alla medlemsstaters deltagande i skatteinitiativet från Addis Abeba för att kunna fördubbla det tekniska biståndet till 2020 och stärka partnerländernas skattekapacitet.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta tillsammans med de nationella parlamenten i partnerländerna i syfte att konstruktivt stödja utvecklingen av en sådan politik och komplettera den med ömsesidig ansvarsskyldighet, samt välkomnar kommissionens ansträngningar för att förbättra den inhemska ansvarsskyldigheten i samband med budgetbistånd för att stärka de nationella parlamentens och högre revisionsorganens institutionella kapacitet.

23. Europaparlamentet understryker den roll i utvecklingen som medborgare, lokala samhällen, valda representanter, religiösa organisationer, civilsamhällets organisationer, universitet, fackföreningar och den privata sektorn spelar för utvecklingen, och betonar att alla dessa aktörer måste inkluderas för att främja och genomföra effektivitetsagendan på olika nivåer. Parlamentet anser att ett effektivt bidrag kräver att de deltar i planering och genomförande, ömsesidig ansvarsskyldighet och insyn, övervakning, utvärdering och att givare bör förbättra förutsägbarheten och snabbheten vid samarbetet med dessa aktörer som genomförandeparter och leverantörer av grundläggande tjänster för att verkligen kunna nå ut till de mest utsatta delarna av befolkningen.

24. Europaparlamentet understryker att stöd endast kan vara hållbart om mottagarna är starkt engagerade och har ägarskap. Parlamentet understryker betydelsen av delat ansvar för utvecklingsresultaten, inklusive för genomförandet av Istanbulprinciperna, samt påminner om att demokratiskt ägarskap förutsätter starka institutioner som kan säkerställa att lokala aktörer deltar fullt ut i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av utvecklingsprogrammen.

Tisdagen den 22 november 2016

25. Europaparlamentet understryker betydelsen av att låta civilsamhällets organisationer utöva sin roll som oberoende utvecklingsaktörer, med särskilt fokus på en gynnsam miljö som är konsekvent med överenskomna internationella rättigheter och maximerar bidragen till civilsamhällets organisationer när det gäller utveckling. Parlamentet uttrycker sin oro för att utrymmet för civilsamhällets organisationer minskar i många partnerländer. Kommissionen uppmanas att förbättra tillgången till finansiering för civilsamhällets organisationer.

26. Europaparlamentet välkomnar EU:s framsteg inom och åtagande om gemensam programplanering. Parlamentet konstaterar att en gemensam programplanering bör leda till ett mindre splittrat bistånd och minskade transaktionskostnader och öka komplementariteten genom bättre arbetsfördelning och ömsesidigt ansvarstagande och förutsägbarhet inom utvecklingssamarbetet, och därmed erbjuda tydliga fördelar för både EU och partnerländerna. Parlamentet konstaterar att en gemensam programplanering finns i 59 av 110 partnerländer som tar emot utvecklingsbistånd från EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och partnerländerna att gå vidare med sitt engagemang för gemensam programplanering för att kunna utnyttja dess fördelar till fullo i alla tänkbara länder.

27. Europaparlamentet påminner om sin begäran⁽¹⁾ att kodifiera och stärka mekanismerna och metoderna för att säkerställa en bättre komplementaritet och effektiv samordning av utvecklingsbiståndet bland EU:s medlemsstater och institutioner samt att ge tydliga och genomförbara regler för att säkerställa ett demokratiskt inhemskt ägarskap, harmonisering, anpassning till landsstrategier och landssystem, förutsägbarhet för medel, insyn och ömsesidig ansvarsskyldighet. Parlamentet uppmanar kommissionen att lämna information om bristen på uppföljning av denna begäran och att ange vilka alternativa åtgärder som den har vidtagit eller planerar att vidta i detta hänseende.

28. Europaparlamentet påminner om att EU och medlemsstaterna har åtagit sig att avbinda sitt bistånd och välkomnar de framsteg som har gjorts på detta område. Parlamentet efterlyser ytterligare ansträngningar för att påskynda avbindandet av bistånd på global nivå för alla som tillhandahåller bistånd, inklusive tillväxtekonomier, och uppmanar de som tillhandahåller bistånd att använda partnerländernas upphandlingssystem som en första möjlighet.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla nya initiativ för att utvidga syd-syd-samarbete och trepartssamarbete om flaggskeppsprojekt som inkluderar nya givare och andra medelinkomstländer och som bygger på att tackla globala utmaningar av ömsesidigt intresse, utan att förlora fokuseringen på att utrota fattigdomen. Parlamentet understryker behovet av att utnyttja den fulla potentialen i det decentraliserade samarbetet för att kunna utveckla effektivitetsagendan ytterligare, samtidigt som man respekterar alla säkerhetsklausuler när det gäller insyn, effektivitet och samständighet samt undviker ytterligare fragmentering av det internationella biståndssystemet.

30. Europaparlamentet betonar att utvecklingsbiståndet kan spela en viktig roll när det gäller att bekämpa fattigdom, bemöta orättvisor och främja utveckling, i synnerhet i de minst utvecklade länderna och främja tillgång till kvalitativa offentliga tjänster för de mest eftersatta och utsatta grupperna, samt att katalysera andra kritiska systemfaktorer som gynnar utvecklingen, såsom främjande av jämställdhet (i enlighet med Busanpartnerskapet) och utbildning liksom stärkande av hälsosystemen, inklusive kampen mot fattigdomsrelaterade sjukdomar, om de genomförs inom ramen för ett legitimt, inkluderande styre som bygger på rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna.

31. Europaparlamentet betonar betydelsen av mål nr 16 för utvecklingseffektiviteten generellt sett, och varnar för att utvecklingsbiståndet inte effektivt kan uppfylla sitt syfte utan fred, respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, ett neutralt, effektivt och självständigt rättsväsende, internationellt erkända sociala, miljömässiga och arbetsmarknadsmässiga standarder samt standarder och garantier för integriteten i offentliga institutioner och hos tjänstemän, inklusive deltagande och representativt beslutsfattande på alla nivåer samt öppenhet och ansvarsskyldighet.

32. Europaparlamentet påminner om att korruptionen i mottagarländerna, oavsett om den är direkt kopplad till utvecklingsbiståndet eller inte, utgör ett allvarligt brott mot demokratisk legitimitet och hämmar offentligt stöd för utvecklingsbiståndet i givarländerna. Parlamentet välkomnar därför alla åtgärder som har vidtagits för att främja en sund ekonomisk förvaltning och för att utrota korruption, samtidigt som man noterar att situationen i många partnerländer definitionsmässigt innebär en viss risk.

⁽¹⁾ Antagna texter från sammanträdet den 11 december 2013, P7_TA(2013)0558.

Tisdagen den 22 november 2016

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och andra givare att öka sina ansträngningar och mänskliga resurser för att på ett bättre sätt åskådliggöra effektiviteten när det gäller utsattheten, situationen efter konflikter och förebyggande av konflikter när önskade resultat inte alltid kan uppnås i form av uppgifter och inom resultatramar.

34. Europaparlamentet är helt övertygat om att den privata sektorn är en viktig partner för att uppnå målen om hållbar utveckling och uppbära ytterligare resurser för utvecklingen. Parlamentet betonar att eftersom de får en allt större roll i utvecklingssamarbetet måste aktörerna inom den privata sektorn följa principerna om utvecklingseffektivitet och följa principerna om företagets sociala ansvar genom projektens hela livscykel. Parlamentet välkomnar det arbete som vissa aktörer inom den privata sektorn har gjort för att uppfylla åtaganden om mänskliga rättigheter, social inkludering och hållbarhet som en kärna i sina företagsmodeller och efterlyser en generalisering av detta synsätt. Parlamentet understryker att den privata sektorn måste respektera principerna i internationell rätt och uppfylla sociala och miljömässiga standarder, liksom FN:s globala överenskommelse om mänskliga rättigheter, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, ILO:s grundläggande arbetsnormer samt FN:s konvention mot korruption. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att företag som agerar från skatteparadis inte deltar i projekt som finansieras genom offentligt utvecklingsbistånd. Samtidigt understryker parlamentet att partnerländer måste främja en gynnsam miljö för företag, inklusive öppna juridiska och reglerande system.

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, utrikestjänsten, parlamentet och regeringen i Kenya i egenskap av värd för det andra högnivåmötet om det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, medordförandena för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, FN:s utvecklingsprogram, OECD och den interparlamentariska unionen.

Onsdagen den 23 november 2016

P8_TA(2016)0439

Fullbordandet av Basel III**Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om fullbordandet av Basel III (2016/2959(RSP))**

(2018/C 224/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av slutsatserna från G20-toppmötena efter krisen,
- med beaktande av kommunikén av den 27 februari 2016 från G20:s finansministrar och centralbankschefer,
- med beaktande av kommunikén av den 14-15 april 2016 från G20:s finansministrar och centralbankschefer,
- med beaktande av kommunikén av den 23-24 juli 2016 från G20:s finansministrar och centralbankschefer,
- med beaktande av G20-ledarnas kommuniké av den 4-5 september 2016,
- med beaktande av rapporterna från Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) till G20-ledarna med uppdateringar av genomförandet av den överenskomna reformagendan, och särskilt BCBS:s rapport från november 2015 till G20-ledarna om uppdateringen av slutförandet av reformerna efter krisen (Finalising post-crisis reforms: an update) ⁽¹⁾,
- med beaktande av BCBS:s samrådsdokument om översyn av Basel III-ramen för skuldsättningsgraden (revisions to the Basel III leverage ratio framework) av den 6 april 2016 om begränsningar av variationen i riskvägda tillgångar (reducing variation in credit risk-weighted assets – constraints on the use of internal model approaches) av den 24 mars 2016, och om översyn av schablonmetoden för kreditrisker (revisions to the Standardised Approach for credit risk) av den 10 december 2015,
- med beaktande av BCBS:s diskussionsunderlag och samrådsdokument om reglering av redovisningsbestämmelser (Regulatory treatment of accounting provisions) från oktober 2016,
- med beaktande av BCBS:s standard för TLAC-innehav (TLAC holdings – Amendments to the Basel III standard on the definition of capital) från oktober 2016 ⁽²⁾,
- med beaktande av EU:s övervakning av skuggbankerna från Europeiska systemrisknämnden (ESRB) från juli 2016,
- med beaktande av resultaten av den 29 juli 2016 från de stresstester som Europeiska bankmyndigheten (EBA) utfört,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 juli 2016 om slutförandet av Baselreformerna efter krisen ⁽³⁾,
- med beaktande av Internationella valutafondens rapport om den globala finansiella stabiliteten (Global Financial Stability Report) från 2016,

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d344.pdf>.

⁽²⁾ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d387.htm>.

⁽³⁾ <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2016/07/12-conclusions-banking-reform/>.

Onsdagen den 23 november 2016

- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om lägesbedömning och utmaningar – EU:s lagstiftning om finansiella tjänster: konsekvenser och vägen mot en effektivare och mer ändamålsenlig EU-ram för finansiell reglering och en kapitalmarknadsunion ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ ⁽³⁾,
- med beaktande av forskningsrapporten för parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor om EU:s roll i internationella ekonomiska fora (The European Union's role in International Economic Fora, Paper 5: BCBS),
- med beaktande av diskussionen med Bill Coen, generalsekreterare för Baselkommittén för banktillsyn (BCBS), Danièle Nouy, tillsynsmyndighets ordförande, Andrea Enria, EBA:s ordförande och Valdis Dombrovskis, Europeiska kommissionens vice ordförande, om fullbordandet av Basel III/Basel IV,
- med beaktande av kommissionens uttalande om Baselkommitténs översyn av schablonmetoden för kreditrisker och den efterföljande diskussionen med vice ordförande Katainen den 6 juli 2016,
- med beaktande av frågan till kommissionen om fullbordandet av Basel III (O-000136/2016 – B8-1810/2016),
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för ekonomi och valutafrågor,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Ett motståndskraftigt och välkapitaliserat banksystem är en förutsättning för att man ska kunna upprätthålla finansiell stabilitet, tillhandahålla tillräcklig utlåning till realkonomin under hela cykeln och främja ekonomisk tillväxt.
 - B. Efter den finansiella krisen enades G20-ledarna om en övergripande reformagenda som stärker de internationella bankernas regelverk och därmed tillsynskraven.
 - C. BCBS håller på att ta fram internationellt godkända minimistandarder för tillsynskrav för stora, internationellt aktiva banker. BCBS övervakar och ser över genomförandet av dessa globala standarder och rapporterar till G20. BCBS:s vägledning är ett viktigt verktyg för att förhindra regleringsfragmentering i världen.
 - D. Europeiska unionen genomförde de internationellt godkända standarderna inom ramen för kapitalkravsförordningen (CRR) och det fjärde kapitalkravsdirektivet (CRD IV), men anpassade dem till EU:s faktiska finansieringsbehov, till exempel avseende stödfaktorn för små och medelstora företag, och medgav en viss flexibilitet. Man har inom EU beslutat att dessa standarder gäller för alla banker och inte bara för de största internationella bankerna, medan vissa rättssystem utanför EU endast tillämpar vissa av dessa standarder på de största bankerna. Det är viktigt att det görs framsteg med att skapa lika spelregler på internationell nivå. Kommissionen förväntas lägga fram ett lagstiftningsförslag för översynen av CRR/CRD IV för att genomföra nya godkända ändringar av Basel-ramen.
 - E. Tillsynskraven för banker är sammanlänkade och kompletterar andra rättsliga krav, såsom den totala kapaciteten för att absorbera förluster (TLAC) och den obligatoriska användningen av central clearing för derivatinstrument. Regelverket för EU:s banksektor har förbättrats betydligt de senaste åren, särskilt genom inrättandet av bankunionen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0093.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0108.

Onsdagen den 23 november 2016

- F. En sund ram för finansiell stabilitet och tillväxt bör vara övergripande och balanserad för att omfatta dynamisk tillsynspraxis och inte enbart fokusera på statisk reglering som huvudsakligen avser kvantitativa aspekter.
- G. Uppgifter visar att det tidigare har förekommit en alltför stor variabilitet av riskvikter och en strategisk riskmodellering för att minska bankernas kapitalkrav, samt att de nationella tillsynsmyndigheterna har haft svårigheter med att bedöma interna modeller, vilket har bidragit till den finansiella krisen.
- H. Genomförandet av tillsynskraven för olika bankaffärsmodeller kan skilja sig åt betydligt vad gäller tillämpningsområde och komplexitet, vilket innebär att en enda metod som ska tillämpas för alla är ineffektiv och oproportionerligt tungrodd, särskilt för många mindre, inhemskt inriktade, mindre komplexa och sammanlänkade banker och deras reglerings- och tillsynsmyndigheter. Det behövs därför en rimlig grad av proportionalitet och flexibilitet.
- I. Ytterligare ändringar av tillsynsregelverket för banker diskuteras för närvarande av BCBS och omfattar kreditrisker och operativa risker. Dessa reformer fokuserar på att stärka riskkänsligheten och robustheten hos schablonmetoden för kreditrisker, införa ytterligare begränsningar för internt utarbetade metoder och slutföra utformningen av skuldsättningsgraden och införa ett potentiellt kapitalgolv baserat på schablonmetoden.
- J. Majoriteten av USA:s finansinstitut använder schablonmetoden för kreditriskbedömningar, medan många stora och medelstora banker i EU använder interna modeller.
- K. En lämplig översyn av schablonmetoden och respekten för proportionalitetsprincipen är nyckelfaktorer för att se till att BCBS-standarden fungerar för de små banker som huvudsakligen använder den.
- L. G20 har uppgett att den nuvarande översynen inte bör leda till en väsentlig ökning av de totala kapitalkraven, och denna ståndpunkt upprepades av medlemsstaterna vid Ekofinrådets möte i juli 2016.
- M. Europeiska banker är nu föremål för systematiska och regelbundna stresstester som genomförs av tillsynsmyndigheter, och resultaten av dessa tester är offentliga.
- N. Företrädare för jurisdiktioner utanför EU, såsom Japan, har uttryckt oro avseende den allt större pressen att anskaffa kapital och hantera högre kostnader för regelefterlevnad i syfte att uppfylla de nya standarderna.
- O. BSBC:s beslut har ingen rättslig verkan och för att dessa ska gälla inom EU måste de införlivas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Alla nationella behöriga myndigheter har inte företrädare i BCBS, men ECB och SSM är fullvärdiga medlemmar och kommissionen och EBA är observatörer.
1. Europaparlamentet betonar vikten av sunda globala standarder och principer för tillsynslagstiftningen för banker och välkomnar det arbete som BCBS utträttat på detta område efter krisen.
 2. Europaparlamentet bekräftar på nytt att banker måste vara välkapitaliserade för att realekonomin ska kunna stödjas, systemriskerna minskas och en upprepning undvikas av de enorma räddningspaket som beviljades under krisen. Parlamentet framhåller behovet av en lämplig reglering av skuggbanksektorn för att säkerställa rättvis konkurrens och finansiell stabilitet.

Onsdagen den 23 november 2016

3. Europaparlamentet betonar att, i motsats till andra jurisdiktioner, spelar banker en nyckelroll för finansieringen av den europeiska ekonomin, och kommer antagligen att förbli den huvudsakliga finansieringskällan för hushåll och företag, särskilt små och medelstora företag. Parlamentet betonar att EU-lagstiftningen alltid har försökt att återspegla detta (till exempel genom användningen av stödfaktorn för små och medelstora företag) och bör fortsätta med detta (till exempel genom att förlänga och utöka stödfaktorn). Parlamentet konstaterar dock att det är viktigt att diversifiera den europeiska ekonomins finansieringskällor, och välkomnar i detta sammanhang det pågående arbetet inom ramen för kapitalmarknadsunionen.
4. Europaparlamentet noterar BCBS:s pågående arbete med att slutföra Basel III-ramen, som syftar till att öka enkelheten, jämförbarheten och konvergensen när det gäller den riskvägda kapitalramen i syfte att åtgärda alltför stor variabilitet i riskvägda tillgångar och för att se till att samma regler tillämpas för samma risker. Parlamentet betonar behovet av större transparens och ansvarsskyldighet för att stärka legitimiteten och ägandet avseende BCBS:s överläggningar. Parlamentet välkomnar att BCBS:s generalsekreterare framträdde inför ECON-utskottet och uppmanar till ytterligare dialog.
5. Europaparlamentet betonar att den pågående översynen bör respektera den princip som centralbankscheferna och cheferna för tillsynsmyndigheter (GHOS) fastställde, dvs. att inte väsentligt öka de totala kapitalkraven, samtidigt som de europeiska bankernas övergripande finansiella ställning stärks.
6. Europaparlamentet betonar att en andra och lika viktig princip som ska respekteras vid översynen är att man bör främja lika spelregler på global nivå, genom att mildra – snarare än spä på – skillnaderna mellan jurisdiktioner och bankmodeller, och inte otillbörligen missgynna EU:s bankmodell.
7. Europaparlamentet oroar sig över att en första analys av de senaste förslagen från BCBS tyder på att reformpaketet i dess nuvarande stadium eventuellt inte stämmer överens med de två ovan nämnda principerna. Parlamentet uppmanar BCBS att se över sina förslag i enlighet med detta och ECB och SSM att se till att de respekterar principerna vid slutförandet och övervakningen av de nya standarderna.
8. Europaparlamentet betonar att detta tillvägagångssätt skulle vara avgörande för att se till att Europaparlamentet som medlagstiftare genomför den nya standarden på ett enhetligt sätt.
9. Europaparlamentet påminner om vikten av proportionalitetsprincipen, som ska beaktas inte bara i förhållande till storleken på de reglerade instituten utan också ses som en rättvis balans mellan regleringens kostnader och fördelar för varje grupp av aktörer.
10. Europaparlamentet begär en dialog och ett utbyte av bästa praxis mellan regleringsmyndigheter när det gäller tillämpningen av proportionalitetsprincipen, som ska fastställas på EU-nivå och på internationell nivå.
11. Europaparlamentet uppmanar BCBS att, innan man antar standarden, göra en noggrann och heltäckande bedömning av de nya reformernas kvalitativa och kvantitativa effekter på olika jurisdiktioner och bankmodeller. Parlamentet anser att denna bedömning också bör beakta de tidigare reformer som föreslagits av kommittén. Parlamentet uppmanar BCBS att göra de nödvändiga anpassningarna om man finner obalanser under denna analys.
12. Europaparlamentet påminner om vikten av ett riskbaserat tillvägagångssätt för reglering, där samma regler tillämpas för samma risker, samtidigt som man betonar behovet av att minska utrymmet för regelarbiterage och alltför stor variabilitet i riskvägda tillgångar. Parlamentet uppmanar BCBS att bibehålla tillsynsregleringens riskkänslighet, inbegripet genom att se till att man inom ramen för översynen av schablonmetoden och tillämpningen av internmetoden hanterar riskerna med regelarbiterage och låter de olika finansieringsformernas särskilda karaktär komma till uttryck, såsom utlåning till fastigheter, finansiering av infrastruktur, specialiserad utlåning, och undvikande av oproportionerliga effekter för realekonomin. Parlamentet oroar sig i detta sammanhang för de potentiella effekterna för realekonomin av det föreslagna införandet av volymgolv (output floors).

Onsdagen den 23 november 2016

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en noggrann och heltäckande bedömning av de kvalitativa och kvantitativa effekterna av nyligen genomförda och nya reformer, bland annat för finansieringen av realekonomin i Europa och för planerade europeiska lagstiftningsprojekt såsom kapitalmarknadsunionen. Kommissionen uppmanas att använda de resultat som erhålls till följd av uppmaningen att inkomma med synpunkter och arbetet med den första lägesbedömningen av lagstiftningen om finansiella tjänster, som ska göras i slutet av 2016. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att de nya BCBS-förslagen eller deras genomförande inte motverkar dessa initiativ. Parlamentet betonar att denna bedömning inte bör undergräva de lagstiftningsresultat som hittills uppnåtts och inte bör ses som en uppmaning till avreglering.
14. Europaparlamentet begär att kraven att tillåta central clearing för derivatprodukter fullt ut ska beaktas när man fastställer skuldsättningsgraden i syfte att främja användningen av central clearing.
15. Europaparlamentet påminner om att tillräcklig hänsyn måste tas till de europeiska bankmodellernas särskilda karaktär, de marknader som de är verksamma på, institutens olika storlekar och de olika riskprofilerna i både konsekvensbedömningarna och kalibreringen av standarderna i syfte att bevara den europeiska banksektorns nödvändiga mångfald och respektera proportionaliteten. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta alla dessa principer då man fastställer genomförandets räckvidd och omvandlar BCBS:s förslag till EU-lagstiftning.
16. Europaparlamentet betonar de europeiska och nationella banktillsynsmyndigheternas nyckelroll för att säkerställa tillsynskonvergens i EU, med beaktande av proportionalitetsprincipen och lämpligheten när det gäller reglerna för olika bankmodeller. Parlamentet understryker vikten av tillförlitlig och jämförbar information om situationen för de institut som är föremål för tillsyn, för att detta arbete ska kunna utföras på ett effektivt och tillförlitligt sätt. Parlamentet betonar att rätten att använda interna modeller bör bibehållas. Parlamentet begär att SSM och EBA ska fortsätta sitt tillsynsarbete för att säkerställa ett enhetligt genomförande av interna modeller och deras kapacitet att på ett lämpligt sätt återspegla riskerna i samband med bankernas affärsmodeller, förbättra konvergensen vid hanteringen av brister och vid behov föreslå ändringar.
17. Europaparlamentet påminner om interaktionen mellan tillsynskraven för banker och andra viktiga bankstandarder, till exempel genom inrättandet av TLAC-standarden inom EU och dess harmonisering med MREL-kraven (minimikrav för egna medel och kvalificerade skulder) inom ramen för BRRD (direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag), samt tillämpningen av redovisningsstandarden IFRS 9 inom en snar framtid och ramen för bankunionen. Parlamentet betonar därför att man vid diskussionerna om reformerna av tillsynsregleringen bör beakta alla dessa olika aspekter och både deras enskilda och kombinerade effekter.
18. Europaparlamentet påminner om att flera stora EU-banker de senaste åren har betalat ut utdelningar till aktieägarna samtidigt som de i hög grad förblivit underkapitaliserade och inte rensat sina balansräkningar på ett konsekvent sätt.
19. Europaparlamentet begär att kommissionen prioriterar arbetet med ett "regelverk för små banker" för de minst riskabla bankmodellerna, och utökar detta arbete till att omfatta en bedömning av genomförbarheten av ett framtida regelverk bestående av mindre komplexa och mer lämpliga och proportionerliga tillsynsregler som särskilt är anpassade till olika typer av bankmodeller.
20. Europaparlamentet understryker vikten av kommissionens, Europeiska centralbankens och Europeiska bankmyndighetens roll för att engagera sig i BCBS:s arbete och tillhandahålla transparenta och övergripande uppdateringar av läget när det gäller BCBS:s diskussioner. Parlamentet begär att denna roll blir synligare vid Ekofinrådets möten och att det införs en större redovisningsskyldighet inför parlamentets ECON-utskott, med en regelbunden avrapportering från de EU-företrädare som deltar i diskussionerna.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen.
-

Onsdagen den 23 november 2016

P8_TA(2016)0440

Genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) (2016/2067(INI))

(2018/C 224/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken),
- med beaktande av artiklarna 42.6 och 46 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) om inrättandet av ett permanent strukturerat samarbete,
- med beaktande av årsrapporten från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) (13026/2016), särskilt de delar som rör den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP),
- med beaktande av artiklarna 2 och 3 och avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 21, 36, 42.2, 42.3 och 42.7,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 november 2013, den 18 november 2014, den 18 maj 2015, den 27 juni 2016 och den 17 oktober 2016 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 20 december 2013 och den 26 juni 2015,
- med beaktande av sina resolutioner av den 21 maj 2015 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ⁽¹⁾, den 21 maj 2015 om konsekvenserna av utvecklingen på de europeiska försvarsmarknaderna för säkerhets- och försvarsförmågan i Europa ⁽²⁾, den 11 juni 2015 om den strategiska militära situationen i Svartahavs-bäckenet till följd av Rysslands olagliga annektering av Krim ⁽³⁾, den 13 april 2016 om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld ⁽⁴⁾ och den 7 juni 2016 om fredsfrämjande insatser – EU:s samverkan med FN och Afrikanska unionen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av dokumentet *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa. En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*, som lades fram av vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, den 28 juni 2016,
- med beaktande av den genomförandeplan på säkerhets- och försvarsområdet som lades fram av vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, den 14 november 2016, och av rådet slutsatser av den 14 november 2016 om genomförande av EU:s globala strategi på säkerhets- och försvarsområdet,
- med beaktande av den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande *Gemensam ram för att motverka hybridhot* (JOIN(2016)0018) av den 6 april 2016 och rådets relevanta slutsatser av den 19 april 2016,

⁽¹⁾ EUT C 353, 27.9.2016, s. 59.

⁽²⁾ EUT C 353, 27.9.2016, s. 74.

⁽³⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 74.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0120.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0249.

Onsdagen den 23 november 2016

- med beaktande av den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande *Kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling* (JOIN(2015)0017) av den 28 april 2015 och kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning av den 5 juli 2016 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (COM(2016)0447),
- med beaktande av den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande *En EU-omfattande strategiram för stöd till reform av säkerhetssektorn* av den 5 juli 2016 (JOIN(2016)0031),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 april 2016 om plattformen för uppdragsstöd,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europeiska säkerhetsagendan* (COM(2015)0185) av den 28 april 2015,
- med beaktande av den förnyade strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen 2015–2020 och rådets därmed sammanhängande slutsatser av den 15–16 juni 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Att genomföra den europeiska säkerhetsagendan mot terrorism och bana väg för en säkerhetsunion* (COM(2016)0230) av den 20 april 2016,
- med beaktande av den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande *EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser* (JOIN(2013)0030) av den 11 december 2013 och rådets därmed sammanhängande slutsatser av den 12 maj 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om it-säkerhet och it-försvar⁽¹⁾, med beaktande av det gemensamma meddelandet från den höga representanten och kommissionen *EU:s strategi för cybersäkerhet: En öppen, säker och trygg cyberrymd* (JOIN(2013)0001) av den 7 februari 2013 och med beaktande av rådets ram för EU:s politik för it-försvar av den 18 november 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Stärka Europas system för cyberresiliens och främja en konkurrenskraftig och innovativ cybersäkerhetsbransch* (COM(2016)0410) av den 5 juli 2016,
- med beaktande av det tekniska avtalet mellan NCIRC (Natos centrala it-incidenthanteringsorgan) och EU:s incidenthanteringsorganisation (Cert), som undertecknades den 10 februari 2016 och som underlättar ett ökat informationsutbyte om it-incidenter,
- med beaktande av EU:s och Natos gemensamma förklaring, undertecknad den 8 juli 2016 inom ramen för Natos toppmöte i Warszawa 2016 (gemensam förklaring av Europeiska rådets ordförande, Europeiska kommissionens ordförande och Nordatlantiska fördragsorganisationens generalsekreterare),
- med beaktande av den förklaring från Warszawatoppmötet som antogs av de stats- och regeringschefer som deltog i mötet med Nordatlantiska rådet i Warszawa den 8–9 juli 2016,
- med beaktande av resultaten enligt Eurobarometer 85.1 från juni 2016,
- med beaktande av artikel 132.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0317/2016).

⁽¹⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 145.

Onsdagen den 23 november 2016

Det strategiska sammanhanget

1. Europaparlamentet noterar att den europeiska säkerhetsmiljön har försämrats avsevärt och att förhållandena har blivit instabilare, komplexare, farligare och mindre förutsägbara. Hoten är både konventionella och hybrida, skapas av både statliga och icke-statliga aktörer och kommer från syd och öst, och de påverkar medlemsstaterna på olika sätt.
2. Europaparlamentet påminner om att EU-medlemsstaternas säkerhetssituationer i hög grad är beroende av varandra, och konstaterar att medlemsstaterna reagerar på gemensamma hot och risker på ett splittrat sätt, utan samordning, vilket försvårar och i många fall hindrar en mer gemensam strategi. Denna brist på samordning utgör en av sårbarheterna i unionens åtgärder. Parlamentet konstaterar att unionen saknar förmågan att på ändamålsenligt sätt hantera hybridhot, som i många fall har en gränsöverskridande dimension.
3. Europaparlamentet anser att EU nu måste reagera på en rad olika, alltmer komplexa kriser: från Västafrika via Sahel, Afrikas horn, Mellanöstern och östra Ukraina till Kaukasien. EU bör öka dialogen och samarbetet med tredjeländer i regionen samt med regionala och subregionala organisationer, och bör vara redo att hantera strukturella förändringar i den internationella säkerhetsmiljön, utmaningar som inbegriper konflikter mellan stater, kollapsande stater och itangrepp, samt klimatförändringarnas konsekvenser för säkerheten.
4. Europaparlamentet noterar med oro att terrordåd som utförs av radikala islamistiska organisationer och enskilda och som riktas mot Europa i en skala utan motstycke hotar den europeiska livsstilen. Parlamentet understryker att individens säkerhet därför har blivit den främsta prioriteten och att den traditionella åtskillnaden mellan säkerhetens yttre och inre dimensioner därmed har urholkats.
5. Europaparlamentet uppmanar EU att anpassa sig till dessa säkerhetsutmaningar, särskilt genom att på ett effektivare sätt använda befintliga GSFP-verktyg i överensstämmelse med övriga yttre och inre instrument. Parlamentet efterlyser bättre samarbete och samordning mellan medlemsstaterna, i synnerhet när det gäller bekämpande av terrorism.
6. Europaparlamentet efterlyser en stark förebyggande politik som baseras på övergripande avradikaliseringsprogram. Det är också nödvändigt att mer aktivt bekämpa radikaliserings- och terroristpropaganda, både inom EU och inom ramen för EU:s yttre förbindelser. Kommissionen uppmanas att vidta åtgärder för att komma till rätta med spridningen av extremistiskt innehåll på internet samt att främja mer aktivt rättsligt samarbete mellan straffrättsliga system, däribland Eurojust, i kampen mot radikaliserings- och terrorism i alla medlemsstater.
7. Europaparlamentet noterar att gränser i Europa för första gången sedan andra världskriget har ändrats med våld. Parlamentet understryker de skadliga konsekvenser som militär ockupation får för Europas säkerhet i stort, och upprepar att alla ändringar av gränser som görs med våld i Ukraina strider mot principerna i Helsingforslutakten och FN-stadgan.
8. Europaparlamentet framhåller Eurobarometer 85.1 från juni 2016, enligt vilken cirka två tredjedelar av EU-medborgarna skulle vilja se ett större engagemang från EU:s sida i fråga om säkerhet och försvarspolitik.
9. Europaparlamentet anser att en mer samordnad och därmed ändamålsenligare europeisk utrikes- och säkerhetspolitik på ett kraftfullt sätt kan bidra till att minska de väpnade sammanstötningarnas intensitet i Irak och i Syrien samt till att utrota den självutnämnda Islamiska staten.

En reviderad och mer robust gemensam säkerhets- och försvarspolitik

10. Europaparlamentet är fast övertygat om att det till följd av detta behövs en grundlig och omfattande GSFP-översyn för att göra det möjligt för EU och dess medlemsstater att på ett avgörande sätt bidra till säkerheten i unionen och hanteringen av internationella kriser och till att EU:s strategiska oberoende upprätthålls. Parlamentet påminner om att inget land kan möta de nuvarande säkerhetsutmaningarna på egen hand.

Onsdagen den 23 november 2016

11. Europaparlamentet anser att en framgångsrik GSFP-översyn kommer att behöva integrera EU:s medlemsstater till fullo från första början i processen i syfte att undvika risker för dödlägen i framtiden. Parlamentet betonar de praktiska och ekonomiska fördelarna med ytterligare samarbete för att utveckla de europeiska försvarskapaciteterna, och noterar att det finns olika pågående initiativ som bör fullföljas genom konkreta åtgärder under Europeiska rådets möte om försvarsfrågor i december 2016. Medlemsstaterna och EU uppmanas även att göra ändamålsenliga investeringar i säkerhet och försvar.

12. Europaparlamentet betonar att inrättandet av ett permanent strukturerat samarbete (artikel 42.6 i EU-fördraget) kommer att göra det möjligt att utveckla ett självförsvar eller en permanent struktur för självförsvar som kan förstärka krishanteringsinsatserna.

13. Europaparlamentet understryker att Europa inte längre har full kontroll över sin säkerhetsmiljö och inte längre kan välja tidpunkt och plats för sina insatser. EU bör genom uppdrag och insatser inom ramen för GSFP samt andra relevanta instrument kunna ingripa inom hela krishanteringsspektrumet, inbegripet insatser för förebyggande och lösning av kriser, så att man omfattar alla skeden i konfliktykeln och är fullt ut delaktig i arbetet med att få till stånd ett säkert Europa och garantera gemensam säkerhet och ett gemensamt försvar i hela området med frihet, säkerhet och rättvisa. Europeiska rådet uppmanas att börja utveckla den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken i riktning mot ett gemensamt försvar i enlighet med artikel 42.2 i EU-fördraget. Ett av de centrala målen med GSFP bör vara att stärka EU:s motståndskraft.

14. Europaparlamentet välkomnar den färdplan för GSFP som presenterats av vice ordföranden/den höga representanten, inbegripet en konkret tidsplan och konkreta åtgärder. Parlamentet välkomnar att denna färdplan kompletterar den kommande europeiska handlingsplanen på försvarsområdet. Parlamentet understryker behovet att förstärka den militära komponenten inom GSFP, och uttrycker sitt starka stöd för att medlemsstaterna samordnar sina investeringar i säkerhet och försvar samt för ett ökat ekonomiskt stöd till försvarsforskning på EU-nivå.

15. Europaparlamentet understryker också att GSFP bör grundas på en stark gemensam försvarsprincip, effektiv finansiering och ett genomförande under samordning med internationella institutioner inom säkerhet och försvar, i fullständig komplementaritet med Nato. EU bör uppmantra medlemsstaterna att uppfylla Natos kapacitetsmässiga målsättningar, vilket innebär att försvarsutgifterna ska uppgå till minst 2 procent av BNP, vilket även bekräftades på nytt vid toppmötena i Wales och Warszawa.

16. Europaparlamentet påminner om att konflikter och kriser i Europa och dess närhet äger rum både i det fysiska rummet och i cyberrymden, och understryker att it-säkerhet och it-försvar därför måste integreras som grundläggande komponenter i GSFP och integreras fullständigt i all EU:s inre och yttre politik.

17. Europaparlamentet välkomnar den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik, som lades fram av vice ordföranden/den höga representanten som en nödvändig och positiv utveckling av den institutionella ram inom vilken Gusp och GSFP kommer att genomföras och utvecklas. Parlamentet beklagar medlemsstaternas ringa delaktighet i utarbetandet av denna globala strategi.

18. Europaparlamentet betonar att det krävs starka åtaganden, egenansvar och stöd från medlemsstaternas och de nationella parlamentens sida, i samarbete med alla relevanta EU-organ, för att säkerställa ett skyndsamt och ändamålsenligt genomförande av den globala strategins politiska ambitionsnivå, prioriteringar och övergripande strategi i form av en EU-vitbok om säkerhet och försvar som föregås av genomförandeplanen på säkerhets- och försvarsområdet. Parlamentet framhåller den nära kopplingen mellan genomförandeplanen och det vidare genomförandet av EU:s globala strategi, kommissionens kommande europeiska handlingsplan på försvarsområdet och genomförandet av EU:s och Natos gemensamma förklaring, som undertecknades i Warszawa. Parlamentet välkomnar vice ordföranden/den höga representantens och medlemsstaternas pågående arbete i genomförandeprocessen, och understryker att adekvata resurser måste anslås för genomförandet av den globala strategin och för en ändamålsenlig och robustare GSFP.

19. Europaparlamentet anser att utformningen av en sektorsinriktad strategi är en nödvändig uppföljning av den globala strategin som Europeiska rådet måste enas om och presentera och där den civila och militära ambitionsnivån, uppgifterna, kraven och kapacitetsprioriteringarna bör anges närmare. Parlamentet upprepar sina tidigare krav på utarbetande av en vitbok om europeiskt försvar, och uppmanar eftertryckligen rådet att utan dröjsmål utarbeta detta dokument. Det är oroande att den föreslagna genomförandeplanen om säkerhet och försvar inte är ens i närheten av att motsvara parlamentets och allmänhetens förväntningar. Parlamentet upprepar att säkerheten i alla medlemsstater i Europeiska unionen är odelbar.

Onsdagen den 23 november 2016

20. Europaparlamentet noterar den europeiska säkerhetspakt som föreslagits av Tysklands och Frankrikes utrikesministrar, och stöder bland annat tanken om en gemensam analys av Europas strategiska miljö och att hotbedömningar ska göras regelbundet och gemensamt, i syfte att skapa förståelse för varandras farhågor och stödja gemensamma kapaciteter och gemensamma åtgärder. Parlamentet välkomnar också andra medlemsstaters nyliga initiativ med avseende på utvecklingen av GSFP, men beklagar samtidigt bristen på egenbedömning av medlemsstaternas underlåtelse att fullgöra tidigare europeiska åtaganden på försvarsområdet.

21. Europaparlamentet konstaterar i detta sammanhang att samarbete med liknande verksamheter inom Nato behövs, och betonar att ett seriöst åtagande och ökat och effektivare utbyte av underrättelseuppgifter och information mellan medlemsstaterna är absolut nödvändiga förutsättningar.

22. Med tanke på att den inre och den yttre säkerheten blir alltmer integrerade och åtskillnaden mellan det fysiska rummet och cyberrymden blir allt svårare att definiera, konstaterar Europaparlamentet att det också är nödvändigt att integrera deras respektive resurser, så att EU kan använda alla olika tillgängliga instrument, inbegripet artikel 42.7 i EU-fördraget.

GSFP och den integrerade strategin för kriser

23. Europaparlamentet betonar betydelsen av att skapa ett permanent EU-högkvarter för civila och militära uppdrag och insatser inom GSFP, från vilket en integrerad operativ personal skulle stödja hela planeringscykeln, från den inledande politiska idén till detaljerade planer. Parlamentet understryker att detta inte skulle vara en kopia av Natostrukturerna, utan skulle utgöra det institutionella arrangemang som krävs för att stärka planeringen och ledningskapaciteten för uppdrag och insatser inom GSFP.

24. Europaparlamentet framhåller att uppdrag och insatser inom GSFP, däribland gränsövervakning, kapacitetsuppbyggnad, militära övningsuppdrag och insatser till havs, i betydande utsträckning bidrar till internationell fred och stabilitet.

25. Det är enligt Europaparlamentet beklagligt att uppdragen och insatserna inom GSFP har fortsatt att dras med strukturella svagheter som äventyrar deras effektivitet. De bör vara genuina verktyg som på ett bättre sätt skulle kunna integreras i den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik.

26. Europaparlamentet noterar i detta avseende den politiska ambitionsnivå som fastställs i den globala strategin när det gäller en integrerad strategi för konflikter och kriser och unionens deltagande i alla faser av konfliktskykeln genom förebyggande, lösning och stabilisering, samt åtagandet att förhindra en för tidig nedtrappning av insatserna. EU bör på ett konsekvent sätt stödja de medlemsstater som ingår i koalitionen mot den självutnämnda Islamiska staten genom att inleda en GSFP-insats i Irak, med fokus på utbildning.

27. Europaparlamentet välkomnar tanken om "regionaliserade" GSFP-uppdrag i Sahel, främst därför att detta sammanfaller med den önskan som länderna i denna delregion har uttryckt rörande ökat samarbete på säkerhetsområdet genom G5 Sahel-plattformen. Parlamentet är övertygat om att detta skulle kunna utgöra en möjlighet att stärka de befintliga GSFP-uppdragens effektivitet och relevans på plats (Eucap Sahel Mali och Eucap Sahel Niger). Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att denna tanke om "regionalisering" måste bygga på fältexpertis, tydliga mål samt medel för att uppnå dem, och att den inte uteslutande bör definieras på grundval av politiska överväganden.

28. Europaparlamentet understryker att alla rådsbeslut om framtida uppdrag och insatser bör prioritera insatser i konflikter som direkt påverkar EU:s säkerhet eller säkerheten för de partner och i de regioner där EU innehar rollen som säkerhetsgarant. Beslut om ingripanden bör grundas på en gemensam analys och förståelse av den strategiska miljön och på medlemsstaternas gemensamma strategiska intressen, och hänsyn bör tas till andra allierades och organisationers åtgärder, till exempel inom ramen för FN och Nato. GSFP-uppdragen för kapacitetsuppbyggnad måste samordnas med arbetet med att reformera säkerhetssektorn och rättsstatlighetsarbetet inom kommissionen.

29. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag om att ändra förordning (EU) nr 230/2014 (om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred) för att utvidga unionens bistånd till att utrusta militära aktörer i partnerländer. Detta är ett absolut nödvändigt bidrag till partnerländernas motståndskraft, eftersom det minskar riskerna för att de återigen drabbas av konflikter och blir tillflyktsorter för fientliga aktiviteter gentemot EU. Detta bör göras vid exceptionella omständigheter, i enlighet med artikel 3a i det ovannämnda förslaget om att ändra förordning (EU) nr 230/2014, för att

Onsdagen den 23 november 2016

bidra till hållbar utveckling, goda styrelseformer och rättsstatlighet. I detta sammanhang uppmantras utrikestjänsten och kommissionen att påskynda genomförandet av initiativet för kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling för att förbättra GSFP-uppdragens genomslagskraft och långsiktighet.

30. Europaparlamentet understryker behovet att också kartlägga andra finansieringsinstrument för att förbättra partnerländernas kapacitetsuppbyggnad på säkerhets- och försvarsområdet. Utrikestjänsten och kommissionen uppmanas att säkerställa att det råder full konsekvens och samordning, så att bästa möjliga resultat kan uppnås och dubbelarbete på plats kan undvikas.

31. Europaparlamentet konstaterar i detta avseende att Petersberguppdragen bör ses över och att stridsgrupperna bör bli ett aktivt militärt instrument snarast möjligt genom ökad modularitet och mer funktionell finansiering. Avsaknaden av en konstruktiv inställning bland medlemsstaterna är fortsatt ett politiskt och operativt hinder för utplaceringen av EU:s stridsgrupper. Rådet uppmanas eftertryckligen att inleda inrättandet av startfonden (föreskriven i artikel 41.3 i EU-fördraget) för brådskande finansiering av den inledande fasen av militära insatser.

32. Europaparlamentet efterlyser större flexibilitet i EU:s finansiella regler i syfte att stödja unionens förmåga att reagera på kriser, och efterlyser även ett genomförande av de befintliga bestämmelserna i Lissabonfördraget. Parlamentet uppmanar till en översyn av Athenamekanismen så att den utökas till att omfatta alla kostnader som avser, i första hand, snabba insatser och utplaceringen av EU:s stridsgrupper, och i andra hand alla militära insatser.

Samarbete med Nato och andra partner

33. Europaparlamentet påminner om att Nato och EU har gemensamma strategiska intressen och står inför samma utmaningar från öst och syd. Klausulen om ömsesidigt försvar (artikel 42.7) är i detta avseende relevant för EU:s medlemsstater, vare sig de är medlemmar i Nato eller inte. EU bör med egna medel kunna skydda de EU-medlemsstater som inte är medlemmar i Nato i samma omfattning som övriga medlemsstater. Parlamentet noterar att en lämplig nivå för EU:s strategiska oberoende är ett mål för den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik, och understryker att de två organisationernas resurser måste komplettera varandra. EU:s "strategiska oberoende" bör bidra till att förstärka Europas möjligheter att främja säkerheten inom och utanför sina gränser samt stärka partnerskapet med Nato och de transatlantiska förbindelserna.

34. Europaparlamentet anser att hörnstenen i ett nära och ändamålsenligt samarbete mellan EU och Nato är att uppdragen, och följaktligen resurserna och instrumenten, kompletteras varandra och kan samordnas. Parlamentet betonar att förbindelserna mellan de två organisationerna bör inriktas på samarbete även i fortsättningen, och att de inte bör konkurrera med varandra. EU bör uppmanera medlemsstaterna att uppfylla Natos kapacitetsmässiga målsättningar, vilket innebär att försvarsutgifterna ska uppgå till minst 2 procent av BNP.

35. Europaparlamentet understryker att Nato är bäst lämpat för avskräckande åtgärder och försvar, och är redo att genomföra ett gemensamt försvar (artikel V i Washingtonfördraget) i händelse av aggressioner mot en av sina medlemmar, medan GSFP för närvarande fokuserar på att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten (artikel 42 i EU-fördraget), och EU har ytterligare möjligheter att hantera utmaningar med avseende på medlemsstaternas inre säkerhet – inklusive omstörtning – som inte täcks av artikel V. Parlamentet upprepar att solidaritetsklausulen i artikel 222 i EUF-fördraget syftar till att säkerställa skyddet av de demokratiska institutionerna och den civila befolkningen i händelse av en terroristattack.

36. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma förklaring som nyligen undertecknades av EU och Nato i Warszawa, och stöder fullständigt de samarbetsområden som nämns i förklaringen. Förklaringen beskriver en väl etablerad informell praxis i stället för att föra samarbetet mellan EU och Nato till en ny nivå. Parlamentet understryker behovet att i synnerhet fördjupa samarbetet och ytterligare komplettera kapacitetsuppbyggnaden med avseende på hybridhot, it-hot och forskning på dessa områden. Parlamentet välkomnar Bratislavafärdplanens uttalade mål att inleda genomförandet av den gemensamma förklaringen omedelbart.

37. Europaparlamentet stöder fullt ut en ytterligare utökning av samarbetet rörande säkerhet och försvar med andra institutionella partner, inklusive FN, Afrikanska unionen och OSSE såväl som strategiska bilaterala partner, i synnerhet Förenta staterna, på områden såsom hybridhot, sjöfartsskydd, snabba insatser, terrorismbekämpning och it-säkerhet.

Onsdagen den 23 november 2016

Europeiskt försvarssamarbete

38. Europaparlamentet anser att uppbyggnaden av en starkare försvarsindustri skulle stärka EU:s strategiska och tekniska oberoende. För att EU:s ställning som säkerhetsgarant i Europas grannskap ska kunna stärkas krävs ändamålsenliga och tillräckliga resurser och en konkurrenskraftig, effektiv och insynsvänlig försvarsindustri som säkerställer en hållbar försörjningskedja. Europas försvarssektor kännetecknas av en splittring och överlappning som stegvis bör undanröjas genom en process med incitament och ersättning till alla nationella komponenter för att målet att skapa en integrerad försvarsmarknad ska kunna uppnås på lång sikt.

39. Europaparlamentet beklagar att policyramen för systematiskt och långsiktigt försvarssamarbete ännu inte har genomförts av medlemsstaterna med det engagemang som krävs och att initiativet för resurssammanslagning och resursdelning inte har lett till några påtagliga resultat. Parlamentet uppmanar rådet att införa regelbundna försvarsdebatter två gånger per år för att erbjuda strategisk vägledning och politisk drivkraft för GSFP och det europeiska försvarssamarbetet.

40. Europaparlamentet understryker behovet att ytterligare fördjupa it-försvarssamarbetet och säkerställa fullständig it-motståndskraft i GSFP-uppdragen. Rådet uppmanas eftertryckligen att införa it-försvar som en integrerad del av sina försvarsdebatter. Parlamentet ser att det finns ett stort behov av nationella it-försvarsstrategier. Medlemsstaterna uppmanas att göra fullt bruk av åtgärderna för it-kapacitetsuppbyggnad under överinseende av Europeiska försvarsbyrån (EDA) och att använda sig av Natos gemensamma kompetenscentrum för it-försvar (CCDCOE).

41. Europaparlamentet konstaterar att alla medlemsstater har svårt att upprätthålla många olika fullt fungerande försvarsresurser, för det mesta på grund av ekonomiska begränsningar. Parlamentet efterlyser därför större samordning och tydligare alternativ när det gäller vilka resurser som ska behållas, så att medlemsstaterna kan specialisera sig på vissa resurser.

42. Europaparlamentet anser att samverkansförmågan är central om medlemsstaternas styrkor ska bli mer kompatibla och integrerade. Parlamentet betonar därför att medlemsstaterna måste undersöka möjligheten till gemensam upphandling av försvarsresurser. Detta försvaras av försvarsmarknadernas protektionistiska och slutna karaktär i EU.

43. Europaparlamentet påminner om att en robust europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas som omfattar åtgärder för att underlätta för små och medelstora företag är en viktig hörnsten i GSFP och en nödvändig förutsättning för en gemensam marknad, och att den därmed kommer att göra det möjligt för EU att bygga upp sitt strategiska oberoende.

44. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaternas tillämpning av direktiv 2009/81/EG om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet och direktiv 2009/43/EG om överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen varierar i mycket hög grad. Kommissionen uppmanas följaktligen att tillämpa anvisningen till artikel 346 och att ta på sig rollen som fördragets väktare och börja genomföra överträdelseförfaranden i händelse av överträdelser av direktiven. Medlemsstaterna uppmanas att förbättra de multinationella insatserna på militära upphandlingars efterfrågesida, och europeiska industrier uppmanas att på utbudssidan stärka sina globala marknadspositioner genom bättre samordning och industriell konsolidering.

45. Europaparlamentet ser med oro på den stadiga minskningen av medel till försvarsforskning i medlemsstaterna, vilket hotar den industriella och tekniska basen och därmed Europas strategiska oberoende. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utrusta sina arméer med materiel från den europeiska försvarsindustrin i stället för från konkurrerande industrier.

46. Europaparlamentet är övertygat om att en utökning av EDA:s roll i samordningen av resursdrivna program, projekt och verksamheter skulle främja en effektiv GSFP. EDA bör stödjas för att till fullo uppnå sina mål, framför allt byråns kommande prioriteringar och roller inom ramen för den europeiska handlingsplanen på försvarsområdet och det europeiska försvarsforskningsprogrammet. Medlemsstaterna uppmanas därför att se över byråns organisation, förfaranden och verksamhet för att finna fler möjligheter till ytterligare samarbete och integrering. Medlemsstaterna uppmanas även att tillhandahålla EDA riktlinjer för samordning av en översyn av kapacitetsutvecklingsplanen i linje med den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik och den sektorsinriktade strategin.

Onsdagen den 23 november 2016

47. Europaparlamentet betonar att it-säkerhet till sin natur är ett politikområde där samarbete och integrering är avgörande, inte endast mellan EU-medlemsstater, viktiga partner och Nato utan även mellan olika aktörer i samhället, eftersom det inte bara är ett militärt ansvarsområde. Parlamentet efterlyser tydligare riktlinjer om hur EU:s defensiva och offensiva resurser ska utnyttjas och i vilket sammanhang. Parlamentet påminner om att det upprepade gånger har efterlyst en grundlig översyn av EU:s förordning om export av produkter med dubbla användningsområden, för att förhindra att programvara och system som kan användas mot EU:s digitala infrastruktur, och för att kränka mänskliga rättigheter, hamnar i fel händer. EU uppmanas att i internationella forum – inbegripet men inte uteslutande Forumet för förvaltning av internet – försvara principen att kärnan i internets infrastruktur bör vara en neutral zon där regeringar, som strävar efter att främja sina nationella intressen, förbjuds att ingripa.

48. Europaparlamentet stöder kommissionens försvarsrelaterade initiativ, såsom handlingsplanen på försvarsområdet och försvarsindustripolitiken, vilka bör inledas efter det att en EU-vitbok om säkerhet och försvar lagts fram. Parlamentet stöder ett ökat engagemang från kommissionens sida i försvarsfrågor genom omfattande forskning, planering och genomförande med tydligt fokus. Parlamentet välkomnar den förberedande åtgärden för GSFP-relaterad forskning och efterlyser adekvat finansiering för återstoden av den nuvarande fleråriga budgetramen. Parlamentet stöder utvecklingen av ett försvarsforskningsprogram för EU i nästa fleråriga budgetram (2021–2027).

49. Europaparlamentet anser att ett framtida försvarsforskningsprogram för EU bör finansiera forskningsprojekt från prioriterade områden som medlemsstaterna enats om, och att en europeisk försvarsfond skulle kunna stödja finansieringen av resurser som medlemsstaterna enats om gemensamt och som medför ett erkänt europeiskt mervärde.

50. Europaparlamentet efterlyser en reform av EU-rätten för att tillåta den europeiska försvarsindustrin att få samma statliga stöd som amerikanska industrier har rätt till.

o

o o

51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Natos generalsekreterare, ordföranden för Natos parlamentariska församling, FN:s generalsekreterare, ordföranden för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och ordföranden för OSSE:s parlamentariska församling.

Onsdagen den 23 november 2016

P8_TA(2016)0441

EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter

Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter (2016/2030(INI))

(2018/C 224/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 2 april 2009 om det europeiska samvetet och diktatur ⁽¹⁾,
- med beaktande av förklaringen från toppmötet i Strasbourg/Kehl av den 4 april 2009, som antogs i samband med Natos 60-årsjubileum,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 9 februari 2015 om terrorismbekämpning,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 mars 2015,
- med beaktande av rådets slutsatser om EU:s regionala strategi för Syrien och Irak och mot hotet från Isil/Daish av den 16 mars 2015, som bekräftades på nytt av rådet (utrikes frågor) den 23 maj 2016,
- med beaktande av rapporten av den 18 maj 2015 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld*, och det pågående arbetet med en ny global säkerhetsstrategi för EU,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juni 2015 om läget avseende förbindelserna mellan EU och Ryssland ⁽³⁾,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för strategisk kommunikation (Ref. Ares(2015)2608242 – 22.6.2015),
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förklaringen från Natotoppmötet i Wales av den 5 september 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2015 om att förhindra att EU-medborgare radikaliseras och rekryteras av terroristorganisationer ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 28 april 2015 om Europeiska säkerhetsagendan (COM(2015)0185),

⁽¹⁾ EUT C 137 E, 27.5.2010, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 434, 23.12.2015, s. 24.

⁽³⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 35.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0272.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0410.

Onsdagen den 23 november 2016

- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet och rådet av den 6 april 2016 *Gemensam ram för att motverka hybridhot – Europeiska unionens insatser* (JOIN(2016)0018),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet av den 20 april 2016 *Att genomföra den europeiska säkerhetsagendan mot terrorism och bana väg för en säkerhetsunion* (COM(2016)0230),
- med beaktande av genomförandestudien av det europeiska initiativet för demokrati om ryskspråkiga medieinitiativ i det östliga partnerskapet och bortom det med titeln *Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space*,
- med beaktande av rapporten från FN:s särskilda rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen (A/HRC/31/65),
- med beaktande av den allmänna kommentaren nr 34 från FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna (CCPR/C/GC/34),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0290/2016), och av följande skäl:
 - A. EU har åtagit sig att se till att dess åtgärder på den internationella arenan följer såväl principerna om demokrati, rättsstat, respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som mediefrihet, tillgång till information, yttrandefrihet och mediepluralism, varav det sistnämnda visserligen kan begränsas i viss utsträckning i enlighet med folkkrätten, inbegripet Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna. Tredjepartsaktörer som har som mål att misskreditera unionen delar inte dessa värden.
 - B. EU, dess medlemsstater och medborgare är under allt större, systematisk press när det gäller att hantera de kampanjer och den propaganda med information, desinformation och vilseledande information som riktas mot dem från länder och icke-statliga aktörer, såsom gränsöverskridande terroristorganisationer och kriminella organisationer i dess grannskap, vilka syftar till att undergräva själva begreppet objektiv information eller etisk journalistik och förkasta all information som partisk eller som ett politiskt maktinstrument och vilka även angriper demokratiska värden och intressen.
 - C. Mediefrihet, tillgång till information och yttrandefrihet är de grundläggande pelarna i ett demokratiskt system, där insynen i medieägandet och källorna till finansiering av medierna är av yttersta vikt. Strategier för att säkerställa en högkvalitativ journalistik, mediepluralism och faktakontroller kan bara fungera så länge de som lämnar information åtnjuter förtroende och trovärdighet. Samtidigt bör det ske en kritisk värdering av hur man ska hantera mediekällor som tidigare vid upprepade tillfällen bevisligen har ägnat sig åt en strategi av avsiktligt vilseledande och desinformation, särskilt inom nya medier, sociala nätverk och den digitala sfären.
 - D. Informationskrigföring är ett historiskt fenomen som är lika gammalt som krigföring i sig. Informationskrigföringen användes i stor utsträckning under det kalla kriget och har sedan dess utgjort en integrerad del av den moderna hybridkrigföringen, som är en kombination av militära och icke-militära åtgärder av hemlig och öppen karaktär, som används för att destabilisera den politiska, ekonomiska och sociala situationen i ett land som anfalls utan formell krigsförklaring och som inriktar sig på inte bara EU:s partner, utan även EU i sig, dess institutioner och samtliga medlemsstater och medborgare oavsett nationalitet och religion.

Onsdagen den 23 november 2016

- E. Genom Rysslands annektering av Krim och det Rysslandsledda hybridkriget i Donetsbäckenet har Kreml eskalerat konfrontationen med EU. Kreml har ökat sin propaganda där Ryssland spelar en förstärkt roll i den europeiska mediemiljön i syfte att skapa politiskt stöd i den allmänna opinionen i Europa för Rysslands åtgärder och undergräva sammanhållningen i EU:s utrikespolitik.
- F. Propaganda för krig och förespråkande av nationellt, rasrelaterat eller religiöst hat som utgör ett incitament för diskriminering, fientlighet eller våld är förbjudet enligt lag i enlighet med artikel 20 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.
- G. Finanskrisen och utvecklingen av nya former av digitala medier har gett upphov till allvarliga utmaningar för den högkvalitativa journalistiken och lett till ett minskat kritiskt tänkande bland allmänheten och därmed gjort den mer mottaglig för desinformation och manipulation.
- H. Propagandan och ryska mediers intrång är särskilt starkt och saknar ofta motstycke i länderna i det östra grannskapet. De nationella medierna i dessa länder är ofta svaga och oförmögna att hantera styrkan och kraften hos ryska medier.
- I. Teknik för informations- och kommunikationskrigföring används för att legitimera handlingar som hotar EU-medlemsstaternas suveränitet, politiska oberoende, deras medborgares säkerhet och deras territoriella integritet.
- J. EU erkänner inte Isil/Daish som stat eller statliknande organisation.
- K. Isil/Daish, al-Qaida och många andra våldsbejakande jihadistiska terroristgrupper använder systematiskt kommunikationsstrategier och direkt propaganda både på och utanför internet för att rättfärdiga sina insatser mot EU och medlemsstaterna och mot europeiska värden, och också som ett sätt att rekrytera europeiska ungdomar.
- L. Efter förklaringen från Natotoppmötet i Strasbourg/Kehl, där man underströk den allt större vikten av att Nato kommunicerar på ett lämpligt, skyndsamt, korrekt och lyhört sätt om sina utvecklande roller, mål och uppdrag, inrättades Natos kunskapscentrum för strategisk kommunikation (NATO Stratcom COE) i Lettland 2014, vilket välkomnades i förklaringen från Natotoppmötet i Wales.

EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter

1. Europaparlamentet understryker att fientlig propaganda mot EU förekommer i många olika former och använder olika verktyg, som ofta är skraddarsydda för att passa medlemsstaternas profiler, och syftar till att snedvrída sanningar, skapa tvivel, skapa klyftor mellan medlemsstaterna, främja en strategisk splittring mellan EU och dess nordamerikanska partner och lamslå beslutsprocessen, misskreditera EU-institutionerna och transatlantiska partnerskap, som spelar en viktig roll i den europeiska säkerhetsstrukturen och ekonomin, inför EU-medborgarna och grannländernas medborgare, samt undergräver och bryter ned det europeiska sammanhanget som bygger på demokratiska värden, mänskliga rättigheter och rättsstatliga principer. Parlamentet erinrar om att ett av de viktigaste verktyg som används är att väcka rädsla och osäkerhet bland EU-medborgarna, samt att framställa fientliga stater och icke-statliga aktörer som mycket starkare än de egentligen är.
2. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att erkänna att strategisk kommunikation och informationskrigföring inte bara är en extern EU-fråga utan även en intern, och oroas över antalet aktörer som sprider fientlig propaganda inom EU. Parlamentet är bekymrat över den begränsade medvetenheten bland några av medlemsstaterna om att de utgör publik och arenor för propaganda och desinformation. Parlamentet uppmanar i detta hänseende EU-aktörerna att hantera den rådande bristen på tydlighet och att komma överens om vad som ska betraktas som propaganda och desinformation, att i samarbete med medierepresentanter och experter från EU:s medlemsstater utveckla en gemensam uppsättning definitioner och att samla in data och fakta om propagandakonsumtionen.
3. Europaparlamentet konstaterar att desinformation och propaganda ingår i hybridkrigföring. Därför framhåller parlamentet behovet att öka medvetenheten och visa bestämdhet genom institutionell och politisk kommunikation, forskning vid tankesmedjor och akademiska inrättningar, kampanjer i sociala medier, initiativ i det civila samhället, mediekompetens och andra användbara åtgärder.

Onsdagen den 23 november 2016

4. Europaparlamentet betonar att tredjeländers strategi för propaganda mot och desinformation om EU kan anta olika former och omfattar framför allt traditionella medier, sociala nätverk, skolprogram och politiska partier, både inom och utanför EU.

5. Europaparlamentet konstaterar att EU:s nuvarande strategiska kommunikation omfattar flera olika nivåer, bland annat EU-institutionerna, medlemsstaterna, olika Nato- och FN-organ, icke-statliga organisationer och medborgarorganisationer, och efterlyser bästa möjliga samordning och informationsutbyte mellan dessa parter. Parlamentet efterfrågar ett ökat samarbete och informationsutbyte mellan olika aktörer som har uttryckt oro över denna propagandaverksamhet och önskar ta fram strategier för att bekämpa desinformation. Parlamentet anser att i EU-sammanhang bör EU-institutionerna få i uppdrag att sköta denna samordning.

6. Europaparlamentet inser att EU måste göra sitt strategiska kommunikationsarbete till en prioritering, som bör omfatta relevanta resurser. Parlamentet upprepar att EU är en framgångsrik förebild för integration som i krissituationer fortsätter att locka länder som vill kopiera denna modell och bli en del av den. Parlamentet understryker därför att EU måste sända ut sitt positiva budskap om sina framgångar, värden och principer med beslutsamhet och mod, och att EU måste vara offensivt i sin beskrivning, inte defensivt.

Att få upp ögonen för och exponera Rysslands desinformations- och propagandakrigföring

7. Europaparlamentet konstaterar tyvärr att Ryssland använder kontakter och möten med EU-motparter i propagandasyfte och för att offentligt försvaga EU:s gemensamma ståndpunkt snarare än för att etablera en verklig dialog.

8. Europaparlamentet inser att den ryska regeringen tillämpar en rad olika verktyg och instrument, såsom tankesmedjor och särskilda stiftelser (t.ex. Russkij mir-stiftelsen), särskilda myndigheter (Rossotrudnichestvo), flerspråkiga tv-stationer (t.ex. Russia Today), pseudonyhetsbyråer och multimediatjänster (t.ex. Sputnik), gränsöverskridande sociala och religiösa grupper – eftersom regimen vill framställa sig som den enda som försvarar traditionella kristna värderingar – samt sociala medier och nättroll, för att utmana demokratiska värden, skapa splittring i Europa, samla inhemskt stöd och skapa ett intryck av sönderfallande stater i EU:s östra grannskap. Parlamentet betonar att Ryssland investerar relevanta ekonomiska resurser i sina desinformations- och propagandainstrument som används antingen direkt av staten eller genom Kremlkontrollerade företag och organisationer. Parlamentet understryker att Kreml finansierar politiska partier och andra organisationer inom EU i avsikt att undergräva den politiska sammanhållningen och att Kremls propaganda också direkt riktas mot enskilda journalister, politiker och personer i EU.

9. Europaparlamentet erinrar om att säkerhets- och underrättelsetjänster drar slutsatsen att Ryssland har kapacitet och avsikt att bedriva verksamhet i syfte att destabilisera andra länder. Parlamentet framhåller att detta ofta sker i form av stöd för politiska extremister och storskaliga desinformations- och massmediekampanjer. Parlamentet noterar vidare att sådana medieföretag är närvarande och aktiva i EU.

10. Europaparlamentet påpekar att Kremls informationsstrategi kompletterar dess politik för utökade bilaterala förbindelser, ekonomiskt samarbete och gemensamma projekt med enskilda EU-medlemsstater för att försvaga EU:s sammanhållning och undergräva EU:s politik.

11. Europaparlamentet hävdar att Rysslands strategiska kommunikation är en del av en större subversiv kampanj för att försvaga EU-samarbetet och unionens och dess medlemsstaters suveränitet, politiska oberoende och territoriella integritet. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaternas regeringar att vara vaksamma mot rysk informationsverksamhet på europeisk mark, och att öka kapacitetsdelningen och underrättelsearbetet i syfte att motarbeta sådan verksamhet.

12. Europaparlamentet uttrycker stark kritik mot den ryska strävan att avbryta EU:s integrationsprocess och beklagar i detta avseende det ryska stödet till EU-fientliga krafter inom EU, med särskild hänvisning till högerextrema partier, populistiska krafter och rörelser som förnekar de grundläggande värdena i fria demokratier.

13. Europaparlamentet är allvarligt oroat över den snabba spridningen av Kreml-inspirerad verksamhet i Europa, inbegripet desinformation och propaganda avsedd att bibehålla eller öka Rysslands inflytande för att försvaga och splittra EU. Parlamentet betonar att en stor del av Kremls propaganda går ut på att framställa vissa europeiska länder som att de tillhör "Rysslands traditionella inflytandesfär". Parlamentet konstaterar att en av Rysslands huvudstrategier är att cirkulera

Onsdagen den 23 november 2016

och påtvinga människor en alternativ skildring som ofta bygger på en bedräglig tolkning av historiska händelser och syftar till att rättfärdiga sina externa åtgärder och geopolitiska intressen. Parlamentet konstaterar att en av Rysslands huvudstrategier är att förfälska historien. Parlamentet noterar i detta hänseende behovet att öka medvetenheten genom offentliga kampanjer och utbildningssystem om de brott som begåtts av kommunistregimer och att stödja forsknings- och dokumenteringsverksamhet, i synnerhet i de före detta medlemsländerna i Sovjetblocket, för att motverka Kremels budskap.

14. Europaparlamentet betonar att Ryssland utnyttjar både avsaknaden av en internationell rättslig ram på områden såsom it-säkerhet och bristen på ansvarsskyldighet i regleringen av medierna, och vänder alla oklarheter i dessa frågor till sin fördel. Parlamentet betonar att Rysslands aggressiva verksamhet på it-området underlättar dess informationskrigföring. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att i EU:s säkerhetsstrategi vara uppmärksamma på den roll som spelas av internetknutpunkter som en ytterst viktig infrastruktur. Parlamentet understryker det avgörande behovet att säkerställa informationssystemens motståndskraft på EU- och medlemsstatsnivå, i synnerhet mot överbelastningar och avbrott som kan spela en central roll i hybridkonflikter och motverkande av propaganda, och att föra ett nära samarbete med Nato i dessa frågor, i synnerhet med Natos kunskapscentrum för samordnat cyberförsvar (Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence).

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta samordnade strategiska kommunikationsmekanismer som stöder identifiering av källan och motverkar desinformation och propaganda för att avslöja hybridhot.

Att förstå och tackla Isil/Daishs informationskrigförings-, desinformations- och radikaliseringsmetoder

16. Europaparlamentet är medvetet om de olika strategier som Isil/Daish tillämpar både regionalt och globalt för att främja sina politiska, religiösa, sociala, hatfyllda och våldsamma budskap. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ta fram ett motbudskap till Isil/Daish, inbegripet genom utbildningssystemet och genom att ge ökad egenmakt och synlighet åt den breda massan av muslimska akademiker som har trovärdighet att ifrågasätta legitimiteten i Isil/Daishs propaganda. Parlamentet välkomnar den globala koalitionens insatser mot Isil/Daish och stöder i detta hänseende EU:s regionala strategi för Syrien och Irak. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU och medlemsstaterna att ta fram och sprida ett motbudskap mot jihadistpropagandan och insisterar särskilt på en pedagogisk dimension av det teologiska avsteg som främjandet av radikal islam utgör.

17. Europaparlamentet understryker att islamistiska terroristorganisationer, i synnerhet Isil/Daish och al-Qaida, deltar i aktiva informationskampanjer i syfte att öka hatnivån mot och undergräva europeiska värden och intressen. Parlamentet är oroad över Isil/Daishs utredda användning av sociala medier, i synnerhet Twitter och Facebook, för att sprida sin propaganda och nå sina rekryteringsmål, särskilt bland ungdomar. Parlamentet understryker i detta hänseende vikten av att inkludera strategin för motpropaganda mot Isil/Daish i en bredare, mer omfattande regional strategi som är en kombination av diplomatiska, socioekonomiska, utvecklingsmässiga och konfliktförebyggande verktyg. Parlamentet välkomnar inrättandet av en sydlig Stratcom-arbetsgrupp, som har möjlighet att på ett effektivt sätt bidra till nedbrytningen av och kampen mot Isil/Daishs extremistiska propaganda och inflytande.

18. Europaparlamentet betonar att EU och dess medborgare är en viktig måltavla för Isil/Daish, och uppmanar EU och dess medlemsstater att öka sitt samarbete för att skydda allmänheten, särskilt ungdomar, från rekrytering och därmed öka deras motståndskraft mot radikaliseringskampanjer. Parlamentet betonar behovet av ett ökat fokus på att förbättra EU:s verktyg och metoder, huvudsakligen på it-området. Parlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att, i nära samarbete med expertcentrumet Radicalisation awareness network, som inrättades i oktober 2015, undersöka och verkligen ta itu med de bakomliggande sociodemografiska orsaker som är roten till mottagligheten för radikaliseringskampanjer samt att säkerställa institutionella multidimensionella strukturer (som sammankopplar akademisk forskning, anstaltsförvaltningar, polis, rättsväsende, socialtjänst och skolor) för att bekämpa radikaliseringskampanjer. Parlamentet understryker att rådet har efterlyst främjandet av straffrättsliga beredskapsåtgärder mot radikaliseringskampanjer som leder till terrorism och våldsextremism.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att strypa Isil/Daishs tillgång till finansiering och främja denna princip i EU:s yttre åtgärder, och betonar behovet att visa Isil/Daishs sanna ansikte och ta avstånd från dess ideologiska legitimitet.

Onsdagen den 23 november 2016

20. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att vidta konsekventa, EU-övergripande åtgärder mot den hatpropaganda som på ett systematiskt sätt främjas av intoleranta, radikala predikanter genom predikningar, böcker, tv-program, internet och alla andra kommunikationsmedel som skapar en grogrund där terroristorganisationer såsom Isil/Daish och al-Qaida kan frodas.
21. Europaparlamentet understryker vikten av att EU och medlemsstaterna samarbetar med leverantörer av sociala medietjänster för att motverka den Isil/Daishpropaganda som sprids genom sociala medier.
22. Europaparlamentet understryker att islamistiska terroristorganisationer, i synnerhet Isil/Daish och al-Qaida, deltar i aktiva desinformationskampanjer i syfte att undergräva europeiska värden och intressen. I detta sammanhang understryker parlamentet betydelsen av en särskild strategi för att motverka islamistisk propaganda mot och desinformation om EU.
23. Europaparlamentet betonar att opartisk, tillförlitlig och objektiv information och informationsflöden baserade på fakta om utvecklingen i EU-länderna skulle förhindra spridningen av propaganda från tredje parter.

EU:s strategi för att bekämpa propaganda

24. Europaparlamentet välkomnar handlingsplanen för strategisk kommunikation. Parlamentet välkomnar också det gemensamma meddelandet om en gemensam ram för att motverka hybridhot och kräver att rekommendationerna i ramen godkänns och genomförs utan dröjsmål. Parlamentet betonar att de föreslagna åtgärderna kräver samarbete och samordning mellan alla berörda aktörer på EU-nivå och på nationell nivå, och anser att endast en övergripande strategi kan leda till att EU:s ansträngningar röner framgång. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som innehar EU:s roterande ordförandeskap att alltid ha med strategisk kommunikation som en del av sina program för att säkerställa kontinuitet i arbetet med denna fråga. Parlamentet välkomnar det lettiska ordförandeskapets initiativ och resultat i detta hänseende. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att säkerställa täta kontakter på politisk nivå med medlemsstaterna för att på bättre sätt kunna samordna EU:s åtgärder. Parlamentet betonar att samarbetet mellan EU och Nato på området strategisk kommunikation bör stärkas betydligt. Parlamentet välkomnar det kommande slovakiska ordförandeskapets initiativ att anordna en konferens om totalitarism på Europadagen till minne av offren för totalitära regimer.
25. Europaparlamentet uppmanar de behöriga EU-institutionerna och myndigheterna att noggrant övervaka finansieringskällorna bakom propagandan mot EU.
26. Europaparlamentet betonar att det behövs ökade anslag för att stödja mediefriheten i länderna inom den europeiska grannskapspolitiken, inom tillämpningsområdet för EU:s demokratiinstrument. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att se till att befintliga instrument, såsom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR), den europeiska grannskapspolitiken, övervakningen av mediefriheten inom det östliga partnerskapet och det europeiska initiativet för demokrati, utnyttjas till fullo för att skydda mediernas frihet och mångfald.
27. Europaparlamentet noterar vilka oerhörda resurser som läggs på propagandaverksamhet av Ryssland och den möjliga inverkan som fientlig propaganda kan få på EU:s beslutsfattande och undergrävandet av allmänhetens förtroende, öppenheten och demokratin. Parlamentet berömmar det viktiga arbete som har utförts av EU:s arbetsgrupp för strategisk kommunikation. Parlamentet kräver därför att EU:s arbetsgrupp för strategisk kommunikation stärks genom att den omvandlas till en fullvärdig enhet inom Europeiska utrikestjänsten, med ansvar för de östra och södra grannskapen, med tillräcklig personal och adekvat budget, eventuellt genom en ny budgetpost för detta ändamål. Parlamentet uppmanar till ett ökat samarbete mellan EU-medlemsstaternas underrättelsetjänster i syfte att utvärdera inflytandet från tredjeländer som försöker undergräva EU:s demokratiska grundvalar och värden. Parlamentet uppmanar till ett närmare samarbete mellan Europaparlamentet och Europeiska utrikestjänsten när det gäller strategisk kommunikation, inklusive genom användning av parlamentets analytiska kapacitet och informationskontoren i medlemsstaterna.
28. Europaparlamentet betonar att det är oerhört viktigt att EU fortsätter att aktivt främja respekten för de grundläggande rättigheterna och friheterna genom sina yttre åtgärder. Parlamentet anser att grunden för EU:s åtgärder mot propaganda bör utgöras av stöd för yttrandefrihet, mötesfrihet, rätten att få till tillgång till information och mediernas oberoende i länderna i grannskapet.

Onsdagen den 23 november 2016

29. Europaparlamentet understryker behovet att stärka mediepluralismen och mediernas – inklusive icke-statliga aktörers – objektivitet, opartiskhet och oberoende inom EU och i dess grannskap, bland annat genom stöd till journalister och utveckling av program för kapacitetsuppbyggnad för medieaktörer, för att främja partnerskap och nätverk för informationsutbyte, såsom plattformar för delning av innehåll, medierelaterad forskning, möjligheter till rörlighet och yrkesutbildning för journalister och tjänstgöring hos EU-baserade medier för att underlätta utbyte av bästa praxis.
30. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som högkvalitativ utbildning av och yrkesutbildning för journalister inom och utanför EU har för journalistiska analyser av hög kvalitet och för höga utgivningsstandarder. Att främja EU:s värden pressfrihet, yttrandefrihet och mediepluralism omfattar stöd till förföljda och fängslade journalister och människorättsförsvarare i tredjeländer.
31. Europaparlamentet förordar ett starkare samarbete mellan EU-institutionerna, det europeiska initiativet för demokrati, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), Europarådet och medlemsstaterna för att undvika överlappning och sörja för synergieffekter i liknande initiativ.
32. Europaparlamentet är upprört över de stora problem när det gäller mediernas oberoende och frihet i vissa medlemsstater som rapporterats av internationella organisationer såsom Reportrar utan gränser. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att förbättra den aktuella situationen inom mediesektorn, i syfte att säkerställa att EU:s yttre åtgärder till stöd för mediernas frihet, opartiskhet och oberoende är trovärdiga.
33. Europaparlamentet uppmanar den arbetsgrupp för strategisk kommunikation som stärkts enligt förslaget och med Twitter-kontot "@EUvsDisInfo" att skapa ett online-forum för allmänheten, där man kan hitta olika verktyg för att avslöja desinformation och en förklaring om hur de fungerar och som kan utgöra en överföringskanal för civilsamhällets många olika initiativ på detta område.
34. Europaparlamentet bekräftar att en effektiv kommunikationsstrategi måste ta med lokala grupper i diskussioner om EU:s åtgärder, erbjuda stöd för kontakter människor emellan och på lämpligt sätt beakta kulturellt och samhälleligt utbyte som nyckelplattformar för att bekämpa lokala gruppers fördomar. I detta avseende måste EU:s delegationer upprätthålla direkta kontakter med lokala berörda parter på gräsrotsnivå och företrädare för det civila samhället.
35. Europaparlamentet understryker att anstiftan till hat, våld eller krig inte får "gömma sig" bakom yttrandefriheten. Parlamentet uppmanar till lagstiftningsinitiativ i detta avseende, för att öka graden av ansvarsskyldighet i hanteringen av desinformation.
36. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att förmedla EU:s politik på ett samstämt och ändamålsenligt sätt, internt såväl som externt, och att förse särskilda regioner med skräddarsydd kommunikation, bland annat genom tillgång till information på lokala språk. I detta sammanhang välkomnar parlamentet att utrikestjänstens webbplats görs tillgänglig på ryska, vilket är ett första steg i rätt riktning, och uppmanar till översättning av utrikestjänstens webbplats till fler språk, exempelvis arabiska och turkiska.
37. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna har ansvar för att på ett aktivt, förebyggande och samarbetsinriktat sätt motverka fientliga informationskampanjer på sina territorier eller som syftar till att undergräva deras intressen. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att utveckla sin egen strategiska kommunikationskapacitet.
38. Europaparlamentet uppmanar varje medlemsstat att göra de båda veckonyhetsbrev *The Disinformation Digest* och *The Disinformation Review*, som utarbetas av EU:s arbetsgrupp för strategisk kommunikation, tillgängliga för sina medborgare för att skapa medvetenhet bland allmänheten om de propagandametoder som används av tredje parter.
39. Europaparlamentet poängterar att det är skillnad mellan propaganda och kritik.
40. Europaparlamentet framhåller att inte all kritik mot EU eller dess politik nödvändigtvis utgör propaganda eller desinformation, särskilt när de förekommer i samband med politiska yttranden. Samtidigt erbjuder fall av manipulation eller stöd som har en koppling till tredjeländer och som är avsedda att underblåsa eller förvärpa denna kritik en anledning att ifrågasätta tillförlitligheten i dessa budskap.

Onsdagen den 23 november 2016

41. Europaparlamentet betonar att samtidigt som man måste ta ställning mot tredjeländers propaganda mot och desinformation om EU bör detta inte leda till tvivel om betydelsen av att upprätthålla konstruktiva förbindelser med tredjeländer och göra dem till strategiska partner när det gäller att ta itu med gemensamma utmaningar.

42. Europaparlamentet välkomnar antagandet av handlingsplanen för strategisk kommunikation och inrättandet av East Stratcom-gruppen inom Europeiska utrikes tjänsten, med målet att förmedla EU:s politik och bemöta propaganda mot och desinformation om EU. Parlamentet vill se en ytterligare ökning av den strategiska kommunikationen. Parlamentet anser även att effektiviteten hos och insynen i arbetet i East Stratcom-gruppen måste förbättras ytterligare. Parlamentet uppmanar utrikes tjänsten att utveckla kriterier för att mäta hur effektivt gruppens arbete är. Parlamentet understryker betydelsen av att säkerställa att East Stratcom-gruppen får tillräcklig finansiering och lämplig bemanning.

43. Europaparlamentet konstaterar att den översikt över desinformation som publiceras av arbetsgruppen för East Stratcom måste uppfylla normerna i Internationella journalistfederationens förklaring om principerna för journalisters uppförande. Denna översikt måste utarbetas på lämpligt sätt, utan aggressivt språkbruk eller värdeomdömen. Parlamentet uppmanar arbetsgruppen för East Stratcom att se över de kriterier man använder för utarbetandet av denna översikt.

44. Europaparlamentet anser att en effektiv strategi för att bekämpa propaganda mot EU skulle kunna vara att anta åtgärder för att – för en viss målgrupp – tillhandahålla lämplig och intressant information om EU:s verksamhet, europeiska värden och andra frågor av allmänt intresse. Parlamentet understryker att modern teknik och sociala nätverk skulle kunna användas i detta syfte.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja vissa lagstiftningsinitiativ för att kunna vara mer effektiv och ansvarsskyldig i sin hantering av desinformation och propaganda och att använda halvtidsöversynen av det europeiska granskningsinstrumentet för att främja en förstärkning av medierna motståndskraft som en strategisk prioritering. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en noggrann granskning av hur effektiva EU:s befintliga finansieringsinstrument är och att lägga fram ett förslag om en omfattande och flexibel lösning som möjliggör direkt stöd till oberoende medieföretag, tankesmedjor och icke-statliga organisationer, i synnerhet dem som använder målgruppens modersmål, och kanalisering av ytterligare resurser till organisationer som har kapaciteten till det, såsom det europeiska initiativet för demokrati, samtidigt som man begränsar de finansiella flöden som är avsedda för finansiering av enskilda och enheter som ägnar sig åt strategisk kommunikationsverksamhet samt anstiftan till våld och hat. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en noggrann granskning av effektiviteten av vissa storskaliga medieprojekt som finansieras av EU, såsom Euronews.

46. Europaparlamentet understryker vikten av medvetandehöjande åtgärder, utbildning samt kunskap inom medier och information på internet i EU och i granskningsområdet för att medborgarna kritiskt ska kunna analysera innehållet i medierna och därmed identifiera propaganda. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att stärka kunskapen på alla nivåer i utbildningssystemet. Parlamentet pekar på behovet att uppmuntra människor till ett aktivt medborgarskap och till att utveckla sin medvetenhet som mediekonsument. Parlamentet understryker den viktiga roll som nätbaserade verktyg spelar, särskilt sociala medier där det är lättare att obehindrat sprida falsk information och dra igång desinformationskampanjer. Parlamentet påminner om att det är kontraproduktivt att motverka propaganda med propaganda, och inser därför att EU som helhet och medlemsstaterna endast kan bekämpa propaganda från tredje parter genom att motbevisa desinformationskampanjer och använda sig av positiva budskap och positiv information. EU bör ta fram en verkningfull strategi som är differentierad och anpassad efter karaktären hos de aktörer som sprider propaganda. Parlamentet konstaterar att finanskrisen och utvecklingen av nya former av digitala medier har gett upphov till allvarliga utmaningar för den högkvalitativa journalistiken.

47. Europaparlamentet är oroat över att sociala medier och plattformar på internet används för olaglig hatpropaganda och anstiftan till våld, och uppmanar medlemsstaterna att anpassa och uppdatera sin lagstiftning för att ta itu med den pågående utvecklingen, eller att fullt ut genomföra och verkställa befintlig lagstiftning om hatpropaganda, både utanför och på internet. Det behövs ett ökat samarbete med plattformar på internet och med ledande internet- och medieföretag.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla – och säkerställa det nödvändiga ramverket för – kvalitetsjournalistik och varierad information genom att bekämpa mediekoncentrationen, som har en negativ inverkan på mediepluralismen.

Onsdagen den 23 november 2016

49. Europaparlamentet noterar att medieutbildning ger kunskap och färdigheter och ger medborgarna egenmakt att utöva sin rätt till yttrandefrihet, kritiskt analysera mediernas innehåll och reagera på desinformation. Därför understryker parlamentet behovet att öka medvetenheten om desinformationens risker genom åtgärder för mediekunskap på samtliga nivåer, däribland genom en europeisk informationskampanj kring medier och etiken hos journalister och utgivare samt genom främjande av förbättrat samarbete med sociala plattformar och gemensamma initiativ för att ta itu med hatpropaganda, anstiftan till våld och diskriminering på internet.

50. Europaparlamentet konstaterar att ingen icke-bindande strategi kan nå framgång utan kulturell diplomati och främjande av interkulturell dialog mellan och i länderna, både i och utanför EU. Parlamentet uppmanar därför till långsiktiga offentliga och kulturella diplomatiska åtgärder och initiativ, såsom stipendier och utbytesprogram för studenter och unga arbetstagare, bland annat initiativ för att stödja dialogen mellan kulturerna, stärka de kulturella banden med EU och främja de gemensamma kulturella förbindelserna och det gemensamma kulturella arvet, samt erbjuda lämplig utbildning för personalen vid EU:s delegationer och Europeiska utrikestjänsten för att förse den med lämpliga interkulturella färdigheter.

51. Europaparlamentet anser att offentliga medier bör fungera som ett föredöme för hur man tillhandahåller opartisk och objektiv information i enlighet med journalistikens bästa praxis och etik.

52. Europaparlamentet understryker att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt ny teknik – bland annat åt digitala sändningar, mobil kommunikation, medier på internet och sociala nätverk, även åt dem av regional karaktär – som underlättar spridning av information om, och ökad medvetenhet om, de fördragsfästa europeiska värdena. Parlamentet påminner om att sådan kommunikation måste hålla hög standard, innehålla konkreta exempel på bästa praxis och framhålla EU:s påverkan på tredjeländer, bland annat genom EU:s humanitära bistånd, och de möjligheter och fördelar som närmare associering och samarbete med EU medför för medborgarna i tredjeländer, särskilt för unga människor, exempelvis viseringsfria resor eller kapacitetsuppbyggnad, rörlighet och utbytesprogram, där så är tillämpligt.

53. Europaparlamentet framhåller behovet att säkerställa att den nya portalen för den europeiska grannskapspolitiken, som håller på att utarbetas inom ramen för programmet OPEN Neighbourhood, inte endast samlar innehåll som är inriktat på expertgrupper utan även innehåller en avdelning som är anpassad för en bredare publik. Parlamentet anser att portalen bör innehålla ett avsnitt om det östliga partnerskapet, som samlar all den information om initiativen som för närvarande är utspridd på många olika webbplatser.

54. Europaparlamentet pekar på potentialen hos populärkultur och underhållande utbildning (entertainment-education, EE) som ett sätt att ge uttryck för gemensamma mänskliga värden och bedriva kommunikation om EU:s politik.

55. Europaparlamentet betonar sitt stöd för initiativ såsom Baltic Centre for Media Excellence i Riga, Natos kunskapscentrum för strategisk kommunikation (NATO Stratcom COE) eller kompetenscentrumet RAN (EU:s nätverk för kunskapsutbredning om radikaliserings). Parlamentet understryker behovet att dra nytta av deras resultat och analyser och att stärka EU:s analytiska kapacitet på alla nivåer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att starta liknande projekt, satsa på utbildning av journalister, stödja knutpunkter för oberoende medier och mediemångfald, uppmanar till nätverkande och samarbete mellan medier och tankesmedjor och utbyta bästa praxis och information på dessa områden.

56. Europaparlamentet fördömer de regelbundna ingripandena mot oberoende medier, journalister och civilsamhällsaktivister i Ryssland och de ockuperade områdena, inklusive Krim efter Rysslands olagliga annektering av detta område. Parlamentet betonar att dussintals journalister har dödats, försvunnit spårlöst eller fängslats i Ryssland sedan 1999. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka skyddet för journalister i Ryssland och i EU:s grannskap, och att stödja det ryska civilsamhället och främja direkta personkontakter, samt kräver att journalister omedelbart ska släppas. Parlamentet noterar att EU håller på att stärka sina förbindelser med de östliga partnerländerna och andra grannstater, och att kommunikationskanalerna med Ryssland också hålls öppna. Parlamentet är medvetet om att det största hindret för ryska desinformationskampanjer skulle vara förekomsten av oberoende och fria medier i Ryssland, och anser att det bör vara ett av EU:s mål att åstadkomma detta. Parlamentet kräver att särskild uppmärksamhet och tillräckliga resurser ägnas åt mediepluralism, lokala medier, undersökande journalistik och medier på främmande språk, i synnerhet ryska, arabiska, farsi, turkiska och urdu samt andra språk som talas av befolkningsgrupper som är sårbara för propaganda.

Onsdagen den 23 november 2016

57. Europaparlamentet stöder informationskampanjer som genomförs av relevanta aktörer i Syrien och Irak och i regionen (även i de utländska stridandenas ursprungsländer) för att misskreditera Isils/Daishs ideologi och fördöma dess kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt för att motverka våldsextremism och hatpropaganda med anknytning till andra grupper i regionen. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att i sina kontakter med länderna i Mena-regionen understryka att god samhällsstyrning, ansvarsskyldighet, öppenhet, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter är avgörande förutsättningar för att skydda dessa samhällen från spridningen av intoleranta ideologier och våldsideo­logier som utgör inspirationskällor för terroristorganisationer såsom Isil/Daish och al-Qaida. Parlamentet understryker, mot bakgrund av det ökande terroristhotet från Isil/Daish och andra internationella terroristorganisationer, behovet att stärka samarbetet i säkerhetsfrågor med andra länder som har lång erfarenhet av terroristbekämpning.

58. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att bekräfta EU:s fulla stöd till den pågående genomförandeprocessen och att bidra ekonomiskt till förverkligandet av rekommendationerna i genomförbarhetsstudien *Feasibility Study on Russian-Language Media Initiatives in the Eastern Partnership and Beyond*, som utarbetades 2015 av det europeiska initiativet för demokrati.

o

o o

59. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt till Europeiska utrikes­tjänsten och Nato.

Onsdagen den 23 november 2016

P8_TA(2016)0442

Teckenspråk och professionella teckenspråkstolkare

Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om teckenspråk och professionella teckenspråkstolkare (2016/2952(RSP))

(2018/C 224/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artiklarna 2, 5, 9, 10, 19, 168 och 216.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artiklarna 2 och 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sina resolutioner av den 17 juni 1988 om teckenspråk för döva ⁽¹⁾ och av den 18 november 1998 om teckenspråk ⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess ikraftträdande i EU den 21 januari 2011 enligt rådets beslut 2010/48/EG av den 26 november 2009 om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2016 om genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, med särskilt beaktande av de avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för konventionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av allmänna kommentarer nr 4 (2016) från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning om rätten till inkluderande utbildning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (direktivet om likabehandling) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om Erasmus+ och andra verktyg för att främja rörligheten inom yrkesutbildningen – ett upplägg för livslångt lärande ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europeiska ungdomsforumets policydokument om jämställdhet och icke-diskriminering ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EGT C 187, 18.7.1988, s. 236.

⁽²⁾ EGT C 379, 7.12.1998, s. 66.

⁽³⁾ EUT L 23, 27.1.2010, s. 35.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0318.

⁽⁵⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

⁽⁶⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁷⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0107.

⁽⁹⁾ http://www.youthforum.org/assets/2016/04/0099-16_Policy_Paper_Equality_Non-discrimination_FINAL2.pdf

Onsdagen den 23 november 2016

- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv av den 2 december 2015 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (COM(2015)0615),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv av den 3 december 2012 om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser (COM(2012)0721),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden ⁽¹⁾,
- med beaktande av läranderesultaten och bedömningsriktlinjerna från det europeiska forumet för teckenspråkstolkare (Efsli) om lika möjligheter till utbildning för teckenspråkstolkare och högkvalitativa tjänster för döva runtom i EU ⁽²⁾,
- med beaktande av Efslis/den europeiska dövorganisationens (EUD) riktlinjer för teckenspråkstolkare vid internationella sammanträden/EU-sammanträden ⁽³⁾,
- med beaktande av Internationella konferenstolkförbundets (AIIC) riktlinjer för tolkar av talat språk som arbetar i blandade grupper ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Efslis rapport om rätten till teckenspråkstolkning vid arbete eller studier i utlandet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Som fullvärdiga medborgare har alla personer med funktionsnedsättning, särskilt kvinnor och barn, inbegripet döva och personer med nedsatt hörsel, däribland de som använder teckenspråk och de som inte gör det, lika rättigheter och har rätt till oförtytlig värdighet, likabehandling, självständigt boende, självständighet och ett fullständigt deltagande i samhället.
 - B. Enligt EUF-fördraget ska EU bekämpa all diskriminering på grund av funktionshinder vid utformningen och genomförandet av sin politik och verksamhet (artikel 10). EU kan dessutom anta lagstiftning mot sådan diskriminering (artikel 19).
 - C. Artiklarna 21 och 26 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna förbjuder uttryckligen all diskriminering på grund av funktionshinder, och föreskriver att personer med funktionsnedsättning ska kunna delta i samhället på lika villkor.
 - D. Det finns omkring en miljon döva teckenspråksanvändare i EU ⁽⁶⁾ och 51 miljoner personer med nedsatt hörsel ⁽⁷⁾, varav många också är teckenspråksanvändare.
 - E. Nationella och regionala teckenspråk är fullfjädrade naturliga språk med sin egen grammatik och syntax på samma sätt som talade språk ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUT L 280, 26.10.2010, s. 1.

⁽²⁾ <http://efqli.org/publications>

⁽³⁾ <http://efqli.org/efslibli/wp-content/uploads/2012/09/SL-Interpreter-Guidelines.pdf>

⁽⁴⁾ <http://aiic.net/page/6701/guidelines-for-spoken-language-interpreters-working-in-mixed-teams/lang/1>

⁽⁵⁾ <http://efqli.org/efslibli/wp-content/uploads/2012/09/R1101-The-right-to-sign-language-interpreting-services-when-working-or-studying-abroad.pdf>

⁽⁶⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-511_en.htm

⁽⁷⁾ European Federation of Hard of Hearing People (EFHOH) http://www.efhoh.org/about_us

⁽⁸⁾ Brentari, D., ed. (2010). *Sign Languages*. Cambridge University Press.

Pfau, R., Steinbach M. & Bencie W., eds. (2012). *Sign Language: An International Handbook*. De Gruyter.

Onsdagen den 23 november 2016

- F. EU:s flerspråkighetspolitik främjar inlärnin g av främmande språk, och ett av målen är att samtliga européer ska tala två språk utöver sitt modersmål. Inlärnin g och främjande av nationella och regionala teckenspråk skulle kunna bidra till att uppnå detta mål.
- G. Tillgänglighet är en förutsättning för att personer med funktionsnedsättning ska kunna leva självständigt och delta fullt ut och på lika villkor i samhället ⁽¹⁾.
- H. Tillgänglighet begränsar sig inte bara till den fysiska miljön utan omfattar även tillgång till information och kommunikation, bland annat i form av tillhandahållande av innehåll på teckenspråk ⁽²⁾.
- I. Professionella teckenspråkstolkar är likvärdiga med tolkar av talat språk i fråga om uppdrag.
- J. Situationen för teckenspråkstolkar skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, och kan vara allt från informellt familjestöd till professionella universitetsutbildade och fullt kvalificerade tolkar.
- K. Det råder brist på kvalificerade och professionella teckenspråkstolkar i samtliga medlemsstater, och andelen teckenspråksanvändare i förhållande till teckenspråkstolkar varierar mellan 8:1 och 2 500:1 med ett genomsnitt på 160:1 ⁽³⁾.
- L. En framställning ⁽⁴⁾ har ingetts där man begär att parlamentet ska tillåta att framställningar inges på EU:s nationella och regionala teckenspråk.
- M. I Bryssel förklaringen om teckenspråk i EU ⁽⁵⁾ främjas en icke-diskriminerande strategi för användningen av naturliga teckenspråk, såsom krävs enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, vilken har ratificerats av EU och alla EU-medlemsstater utom en.
- N. Nivån och kvaliteten på textning inom statlig och privat television skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna, med allt från mindre än 10 procent till nästan 100 procent och med högst varierande kvalitet ⁽⁶⁾. Det saknas uppgifter i de flesta medlemsstater i fråga om nivån på teckenspråkstolkning inom television.
- O. Utvecklingen av ny språkteknik skulle kunna bli till nytta för teckenspråksanvändare.
- P. Enligt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning utgör underlåtelse att vidta skäliga anpassningsåtgärder diskriminering, och enligt direktivet om likabehandling måste skälig anpassning tillhandahållas för att garantera att principen om likabehandling iakttas.
- Q. Döva, dövblinda eller personer med nedsatt hörsel har för närvarande ingen direkt tillgång till kommunikation med Europaparlamentets ledamöter och EU:s handläggare, och vice versa när det gäller döva eller personer med nedsatt hörsel inom EU-institutionerna.

⁽¹⁾ Allmän kommentar nr 2, kommittén för rättigheter för personer med funktionsnedsättning, CRPD/C/GC/2.

⁽²⁾ FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, artikel 9.

⁽³⁾ Wit, M. de (2016, kommande). *Sign Language Interpreting in Europe*, 2016 års utgåva.

⁽⁴⁾ Framställning nr 1056-16.

⁽⁵⁾ Bryssel förklaringen (2010), den europeiska dövorganisationen (EUD), http://www.eud.eu/files/8514/5803/7674/brussels_declaration_FINAL.pdf

⁽⁶⁾ EFHOH (2015). *State of subtitling access in EU*. Tillgänglig på: http://media.wix.com/ugd/c2e099_0921564404524507bed2ff3648781a3c.pdf

Onsdagen den 23 november 2016

Kvalificerade och professionella teckenspråkstolkare

1. Europaparlamentet betonar att det behövs kvalificerade och professionella teckenspråkstolkare, och att detta behov kan tillgodoses endast genom
 - a) officiellt erkännande av nationella och regionala teckenspråk i medlemsstaterna och inom EU-institutionerna,
 - b) formell utbildning (på universitetsnivå eller liknande, som är likvärdig med tre års studier på heltid och motsvarar den utbildning som krävs av tolkar av talat språk) ⁽¹⁾,
 - c) registrering (officiella system för ackreditering och kvalitetskontroll, såsom fortlöpande yrkesutveckling),
 - d) formellt erkännande av yrket.
2. Europaparlamentet erkänner att teckenspråkstolkning med god kvalitet
 - a) förutsätter en objektiv kvalitetsbedömning där alla berörda parter medverkar,
 - b) bygger på yrkeskvalifikationer,
 - c) sker under medverkan från expertföreträdare för de döva.
 - d) förutsätter tillräckliga resurser för att utbilda och anställa teckenspråkstolkare.
3. Europaparlamentet erkänner att teckenspråkstolkning är en yrkesverksamhet som kräver lämplig ersättning.

Åtskillnad mellan tillgänglighet och skälig anpassning ⁽²⁾

4. Europaparlamentet uppskattar att tillgängligheten blir till nytta för vissa grupper och bygger på en uppsättning normer som genomförs successivt.
5. Europaparlamentet är medvetet om att man inte kan försvara att man inte erbjuder tillgänglighet med att hänvisa till att detta vore oproportionerligt eller oskäligt betungande.
6. Europaparlamentet erkänner att skälig anpassning hänför sig till enskilda personer och kompletterar skyldigheten att bereda tillgänglighet.
7. Europaparlamentet konstaterar att en enskild person kan begära åtgärder för skälig anpassning även om skyldigheten att bereda tillgänglighet har fullgjorts.
8. Europaparlamentet inser att tillhandahållandet av teckenspråkstolkning kan vara antingen en tillgänglighetsåtgärd eller en åtgärd för skälig anpassning, beroende på situationen.

Tillgänglighet

9. Europaparlamentet betonar att döva, dövblinda och personer med nedsatt hörsel måste få tillgång till samma information och kommunikation som andra människor får, vilket ska ske med hjälp av teckenspråkstolkning, textning, taligenkänning och/eller alternativa former av kommunikation, också muntliga tolkar.

⁽¹⁾ Efsli (2013). *Learning Outcomes for Graduates of a Three Year Interpreting Training Programme*.

⁽²⁾ CRPD/C/GC/4, punkt 28.

Onsdagen den 23 november 2016

10. Europaparlamentet framhåller att offentliga tjänster och myndigheternas tjänster, inklusive deras innehåll på internet, måste göras tillgängligt via levande förmedlare, såsom teckenspråkstolkar på plats, men också via alternativa internetbaserade tjänster och distanstjänster, när så är lämpligt.
11. Europaparlamentet upprepar sin fasta föresats att göra den politiska processen så tillgänglig som möjligt, också genom att stå till tjänst med professionella teckenspråkstolkar. Parlamentet konstaterar att detta innefattar val, offentliga samråd och andra evenemang, enligt vad som är lämpligt.
12. Europaparlamentet betonar att språktekniken får en allt större roll för att alla ska få lika tillgång till det digitala området.
13. Europaparlamentet erkänner vikten av miniminormer för att säkerställa tillgängligheten, framför allt mot bakgrund av ny och framväxande teknik, såsom internetbaserade tjänster för teckenspråkstolkning och textning.
14. Europaparlamentet konstaterar att det visserligen är medlemsstaterna som är behöriga för tillhandahållandet av hälso- och sjukvård, men att man då bör uppmärksamma behoven hos patienter som är döva och dövblinda, eller har nedsatt hörsel, genom att tillhandahålla professionella teckenspråkstolkar och utbildning i medvetenhet för personalen, varvid särskild uppmärksamhet bör ägnas kvinnor och barn.
15. Europaparlamentet erkänner att döva och dövblinda, liksom personer med nedsatt hörsel kan tillförsäkras tillgång till rättslig prövning på lika villkor endast med hjälp av lämpligt kvalificerade och professionella teckenspråkstolkar.
16. Europaparlamentet är medvetet om hur viktigt det är med exakta och precisa tolknings- och översättningstjänster, framför allt inför domstol och i andra juridiska sammanhang. Parlamentet upprepar därför vikten av specialiserade och högkvalificerade teckenspråkstolkar, framför allt i dessa sammanhang.
17. Europaparlamentet betonar att personer med funktionsnedsättning behöver ökat stöd och särskilda åtgärder, såsom teckenspråkstolkning och textbaserad katastrofinformation som finns att tillgå i realtid, i situationer av väpnad konflikt, humanitära katastrofer och naturkatastrofer ⁽¹⁾.

Sysselsättning och utbildning

18. Europaparlamentet konstaterar att det måste vidtas åtgärder för skälig anpassning, där det också ingår tillhandahållande av professionella teckenspråkstolkar, för att säkerställa lika tillgång till sysselsättning och utbildning.
19. Europaparlamentet framhåller att man måste gå ut med balanserad och helhetsbetonad information om teckenspråket och vad det innebär att vara döv, så att föräldrarna kan göra väl underbyggda val, med barnens bästa som ledstjärna.
20. Europaparlamentet betonar att program för tidigt ingripande är utslagsgivande för att barn ska kunna utveckla livskunskaper, också i form av språkkunskaper. Parlamentet konstaterar dessutom att det i dessa program helst bör finnas döva förebilder.
21. Europaparlamentet framhåller att elever som är döva och dövblinda eller har nedsatt hörsel, samt deras föräldrar, med hjälp av förskoleverksamhet och i skolorna måste få möjlighet att lära sig det nationella eller regionala teckenspråket i sin omgivning ⁽²⁾.

⁽¹⁾ FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, artikel 11.

⁽²⁾ http://www.univie.ac.at/designbilingual/downloads/De-Sign_Bilingual_Findings.pdf

Onsdagen den 23 november 2016

22. Europaparlamentet betonar att teckenspråk bör inkluderas i läroplanerna för att öka medvetenheten om och användningen av teckenspråk.
23. Europaparlamentet understryker att åtgärder måste vidtas för att erkänna och främja de dövas språkidentitet ⁽¹⁾.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra inläringen av teckenspråk på samma sätt som främjande språk.
25. Europaparlamentet betonar att kvalificerade teckenspråkstolkare och undervisningspersonal som behärskar teckenspråk och har färdigheter att arbeta ändamålsenligt i miljöer med tvåspråkig inkluderande undervisning utgör ett väsentligt inslag för att barn och unga vuxna som är döva ska ha framgång i skolarbete och studier, och leder till att undervisningsresultaten blir bättre, liksom också att arbetslöshetssiffrorna på lång sikt går ned.
26. Europaparlamentet understryker den utbredda avsaknaden av tvåspråkiga läroböcker och läromaterial i tillgängliga format och språk.
27. Europaparlamentet kräver att principen om fri rörlighet för döva, dövblinda och personer med nedsatt hörsel inom EU garanteras, särskilt inom ramen för Erasmus+ och anknyttande program, genom att säkerställa att deltagarna inte blir oproportionerligt drabbade av att själva tvingas ombesörja tolkning.
28. Europaparlamentet välkomnar pilotprojektet om det europeiska intyget om funktionsnedsättning. Parlamentet beklagar att teckenspråkstolkning inte omfattas av projektet eftersom detta avsevärt hindrar den fria rörligheten inom EU för döva och dövblinda arbetstagare och studerande och arbetstagare och studerande med nedsatt hörsel.

EU:s institutioner

29. Europaparlamentet erkänner att EU:s institutioner måste föregå med gott exempel och tillämpa bästa praxis för sin personal, sina förtroendevalda och praktikanter, och gentemot EU-medborgarna, när det gäller skäligen anpassning och tillgänglighet, däribland teckenspråkstolkning.
30. Europaparlamentet välkomnar att EU-institutionerna redan, från fall till fall, står till tjänst med att göra offentliga evenemang och utskottssammanträden tillgängliga. Parlamentet anser att textning och taligenkänning bör anses som ett alternativ, men likvärdig och nödvändig, åtgärd för personer som har nedsatt hörsel och inte använder teckenspråk, och detta har också relevans för EU-institutionernas anställda när det gäller att tillhandahålla skäligen anpassning i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/78/EG om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet.
31. Europaparlamentet inser att EU-institutionerna har ett system som, genom deras respektive tolkningsavdelningar, erbjuder teckenspråkstolkning för tillgänglighetsändamål. Parlamentet uppmanar med kraft institutionerna att också använda sådana befintliga system för att ordna med skäligen anpassning åt personal och/eller förtroendevalda, så att den administrativa bördan för den enskilde och för institutionerna verkligen minimeras.
32. Europaparlamentet yrkar enträget på att institutionerna formellt ska ge teckenspråkstolkarna samma status som dem som tolkar från talat språk, när det gäller de tjänster de erbjuder institutionerna och/eller deras personal samt utnämnda tjänstemän, också när det gäller tillgång till tekniskt stöd, förberedelsematerial och dokument.
33. Europaparlamentet uppmanar med kraft Eurostat att se till att EU-institutionerna förses med statistik om teckenspråksanvändare som är döva, dövblinda eller har nedsatt hörsel, så att institutionerna bättre kan definiera, genomföra och analysera sina strategier för personer med funktionsnedsättningar och sina språkstrategier.
34. Europaparlamentet uppmanar med kraft parlamentets besökstjänst att tillgodose behoven hos besökare som är döva, dövblinda eller har nedsatt hörsel, genom att direkt bereda tillgänglighet på ett nationellt eller regionalt teckenspråk samt med hjälp av tjänster för taligenkänning.

⁽¹⁾ Allmän kommentar nr 4, kommittén för rättigheter för personer med funktionsnedsättning, CRPD/C/GC/4. Tillgänglig på: <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

Onsdagen den 23 november 2016

35. Europaparlamentet uppmanar institutionerna att till fullo genomföra EU:s pilotprojekt Insign, som är ett svar på parlamentets beslut av den 12 december 2012 om förverkligande av en tillämpning och en tjänst för teckenspråk i realtid och avser att förbättra kommunikationerna mellan å ena sidan personer som är döva eller har nedsatt hörsel och å andra sidan EU-institutionerna ⁽¹⁾.

o

o o

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

⁽¹⁾ <http://www.eud.eu/projects/past-projects/insign-project/>

Onsdagen den 23 november 2016

P8_TA(2016)0443

Förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet bentazon

Europaparlamentets resolution av den 23 november 2016 om utkastet till kommissionens genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet bentazon i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (D047341/00 – 2016/2978(RSP))

(2018/C 224/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet bentazon i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (D047341/00,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.1,
- med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) angående sakkunniggranskningen av riskbedömningen av växtskyddsmedel med bentazon som verksamt ämne ⁽³⁾,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
- med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Det verksamma ämnet bentazon fungerar inom en bred uppsättning grödor som ett selektivt växtbekämpningsmedel mot örtogräs efter uppkomst, och det används allmänt inom jordbruket.
 - B. Det verksamma ämnet bentazon har sådana egenskaper att det är stor risk för att det direkt läcker ut i grundvattnet.
 - C. Av uppgifter från Storbritanniens naturvårdsverk (*Environment Agency*) framgår det att det verksamma ämnet bentazon är det godkända bekämpningsmedel som oftast påträffas i grundvatten i Storbritannien, och det återfinns också i ytvatten. Situationen är liknande runt om i Europa.
 - D. I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/549 av den 8 april 2016 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 förlängdes godkännandeperioden för det verksamma ämnet bentazon till och med den 30 juni 2017 på grund av att bedömningen av ämnet försenats.
 - E. I utkastet till kommissionens genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet bentazon i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (nedan kallat *utkastet till genomförandeförordning*) föreskrivs det, utgående från en vetenskaplig bedömning som gjorts av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), att godkännandet av bentazon ska förlängas till och med den 31 januari 2032, alltså så länge som det bara går.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EFSA Journal vol. 13(2015):6, artikelnr 4077.

Onsdagen den 23 november 2016

- F. I enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 och mot bakgrund av dagens vetenskapliga och tekniska kunskaper har vissa villkor och begränsningar tagits med i utkastet till genomförandeförordning, framför allt ett krav på att ytterligare bekräftande uppgifter ska tillhandahållas.
- G. Efter behandling av de synpunkter som inkommit om den förnyade bedömningsrapporten slöt man sig till att ytterligare uppgifter bör inbegäras från sökandena.
- H. Efter behandling av de synpunkter som inkommit om den förnyade bedömningsrapporten slöt man sig till att Efsa bör hålla ett expertsamråd om toxicitet för däggdjur, resthalter, omvandling, spridning och fördelning i miljön och ekotoxikologi, och anta en slutsats om huruvida det verksamma ämnet bentazon kan förväntas uppfylla de villkor som fastställs i artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2009.
- I. Sökandena har ålagts inlämna bekräftande uppgifter angående de test på nivå 2 och 3 som anges i OECD:s ramverk, för att det ska tas hänsyn till om en eventuell endokrint medierad skadlig effekt på utvecklingen kunnat iakttas vid en studie av fosterskadande effekter före födseln hos råttor (ökad missfallsfrekvens, färre levande foster och hämmad fosterutveckling i avsaknad av tydliga tecken på maternell toxicitet), så att det vore befogat med en klassificering i kategori 2 i fråga om reproduktionstoxicitet).
- J. Konsumentriskbedömningen slutfördes inte, eftersom de definitioner av resthalter som föreslagits för riskbedömning i växter och för verkställighet i boskap kom att anses som provisoriska, till följd av de luckor i uppgifterna som konstaterats.
- K. Bedömningen av exponering via grundvatten för modersubstansen bentazon och metaboliten N-metylbentazon slutfördes inte. Det saknas uppgifter om möjligheterna till exponering via grundvatten, i fall där de årliga doserna av det verksamma ämnet överstiger 960 g/ha (representativa användningar på upp till 1 440 g/ha ansöktes om).
- L. Kommissionens beslut att godkänna ett verksamt ämne och samtidigt begära uppgifter som bekräftar att ämnet är säkert (det så kallade förfarandet med bekräftande uppgifter) skulle göra det möjligt att släppa ut det verksamma ämnet på marknaden innan kommissionen fått alla uppgifter som behövs till stöd för beslutet.
- M. I Europeiska ombudsmannens beslut av den 18 februari 2016 i ärende 12/2013/MDC om kommissionens praxis vid godkännande och utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel (pesticider) uppmanades kommissionen att använda förfarandet med bekräftande uppgifter restriktivt och i strikt överensstämmelse med gällande lagstiftning, samt att inom två år efter ombudsmannens beslut lägga fram en rapport som visar att antalet beslut med bekräftande uppgifter avsevärt gått ned, jämfört med dagens tillvägagångssätt.
- N. Kommissionens utkast till genomförandeförordning innebär att det inte tas fasta på Europeiska ombudsmannens förslag till en lösning för att förbättra kommissionens system för godkännande av växtskyddsmedel.
- O. Enligt förordning (EG) nr 1107/2009 bör godkännanden av verksamma ämnen förnyas för högst 15 år. Godkännandeperioden bör stå i proportion till de eventuella risker som är förenade med användningen av sådana ämnen. Förordning (EG) nr 1107/2009 kräver att försiktighetsprincipen tillämpas, och detta innebär att kommissionen måste säkerställa att den inte godkänner verksamma ämnen som skulle kunna medföra faror för folkhälsan eller miljön.
- P. I Efsas sakkunniggranskning föreslås det att det verksamma ämnet bentazon klassificeras som reproduktionstoxiskt i kategori 2, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1272/2008.

Onsdagen den 23 november 2016

- Q. En fråga förtecknas som ett kritiskt problemområde om det finns tillräckligt med uppgifter för att utföra en bedömning av de representativa användningarna i överensstämmelse med de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 och kommissionens förordning (EU) nr 546/2011, samt om man utgående från denna bedömning inte kan sluta sig till att ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga vid åtminstone en av sina representativa användningar inte kan förväntas få några skadeverkningar på människors eller djurs hälsa eller på grundvattnet eller någon oacceptabel påverkan på miljön.
- R. Enligt Efsas slutsatser har kritiska problemområden kunnat utpekats, framför allt att den tekniska materialspecifikation som föreslogs för bägge sökandena inte kunde jämföras med det material som användes vid testningen för beräkning av de toxikologiska referensvärdena, och att det inte heller påvisats att det tekniska material som använts vid ekotoxicitetsstudierna är tillräckligt representativt för de tekniska specifikationerna för bägge sökandena.
1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandeförordning överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i förordning (EG) nr 1107/2009.
 2. Europaparlamentet anser att bedömningen av representativa användningar av det verksamma ämnet bentazon inte ger ett tillräckligt underlag för att man ska kunna sluta sig till att ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga vid åtminstone en av sina representativa användningar inte kan förväntas få några skadeverkningar på människors eller djurs hälsa eller på grundvattnet eller någon oacceptabel påverkan på miljön.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att finansiera forskning och innovation kring alternativa, hållbara och kostnadseffektiva lösningar för produkter för bekämpning av skadedjur, för att säkerställa en hög nivå av skydd för människors och djurs hälsa och för miljön.
 4. Europaparlamentet anser att kommissionen, genom att använda förfarandet med bekräftande uppgifter för godkännande av det verksamma ämnet bentazon, har brutit både mot förordning (EG) nr 1107/2009 och mot försiktighetsprincipen, i den form den fastställts i artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera inbegärandet och bedömningen av eventuella relevanta uppgifter som saknas, innan den fattar ett beslut om godkännande.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandeförordning och att lägga fram ett nytt utkast för utskottet.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0444

Fallet Gui Minhai, den fängslade förläggaren i Kina

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om fallet Gui Minhai, den fängslade förläggaren i Kina (2016/2990(RSP))

(2018/C 224/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Kina, särskilt resolutionerna av den 4 februari 2016 om fallet med de försvunna bokförläggarna i Hongkong ⁽¹⁾, av den 16 december 2015 om förbindelserna mellan EU och Kina ⁽²⁾ och av den 13 mars 2014 om EU:s prioriteringar inför det 25:e mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter ⁽³⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 7 januari 2016 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om försvinnandet av personer knutna till förlaget Mighty Current i Hongkong,
- med beaktande av kommissionens och Europeiska utrikestjänstens 18:e årsrapport från april 2016 om den särskilda administrativa regionen Hongkong,
- med beaktande av människorättsdialogen mellan EU och Kina, som inleddes 1995, och av den trettiofjärde rundan, som hölls i Peking den 30 november–1 december 2015,
- med beaktande av uttalandet av den 16 februari 2016 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av kommissionens och utrikestjänstens gemensamma meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln *Byggstenar för en ny EU-strategi för Kina*, som antogs den 22 juni 2016,
- med beaktande av grundlagen för den särskilda administrativa regionen Hongkong i Folkrepubliken Kina, särskilt artiklarna om personliga friheter och tryckfrihet, och av Hongkongs rättighetsförklaring,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av att den kinesiska nationella folkkongressens ständiga kommitté den 1 juli 2015 antog den nya lagen om nationell säkerhet, att den kinesiska folkkongressen den 28 april 2016 antog den nya lagen om hantering av utländska icke-statliga organisationer och att den nya lagen om it-säkerhet antogs den 7 november 2016,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Gui Minhai, förläggare och aktieinnehavare i ett förlag och i en bokhandel som säljer Pekingkritiska litterära verk, försvann spårlost i thailändska Pattaya den 17 oktober 2015.
 - B. Mellan oktober och december 2015 försvann ytterligare fyra Hongkongbor (Lui Bo, Zhang Zhiping, Lam Wing-Kee och Lee Bo) som arbetade för samma bokhandel.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0045.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0458.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0252.

Torsdagen den 24 november 2016

- C. Gui Minhai är en svensk medborgare av kinesiskt ursprung och är därför även EU-medborgare.
- D. Den 17 januari 2016 framträdde Gui Minhai i en kinesisk tv-sändning och erkände till synes att han frivilligt hade återvänt till Fastlandskina för att stå till svars för ett förmodat brott i samband med en bilolycka 2003. Det finns allvarliga skäl att tro att hans tv-framträdande var iscensatt och att han fick läsa upp ett färdigt manuskript.
- E. Gui Minhai har suttit i isoleringscell i över ett år, och det är oklart var han befinner sig. Gui Minhai är den ende bokhandlaren i gruppen som fortfarande är fängslad.
- F. De svenska myndigheterna har bett om de kinesiska myndigheternas fulla stöd för att deras medborgare, liksom de andra "försvunna" personerna, ska få sina rättigheter skyddade. Varken Gui Minhais familj eller den svenska regeringen har blivit informerade om några formella anklagelser mot honom eller om var han formellt sitter frihetsberövad.
- G. Lui Bo och Zhang Zhiping fick tillåtelse att återvända till Hongkong den 4 respektive 8 mars 2016 efter att ha suttit frihetsberövade i Fastlandskina. De bad polisen att lägga ner deras respektive fall och åkte tillbaka till Fastlandskina samma dag som de kommit. Lee Bo återvände till Hongkong den 24 mars 2016 och förnekar att han blivit kidnappad. Lam Wing-Kee återvände till Hongkong den 16 juni 2016.
- H. I juni 2016 återvände Lam Wing-Kee, en av förläggarna, till Hongkong för att utredningen av hans försvinnande skulle kunna avslutas, men i stället för att åka tillbaka till fastlandet berättade han för media att han hade förts bort av kinesiska säkerhetstjänster, hållits isolerad och inför tv-kameror tvingats bekänna brott som han inte hade begått.
- I. Hongkong upprätthåller och värnar yttrandefriheten och publiceringsfriheten. Publicering av allt slags material med kritik mot det kinesiska ledarskapet är lagligt i Hongkong, trots att det är förbjudet i Fastlandskina. Principen "ett land, två system" garanterar Hongkongs självstyre i förhållande till Peking med avseende på sådana friheter som stadgas i artikel 27 i grundlagen.
- J. I årsrapporten från 2015 om den särskilda administrativa regionen Hongkong betecknar utrikestjänsten och kommissionen fallet med de fem bokförläggarna som den allvarligaste prövningen för Hongkongs grundlag och principen "ett land, två system" sedan Hongkong åter blev en del av Folkrepubliken Kina 1997. Endast Hongkongs rättsvärdande myndigheter är juridiskt behöriga att se till att lagstiftningen i Hongkong efterlevs.
- K. FN:s kommitté mot tortyr har uttryckt allvarlig oro över de konsekventa rapporterna från olika källor om det fortsatta bruket med olagligt frihetsberövande i icke erkända och inofficiella interneringsanläggningar, de så kallade svarta fängelserna. Kommittén har också uttryckt allvarlig oro över de konsekventa rapporterna om att bruket av tortyr och misshandel fortfarande är djupt rotat i det straffrättsliga systemet, som i alltför stor grad förlitar sig på bekännelser som grund för domar.
- L. Kina har undertecknat men ännu inte ratificerat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Kina har varken undertecknat eller ratificerat den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden.
- M. Vid det 17:e toppmötet mellan EU och Kina den 29 juni 2015 togs de bilaterala förbindelserna till en ny nivå, och i sin strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati utfäster sig EU att göra mänskliga rättigheter till en central del av sina förbindelser med alla tredjeländer, däribland sina strategiska partner. Det 18:e toppmötet mellan EU och Kina den 12–13 juli 2016 avslutades med ett uttalande om att en ny runda i människorättsdialogen mellan EU och Kina skulle genomföras före utgången av 2016.

Torsdagen den 24 november 2016

1. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över ovissheten om var Gui Minhai befinner sig. Parlamentet begär ett omedelbart offentliggörande av detaljerade uppgifter om var han befinner sig, och begär att han omedelbart ska frigges på ett säkert sätt och få rätt att meddela sig.
2. Europaparlamentet noterar med oro påståendena om att Fastlandskinas brottsbekämpande myndigheter verkar i Hongkong. Parlamentet erinrar de kinesiska myndigheterna om att varje eventuell insats av deras brottsbekämpande myndigheter i Hongkong skulle vara oförenlig med principen "ett land, två system".
3. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck de relevanta myndigheterna i Thailand, Kina och Hongkong att klarlägga omständigheterna kring försvinnandena i enlighet med rättsstatsprincipen.
4. Europaparlamentet fördömer kraftfullt alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna, särskilt godtyckliga gripanden, överlämnanden, framtvungade bekännelser, hemliga interneringar, häktningar i isoleringscell och kränkningar av publikations- och yttrandefriheten. Parlamentet påminner om att redaktörers, journalisters och bloggares oberoende måste tryggas. Parlamentet kräver att kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och de politiska trakasserierna upphör omedelbart.
5. Europaparlamentet fördömer inskränkningarna och kriminaliseringen av yttrandefriheten, och beklagar djupt de skärpta inskränkningarna av yttrandefriheten. Parlamentet uppmanar den kinesiska regeringen att upphöra med att undertrycka det fria informationsflödet, bland annat genom inskränkningar av internetanvändningen.
6. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den nya lag om it-säkerhet som antogs den 7 november 2016 och som skulle förstärka och institutionalisera censuren och övervakningen av cyberrymden, liksom över den antagna lagen om nationell säkerhet och lagförslaget om terrorismbekämpning. Parlamentet noterar reforminriktade kinesiska juristers och medborgarrättsaktivisters farhågor om att dessa lagar kommer att inskränka yttrandefriheten ytterligare och att självcensuren kommer att tillta.
7. Europaparlamentet uppmanar Kina att frige, eller dra tillbaka alla anklagelser mot, fredliga regeringskritiker, aktivister mot korruption, jurister och journalister.
8. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att den nya lagen om hantering av utländska icke-statliga organisationer träder i kraft den 1 januari 2017, eftersom denna lag drastiskt skulle hämma verksamheten i det civila samhället i Kina och allvarligt skulle inskränka förenings- och yttrandefriheten i landet, bland annat genom att utländska icke-statliga organisationer som inte har registrerats hos det kinesiska ministeriet för allmän säkerhet förbjuds och provinsavdelningar för allmän säkerhet inte tillåts finansiera kinesiska enskilda personer eller organisationer och genom att kinesiska grupper förbjuds att bedriva "verksamhet" för, eller med godkännande av, icke-registrerade utländska icke-statliga organisationer, även sådana som är baserade i Hongkong och Macao. Parlamentet uppmanar de kinesiska myndigheterna att skapa ett säkert och rättvist klimat och transparenta processer som tillåter icke-statliga organisationer att verka fritt och effektivt i Kina.
9. Europaparlamentet understryker Europeiska unionens åtagande att stärka demokratin, inklusive rättsstaten, rättsväsendets oberoende, grundläggande fri- och rättigheter, öppenhet och insyn samt informationsfriheten och yttrandefriheten i Hongkong.
10. Europaparlamentet uppmanar Kina att utan dröjsmål ratificera den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och underteckna och ratificera den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden.
11. Europaparlamentet framhåller Europeiska unionens åtagande att stärka rättsstaten, rättsväsendets oberoende samt grundläggande fri- och rättigheter, särskilt öppenhet och insyn samt yttrandefriheten, i alla länder med vilka EU har bilaterala förbindelser. Parlamentet anser att en meningsfull och öppen människorättsdialog som bygger på ömsesidig respekt måste etableras. Parlamentet anser att starka fortlöpande förbindelser mellan EU och Kina måste tillhandahålla en effektiv plattform för en mogen, meningsfull och öppen människorättsdialog som bygger på ömsesidig respekt.
12. Europaparlamentet vidhåller att handelsförbindelser och ekonomiska förbindelser är viktiga för att främja välståndet på ömse sidor. Parlamentet erinrar om att sådana förbindelser endast kan utvecklas i en anda av uppriktighet och ömsesidig tillit. Parlamentet betonar att respekt för mänskliga rättigheter och för öppenhet och insyn är en beståndsdel i moderna handelsavtal.
13. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck de relevanta EU-institutionerna att agera snabbt och att sätta upp fallet Gui Minhai på dagordningen för nästa människorättsdialog mellan EU och Kina.

Torsdagen den 24 november 2016

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Folkrepubliken Kinas regering och parlament samt den särskilda administrativa regionen Hongkongs chefsminister och församling.

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0445

Situationen för Guarani-Kaiowá i den brasilianska delstaten Mato Grosso do Sul

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om situationen för Guarani-Kaiowá i den brasilianska delstaten Mato Grosso do Sul (2016/2991(RSP))

(2018/C 224/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om behovet att skydda Brasiliens urbefolkningars rättigheter, särskilt resolutionen av den 15 februari 1996 om kränkning av ursprungsfolkens konstitutionella rättigheter i Brasilien ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 12 oktober 1995 om situationen för ursprungsbefolkningen i Brasilien ⁽²⁾,
 - med beaktande av FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter, antagen av generalförsamlingen den 13 september 2007,
 - med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948,
 - med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling från september 2015,
 - med beaktande av FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter och FN:s Global Compact-initiativ,
 - med beaktande av ILO:s konvention om ursprungsfolk och stamfolk (konvention 169), som antogs den 27 juni 1989 och undertecknats av Brasilien,
 - med beaktande av uttalandet av den 9 augusti 2016 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, på Internationella dagen för världens urbefolkningar,
 - med beaktande av FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna från 1998, EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare och det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR),
 - med beaktande av rapporten från FN:s särskilda rapportör om urbefolkningars rättigheter, Victoria Tauli Corpuz, om hennes besök i Brasilien den 7–17 mars 2016 (A/HRC/33/42/Add.1),
 - med beaktande av 2016 års rapport från urbefolkningarnas missionärsråd (CIMI),
 - med beaktande av uttalandena från EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter under människorättsdialogen mellan EU och Brasilien,
 - med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. I den nuvarande brasilianska konstitutionen från 1988, som förhandlades fram med urbefolkningarna, erkänns dessa folkgruppers rätt att bevara sina kulturella traditioner och deras ursprungs rätt till sina föfäders territorier. Det är statens skyldighet att reglera och skydda denna rättighet.

⁽¹⁾ EGT C 65, 4.3.1996, s. 164.

⁽²⁾ EGT C 287, 30.10.1995, s. 202.

Torsdagen den 24 november 2016

- B. Enligt FN:s särskilda rapportör om urbefolkningars rättigheter har det under de senaste åtta åren kommit rapporter om en oroväckande brist på framsteg i fråga om att genomföra FN:s rekommendationer och lösa långvariga problem av stor betydelse för urbefolkningarna i Brasilien, såsom erkännandet av deras territorier, liksom en oroande tillbakagång när det gäller skyddet av urbefolkningars rättigheter.
- C. Under de senaste 14 åren har – enligt officiella uppgifter från det särskilda sekretariatet för urbefolkningarnas hälsa (SESAI) och sjukvårdsdistriktet för urbefolkningar i Mato Grosso do Sul (DSEI-MS) om mord på urbefolkningen Guarani-Kaiowá i delstaten Mato Grosso do Sul – minst 400 personer och 14 ledare ur urbefolkningen mördats, bland annat Simiao Vilharva och Clodiody de Souza, i sina försök att återkräva sina förfäders marker genom fredliga protester.
- D. Enligt den nationella undersökningen av urbefolkningarnas hälsa och nutrition i Brasilien, som genomfördes 2008–2009, uppgick den kroniska undernäringen bland barnen i urbefolkningarna till 26 procent, jämfört med ett genomsnitt på 5,9 procent bland övriga barn. Enligt färskva undersökningar av FIAN Brasilien och urbefolkningarnas missionärsråd (CIMI) lider 42 procent av människorna i folkgrupperna Guarani och Kaiowá av kronisk undernäring.
- E. Den otillräckliga tillgången till lämplig hälso- och sjukvård, utbildning och sociala tjänster och den uteblivna gränsdragningen till urbefolkningarnas landområden har haft en påverkan på självmorden bland unga och spädbarnsdödligheten. Under de senaste 15 åren har minst 750 personer, mestadels ungdomar, begått självmord, och mer än 600 barn under fem års ålder har dött, de flesta på grund av lätt behandlingsbara sjukdomar som kan förebyggas.
- F. 98,33 procent av urbefolkningarnas landområden i Brasilien ligger i Amazonasregionen, där urbefolkningarna hjälper till att bevara den biologiska mångfalden i regionen och därmed spelar en roll för att förebygga klimatförändringar. Enligt studien *Toward a Global Baseline of Carbon Storage in Collective Lands: An Updated Analysis of Indigenous Peoples' and Local Communities' Contributions to Climate Change Mitigation* ("Mot en global referensnivå för lagring av koldioxid i kollektiv mark: en uppdaterad analys av urbefolkningars och lokalsamhällets bidrag till begränsningen av klimatförändringarna") av Rights and Resources Initiative, Woods Hole Research Center och World Resources Institute, publicerad den 1 november 2016, kan utvidgningen av urbefolkningars markrättigheter spela en viktig roll för att skydda skogarna, den biologiska mångfalden och ekosystemen.
- G. Det federala civilministeriet och den nationella stiftelsen för stöd till urbefolkningar (Funai) undertecknade 2007 ett så kallat åtagande om anpassning av uppförande (Termo de Ajustamento de Conduta, TAC) i syfte att identifiera och avgränsa 36 territorier tillhörande folkgruppen Guarani-Kaiowá i Mato Grosso do Sul senast 2009.
- H. Det pågår ett antal initiativ till reform, tolkning och tillämpning av den brasilianska federala konstitutionen, och de eventuella ändringarna skulle kunna äventyra de rättigheter som urbefolkningarna tillerkänns i konstitutionen.
1. Europaparlamentet erkänner det långvariga partnerskapet mellan EU och Brasilien, som bygger på ömsesidigt förtroende och respekt för demokratiska principer och värden. Parlamentet berömmar den brasilianska regeringen för framsteg i frågor såsom Funais konstruktiva roll, en rad beslut av den federala högsta domstolen för att förhindra vräkningar, flera insatser för att genomföra differentierade tjänster på områdena hälsa och utbildning, de betydande framstegen med gränsdragning i Amazonasregionen, anordnandet av den första nationella konferensen om urbefolkningspolitik samt inrättandet av det nationella rådet för urbefolkningspolitik.
 2. Europaparlamentet fördömer kraftfullt våldet mot urbefolkningarna i Brasilien och beklagar djupt fattigdomen och den rådande människorättssituationen för folkgruppen Guarani-Kaiowá i Mato Grosso do Sul.
 3. Europaparlamentet uppmanar de brasilianska myndigheterna att omedelbart vidta åtgärder för att skydda urbefolkningarnas säkerhet och se till att det görs oberoende utredningar av morderna och överfallen på urbefolkningar i deras försök att försvara sina mänskliga och territoriella rättigheter, så att förövarna kan ställas inför rätta.

Torsdagen den 24 november 2016

4. Europaparlamentet påminner de brasilianska myndigheterna om deras ansvar att till fullo upprätthålla och tillämpa bestämmelserna i landets konstitution om skydd av individuella rättigheter och om minoriteters och värnlösa etniska gruppers rättigheter med avseende på folkgruppen Guarani-Kaiowá.
 5. Europaparlamentet påminner de brasilianska myndigheterna om deras skyldighet att iaktta internationella människorättsnormer i fråga om urbefolkningar, vilket särskilt krävs av Brasiliens federala konstitution och lag 6.001/73 om "indianstadgan".
 6. Europaparlamentet erkänner den brasilianska federala högsta domstolens roll för att fortsätta att skydda urbefolkningarnas ursprungliga och konstitutionella rättigheter, och uppmanar det nationella rådet att utveckla mekanismer och åtgärder som bättre skyddar sårbara befolkningars behov.
 7. Europaparlamentet uppmanar de brasilianska myndigheterna att fullt ut genomföra rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör om urbefolkningars rättigheter efter hennes besök i Brasilien i mars 2016.
 8. Europaparlamentet uppmanar de brasilianska myndigheterna att utarbeta en arbetsplan för att prioritera slutförandet av gränsdragningen till alla territorier som Guarani-Kaiowá gör anspråk på och att skapa tekniska och operativa förutsättningar för detta arbete, med tanke på att många mord beror på repressalier i samband med återtagande av förfädernas mark.
 9. Europaparlamentet rekommenderar att de brasilianska myndigheterna ger Funai en tillräcklig budget och förser stiftelsen med de resurser som behövs för att tillhandahålla de grundtjänster som urbefolkningarna förlitar sig på.
 10. Europaparlamentet uttrycker oro över den föreslagna ändringen av konstitutionen 215/2000 (PEC 215), som möter hårt motstånd bland Brasiliens urbefolkningar, eftersom den, om den godkänns, kommer att hota urbefolkningarnas markrättigheter genom att göra det möjligt för indianfientliga intressen med koppling till jordbruks-, skogs-, gruv- och energiindustrin att blockera erkännandet av nya territorier för urbefolkningarna. Parlamentet är starkt övertygat om att företag måste hållas ansvariga för alla miljöskador och brott mot de mänskliga rättigheterna som de är ansvariga för, och att EU och medlemsstaterna bör upprätthålla detta som en grundläggande princip genom att göra det till en bindande bestämmelse i all handelspolitik.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Brasiliens president och regering, talmannen i Brasiliens nationalkongress, medordförandena i den parlamentariska församlingen EU–Latinamerika samt Förenta nationernas permanenta forum för frågor som rör urbefolkningar.
-

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0446

Fallet Ildar Dadin, samvetsfånge i Ryssland**Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om fallet Ildar Dadin, samvetsfånge i Ryssland (2016/2992(RSP))**

(2018/C 224/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare betänkanden, rekommendationer och resolutioner om Ryssland, särskilt rekommendationen av den 23 oktober 2012 om att införa gemensamma visumrestriktioner för ryska tjänstemän som är inblandade i fallet Sergej Magnitskij ⁽¹⁾, resolutionerna av den 13 juni 2013 om rättsstatsprincipen i Ryssland ⁽²⁾, av den 13 mars 2014 om Ryssland: domarna mot demonstranter som deltog i händelserna på Bolotnajatorget ⁽³⁾, av sin rekommendation till rådet av den 2 april 2014 om att införa gemensamma visumrestriktioner för ryska tjänstemän som är inblandade i fallet Sergej Magnitskij ⁽⁴⁾, samt av sina resolutioner av den 23 oktober 2014 om upplösning av den icke-statliga organisationen Memorial (vinnare av Sacharovpriset 2009) i Ryssland ⁽⁵⁾, av den 12 mars 2015 om mordet på den ryske oppositionsledaren Boris Nemtsov och den demokratiska situationen i Ryssland ⁽⁶⁾, av den 10 juni 2015 om läget avseende förbindelserna mellan EU och Ryssland ⁽⁷⁾ och av den 10 september 2015 om Ryssland, i synnerhet fallet Eston Kohver, Oleh Sentsov och Oleksandr Koltjenko ⁽⁸⁾,
- med beaktande av resultatet av toppmötet mellan EU och Ryssland den 3–4 juni 2013 och människorättssamrådet den 19 maj 2013,
- med beaktande av den ryska författningen, i synnerhet artikel 29, som skyddar yttrandefriheten, och artikel 31, som omfattar rätten att hålla fredliga sammankomster,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I början av december 2015 dömdes den ryska oppositionsaktivisten Ildar Dadin till tre års fängelse för att ha anordnat en rad fredliga demonstrationer och sammankomster mot krig och blev därmed den första personen i Ryssland att dömas enligt en hård lag om allmänna sammankomster, som antogs 2014.
 - B. Ildar Dadin dömdes till tre års fängelse, vilket gick utöver åklagarsidans rekommenderade dom på två år. Domen mildrades efter överklagande till två och ett halvt år.
 - C. Under sitt pågående fängelsestraff har Dadin enligt uppgift vid upprepade tillfällen utsatts för tortyr, misshandel, omänsklig behandling och mordhot i de ryska myndigheternas förvar, i fångkoloni nummer 7 i Karelen.
 - D. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har godkänt begäran från Dadins advokat och ålagt Ryssland att garantera en ändamålsenlig utredning, flytta Dadin till en annan kriminalvårdsanstalt och säkerställa att han kan kommunicera med sitt juridiska ombud.

⁽¹⁾ EUT C 68 E, 7.3.2014, s. 13.⁽²⁾ EUT C 65, 19.2.2016, s. 150.⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0253.⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0258.⁽⁵⁾ EUT C 274, 27.7.2016, s. 21.⁽⁶⁾ EUT C 316, 30.8.2016, s. 126.⁽⁷⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 35.⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0314.

Torsdagen den 24 november 2016

- E. Fallet Ildar Dadin är inte unikt. Trovärdiga människorättsrapporter pekar på en systematisk användning av tortyr, misshandel och omänsklig behandling i det ryska straffrättsystemet. De som begår och bär ansvaret för tortyr och övergrepp i dessa fängelser eller i kriminalvårds- och förvarsanläggningar går ofta ostraffade.
- F. Den 3 november 2016 framförde Europarådets generalsekreterare, Thorbjørn Jagland, sin oro över uppgifterna om misshandeln av Dadin för Rysslands justitieminister, Alexander Kononov.
- G. Antalet politiska fångar i Ryssland har avsevärt ökat de senaste åren och ligger nu enligt Memorials människorättscentrum på 102, bland dem Alexander Kostenko Fedorovic, Ivan Nepomnyaschih, Dmitry Buchenkov, Vladimir Ionov, Maxim Panfilov m.fl. 2015 fann man att Ryssland hade kränkt Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna 109 gånger, med andra ord mer än något annat land.
- H. 197 dödsfall i polisförvar rapporterades 2015, varav 109 efter en "plötslig försämring av hälsotillståndet" och 62 självmord, som tyder på utbredda övergrepp, tortyr och misshandel av frihetsberövade i det ryska straffrättsystemet.
- I. Den 26 oktober 2016 dömde en domstol i Moskva Yuriy Levada Analytical Centre (Levada Centre) – en av de tre främsta organisationer som studerar folkopinionen i Ryssland – att betala böter på 300 000 rubel, eftersom den hade underlåtit att registrera sig som "utländsk agent".
- J. President Putin har nyligen undertecknat en order enligt vilken Ryssland hädanefter vägrar att delta i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC). I ett uttalande beskrev Rysslands utrikesministerium ICC:s arbete som "ineffektivt och ensidigt" och uttryckte oro över dess utredning av händelserna i Sydossetien i augusti 2008. ICC:s åklagare har offentliggjort en rapport på domstolens webbplats i vilken man konstaterar att "Rysslands ockupation har åtföljts av trakasserier och hot mot krimtatarerna".
- K. I oktober 2016 beslutade FN:s råd för mänskliga rättigheter att inte återvälja Ryssland som medlem, efter det att över 80 människorättsorganisationer och internationella biståndsorganisationer hade undertecknat en skrivelse där man vädjade till FN:s medlemmar att blockera valet av Ryssland till detta organ.
1. Europaparlamentet kräver att Ildar Dadin och alla dem som sitter frihetsberövade på falska eller ogrundade anklagelser eller för att ha utnyttjat sin rätt till yttrande- och mötesfrihet omedelbart och ovillkorligen släpps fria.
 2. Europaparlamentet är djupt oroat över att Rysslands strafflag har ändrats genom en artikel som inför nya restriktioner för allmänna sammankomster och fastställer att sådana sammankomster kan betraktas som en brottslig handling.
 3. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen de ryska myndigheterna att göra en noggrann och transparent utredning av Ildar Dadins anklagelser om tortyr och misshandel, med deltagande av oberoende människorättsexperter. Parlamentet efterlyser en oberoende utredning av anklagelserna om tortyr, övergrepp och kränkande och omänsklig behandling som ska ha utförts av statliga tjänstemän i ryska förvarsanläggningar, arbetsläger och fängelser.
 4. Europaparlamentet uppmanar i detta hänseende Ryssland att göra en noggrann granskning av sitt straffrättsystem i syfte att genomföra en djupgående reform av systemet och att fullt ut genomföra de normer som man kommit överens om enligt relevanta internationella konventioner.
 5. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med dem som arresterats i Ryssland och de tillfälligt ockuperade områdena i Ukraina, inbegripet krimtatarerna, på falska och ogrundade anklagelser, och kräver att de omedelbart släpps fria.

Torsdagen den 24 november 2016

6. Europaparlamentet påminner Ryssland om vikten av att helt och hållet fullgöra sina internationella rättsliga skyldigheter, som medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, och respektera grundläggande mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen såsom fastslås i olika internationella fördrag och avtal som Ryssland har undertecknat och är part i. Parlamentet understryker att Ryssland endast kan anses som en tillförlitlig partner inom internationellt samarbete om landet fullgör sina skyldigheter enligt folkrätten. Parlamentet uttrycker i detta hänseende sin oro över det presidentdekret genom vilket Ryssland drar sig ur Romstadgan för ICC.
 7. Europaparlamentet uppmanar Rysslands regering att vidta konkreta och omedelbara åtgärder för att efterleva alla Europadomstolens domar mot Ryssland. Parlamentet beklagar i detta hänseende att Ryssland, i ny lagstiftning som antogs i december 2015, har gett sin författningsdomstol befogenhet att upphäva Europadomstolens domar.
 8. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet att utveckla en enhetlig politik gentemot Ryssland som förpliktigar EU:s 28 medlemsstater och EU-institutionerna till ett starkt gemensamt budskap om vilken roll de mänskliga rättigheterna ska spela i förbindelserna mellan EU och Ryssland och respekten för folkrätten. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att, tillsammans med Europeiska utrikesjästen och kommissionen, ta fram en väsentlig och konkret strategi till stöd för det ryska civilsamhället och dess organisationer, genom att tillämpa det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.
 9. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta en rad riktade sanktioner för att bestraffa dem som gjort sig skyldiga till misshandeln av Ildar Dadin och andra människorättsaktivister.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska utrikesjästen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och till presidenten, regeringen och parlamentet i Ryska federationen.
-

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0449

Situationen i Syrien

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om situationen i Syrien (2016/2933(RSP))

(2018/C 224/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien, bland annat resolutionen av den 6 oktober 2016 ⁽¹⁾,
- med beaktande av principerna i FN-stadgan,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av Genèvekonventionerna från 1949 och tilläggsprotokollen till dem,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner om IS/Daish och al-Nusrafronten och av resolutionerna om konflikten i Arabrepubliken Syrien, särskilt resolutionerna 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015) och 2268 (2016),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 oktober 2016 och Europeiska rådets slutsatser av den 18 och 19 februari 2016 och den 20 och 21 oktober 2016,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, och kommissionsledamoten med ansvar för humanitärt bistånd och civilskydd, Christos Stylianides, av den 16 september 2016 om Syrien, av den 20 september 2016 om flyganfallen på FN:s och syriska Röda halvmånens konvoj med humanitärt bistånd, av den 24 september 2016 om situationen i Aleppo, av den 2 oktober 2016 om ett initiativ för humanitär katastrofhjälp till Aleppo och av den 25 oktober 2016 om det trängande behovet av att humanitärt bistånd kommer fram till Aleppo,
- med beaktande av rapporterna från den oberoende internationella undersökningskommissionen för Arabrepubliken Syrien, vilken inrättats av FN:s råd för mänskliga rättigheter, och av människorättsrådets resolutioner av den 27 september 2016 och den 21 oktober 2016 om Arabrepubliken Syrien,
- med beaktande av uttalandet av den 17 november 2016 från vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, om Ryssland och Internationella brottmålsdomstolen,
- med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Efter sex år av konflikt, extremt våld och brutalitet i Syrien har mer än 400 000 människor dött, och mer än 13 miljoner människor är i behov av humanitärt bistånd. 8,7 miljoner människor förväntas vara fördrivna inom Syrien 2016, och 4,8 miljoner människor har flytt från landet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0382.

Torsdagen den 24 november 2016

- B. Striderna och bombanfallen fortsätter med oförminskad styrka i Syrien, och den humanitära situationen har försämrats ytterligare. Aleppo är den syriska konfliktens epicentrum, men striderna fortsätter även i Hama, Idlib, nordvästra Syrien, förorterna till Damaskus och Dayr az-Zawr. Över fyra miljoner människor bor i belägrade städer och svårtillgängliga områden, där den oumbärliga infrastrukturen för vatten och el har förstörts. Trots de avbrott av humanitära skäl som ensidigt utlysts av Assadregimen och Ryssland lider befolkningen i östra Aleppo och andra belägrade städer, såsom den rebellstyrda staden Zabadini och de regeringskontrollerade byarna Kefraya och Foua i Idlib-provinsen, allvarlig brist på baslivsmedel och medicinska förnödenheter. Sedan juli 2016 har inget humanitärt bistånd kommit fram till de belägrade delarna av östra Aleppo.
- C. Det råder en ständig hälsokris i Aleppo och runt om i Syrien. Enligt Unicef saknar över två tredjedelar av syrierna i området regelbunden tillgång till vatten, och inemot sex miljoner barn behöver akut livräddande bistånd.
- D. Samtliga parter i konflikten har gjort sig skyldiga till allvarliga kränkningar av internationell människorättslagstiftning och humanitär rätt – men allvarligast är de som begåtts av Assadregimen med uppbackning från Ryssland och Iran – bland annat genom att använda urskillningslösa vapen, brandbomber, tunnbomber och bunkerknäckare i civila områden och ämnen som finns med på förteckningen över kemiska vapen i konventionen om förbud mot utveckling, produktion, lagring och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring. Försiktighets- och proportionalitetsprinciperna har inte respekterats. Civila områden, skolor, sjukhus, biståndsarbetare och flyktingläger har avsiktligt angripits. Krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten får inte gå ostraffade.
- E. Den oberoende internationella undersökningskommissionen för Arabrepubliken Syrien har, liksom olika människorättsgrupper, samlat in bevis för att Syriens regering berövat minst 200 000 människor deras frihet och håller dem internerade under omänskliga villkor. Tusentals syrier har under de senaste åren dött av tortyr och sjukdomar när de hållits internerade av Syriens regering. Det är mycket vanligt med påtvingade försvinnanden och ohygglig misshandel av fångar. De syriska myndigheterna har sökt hemlighålla uppgifterna om sina försvarsanläggningar och inte låtit internationellt erkända övervakare av sådana anläggningar få tillträde till dem. Internationella rödakorskommittén (ICRC) har sedan 2011 fått besöka endast ett fåtal fångelser.
- F. Världen har gång på gång förfärats över de grymheter som IS/Daish och andra jihadistgrupper gjort sig skyldiga till, såsom användningen av brutala avrättningar och obeskrivligt sexuellt våld, bortföranden, tortyr, tvångsomvändelser och kvinno- och barnslaveri. Barn har rekryterats och använts i terroristattacker. IS/Daish kontrollerar fortfarande stora delar av Syrien och Irak. IS/Daish begår folkmord på religiösa och etniska minoriteter, extrem tortyr och kulturarvsförstörelse. Det finns anledning till allvarlig oro över välbefinnandet hos den befolkning som IS/Daish för närvarande kontrollerar och över risken att de används som mänskliga sköldar under befrielsen.
- G. Jabhat Fatah al-Sham, tidigare känd som al-Nusrafronten, den grupp i Syrien som är knuten till al-Qaida, är en terroristorganisation som avvisar förhandlingar om en politisk övergång och en inkluderande demokratisk framtid för Syrien.
- H. Syrien har undertecknat men inte ratificerat Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen. FN:s generalsekreterare, Ban Ki-moon, har upprepade gånger uppmanat FN:s säkerhetsråd att hänskjuta situationen i Syrien till Internationella brottmålsdomstolen. Ryssland och Kina blockerar alla framsteg för att uppnå ansvarsskyldighet i Syrien genom att lägga in sitt veto mot en säkerhetsrådsresolution som skulle ge domstolen mandat att utreda de fruktansvärda förbrytelser som begåtts under Syrienkonflikten. Den 16 november 2016 beslutade Ryssland att återkalla sitt undertecknande av Romstadgan. Denna brist på ansvarsskyldighet leder till fler grymheter och försvårar lidandet för offren.

Torsdagen den 24 november 2016

- I. Alla länder och konfliktparter måste påminnas om sina åtaganden i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2254 (2015), framför allt att de måste inställa alla angrepp på civilpersoner och civil infrastruktur och se till att det humanitära biståndet kommer fram inom hela landet. EU måste använda alla sina instrument, också restriktiva åtgärder, för att få alla parter att följa den nyssnämnda resolutionen.
- J. EU är en av de viktigaste bidragsgivarna till humanitärt bistånd för människor som flyr från det exempellösa våldet och förstörelsen i Syrien. Bristen på internationell enighet gör det väsentligt svårare att uppnå en förhandlingslösning på kriget i Syrien.

1. Europaparlamentet uttrycker återigen stor oro över de fortsatta stridigheterna, bombanfallen och den förvärrade humanitära situationen i Syrien. Parlamentet fördömer med eftertryck alla angrepp mot civilbefolkningen och den civila infrastrukturen, de fortsatta belägringarna i Syrien och att humanitär hjälp inte tillåts nå de syrier som lider nöd. Parlamentet uppmanar samtliga parter att obehindrat och fortlöpande låta biståndsarbetare och leveranser av livsviktiga förnödenheter komma in i området, framför allt till orter som är belägrade eller svårtillgängliga. Parlamentet betonar att avsiktlig utsvaltning av befolkningen är förbjuden enligt internationell humanitär rätt och uppmanar eftertryckligen samtliga parter att omedelbart tillåta medicinska evakueringar från östra Aleppo och alla andra belägrade områden.

2. Europaparlamentet fördömer kraftigt de grymheter och utbredda kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt som begås av Assadregimens styrkor med stöd av Ryssland och Iran, liksom de människorättsbrott och kränkningar av internationell humanitär rätt som icke-statliga väpnade terroristgrupper, särskilt IS/Daish, Jabhat Fatah al-Sham/al-Nusrafronten och andra jihadistgrupper, ligger bakom.

3. Europaparlamentet kräver ett omedelbart stopp för bombningarna och de urskillningslösa attackerna på civila. Parlamentet understryker att samtliga parter måste ägna maximal uppmärksamhet åt, och vidta alla lämpliga åtgärder för, att skydda civila, oberoende av deras etniska identitet, religion eller trosuppfattning. Parlamentet fördömer med eftertryck de många raketer som de väpnade oppositionsgrupperna urskillningslöst avfyrat mot civila förorter i västra Aleppo. Parlamentet betonar att många civila, även barn, har rapporterats skadade och döda. Parlamentet uppmanar samtliga parter i konflikten att vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda civila, i överensstämmelse med internationell rätt, bland annat genom att sluta attackera civila inrättningar såsom sjukhus, skolor och vattenpumpstationer, omedelbart demilitarisera sådana anläggningar, undvika att inrätta militära positioner i tätbefolkade områden och möjliggöra evakuering av sårade och samtliga civila som vill lämna belägrade områden. Parlamentet understryker att den syriska regimen har det huvudsakliga ansvaret för att skydda den syriska befolkningen.

4. Europaparlamentet uppskattar de humanitära biståndsarbetarnas insatser för att tillhandahålla nödvändigt bistånd, livsmedel, vatten och läkemedel till dem som fångats i konflikten, och uppmanar med kraft alla parter i konflikten att garantera biståndsorganisationerna ett säkert och obehindrat tillträde till de civila som drabbats av kriget.

5. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att fullt ut stödja FN och Organisationen för förbud mot kemiska vapen (OPCW) i deras fortsatta arbete med att undersöka om kemiska vapen använts i Syrien och att alla konfliktparter förstört dessa vapen. Parlamentet insisterar på att de som bär ansvaret för användningen av kemiska vapen måste ställas till svars. Parlamentet stöder förlängningen av mandatet för den gemensamma utredningsmekanismen inom FN och OPCW, vars syfte är att fastställa vem som bär ansvaret för användningen av kemiska vapen i Syrien.

6. Europaparlamentet uttrycker oro över det olaga frihetsberövandet, tortyren, misshandeln, det påtvingade försvinnandet och dödandet av fångar i regimen fängelser och hemliga förvarsanläggningar som drivs av utlandsstödda milisgrupper. Parlamentet uppmanar de syriska myndigheter som har hand om dessa förvarsanläggningar att stoppa alla avrättningar och all omänsklig behandling.

7. Europaparlamentet kräver att de personer som är godtyckligt frihetsberövade omedelbart frigges och att bruket av tortyr och annan misshandel samt påtvingade försvinnanden upphör, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2139 av den 22 februari 2014. Parlamentet kräver omedelbart och obehindrat tillträde för internationella övervakare av frihetsberövanden – t.ex. Internationella rödakorskommittén (ICRC) – så att de kan övervaka situationen för alla frihetsberövade personer i Syrien och ge deras anhöriga information och stöd.

Torsdagen den 24 november 2016

8. Europaparlamentet påminner om sitt skarpa fördömande av de grymheter som begåtts av Assadregimen, IS/Daish, Jabhat Fatah al-Sham/al-Nusra och andra terroristorganisationer, vilka är att beteckna som grova krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet stöder uppmaningen från kvintetten (USA, Frankrike, Tyskland, Italien och Förenade kungariket) och vice ordföranden/den höga representanten till alla väpnade grupper som strider i Syrien att stoppa allt samarbete med Jabhat Fatah al-Sham. Parlamentet understryker vikten av att en gång för alla strypa IS/Daishs tillgång till finansiering av sin verksamhet samt att gripa utländska kombattanter och stoppa tillströmningen av vapen till jihadistgrupper. Parlamentet uppmanar den syriska oppositionen att tydligt ta avstånd från sådana extremister och ideologier. Parlamentet påminner om att arbetet bör inriktas på att besegra IS/Daish och andra terroristgrupper som är uppförda på FN:s förteckning. Parlamentet efterlyser insatser för att förhindra att enskilda personer, grupper, företag och enheter knutna till terroristgrupper som är uppförda på FN:s förteckning får materiellt och ekonomiskt stöd.

9. Europaparlamentet upprepar att det måste bli konsekvenser för och ett ansvar måste utkrävas av dem som gjort sig skyldiga till krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet betonar att de som begår brott mot religiösa, etniska grupper och andra grupper och minoriteter också bör ställas inför rätta. Parlamentet förblir övertygat om att det varken går att få till stånd en effektiv konfliktlösning eller hållbar fred i Syrien om inte ansvarsskyldighet utkrävs för de brott som begåtts. Frågan om ansvarsskyldighet för krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten bör inte politiseras. Skyldigheten att under alla omständigheter följa internationell humanitär rätt gäller alla parter i konflikten, och personer som begår sådana brott måste vara medvetna om att de förr eller senare kommer att ställas inför rätta.

10. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU och medlemsstaterna att se till att de som gjort sig skyldiga till kränkningar av internationell människorättslagstiftning och humanitär rätt ställs inför rätta genom lämpliga, opartiska internationella straffrättsliga mekanismer eller i nationella domstolar och genom tillämpning av principen om universell jurisdiktion. Parlamentet upprepar sitt stöd för hänskjutande av Syrienmålet till Internationella brottmålsdomstolen, men uppmanar – mot bakgrund av säkerhetsrådets oförmåga att överlägga om denna fråga – på nytt EU och dess medlemsstater att leda insatserna inom FN:s generalförsamling och undersöka möjligheten att inrätta en brottmålsdomstol för krigsförbrytelser som begåtts i Syrien, i väntan på ett hänskjutande till Internationella brottmålsdomstolen. För att främja försoning när konflikten väl är över understryker parlamentet vikten av ett syriskt egenansvar för processen.

11. Europaparlamentet välkomnar och understryker att lokala och internationella organisationer i det civila samhället har en mycket viktig uppgift att fylla när det gäller att dokumentera krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och andra kränkningar, däribland kulturarvsförstörelse. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ge ytterligare och fullständigt stöd till dessa aktörer.

12. Europaparlamentet beklagar djupt beslutet från Rysslands president, Vladimir Putin, att dra sig ur Internationella brottmålsdomstolen, och konstaterar samtidigt att den ryska federationen i själva verket aldrig har ratificerat Romstadgan och att tidpunkten för beslutet undergräver landets trovärdighet och leder till slutsatser om dess engagemang för internationell rättsskipning.

13. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 17 oktober 2016 om Syrien och Europeiska rådets slutsatser av den 20 och 21 oktober 2016 om Syrien. Parlamentet ställer sig bakom EU:s uppmaning till ett upphörande av samtliga militära flygningar över staden Aleppo, ett omedelbart upphörande av stridigheterna övervakat genom en kraftfull och transparent mekanism, upphävande av belägringarna, samt beviljande från samtliga parter sida av fullständigt, obehindrat och hållbart tillträde för humanitär hjälp i hela landet.

14. Europaparlamentet välkomnar översynen av EU:s restriktiva åtgärder mot Syrien och de personer som delar ansvaret för förtrycket av landets civilbefolkning. Parlamentet betonar att EU bör överväga alla tillgängliga alternativ, inbegripet ett flygförbud över Aleppo, för att fastställa konsekvenser av de mest avskräckande människorättskränkningarna för samtliga förövare om grymheterna och den tydligt bristande respekten för humanitär rätt fortsätter.

15. Europaparlamentet kräver att alla respekterar de rättigheter som etniska och religiösa minoriteter har i Syrien, däribland kristna, att bo kvar i sitt historiska och traditionella hemland under förhållanden som präglas av värdighet, jämlikhet och säkerhet, och att fullständigt och fritt få utöva sin religion och sin tro, utan någon form av tvång, våld eller diskriminering. Parlamentet stöder en interreligiös dialog i syfte att främja ömsesidig förståelse och motverka fundamentalism.

Torsdagen den 24 november 2016

16. Europaparlamentet vädjar till samtliga medlemmar i den internationella stödgruppen för Syrien att återuppta förhandlingarna för att underlätta en stabil vapenvila och intensivifiera arbetet för en långsiktig politisk lösning i Syrien. Parlamentet betonar att regionala aktörer, i synnerhet grannländer, har ett särskilt ansvar.

17. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till vice ordföranden/den höga representanten att förnya ansträngningarna för att uppnå en gemensam EU-strategi för Syrien. Parlamentet välkomnar och stöder helhjärtat de senaste diplomatiska initiativen från vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, i enlighet med Europeiska rådets mandat, för att få parterna i konflikten att återvända till förhandlingsbordet och återuppta den politiska processen i Genève. Parlamentet noterar med intresse de regionala samtal som hon hållit med Iran och Saudiarabien och anser att hennes arbete har ett mervärde och är ett viktigt bidrag till insatserna från FN:s särskilda sändebud, Staffan de Mistura. Parlamentet uppmanar med kraft alla konfliktparter att så snart som möjligt återuppta och intensivifiera de politiska förhandlingarna, i avvaktan på ett nytt och stabilt avtal om vapenvila, där det bör ingå föreskrifter för att säkerställa övergångsrättvisa i Syrien efter konflikten. Parlamentet betonar att dessa fredssamtal bör leda till ett slut på stridigheterna och till en politisk övergång i Syrien som står under syrisk ledning och som Syrien upplever som sin egen. Parlamentet betonar den roll som EU kan spela i återuppbyggnaden efter konflikten och i försoningsprocessen.

18. Europaparlamentet upprepar sitt fulla stöd för EU:s pågående humanitära initiativ för Aleppo och uppmanar eftertryckligen samtliga parter att underlätta genomförandet av det.

19. Europaparlamentet välkomnar partnerskapsprioriteringarna och pakterna med Jordanien för perioden 2016–2018 respektive Libanon för perioden 2016–2020. Parlamentet noterar att pakterna är den ram genom vilken de ömsesidiga åtagandena som ingicks vid Londonkonferensen den 4 februari 2016 om stöd till Syrien och dess grannländer omsätts i handling. Parlamentet noterar de växande ekonomiska behoven och den ihållande bristen på finansiering av humanitärt bistånd till Syriens grannländer. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att infria sina löften och att ge välbehövligt stöd till FN, dess fackorgan och övriga humanitära aktörer, så att de miljontals syrier som är flyktingar både i och utanför landet kan få humanitärt bistånd.

20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, EU-medlemsstaternas regeringar och parlament, FN, medlemmarna i den internationella stödgruppen för Syrien samt alla parter i konflikten.

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0450

Förbindelserna mellan EU och Turkiet**Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om förbindelserna mellan EU och Turkiet (2016/2993(RSP))**

(2018/C 224/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner, särskilt av den 27 oktober 2016 om situationen för journalister i Turkiet ⁽¹⁾ och av den 14 april 2016 om 2015 års rapport om Turkiet ⁽²⁾,
 - med beaktande av årsrapporten 2016 om Turkiet, offentliggjord av kommissionen den 9 november 2016 (SWD(2016) 0366),
 - med beaktande av EU:s förhandlingsram för Turkiet av den 3 oktober 2005,
 - med beaktande av rådets slutsatser om Turkiet av den 18 juli 2016,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) ⁽³⁾,
 - med beaktande av den rätt till yttrandefrihet som är förankrad i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Turkiet har anslutit sig till,
 - med beaktande av memorandumen från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter,
 - med beaktande av uttalandet av den 26 juli 2016 från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter om de åtgärder som vidtagits under undantagstillståndet i Turkiet,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Europeiska unionen och Europaparlamentet har skarpt fördömt den misslyckade militärkuppen i Turkiet och erkänt de turkiska myndigheternas legitima ansvar att lagföra alla som ansvarade för och deltog i detta kuppöversök.
- B. Turkiet är ett viktigt partnerland och förväntas såsom kandidatland att upprätthålla de högsta standarderna avseende demokrati, däribland respekt för mänskliga rättigheter, rättsstatlighet, grundläggande friheter och allas rätt till en rättvis rättegång. Turkiet har varit medlem i Europarådet sedan 1950 och är därför bundet av Europakonventionen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0423.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0133.

⁽³⁾ EUT L 77, 15.3.2014, s. 11.

Torsdagen den 24 november 2016

- C. Den turkiska regeringens repressiva åtgärder under undantagstillståndet är oproportionerliga och strider mot de grundläggande rättigheter och friheter som skyddas genom Turkiets konstitution, mot de demokratiska värden på vilka Europeiska unionen vilar och mot den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Sedan kuppföröket har myndigheterna gripit tio ledamöter av den turkiska nationalförsamlingen från oppositionspartiet HDP och omkring 150 journalister (det största antalet sådana gripanden i världen). 2 386 domare och åklagare samt 40 000 andra personer har frihetsberövats, av vilka fler än 31 000 sitter kvar i häkte. Enligt kommissionens rapport om Turkiet för 2016 har 129 000 offentliganställda antingen blivit avstängda (66 000) eller uppsagda (63 000), de flesta utan att ännu ha blivit anklagade för någonting.
- D. President Erdogan och turkiska regeringsledamöter har gjort återkommande uttalanden om ett återinförande av dödsstraffet. I sina slutsatser om Turkiet av den 18 juli 2016 påminde rådet om att ett tydligt avvisande av dödsstraffet är ett avgörande inslag i unionens regelverk.
- E. Det har uttryckts allvarlig oro över förhållandena för dem som gripits och fängslats efter kuppföröket och över de kraftiga inskränkningarna av yttrandefriheten och av press och media i Turkiet.
- F. Om Turkiet allvarligt och ihållande åsidosätter principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen, som EU bygger på, stipulerar punkt 5 i förhandlingsramen att kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av en tredjedel av medlemsstaterna, ska rekommendera att förhandlingarna avbryts och föreslå villkor för ett eventuellt återupptagande.
- G. Ett tillfälligt avbrott i förhandlingarna skulle innebära att de pågående samtalen läggs på is, att inga nya kapitel öppnas och att inga nya initiativ tas i fråga om Turkiets EU-förhandlingsram.
1. Europaparlamentet fördömer skarpt de oproportionerliga repressiva åtgärder som vidtagits i Turkiets sedan det misslyckade försöket till militärkupp i juli 2016. Parlamentet tror fortsatt på att Turkiet ska vara knutet till EU. Parlamentet uppmanar dock kommissionen och medlemsstaterna att inleda en tillfällig frysning av de pågående anslutningsförhandlingarna med Turkiet.
 2. Europaparlamentet förbinder sig att se över sin ståndpunkt när de oproportionerliga åtgärderna under undantagstillståndet i Turkiet väl har upphävts. Parlamentet kommer att basera sin översyn på om rättsstaten och de mänskliga rättigheterna har återinförts över hela landet. Parlamentet anser att en lämplig tidpunkt för en sådan översyn vore när undantagstillståndet har upphävts.
 3. Europaparlamentet uppmanar att ett återinförande av dödsstraffet från den turkiska regeringens sida måste leda till att anslutningsprocessen formellt avbryts.
 4. Europaparlamentet konstaterar att Turkiet till dags dato inte har uppfyllt 7 av 72 riktmärken i färdplanen för viseringsliberalisering, av vilka en del är av särskild betydelse.
 5. Europaparlamentet konstaterar att en uppgradering av tullunionen är viktig för Turkiet. Parlamentet framhåller att en inställelse av arbetet med att uppgradera tullunionen skulle få allvarliga ekonomiska konsekvenser för landet.
 6. Europaparlamentet är djupt bekymrat över uttalanden som ifrågasätter Lausannefördraget, ett fördrag som fastställer det moderna Turkiets gränser och har bidragit till att säkra fred och stabilitet i regionen i nästan ett århundrade.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att också reflektera över den senaste händelseutvecklingen i Turkiet i den halvtidsrapport inom ramen för föranslutningsinstrumentet som planeras till 2017. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att öka stödet till det turkiska civilsamhället från det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 24 november 2016

8. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen, Europarådet och Venedigkommissionen att erbjuda de turkiska myndigheterna ytterligare juridiskt bistånd.
 9. Europaparlamentet understryker att förbindelserna mellan EU och Turkiet är strategiskt viktiga för båda parter. Parlamentet medger att Turkiet är en viktig partner till EU, men anser att det måste finnas en politisk vilja till samarbete från båda sidor i ett partnerskap. Parlamentet anser att Turkiet inte visar denna politiska vilja, eftersom regeringens åtgärder tar landet allt längre bort från den europeiska vägen.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Turkiets regering och parlament.
-

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0451

EU:s anslutning till Istanbulkonventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor (2016/2966(RSP))

(2018/C 224/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 8, 19, 157 och 216 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 21, 23, 24 och 25 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Pekingdeklarationen och den handlingsplattform som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen den 15 september 1995, samt de slutdokument som senare antogs vid FN:s extra sessioner Peking + 5 (2000), Peking + 10 (2005), Peking + 15 (2010) och Peking + 20 (2015),
- med beaktande av föreskrifterna i FN:s rättsliga instrument om mänskliga rättigheter, framför allt de som handlar om kvinnors rättigheter, såsom FN-stadgan, den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, de internationella konventionerna om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, FN:s konvention om bekämpande och avskaffande av människohandel och utnyttjande av andra vid prostitution, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och dess fakultativa protokoll, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, 1951 års flyktingkonvention, principen om "non-refoulement" och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av artikel 11.1 d i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, antagen genom FN:s generalförsamlings resolution 34/180 av den 18 december 1979,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2015 om EU:s strategi för jämställdhet efter 2015 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ⁽²⁾, sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor ⁽³⁾, och sin resolution av den 6 februari 2013 om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission: Eliminering och förebyggande av alla former av våld mot kvinnor och flickor ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av våld mot kvinnor ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020) som antogs av Europeiska unionens råd i mars 2011,

⁽¹⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 8.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0126.

Torsdagen den 24 november 2016

- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor och kampen mot alla former av diskriminering av dem,
 - med beaktande av bedömningen av europeiskt mervärde⁽¹⁾,
 - med beaktande av programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap 2014–2020,
 - med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 3 december 2015 med titeln *Strategic engagement for gender equality 2016-2019* (Strategiskt samarbete för jämställdhet 2016–2019) (SWD(2015)0278),
 - med beaktande av förklaringen om jämställdhet från EU:s ordförandeskapstrio Nederländerna, Slovakien och Malta den 7 december 2015,
 - med beaktande av rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter *Våld mot kvinnor: en undersökning omfattande hela EU*, offentliggjord i mars 2014,
 - med beaktande av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem⁽²⁾,
 - med beaktande av direktiv 2011/99/EU om den europeiska skyddsordern⁽³⁾ och förordning (EU) nr 606/2013 om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor⁽⁴⁾,
 - med beaktande av direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer⁽⁵⁾ och direktiv 2011/92/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF⁽⁶⁾,
 - med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen),
 - med beaktande av kommissionens färdplan om en eventuell anslutning från EU:s sida till Istanbulkonventionen, offentliggjord i oktober 2015,
 - med beaktande av förslaget från kommissionen till rådets beslut om ingående respektive undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (COM(2016)0111 och COM(2016)0109),
 - med beaktande av frågorna till kommissionen och rådet om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor (O-000121/2016 – B8-1805/2016 och O-000122/2016 – B8-1806/2016),
 - med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Jämställdheten är ett av EU:s grundläggande värden, vilket fastslås i fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna, och EU har åtagit sig att integrera den i all sin verksamhet. Jämställdheten är som strategiskt mål avgörande för att uppnå de övergripande Europa 2020-målen om tillväxt, sysselsättning och social delaktighet.

⁽¹⁾ PE504.467.

⁽²⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

⁽³⁾ EUT L 338, 21.12.2011, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 181, 29.6.2013, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

Torsdagen den 24 november 2016

- B. Rätten till likabehandling och icke-diskriminering är en grundläggande rättighet enligt EU-fördragen och en viktig, i det europeiska samhället djupt rotad rättighet som är oumbärlig för dess vidareutveckling och som ska gälla på samma sätt i lagstiftningen och i rättspraxis som i det dagliga livet.
- C. I direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem definieras könsrelaterat våld som våld som riktas mot en person på grund av den personens kön, könsidentitet eller könsuttryck eller som i oproportionerlig utsträckning drabbar personer av ett visst kön. Det kan leda till att offren åsamkas fysisk, sexuell, psykisk eller emotionell skada eller ekonomisk förlust och även påverka offrens familjer och släktingar och hela samhället. Könsrelaterat våld är en extrem form av diskriminering och en kränkning av offrets grundläggande rättigheter och friheter, som är både en orsak till och resultatet av bristande jämställdhet. Våld mot kvinnor och flickor omfattar våld i nära relationer, sexuellt våld (däribland våldtäkt, sexuella övergrepp och sexuella trakasserier), människohandel, slaveri, liksom nya former av övergrepp mot kvinnor och flickor på nätet, samt olika slags skadliga sedvänjor såsom tvångsäktenskap, kvinnlig könsstympning och så kallade hedersbrott.
- D. Våld mot kvinnor och könsrelaterat våld är fortfarande utbredda fenomen i EU. Enligt resultaten av en undersökning om våld mot kvinnor som FRA (EU:s byrå för grundläggande rättigheter) genomförde 2014 har en tredjedel av alla kvinnor i Europa utsatts för fysiskt eller sexuellt våld minst en gång under sitt vuxna liv, 20 % av unga kvinnor (18–29 år) har utsatts för sexuella trakasserier på nätet, en av fem kvinnor (18 %) har utsatts för stalkning, en av tjugo kvinnor har våldtagits och fler än en av tio har utsatts för sexuellt våld som inbegripit avsaknad av samtycke eller användning av våld. Av undersökningen framgår också att de flesta våldshandlingar inte rapporteras till någon myndighet, vilket visar att undersökningar av brottsoffer är mycket viktiga parallellt med administrativ statistik för att få en fullständig bild av de olika formerna av våld mot kvinnor. Det behövs ytterligare åtgärder för att uppmuntra kvinnliga våldsoffer att rapportera sina erfarenheter och söka stöd, och för att se till att tjänsteleverantörerna kan tillgodose offrens behov och informera dem om deras rättigheter och den form av stöd som finns.
- E. I bedömningen av europeiskt mervärde uppskattades EU:s årliga kostnad för våld mot kvinnor och könsrelaterat våld till 228 miljarder euro 2011 (dvs. 1,8 % av EU:s BNP), varav 45 miljarder euro per år utgör kostnader för offentliga eller statliga tjänster och 24 miljarder euro förlorad ekonomisk produktion.
- F. Kommissionen betonade i sitt strategiska engagemang för jämställdhet 2016–2019 att våld mot kvinnor och könsrelaterat våld, som skadar kvinnors hälsa och välbefinnande, arbetsliv, ekonomiska självbestämmande och ekonomin, är ett av de centrala problem som man måste ta itu med för att uppnå en verklig jämställdhet mellan könen.
- G. Våld mot kvinnor anses alltför ofta vara en privat fråga som tolereras alltför lätt. I själva verket är det en kränkning av grundläggande rättigheter och ett allvarligt brott som ska lagföras som sådant. För att bryta den onda cirkel som innebär tystnad och ensamhet för kvinnor och flickor som utsatts för våld måste man se till brottsförövarna inte längre gå ostraffade.
- H. Det går inte att utrota våldet mot kvinnor och könsrelaterat våld med en enda insats, men en kombination av infrastrukturella, rättsliga, verkställande, kulturella, utbildningsrelaterade, sociala och hälsomässiga åtgärder samt andra tjänsterrelaterade åtgärder kan avsevärt öka medvetenheten och minska våldet och dess konsekvenser.
- I. På grund av faktorer såsom etnicitet, religion eller tro, hälsa, civilstånd, bostadssituation, migrationsstatus, ålder, funktionsnedsättning, klass, sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck, kan kvinnor ha särskilda behov och vara mer sårbara för flerfaldig diskriminering och därför bör de ges ett särskilt skydd.

Torsdagen den 24 november 2016

- J. Antagandet av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor och kampen mot alla former av diskriminering av dem samt det särskilda kapitlet om kvinnors skydd mot könsrelaterat våld i EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter visar på EU:s tydliga politiska vilja att prioritera frågan om kvinnors rättigheter och att vidta långsiktiga åtgärder på det området. Skillnaden mellan de interna och externa dimensionerna av politiken för mänskliga rättigheter visar ibland på en klyfta mellan retorik och praktisk handling.
- K. Skyddet för unionens medborgare och invånare mot könsrelaterat våld är inte detsamma på grund av att politiken och lagstiftningen skiljer sig åt mellan de olika medlemsstaterna, bland annat när det gäller definitionen av brott och lagstiftningens räckvidd, och de är därför mindre skyddade mot våld.
- L. Den 4 mars 2016 föreslog kommissionen att EU skulle anslutas till Istanbulkonventionen, det första rättsligt bindande instrumentet för förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor på internationell nivå.
- M. Samtliga EU-medlemsstater har undertecknat konventionen, men endast fjorton har ratificerat den.
- N. Ratificeringen av konventionen kommer inte att innebära att man uppnår några resultat såvida man inte säkerställer ett korrekt genomförande och adekvata ekonomiska resurser och personal för att förhindra och bekämpa våld mot kvinnor och könsrelaterat våld och skydda offren.
- O. Istanbulkonventionen innebär ett helhetsgrepp och att man tar itu med frågan om våld mot kvinnor och flickor och könsrelaterat våld ur en rad olika perspektiv, såsom förebyggande, bekämpning av diskriminering, straffrättsliga åtgärder för att bekämpa strafffrihet, stöd och skydd för offren, skydd av barn, skydd av kvinnliga asylsökande och flyktingar eller bättre uppgiftsinsamling. Detta tillvägagångssätt innebär en integrerad politik som kombinerar åtgärder inom olika områden som leds av flera olika aktörer (rättsliga myndigheter, polismyndigheter och sociala myndigheter, icke-statliga organisationer, lokala och regionala sammanslutningar, förvaltningar osv.) på alla styrningsnivåer.
- P. Istanbulkonventionen är ett blandat avtal som möjliggör en EU-anslutning parallellt med medlemsstaternas anslutning, eftersom EU är behörigt på områden som omfattar brottsoffers rättigheter och skydd, asyl och migration samt straffrättsligt samarbete.
1. Europaparlamentet påminner om att kommissionen är bunden av artikel 2 i EU-fördraget och av stadgan om de grundläggande rättigheterna att garantera, främja och vidta åtgärder till förmån för jämställdhet.
 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att underteckna och slutföra EU:s anslutning till Istanbulkonventionen men beklagar att förhandlingarna i rådet inte fortskrider i samma hastighet.
 3. Europaparlamentet betonar att EU:s anslutning kommer att garantera en konsekvent europeisk rättslig ram för att förhindra och bekämpa våld mot kvinnor och könsrelaterat våld och skydda våldsoffren. Parlamentet betonar att konventionen kommer att leda till större samstämmighet och effektivitet i EU:s inre och yttre politik, säkerställa bättre övervakning, tolkning och genomförande av EU:s lagstiftning, program och medel som är relevanta för konventionen, samt en mer adekvat och bättre insamling av jämförbara, uppdelade uppgifter om våld mot kvinnor och könsrelaterat våld på EU-nivå, och stärka EU:s ansvarsskyldighet på internationell nivå. Parlamentet betonar också att EU:s anslutning kommer att sätta förnyad politisk press på medlemsstaterna att ratificera instrumentet.
 4. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att skynda på förhandlingarna om undertecknandet och ingåendet av Istanbulkonventionen.
 5. Europaparlamentet stöder EU:s anslutning till Istanbulkonventionen på bred grund och utan några förbehåll.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att säkerställa att parlamentet blir fullt delaktigt i konventionens övervakningsprocess efter EU:s anslutning till Istanbulkonventionen, i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.

Torsdagen den 24 november 2016

7. Europaparlamentet påminner om att EU:s anslutning till Istanbulkonventionen inte befriar medlemsstaterna från den nationella ratificeringen av konventionen. Parlamentet uppmanar därför alla medlemsstater som ännu inte gjort det att snabbt ratificera Istanbulkonventionen.
 8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa ett korrekt genomförande av konventionen och att anslå adekvata ekonomiska resurser och personal för att förhindra och bekämpa våld mot kvinnor och könsrelaterat våld och för att skydda offren.
 9. Europaparlamentet anser att EU:s insatser för att utrota våld mot kvinnor och barn måste vara en del av en övergripande plan för att bekämpa alla former av bristande jämställdhet. Parlamentet efterlyser en EU-strategi för att bekämpa våld mot kvinnor och könsrelaterat våld.
 10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, liksom det gjorde i sin resolution av den 25 februari 2014 med rekommendationer om bekämpning av våld mot kvinnor, att lägga fram ett lagstiftningsförslag som föreskriver ett enhetligt system för insamling av statistiska uppgifter och ett förstärkt tillvägagångssätt från medlemsstaternas sida för att förebygga och avskaffa alla former av våld mot kvinnor och flickor samt könsrelaterat våld och som möjliggör tillgång till rättsväsendet utan onödiga hinder.
 11. Europaparlamentet ber rådet att aktivera övergångsklausulen genom att fatta ett enhälligt beslut där våld mot kvinnor och flickor (och andra former av könsrelaterat våld) identifieras som ett av de områden av brottslighet som tas upp i artikel 83.1 i EUF-fördraget.
 12. Europaparlamentet erkänner det ytterst viktiga arbete som utförts av civilsamhällets organisationer för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och flickor och skydda och bistå våldsoffer.
 13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och berörda parter som arbetar tillsammans med kommissionen och icke-statliga kvinnoorganisationer och det civila samhällets kvinnoorganisationer att hjälpa till med att sprida information om konventionen, EU-program och de medel som finns tillgängliga inom ramen för dessa, för att bekämpa våld mot kvinnor och skydda offer.
 14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att samarbeta med parlamentet för att fastställa vilka framsteg som gjorts i fråga om jämställdhet, och uppmanar EU:s ordförandeskapstrio att arbeta hårt för att uppfylla sina åtaganden i detta avseende. Parlamentet efterlyser ett EU-toppmöte om jämställdhet och kvinnors och flickors rättigheter för att göra förnyade åtaganden.
 15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och Europarådets parlamentariska församling.
-

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0452

Europeiska ombudsmannens verksamhet 2015**Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2015 (2016/2150(INI))**

(2018/C 224/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2015,
 - med beaktande av artikel 15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av artikel 43 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
 - med beaktande av Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den europeiska kodexen för god förvaltningssed, som antogs av Europaparlamentet den 6 september 2001 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det ramavtal om samarbete som ingicks av Europaparlamentet och Europeiska ombudsmannen den 15 mars 2006 och som trädde i kraft den 1 april 2006,
 - med beaktande av de principer om insyn och integritet i samband med lobbyverksamhet som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD),
 - med beaktande av sina tidigare resolutioner om Europeiska ombudsmannens verksamhet,
 - med beaktande av artikel 220.2 andra och tredje meningen i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A8-0331/2016), och av följande skäl:
- A. Årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2015 överlämnades formellt till Europaparlamentets talman den 3 maj 2016. Ombudsmannen, Emily O'Reilly, lade fram rapporten för utskottet för framställningar den 20 juni 2016 i Bryssel.
- B. I artikel 15 i EUF-fördraget anges att unionens institutioner, organ och byråer ska utföra sitt arbete så öppet som möjligt för att främja en god förvaltning och se till att det civila samhället kan delta.

⁽¹⁾ EUT L 113, 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 72 E, 21.3.2002, s. 331.

Torsdagen den 24 november 2016

- C. I artikel 24 i EUF-fördraget anges att "varje unionsmedborgare kan vända sig till den enligt artikel 228 tillsatta ombudsmannen".
- D. Artikel 228 i EUF-fördraget ger Europeiska ombudsmannen befogenhet att ta emot klagomål om missförhållanden i unionsinstitutionernas, unionsorganens och unionsbyråernas verksamhet, med undantag för Europeiska unionens domstol då den utövar sina domstolsfunktioner.
- E. I artikel 258 i EUF-fördraget fastställs kommissionens roll som fördragets väktare. Underlåtelse att fullgöra detta uppdrag eller åsidosättande av det skulle kunna utgöra ett administrativt missförhållande.
- F. Enligt artikel 298 i EUF-fördraget ska unionens institutioner, organ och byråer "stödja sig på en öppen, effektiv och oberoende europeisk administration". I samma artikel anges att specifik sekundärlagstiftning ska antas för detta ändamål genom förordningar som är tillämpliga på alla områden inom EU:s förvaltning.
- G. I artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna anges att var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner och organ.
- H. I artikel 43 i stadgan anges att varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat har rätt att vända sig till unionens ombudsman vid missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas eller gemenskapsorganens verksamhet, med undantag för domstolen och förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner.
- I. Europeiska ombudsmannen, som inrättades genom Maastrichtfördraget, hade funnits i 20 år 2015 och har behandlat 48 840 klagomål sedan 2005.
- J. Enligt Flash Eurobarometer-undersökningen om EU-medborgarskap från oktober 2015 är 83 procent av EU-medborgarna medvetna om att en EU-medborgare har rätt att inge klagomål till kommissionen, Europaparlamentet eller Europeiska ombudsmannen.
- K. Enligt Europeiska ombudsmannen är administrativa missförhållanden dålig förvaltning eller brister inom förvaltningen som uppstår om en institution eller ett offentligt organ underlåter att agera i enlighet med lagar, regler eller principer som är bindande för institutionen respektive organet i fråga, underlåter att följa god förvaltningssed eller kränker de mänskliga rättigheterna.
- L. Kodexen för god förvaltningsed syftar till att förhindra att administrativa missförhållanden uppstår. Ändamålsenligheten i detta verktyg är begränsad med tanke på att det inte är bindande.
- M. Högradig insyn är en förutsättning för att öka legitimiteten i besluten och öka tilliten till att de fattas på grundval av det övergripande allmänintresset.
- N. Bristfällig insyn i ärenden som får stora konsekvenser för EU:s socioekonomiska modell, och i många fall även stora konsekvenser på folkhälso- och miljöområdet, tenderar att skapa misstroende bland medborgarna och i den allmänna opinionen i stort.
- O. Visselblåsare är mycket viktiga när det gäller att avslöja administrativa missförhållanden och även politisk korruption i vissa fall. Sådana fall av administrativa missförhållanden och politisk korruption undergräver allvarligt kvaliteten på vår demokrati. Visselblåsare ställs i många fall inför stora svårigheter under efterdyningarna och påverkas i alltför många fall negativt på ett personligt plan på många olika sätt, inte bara av yrkesmässiga följder utan även av lagstridiga motåtgärder. I avsaknad av ytterligare skyddsgarantier skulle den senaste tidens erfarenheter framöver kunna avskräcka människor från att handla enligt etiska principer genom att agera visselblåsare.
- P. Europeiska ombudsmannens beslut och/eller rekommendationer följdes till 90 procent 2014, vilket är tio procentenheter högre än 2013.

Torsdagen den 24 november 2016

- Q. När det gäller de undersökningar som inleddes av ombudsmannen 2015 var de viktigaste frågorna följande: öppenhet i EU:s institutioner, etiska frågor, allmänhetens deltagande i EU:s beslutsprocess, EU:s konkurrensregler och grundläggande rättigheter.
- R. Utskottet för framställningar är aktiv medlem i Europeiska ombudsmannanätverket. I denna egenskap mottog utskottet 42 klagomål från Europeiska ombudsmannen för fortsatt behandling som framställningar.
1. Europaparlamentet godkänner Europeiska ombudsmannens årsrapport för 2015.
 2. Europaparlamentet lovordar Emily O'Reilly för hennes utmärkta arbete och för hennes oförtrutna ansträngningar att förbättra kvaliteten på de tjänster som EU-förvaltningarna erbjuder medborgarna. Parlamentet erkänner betydelsen av öppenhet som ett huvudinslag när det gäller att vinna förtroende och uppnå en god förvaltning, något som också tydligt visas av den stora andelen framställningar om öppenhet (22,4 procent), vilket gör denna fråga till den mest brännande av alla. Parlamentet är medvetet om betydelsen av strategiska undersökningar när det gäller att säkerställa en god förvaltning, och stöder de undersökningar som Europeiska ombudsmannen genomfört på detta område hittills.
 3. Europaparlamentet välkomnar Europeiska ombudsmannens fortsatta insatser för att öka öppenheten i TTIP-förhandlingarna genom förslag till kommissionen. Parlamentet ser mycket positivt på att kommissionen till följd av detta har offentliggjort ett antal TTIP-handlingar och att öppenhet därmed har tagits med som en av de tre pelarna i kommissionens nya handelsstrategi. Parlamentet betonar på nytt behovet av stärkt öppenhet i samband med internationella avtal, såsom TTIP, Ceta m.fl., i enlighet med det som ett stort antal bekymrade medborgare efterlyst när de vänt sig till framställningsutskottet. Parlamentet efterlyser kraftfullare och mer omfattande ansträngningar i detta avseende för att värna om unionsmedborgarnas förtroende.
 4. Europaparlamentet uppmanar Europeiska ombudsmannen att undersöka i vilken omfattning inrättandet av säkrade läsrum är i linje med rätten till tillgång till handlingar och med principerna för god förvaltning.
 5. Europaparlamentet påminner om att förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar bygger på principen om "största möjliga tillgång". Parlamentet understryker därför att öppenhet och obegränsad tillgång till EU-institutionernas handlingar måste vara grundregeln, för att säkerställa att medborgarna till fullo kan utöva sina demokratiska rättigheter. Parlamentet betonar det som Europeiska unionens domstol redan beslutat, nämligen att undantag från detta måste tolkas korrekt och vägas mot det överordnade allmänintresset av att lämna ut handlingar och av de krav som en demokrati ställer, däribland ett ökat medborgardeltagande i beslutsprocessen, legitimitet hos förvaltningen samt effektivitet och ansvarstagande gentemot medborgarna.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge Europeiska ombudsmannen möjlighet att utarbeta en förklaring om de olika EU-institutionernas bristande överensstämmelse med förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, under förutsättning att handlingarna inte omfattas av artikel 4 och artikel 9.1 i den förordningen. Parlamentet stöder tanken att ombudsmannen bör ha befogenhet att fatta beslut om utlämnande av relevanta handlingar efter det att en undersökning av den bristande överensstämmelsen gjorts.
 7. Europaparlamentet beklagar att översynen av förordning (EG) nr 1049/2001 dragit ut på tiden. Det är viktigt att framsteg görs utan ytterligare dröjsmål eftersom förordningen inte längre speglar vare sig rättsläget av i dag eller praxis vid institutionerna.
 8. Europaparlamentet inser behovet av öppenhet i EU:s beslutsprocess, och stöder Europeiska ombudsmannens undersökning av de informella förhandlingarna mellan de tre stora EU-institutionerna ("trepartsmöten") samt inledandet av ett offentligt samråd i denna fråga. Parlamentet ställer sig bakom offentliggörande av handlingar från trepartsmöten, under vederbörligt beaktande av artiklarna 4 och 9 i förordning (EG) nr 1049/2001.
 9. Europaparlamentet beklagar att parlamentets undersökningskommitté beträffande utsläppsmätningar i bilindustrin (EMIS) fick ofullständig dokumentation av kommissionen. Denna dokumentation hade utarbetats i avsaknad av uppgifter som av kommissionen bedömts som irrelevanta. Kommissionen uppmanas att säkerställa högsta möjliga grad av korrekthet i sitt arbete och full insyn i samband med den dokumentation som tillhandahålls, till fullo i överensstämmelse med principen om lojalt samarbete, för att garantera att EMIS utan begränsningar och på ett ändamålsenligt sätt kan utöva sina undersökningsbefogenheter.

Torsdagen den 24 november 2016

10. Europaparlamentet stöder Europeiska ombudsmannens föresats att göra Europeiska centralbanken både öppnare och förenlig med höga förvaltningsstandarder, särskilt som medlem i den trojka/kvadrigan som övervakar programmen för konsolidering av de offentliga finanserna i EU-länderna. Parlamentet välkomnar centralbankens beslut att offentliggöra förteckningar över möten med dess styrelseledamöter. Parlamentet ställer sig bakom de nya vägledande principerna för talaruppdrag och inrättandet av en "tyst period" i fråga om marknadskänslig information före ECB-rådets möten.
11. Europaparlamentet noterar Europeiska centralbankens ställning som både monetär myndighet och rådgivande medlem av trojkan/kvadrigan, och uppmanar Europeiska ombudsmannen att säkra en god förvaltning vid en av Europas viktigaste finansiella myndigheter.
12. Europaparlamentet efterlyser större öppenhet i Eurogruppmötena, utöver de åtgärder som redan har vidtagits av gruppens ordförande till följd av Europeiska ombudsmannens ingripande.
13. Europaparlamentet godkänner ombudsmannens undersökning av sammansättningen och öppenheten i arbetet i kommissionens expertgrupper. Parlamentet noterar kommissionens ansträngningar att öppna upp dessa grupper för allmänheten, och betonar att ytterligare åtgärder krävs för att säkerställa full öppenhet. Parlamentet uppmanar på nytt rådet och dess förberedande organ att ansluta sig till systemet med lobbyregistret så snart som möjligt och att öka insynen i sitt arbete.
14. Europaparlamentet stöder ombudsmannens arbete för att göra lobbyverksamheten öppnare. Parlamentet beklagar att kommissionen ogärna offentliggör detaljerad information om mötena med tobaksbolagens lobbyister. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att utan begränsningar göra sin verksamhet insynsvänlig för allmänheten för att öka förtroendet för sitt arbete.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra all information om lobbyinflytande tillgänglig och kostnadsfri, fullt förståelig och lättillgänglig för allmänheten genom en enda centraliserad databas på internet.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under 2017 lägga fram ett förslag om ett fullt ut obligatoriskt och rättsligt bindande lobbyregister i syfte att eliminera alla kryphål och få till stånd ett fullt ut obligatoriskt register för alla lobbyister.
17. Europaparlamentet stöder ansträngningar att genomföra riktlinjer om insyn i lobbyverksamhet vilka skulle gälla för såväl EU-institutionerna som nationella förvaltningar.
18. Europaparlamentet framhåller medborgarnas oro över kommissionens hantering av överträdelseförfaranden vid Europeiska unionens domstol och över den bristande öppenheten under de relevanta stegen i processen, och att rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna inbegriper skyldigheten att ge adekvat motivering i fall där kommissionen inte inleder ett överträdelseförfarande vid domstolen. Parlamentet välkomnar Europeiska ombudsmannens strategiska undersökning av de systemrelaterade problem som upptäckts i EU Pilot-förfarandet.
19. Europaparlamentet välkomnar att ombudsmannen inlett en undersökning (OI/5/2016/AB) av kommissionens hantering av klagomål gällande överträdelse inom ramen för EU Pilot-förfarandet i egenskap av fördragets väktare. Parlamentet påminner om tidigare begäranden som utskottet för framställningar har gjort för att säkerställa tillgång till handlingar som rör EU Pilot-förfaranden och överträdelseförfaranden, eftersom framställningar ofta leder till att den typen av förfaranden inleds.
20. Europaparlamentet välkomnar att Europeiska ombudsmannens undersökningar av den s.k. svängdörrsproblematiken inom kommissionen fortsätter. Parlamentet är medvetet om att kommissionen till följd av dessa undersökningar har lämnat mer information om namnen på de högre tjänstemän som har lämnat kommissionen och i stället tagit anställning inom den privata sektorn. Namnen på och andra uppgifter om sådana personer bör offentliggöras oftare. Parlamentet hoppas att andra EU-institutioner och EU-byråer kommer att göra likadant, och välkomnar att kommissionen är beredd att offentliggöra information om vad före detta kommissionsledamöter sysslar med efter mandattiden. Parlamentet är mycket oroat över att kommissionens före detta ordförande Barroso har utnämnts till rådgivare och icke-verkställande styrelseordförande för Goldman Sachs International. Parlamentet uppmanar ombudsmannen att inleda en strategisk undersökning av kommissionens hantering av Barrosos svängdörrsbeteende, med formuleringar av rekommendationer om hur man ska kunna reformera uppförandekoden i linje med principerna om god förvaltning och de fördragskrav som återfinns i artikel 245 i EUF-fördraget.

Torsdagen den 24 november 2016

21. Europaparlamentet påminner om att intressekonflikter omfattar mer än den s.k. svängdörrsproblematiken. Parlamentet betonar att ändamålsenliga åtgärder mot alla källor till intressekonflikter är en förutsättning för att uppnå en god förvaltning och säkerställa trovärdighet i det politiska och tekniska beslutsfattandet. På EU-nivå måste man ägna särskild uppmärksamhet åt utnämningar av kandidater till positioner inom sina institutioner, byråer och organ, med tillämpning av höga standarder och konkreta åtgärder som undanröjer alla misstankar om intressekonflikter.
22. Europaparlamentet välkomnar att samtliga EU-institutioner under 2015 införde interna bestämmelser om skydd för visseblåsare enligt artikel 22a-c i tjänsteföreskrifterna, varigenom en reglerad typ av visseblåsning uppmuntras. Parlamentet noterar att skyddet för visseblåsare mot motåtgärder skulle kunna vara ändamålsenligare, och kräver för detta ändamål gemensamma bestämmelser för att uppmuntra visseblåsning samt införande av minimigarantier och skyddsåtgärder för visseblåsare.
23. Europaparlamentet efterlyser ett direktiv om visseblåsning vilket fastställer lämpliga kanaler och förfaranden för att anmäla alla former av förseelser, samt adekvata minimigarantier och rättsliga skyddsåtgärder för visseblåsare såväl bland allmänheten som inom den privata sektorn.
24. Europaparlamentet välkomnar införandet av en klagomålsmekanism för möjliga kränkningar av grundläggande rättigheter i Frontex, till följd av ombudsmannens pågående undersökning av Frontex och medlemsstaternas metoder i samband med gemensamma återsändanden av irreguljära migranter. Parlamentet lovordar införandet av en sådan mekanism i den nya förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning.
25. Europaparlamentet lovordar ombudsmannens undersökning av huruvida EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna respekteras vid medlemsstaternas genomförande av åtgärder som finansieras genom EU-medel, exempelvis i projekt som institutionaliserar människor med funktionsnedsättning snarare än att integrera dem i samhället. Europeiska ombudsmannen uppmanas eftertryckligen att fortsätta med sådana undersökningar för att säkerställa projektens öppenhet och mervärde.
26. Europaparlamentet välkomnar samarbetet mellan ombudsmannen och parlamentet inom FN-ramen för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, särskilt uppmaningen om fullt genomförande av konventionen på EU-nivå och begäran om tillräckliga resurser för detta. Parlamentet ger på nytt sitt fulla stöd för genomförandet av konventionen och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att godkänna ett fullt genomförande av konventionen på EU-nivå.
27. Europaparlamentet stöder ombudsmannens ansträngningar i hanteringen av ärenden som rör diskriminering, rättigheter för personer som tillhör minoriteter och äldres rättigheter i samband med Europeiska ombudsmannanätverkets seminarium "Ombudsmän mot diskriminering".
28. Europaparlamentet stöder ombudsmannens ansträngningar att säkerställa opartiskhet i kommissionens beslutsfattande i konkurrensärenden.
29. Europaparlamentet inser att medborgarnas rätt att delta i utformningen av EU:s politik nu är viktigare än någonsin. Parlamentet välkomnar de riktlinjer som ombudsmannen föreslagit för att förbättra det europeiska medborgarinitiativet, särskilt när det gäller att kommissionen i detalj förklarar skälen till avslag i samband med europeiska medborgarinitiativ. Parlamentet inser dock att det finns betydande brister som måste åtgärdas och lösas för att göra medborgarinitiativet ändamålsenligare. Parlamentet står fast vid att en ökad delaktighet för medborgarna i fastställandet av EU:s politik kommer att bidra till att öka EU-institutionernas trovärdighet.
30. Europaparlamentet ser positivt på ombudsmannens kontinuerliga dialog och nära förbindelser med en rad olika EU-institutioner, däribland parlamentet, och andra organ för att säkerställa administrativt samarbete och sammanhållning, samt lovordar ombudsmannens ansträngningar att säkerställa fortlöpande och öppen kommunikation med utskottet för framställningar.
31. Europaparlamentet är medvetet om att EU:s byråer måste hålla sig till samma höga standarder när det gäller öppenhet, ansvarighet och etik som alla andra institutioner. Parlamentet noterar med uppskattning Europeiska ombudsmannens viktiga arbete inom flera byråer i hela EU. Parlamentet ställer sig bakom förslaget till Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) att alla de som registrerar kemikalier ska visa att de har gjort sitt yttersta för att undvika djurförsök och att Echa ska förse dem med information som kan göra det möjligt för dem att undvika djurförsök.

Torsdagen den 24 november 2016

32. Europaparlamentet stöder ombudsmannens rekommendationer att Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet bör se över sina regler och förfaranden avseende intressekonflikter för att säkerställa adekvata offentliga samråd och fullgott deltagande från allmänhetens sida.
 33. Europaparlamentet påminner om att ombudsmannen även har befogenhet, och därmed är skyldig, att granska parlamentets arbete för att säkerställa en god förvaltning för unionsmedborgarna.
 34. Europaparlamentet efterlyser en ändamålsenlig uppdatering av kodexen för god förvaltningssed, genom antagande av en bindande förordning om detta ämne under innevarande valperiod.
 35. Europaparlamentet uppmanar Europeiska ombudsmannen att i framtida årsrapporter lägga till en kategorisering av klagomål utanför sitt behörighetsområde, eftersom detta skulle ge ledamöterna av Europaparlamentet en överblick av problem som berör unionsmedborgarna.
 36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och betänkandet från utskottet för framställningar till rådet, kommissionen, Europeiska ombudsmannen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till medlemsstaternas ombudsmän eller motsvarande organ.
-

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0453

Vägen mot ett slutligt moms-system och bekämpning av momsbedrägeri**Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om "Vägen mot ett slutligt moms-system och bekämpning av momsbedrägeri" (2016/2033(INI))**

(2018/C 224/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens handlingsplan av den 7 april 2016 för mervärdesskatt COM(2016)0148,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 24/2015 av den 3 mars 2016 *Motverka gemenskapsinternt momsbedrägeri: det behövs kraftfullare åtgärder*,
- med beaktande av direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2011 om mervärdesskattens framtid ⁽¹⁾,
- med beaktande av förslaget till direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen (COM(2012)0363),
- med beaktande av förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (COM(2013)0534),
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2014 om förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten ⁽²⁾,
- med beaktande av förslaget till förordning om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) (COM(2013)0535),
- med beaktande av sin resolution av den 29 april 2015 om förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från budgetkontrollutskottet och utskottet för medborgarligen fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0307/2016), och av följande skäl:
 - A. Den inre marknaden, som upprättades den 1 januari 1993, har lett till avskaffande av gränskontrollerna för handel inom unionen, och enligt artiklarna 402–404 i det nuvarande momsdirektivet är Europeiska unionens system för mervärdesskatt, som funnits sedan 1993, endast preliminärt och en övergångsordning.
 - B. Enligt artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska rådet enhälligt anta lämpliga direktiv i syfte att komplettera det gemensamma moms-systemet, i synnerhet för att successivt inskränka eller upphäva avvikelserna från systemet.
 - C. Kommissionen ska vart fjärde år lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur det nuvarande moms-systemet fungerar och särskilt hur övergångsordningen fungerar.

⁽¹⁾ EUT C 94 E, 3.4.2013, s. 5.⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0234.⁽³⁾ EUT C 346, 21.9.2016, s. 27.

Torsdagen den 24 november 2016

- D. Intäkterna från mervärdesskatten uppgick till nästan 1 biljon EUR 2014 och utgör en betydande och växande inkomstkälla för medlemsstaterna och bidrar till EU:s egna medel. EU:s totala intäkter från mervärdesskatt i form av egna medel uppgick till 17 667 miljarder EUR och utgjorde 12,27 % av EU:s totala intäkter 2014 ⁽¹⁾.
- E. Dagens moms-system, särskilt såsom det tillämpas av stora företag för gränsöverskridande transaktioner, är utsatt för bedrägerier, strategier för skatteflykt och mervärdesskatt som inte betalas in på grund av konkurser, eller felberäkningar. Momsgapet uppskattas uppgå till ungefär 170 miljarder EUR per år och bättre digital teknik som kan hjälpa till att minska detta underskott håller på att bli tillgänglig.
- F. Enligt en studie från kommissionen ⁽²⁾ står gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag (ofta kallat karusellbedrägeri) på egen hand för förlorade momsintäkter på omkring 45 miljarder till 53 miljarder EUR årligen.
- G. Medlemsstaterna skiljer sig åt i fråga om hur effektiva de är i sin hantering av momsbedrägerier och momsundandragande, eftersom momsgapet beräknas variera från under 5 % till över 40 % beroende på vilket land det gäller.
- H. Enligt Europols beräkningar förlorar medlemsstaterna mellan 40 och 60 miljarder EUR av sina årliga momsintäkter på grund av organiserade kriminella grupper, och 2 % av dessa grupper ligger bakom 80 % av de gemenskapsinterna bedrägerierna via skenföretag.
- I. Det är mycket svårt att beräkna omfattningen av förlorade intäkter till följd av gränsöverskridande momsbedrägerier, med tanke på att endast två medlemsstater, Förenade kungariket och Belgien, samlar in och offentliggör statistik om denna fråga.
- J. Flera medlemsstater har under samordning av Eurojust och Europol nyligen genomfört tre framgångsrika och på varandra följande Vertigo-insatser som avslöjade ett karusellbedrägeri till ett värde av sammanlagt 320 miljarder EUR.
- K. Det nuvarande moms-systemet medför höga administrativa kostnader, särskilt i den gränsöverskridande handeln. Dessa kostnader skulle kunna sänkas betydligt, särskilt för de små och medelstora företagen, bland annat genom förenklingsåtgärder som innebär utnyttjande av digitala rapporteringsverktyg och gemensamma databaser.
- L. Utrymmet för förbättringar är stort vad gäller att minska de administrativa och skattemässiga hindren, som framför allt drabbar gränsöverskridande samarbetsprojekt.
- M. Mervärdesskatten är en konsumtionsskatt som grundas på ett system med delbetalningar som gör det möjligt för de betalningsskyldiga att göra en egen kontroll, och som inte bör betalas enbart av slutkonsumenten för att garantera neutralitet för företagen. Det är upp till medlemsstaterna att utforma den praktiska uppbörderna av mervärdesskatten för att garantera att den tas ut av slutkonsumenten.
- N. 23 år efter införandet av momsdirektivet är de så kallade standstill-undantagen förlegade, särskilt med tanke på dagens digitala ekonomi.
- O. Kommissionen har under de senaste två årtiondena inlett mer än 40 överträdelseförfaranden mot mer än två tredjedelar av medlemsstaterna på grund av att de har brutit mot bestämmelserna i direktivet.
- P. Det är inte längre möjligt att uppnå en majoritet för kravet på ett slutligt moms-system enligt ursprungslandsprincipen eftersom detta skulle kräva en ökad harmonisering av skattesatserna för att förhindra omfattande konkurrensnedvridningar.
- Q. Kampen mot skattebedrägerier är en av de viktigaste skatterelaterade utmaningar som medlemsstaterna står inför.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, ekonomisk rapport 2014.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

Torsdagen den 24 november 2016

- R. Momsbedrägerier är ytterst skadliga och slukar betydande belopp av medlemsstaternas budgetinkomster samtidigt som de utgör ett hinder för ländernas ansträngningar att konsolidera sina offentliga finanser.
- S. Gränsöverskridande momsbedrägerier kostar våra medlemsstater och de europeiska skattebetalarna nästan 50 miljarder EUR per år.
- T. Momsbedrägerier är mångfasetterade, utvecklas ständigt och berör många olika ekonomiska sektorer, och kräver därför en snabb anpassning av relevant lagstiftning så att man kan införa ett hållbart och enkelt momssystem, som kan förhindra bedrägerier och potentiella förluster av skatteintäkter.
- U. Pilotprojekt för omvänd skattskyldighet får inte orsaka eller leda till förseningar i införandet av ett slutligt momssystem i enlighet med färdplanen i kommissionens handlingsplan.
- V. Den mest populära metoden för momsbedrägeri är "karusellbedrägerier". Denna typ av bedrägeri, som är mycket vanlig i samband med handel med elektronik, mobiltelefoni och textilier, innebär att varorna skickas runt mellan flera bolag i olika medlemsstater och att man utnyttjar det faktum att det inte tas ut någon moms på varuleveranser inom EU.
- W. Det finns ett brådskande behov av förbättrat och kontinuerligt samarbete mellan medlemsstaterna för att ta fram omfattande och integrerade strategier i kampen mot bedrägerier, i synnerhet med tanke på EU:s begränsade budget och ökningen av e-handeln och internet-handeln, som har försvagat den territoriella kontrollen över momsutbetalningen.
- X. Skyddet av Europeiska unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen är en av de viktigaste frågorna på unionens politiska dagordning för att befästa och öka medborgarnas förtroende och garantera att deras pengar används på rätt sätt.
- Y. Momsbedrägeri leder till inkomstförluster för medlemsstaterna och därmed också för EU, skapar snedvridna skattemässiga rammar som särskilt skadar de små och medelstora företagen och används av kriminella organisationer som utnyttjar de befintliga lagstiftningsluckorna mellan medlemsstaterna och deras behöriga tillsynsmyndigheter.
- Z. I sin särskilda rapport nr 24/2015 har revisionsrätten dragit slutsatsen att momsbedrägerier oftast är medveten brottslighet som måste stoppas.
- AA. Domstolen har i mål C-105/14 (Taricco m.fl.) förklarat att begreppet bedrägeri, såsom det definieras i artikel 1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, även omfattar momsintäkter.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att senast 2017 lägga fram ett förslag om ett slutligt momssystem som är enkelt, rättvist, robust, effektivt och mer bedrägerisäkert.
 2. Europaparlamentet betonar att ett enkelt momssystem där färre undantag krävs är nödvändigt för att den digitala inre marknaden ska kunna fungera tillfredsställande.
 3. Europaparlamentet anser att det vetenskapliga utlåtande som ligger till grund för kommissionens förslag till handlingsprogram innehåller ett antal viktiga rekommendationer. Parlamentet betonar att kommissionens förteckning över förslag för att åstadkomma ett robust och enkelt momssystem som är mer motståndskraftigt mot bedrägerier inte är uttömmande.
 4. Europaparlamentet välkomnar det aktuella meddelandet från kommissionen av den 7 april 2016 och avsikten att vidta ytterligare åtgärder för att förhindra bedrägerier och bidra till att förbättra det nuvarande momssystemet.
 5. Europaparlamentet anser att det också är viktigt att förbättra det nuvarande systemet och begär grundläggande reformer i syfte att undanröja problemen med det nuvarande systemet eller att åtminstone minska dessa problem betydligt, särskilt problemet med uppbörd av mervärdesskatt i EU.

Torsdagen den 24 november 2016

6. Europaparlamentet anser att kommissionen bör undersöka alla möjliga alternativ på ett likvärdigt sätt och utan att resultatet är bestämt på förhand och inkludera dessa i lagstiftningsförfarandet.
7. Europaparlamentet konstaterar att det krävs gemensamma ansträngningar från medlemsstaternas sida för att komma överens om ett slutligt momssystem.
8. Europaparlamentet konstaterar att enhällighet kommer att vara en grundförutsättning för en överenskommelse om ett bättre fungerande momssystem och efterlyser därför en tydlig vision om enkelhet och färre undantag i kombination med ett pragmatiskt synsätt som tar hänsyn till intressena hos den snabbt växande digitala ekonomin.
9. Europaparlamentet konstaterar att det krävs att medlemsstaterna samordnar sin skattepolitik och förbättrar hastigheten och frekvensen i sitt informationsutbyte om handel inom unionen för att man på ett effektivare sätt ska kunna bekämpa skatteundandragande och skatteflykt och till slut komma till rätta med det nuvarande momsgapet.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och statliga organ att undersöka och testa ny teknik, såsom teknik för distribuerade reskontror och övervakning i realtid som en del av en RegTech-agenda, i syfte att betydligt minska dagens stora momsgap i unionen.
11. Europaparlamentet betonar att det är skattemyndigheterna i de enskilda medlemsstaterna som har ansvaret för att se till att mervärdesskatten betalas på ett enkelt sätt som är hanterbart för små och medelstora företag, vilket kan underlättas genom ökat samarbete mellan de nationella myndigheterna.
12. Europaparlamentet anser att samarbetet och informationsutbytet mellan de enskilda skattemyndigheterna i medlemsstaterna tidigare varit otillräckligt och att Eurofiscs verksamhet hittills inte lett till några tillfredsställande resultat. Parlamentet anser att den information som utbyts genom Eurofisc bör vara mer inriktad på bedrägerier. Parlamentet ser fram emot kommissionens kommande förslag om att förbättra Eurofiscs funktion.
13. Europaparlamentet noterar att systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) har visat sig vara ett värdefullt verktyg för att bekämpa bedrägerier genom att göra det möjligt för skattemyndigheterna att jämföra upplysningar om näringsidkare från olika länder, men att brister kvarstår i systemets genomförande, särskilt när det gäller den tid det tar att få tillgång till information, väntetiden för svar på frågor och reaktionstiden i fråga om de felaktigheter som rapporteras. Parlamentet rekommenderar därför att medlemsstaterna ger dessa brister vederbörlig uppmärksamhet.
14. Europaparlamentet noterar att de uppgifter som nationella myndigheter tillhandahåller Eurofisc inte filtreras på ett sätt som leder till att endast misstänkta ärenden förs vidare, vilket hindrar gruppen från att fungera optimalt. Parlamentet stöder initiativet från flera medlemsstater som vill att nationella riskanalysverktyg ska skapas, vilket skulle göra det möjligt att filtrera uppgifter utan att riskera att undanröja misstänkta fall i någon medlemsstat och ge Eurofisc möjlighet att snabbt reagera mot gränsöverskridande momsbedrägerier.
15. Europaparlamentet betonar att det är skattemyndigheterna i de enskilda medlemsstaterna som har ansvaret för att se till att mervärdesskatten betalas på ett korrekt och enkelt sätt.
16. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna sedan dess är beroende av information från andra medlemsstater om den EU-interna handeln för att kunna uppbära moms inom sitt territorium. Parlamentet uppmanar de ansvariga myndigheterna att automatiskt särskilt utbyta och jämföra moms- och tulluppgifter och att använda sig av pålitliga och användarvänliga it-möjligheter såsom elektroniska standardformulär för att registrera gränsöverskridande leveranser av varor och tjänster till slutkonsumenter. Parlamentet anser i detta sammanhang att användning av identifikationsnummer för mervärdesskatt, där kunder inte kan dra av ingående skatt om mervärdesskatten anges på en faktura utan ett giltigt sådant identifikationsnummer, skulle kunna vara ett användbart verktyg.
17. Europaparlamentet anser att bristen på jämförbara uppgifter och lämpliga relevanta indikatorer för att mäta medlemsstaternas resultat påverkar effektiviteten hos EU:s system för att hantera momsbedrägerier inom EU och uppmanar därför skattemyndigheterna att i samordning med kommissionen inrätta ett gemensamt system för bedömning av omfattningen på bedrägerierna inom EU och sedan sätta upp mål för att minska dessa, eftersom det skulle göra det möjligt att utvärdera medlemsstaternas resultat när det gäller hanteringen av detta problem.

Torsdagen den 24 november 2016

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att också underlätta informationsutbyte med rättsliga och brottsbekämpande myndigheter såsom Europol och Olaf, i enlighet med revisionsrättens rekommendation.
19. Europaparlamentet noterar att tullförfarande 42, enligt vilket varor som importerats till en medlemsstat undantas från mervärdesskatt om varorna därefter ska transporteras till en annan medlemsstat, har visat sig vara sårbart för uppsåtligt missbruk. Parlamentet noterar att effektiva korsvisa kontroller av uppgifterna hos skattemyndigheterna och hos tullmyndigheterna är mycket viktiga för att upptäcka och förhindra denna typ av bedrägerier. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och kommissionen att vidta åtgärder för att underlätta informationsflödet mellan skatte- och tullmyndigheter i fråga om import enligt tullförfarande 42, i enlighet med revisionsrättens rekommendation.
20. Europaparlamentet stöder handlingsplanens mål, dvs. att införa ett enhetligt europeiskt mervärdesskatteområde som kan skapa en djupare och mer rättvis inre marknad samt hjälpa till att främja rättvis beskattning, hållbar konsumtion, sysselsättning, tillväxt, investeringar och konkurrenskraft samtidigt som möjligheterna att begå momsbedrägerier begränsas.
21. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att tjänster snarast möjligt bör införlivas till fullo i det nya systemet och anser särskilt att finansiella tjänster bör beläggas med mervärdesskatt.
22. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt att det slutliga momssystemet bör grundas på principen om att varor och tjänster ska beskattas i destinationslandet eftersom det inte var möjligt att införa ursprungslandsprincipen.
23. Europaparlamentet ser positivt på en generalisering av destinationsprincipen vid distansförsäljning till enskilda och införandet av harmoniserade åtgärder till fördel för små företag.
24. Europaparlamentet begär att den tekniska utvecklingen i den digitala världen införlivas i de nuvarande skattemodellerna i samband med införandet av ett slutligt momssystem, så att momssystemet är redo för 2000-talet.
25. Europaparlamentet konstaterar att de många olika momssatser som för närvarande finns skapar en stor osäkerhet för företag som bedriver gränsöverskridande handel, särskilt inom tjänstesektorn och för små och medelstora företag. Parlamentet konstaterar att osäkerhet också uppstår på grund av frågan om vem som ansvarar för uppbörden av mervärdesskatt, bevis för tillhandahållande inom EU, risken att involveras i bedrägerier via skenföretag, kassaflödesproblem och de olika momssatserna för olika produktkategorier inom samma land. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att senast i mitten av 2017 studera effekterna av bedrägerier via skenföretag. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att komma överens om att öka konvergensen i fråga om momssatser.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma konsekvenserna av en utebliven harmonisering av skattesatserna inom unionen, särskilt vad gäller gränsöverskridande verksamheter, och att bedöma möjligheterna att övervinna dessa hinder.
27. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag att regelbundet se över en förteckning över varor och tjänster för vilka de reducerade skattesatserna får tillämpas, vilken ska godkännas av rådet. Parlamentet vill att denna förteckning ska ta hänsyn till politiska prioriteringar såsom sociala, könsrelaterade, hälso-, miljö- och näringsmässiga samt kulturella aspekter.
28. Europaparlamentet anser att det alternativ som kommissionen föreslagit, dvs. ett fullständigt avskaffande av minimiskattesatser, skulle kunna leda till betydande snedvridningar av konkurrensen och problem på den inre marknaden. Parlamentet anser att hänsyn bör tas till behovet av ökad harmonisering, som är nödvändig för att den inre marknaden ska kunna fungera tillfredsställande.
29. Europaparlamentet kräver en undersökning av huruvida en enhetlig EU-förteckning över varor och tjänster skulle kunna upprättas som ett alternativ till det befintliga systemet med reducerade momssatser, vilket avsevärt skulle kunna öka momssystemets effektivitet och leda till ett mer strukturerat system än det som finns nu.
30. Europaparlamentet anser att det är viktigt med färre undantag för att man ska kunna bekämpa momsbedrägerier och att det bästa och effektivaste sättet att hantera bedrägerier är ett enkelt momssystem med en så låg sats som möjligt.

Torsdagen den 24 november 2016

31. Europaparlamentet anser att det nuvarande komplicerade systemet skulle kunna förenklas betydligt om de varor och tjänster för vilka de reducerade skattesatserna får tillämpas fastställs gemensamt av medlemsstaterna på EU-nivå, samtidigt som medlemsstaterna tillåts besluta om skattesatser, förutsatt att de är förenliga med minimiskattesatserna i momsdirektivet och att detta inte medför risker för illojal konkurrens.
32. Europaparlamentet begär att samma beskattning ska gälla för produkter som omfattas av destinationsprincipen, oavsett i vilken form och på vilken plattform de har förvärvats och oavsett om de levererats i digital eller fysisk form.
33. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstater som gör olika tolkningar av vad som kan beskrivas som en vara eller en tjänst i dag utgör ett stort problem för små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att bli tydligare och mer distinkt i sina definitioner.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att behandla privata och offentliga företag inom områden där de konkurrerar med varandra på samma sätt när det gäller momsen.
35. Europaparlamentet påminner om att systemet med delbetalningar av mervärdesskatt valdes som referens i fråga om indirekt beskattning inom ramen för OECD:s BEPS-projekt (åtgärd 1), eftersom det garanterar en effektiv inhämtning av skatt och genom sin karaktär tillåter aktörer att genomföra egenkontroller.
36. Europaparlamentet konstaterar att artiklarna 199 och 199a i momsdirektivet möjliggör en tillfällig och målinriktad tillämpning av förfarandet för omvänd skattskyldighet avseende gränsöverskridande transaktioner och vissa inhemska högrisksektorer i medlemsstaterna.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant studera följderna av förfarandet för omvänd skattskyldighet och undersöka huruvida detta förfarande kommer att förenkla för små och medelstora företag och minska momsbedrägerierna.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera effekterna av ett generellt förfarande för omvänd skattskyldighet, och inte endast för enstaka, särskilt bedrägeriutsatta branscher, i fråga om vinster, kostnader för efterlevnad, bedrägerier, effektivitet och problem med genomförandet samt långsiktiga fördelar och nackdelar genom pilotprojekt, vilket begärts av en del medlemsstater och under tiden uttryckligen bekräftats av kommissionen, även om dessa pilotprojekt ännu inte har tagits med i kommissionens handlingsplan. Parlamentet betonar att sådana pilotprojekt emellertid inte på något sätt får orsaka eller leda till någon försening av utformningen och genomförandet av det permanenta momssystemet i enlighet med färdplanen i kommissionens handlingsplan.
39. Europaparlamentet anser att de nationella skattemyndigheterna måste ta ett större ansvar för att säkerställa efterlevnad av skattelagstiftningen och minska möjligheterna att kringgå bestämmelserna i samband med ett generellt införande av destinationsprincipen. Parlamentet är överens med kommissionen om att det fortfarande finns utrymme för avsevärda förbättringar när det gäller att bekämpa momsbedrägerier via konventionella administrativa åtgärder och öka medlemsstaternas personalstyrka och kompetens för uppbörd och kontroll av skatter. Parlamentet framhåller behovet av att skärpa skattekontrollerna av och sanktionerna mot dem som är värst i fråga om bedrägerier. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla tillräckligt finansiellt och tekniskt stöd i detta avseende.
40. Europaparlamentet anser att kommissionen bör övervaka de nationella skattemyndigheternas prestationer noga och förbättra samordningen mellan dem.
41. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande om att utvidga den enda kontaktpunkten i miniformat till en fullskalig enda kontaktpunkt. Parlamentet konstaterar att det är ytterst viktigt att den blir användarvänlig och lika effektiv i alla 28 medlemsstater. Parlamentet konstaterar att man genom inrättandet av en enda kontaktpunkt skulle lätta på de administrativa bördor som utgör ett hinder för företag som verkar över gränserna och sänka kostnaderna för små och medelstora företag COM(2016)0148.

Torsdagen den 24 november 2016

42. Europaparlamentet konstaterar att det är nödvändigt med en enda kontaktpunkt om destinationsprincipen ska införas och göra den mindre bedrägeriutsatt. Parlamentet efterlyser en förbättring av den enda kontaktpunkten på grundval av de aktuella erfarenheterna från de enda kontaktpunkterna i miniformat för digitala produkter. Parlamentet konstaterar att också med en enda kontaktpunkt i miniformat, kan mindre företag och mikroföretag drabbas av en betydande administrativ börda enligt den nya destinationsprincipen. Parlamentet välkomnar därför förslaget i kommissionens handlingsplan för moms om att införa en gemensam EU-övergripande förenklingsåtgärd (momströskelvärde). Parlamentet begär att det tydligt fastställs vilken medlemsstat som ansvarar för skatterevisionen vid gränsöverskridande transaktioner. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att avskaffa skattelättnaden för försändelser av litet värde som en del av sin handlingsplan för moms.

43. Europaparlamentet erkänner att de olika momssystemen i EU även kan uppfattas som ett icke-tariffärt hinder på den inre marknaden och understryker att den enda kontaktpunkten i miniformat för moms utgör ett bra sätt att bidra till att avlägsna detta hinder och i synnerhet ett bra sätt att stödja små och medelstora företag i deras gränsöverskridande verksamhet. Parlamentet konstaterar att det fortfarande finns vissa mindre problem med den enda kontaktpunkten i miniformat för moms och uppmanar kommissionen att fortsätta arbetet med att göra det enklare för företag inom EU att uppfylla mervärdesskatteskylldigheten.

44. Europaparlamentet noterar domstolens avgörande i mål C-97/09 (Ingrid Schmelz mot Finanzamt Waldviertel). Parlamentet noterar de 28 olika tröskelvärdena för undantag från moms. Parlamentet noterar de efterföljande finansiella svårigheterna för små och medelstora företag samt mikroföretag som skulle undantas enligt sina nationella system. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra ytterligare studier om införandet av ett tröskelvärde för mikroföretags undantag från momsbetalning.

45. Europaparlamentet begär att alla förslag granskas för att minimera den administrativa bördan avseende omsättningsskatter för mikroföretag samt små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att även studera internationell bästa praxis såsom de system med guldkort som tillämpas i Singapore och Australien, och är medvetet om att risken för bedrägeri från vissa leverantörers sida är mycket låg.

46. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen meddelat att den under 2017 kommer att lägga fram ett paket för små och medelstora företag på momsområdet. Parlamentet rekommenderar emellertid ett gradvist införande av den nya ramen, eftersom den kommer att ge upphov till tillkommande administrativa kostnader (såsom it-infrastruktur eller momsförfaranden).

47. Europaparlamentet noterar det komplicerade arkiveringssystemet, som lägger en tung börda på små och medelstora företag och därigenom avskräcker från gränsöverskridande handel. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sitt paket för små och medelstora företag inbegripa förslaget om en enhetlig momsredovisning samt harmoniserade rapporteringskrav och tidsfrister.

48. Europaparlamentet understryker behovet av harmoniserade momsbestämmelser för distansförsäljning företag emellan och mellan företag och konsument. Parlamentet noterar att tröskelvärdet avseende moms inte genomförs lika framgångsrikt i alla medlemsstater på grund av bristande samordning.

49. Europaparlamentet understryker att ett nytt förenklat momssystem måste utformas så att det blir lätt för små och medelstora företag att följa reglerna om gränsöverskridande handel och så att de i alla medlemsstater kan få stöd inte bara om hur de ska anpassa sig till dem utan också om hur de ska hantera momsförfarandena.

50. Europaparlamentet begär att det inom kort införs en omfattande och för allmänheten tillgänglig internetportal där företag och slutkonsumenter på ett okomplicerat och överskådligt sätt kan hitta detaljerad information om gällande momsatsar för enskilda produkter och tjänster i medlemsstaterna. Parlamentet betonar att portalens språk och utformning bör vara lätt att förstå och hantera. Parlamentet upprepar sin övertygelse om att stöd till företag för att få en tydlig bild av de momsregler som gäller i medlemsstaterna ytterligare kommer att stärka åtgärderna för att bekämpa momsbedrägerier. Parlamentet noterar även att certifierad skatteprogramvara skulle kunna vara till hjälp för att begränsa risken för vissa typer av bedrägerier och andra oegentligheter samt skapa rättssäkerhet för hederliga företag som utför inhemska och gränsöverskridande transaktioner. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att tillhandahålla nationella skattemyndigheter riktlinjer om klassificeringen av transaktioner vad gäller den momssats som tillämpas i syfte att minska kostnaderna för efterlevnad och rättstvister. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att upprätta offentliga informationssystem såsom en momswebbportal i syfte att tillgängliggöra tillförlitlig information.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en förteckning med uppdaterad information om momsbestämmelserna i var och en av medlemsstaterna. Parlamentet understryker samtidigt att det åligger medlemsstaterna att rapportera sina bestämmelser och skattesatser till kommissionen.

Torsdagen den 24 november 2016

52. Europaparlamentet noterar att bristen på harmonisering av momströskelvärdet ger upphov till höga transaktionskostnader för små och medelstora företag som bedriver e-handelsverksamhet när de av misstag eller ouppmärksamhet överskrider tröskelvärdet.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål tillhandahålla kommissionen information om sina momsstatser, särskilda krav och undantag. Parlamentet uppmanar kommissionen att samla in denna information och göra den tillgänglig för företag och konsumenter.
54. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att det görs en omfattande, kvalitativt tillförlitlig konsekvensbedömning av de reformplaner på momsområdet som kommissionen tillkännagivit i handlingsplanen, och att forskarsamhället, skattemyndigheterna i EU-länderna, de små och medelstora företagen samt övriga företag i EU deltar i denna.
55. Europaparlamentet betonar att skattelagstiftningen utgör medlemsstaternas exklusiva behörighet. Parlamentet betonar att i enlighet med artikel 329.1 i EUF-fördraget kan en grupp om minst nio medlemsstater ingå ett fördjupat samarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja förslag om fördjupat samarbete i syfte att bekämpa bedrägerier och minska den administrativa bördan vad gäller moms.
56. Europaparlamentet anser att en lösning inom ramen för OECD är att föredra framför självständiga åtgärder, som måste harmoniseras med OECD:s rekommendationer och handlingsplanen mot skattebaseroering och vinstförflyttning.
57. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *EU:s handlingsplan för e-förvaltning 2016–2020 – Snabbare digital omvandling av förvaltningar* (COM(2016)0179).
58. Europaparlamentet noterar att den nya handlingsplanen innehåller ytterligare steg mot ett mer effektivt och bedrägerisäkert slutgiltigt system, som kommer att vara mer företagsvänligt i den digitala ekonomins och e-handels tidsålder.
59. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag enligt vilket momsen på gränsöverskridande försäljning (av varor och tjänster) skulle tas ut av skattemyndigheten i ursprungslandet till den sats som gäller i förbrukningslandet och överförs till det land där varorna eller tjänsterna slutligen förbrukas.
60. Europaparlamentet understryker vikten av att lägga fram ett lagstiftningsförslag om utvidgning av den gemensamma elektroniska mekanismen (för registrering och betalning av moms för gränsöverskridande företag) till försäljning online av fysiska varor till konsumenter, i syfte att minska den administrativa bördan, som är ett av de största hindren som företagen möter när de bedriver gränsöverskridande verksamhet.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att åtgärda den administrativa bördan för företagen till följd av det fragmentariska momssystemet, genom att lägga fram ett lagstiftningsförslag om att utvidga den nuvarande enda kontaktpunkten i miniformat för moms till att även omfatta fysiska varor som säljs online, så att företagen kan göra en enda momsdeklaration och utföra momsbetalningarna i sina egna medlemsstater.
62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förenkla sina nationella skattesystem och göra dem mer konsekventa och robusta, i syfte att underlätta efterlevnad, förebygga, avskräcka från och bestraffa skattebedrägerier och skatteundrandragande samt effektivisera momsutskriften.
63. Europaparlamentet är oroad över att målet att förenkla ansvarssystemet för de momsbaseade egna medlen inte till fullo har uppnåtts. Parlamentet påminner om behovet av att ytterligare förenkla systemet för förvaltning av de egna medlen för att minska riskerna för fel och bedrägeri. Parlamentet beklagar att effekterna för de momsbaseade egna medlen inte behandlas i den nya handlingsplanen.
64. Europaparlamentet framhåller att momsgapet och de uppskattade förlusterna för utebliven momsutskrift inom EU uppgick till cirka 170 miljarder EUR 2015, och understryker att i 13 av de 26 medlemsstater som undersöktes 2014 översteg de uppskattade förlusterna för utebliven momsutskrift 15,2 %. Parlamentet uppmanar kommissionen att till fullo använda sina verkställande befogenheter till att både kontrollera och hjälpa medlemsstaterna. Parlamentet framhåller att effektiva åtgärder för att minska momsgapet kräver en gemensam och sektorsövergripande strategi, eftersom momsgapet inte enbart uppstått till följd av bedrägeri, utan till följd av en rad faktorer såsom konkurs och insolvens, statistiska fel, försenade betalningar, skatteundrandragande och skatteflykt. Parlamentet uppmanar återigen kommissionen att skyndsamt verka för en lagstiftning om en minimiskyddsnivå för visselblåsare i EU för att bättre kunna utreda och förhindra bedrägerier, och att bevilja finansiellt stöd för gränsöverskridande undersökande journalistik, som tydligt visat sin effektivitet i samband med skandalerna Luxleaks, Dieselgate och Panamadokumenterna.

Torsdagen den 24 november 2016

65. Europaparlamentet beklagar att momsbedrägeri, särskilt så kallade karusellbedrägerier eller bedrägerier via skenföretag, snedvrider konkurrensen och berövar de nationella budgetarna avsevärda resurser samtidigt som EU:s budget påverkas negativt. Parlamentet är bekymrat över att kommissionen inte har tillförlitliga uppgifter om karusellbedrägerier. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta initiativ till en samordnad insats i medlemsstaterna för att inrätta ett gemensamt system för insamling av statistik om karusellbedrägerier. Parlamentet betonar att detta system kan bygga på praxis som redan tillämpas i vissa medlemsstater.

66. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att påbörja införandet av ett gemensamt system som möjliggör en bättre uppskattning av momsbedrägeriets omfattning i EU, genom att sammanställa statistik över momsbedrägerier inom EU, vilket skulle göra det möjligt för de enskilda medlemsstaterna att utvärdera sina respektive resultat på grundval av exakta och tillförlitliga indikatorer med avseende på i vilken omfattning förekomsten av gemenskapsinternt momsbedrägeri minskas, och i vilken omfattning uppbörderna av skatt ökar när bedrägeri konstateras. Parlamentet anser att nya revisionsmetoder, såsom samordnade eller gemensamma revisioner, bör utvidgas ytterligare till att omfatta gränsöverskridande verksamhet.

67. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att genomföra nya strategier och på ett effektivare sätt utnyttja befintliga EU-strukturer för att bekämpa momsbedrägerier mer kraftfullt. Parlamentet understryker att ökad öppenhet och insyn som gör det möjligt att utföra en effektiv kontroll och införa en mer strukturerad och riskbaserad strategi, är av största vikt för att upptäcka och förebygga bedrägerier och korruption.

68. Europaparlamentet beklagar att det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller kampen mot momsbedrägerier ännu inte är tillräckligt för att tackla momsundandragande och momsbedrägerier inom EU eller för att förvalta gränsöverskridande transaktioner och handel. Parlamentet betonar behovet av ett förenklat, effektivt och tillgängligt moms-system som gör det möjligt för samtliga medlemsstater att minska momsbörderna och bekämpa momsbedrägerier. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i förbindelse med utvärderingen av administrativa samarbetsavtal genomföra fler kontrollbesök i medlemsstater som valts ut efter en riskbedömning. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för utvärderingen av arrangemangen för administrativt samarbete, fokusera på att avlägsna juridiska hinder för informationsutbyte mellan förvaltnings-, rätts- och brottsbekämpningsmyndigheter på nationell nivå och EU-nivå. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att rekommendera medlemsstaterna att införa en gemensam riskanalys, däribland en analys av sociala nätverk, för att säkerställa att den information som utbyts via Eurofisc är inriktad på bedrägeri. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner och att förbättra det nuvarande systemet för informationsutbyte.

69. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka Eurofisc för att påskynda informationsutbytet. Parlamentet påpekar att det fortfarande finns problem med uppgifternas korrekthet, fullständighet och aktualitet. Parlamentet anser att det är nödvändigt att sammankoppla de åtgärder som vidtas av medlemsstaternas skattemyndigheter, rättsliga myndigheter och polismyndigheter och de europeiska organ som arbetar med bedrägeribekämpning, organiserad brottslighet och penningtvätt, såsom Europol, Eurojust och Olaf, och att samordna deras strategier. Parlamentet uppmanar alla intressenter att ytterligare överväga utarbetandet av enkla och tydliga modeller för informationsutbyte i realtid, för att möjliggöra snabba insatser och motåtgärder i kampen mot befintliga och nya bedrägeriupplägg.

70. Europaparlamentet anser att det är av största vikt för alla medlemsstater att delta i Eurofisc på alla dess verksamhetsområden, så att effektiva åtgärder ska kunna vidtas för att bekämpa momsbedrägerier.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag som gör det möjligt för tull- och skattemyndigheter att dubbelkontrollera uppgifter, och att fokusera sin övervakning av medlemsstaterna på åtgärder som visar på en förbättring av fristerna vid förfrågningar om information och av tillförlitligheten när det gäller systemet för utbyte av momsinformation (VIES).

72. Europaparlamentet ber kommissionen att uppmana de medlemsstater som inte redan har gjort detta att införa ett system med dubbla momsregistreringsnummer (tilldelning av ett registreringsnummer som inte är detsamma som det nationella momsregistreringsnumret till handlare som vill bedriva gemenskapsintern handel) och att utföra de kontroller som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 904/2010 och samtidigt tillhandahålla gratis information till handlarna.

Torsdagen den 24 november 2016

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att medlemsstaternas elektroniska tullklareringssystem kan utföra, och faktiskt utför, automatiska kontroller av momsregistreringsnummer.
74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ändring av momsdirektivet så att medlemsstaternas krav på momsrapportering vid gemenskapsinterna leveranser av varor och tjänster kan harmoniseras ytterligare.
75. Europaparlamentet beklagar att kommissionens förslag om gemensamt och solidariskt ansvar vid ärenden med gränsöverskridande handel inte har antagits av rådet. Parlamentet påpekar att detta innebär att det är mindre avskräckande att göra affärer med bedrägliga handlare. Parlamentet anser att medlemsstaterna inte har genomfört momsdirektivet enhetligt när det gäller perioden för inlämning av sammanställningar, vilket ökar den administrativa bördan för handlare som är verksamma i mer än en medlemsstat. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck rådet att godkänna kommissionens förslag om gemensamt och solidariskt ansvar.
76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vara mer aktiva på internationell nivå, att stärka samarbetet med tredjeländer och att effektivt driva in moms i syfte att upprätta standarder och strategier för samarbete som främst är grundade på principerna om öppenhet, god förvaltning och informationsutbyte. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att sinsemellan utbyta information som de erhåller från tredjeländer, för att främja momsutbetalningen, särskilt i förbindelse med e-handel.
77. Europaparlamentet uppmanar bestämt rådet att inkludera moms i tillämpningsområdet för direktivet om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen (PIF-direktivet) i syfte att nå en överenskommelse om denna fråga så snart som möjligt.
78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att utvärdera de intäkter som de kriminella organisationerna genererar genom momsbedrägeri och att utarbeta en heltäckande, gemensam och sektorsövergripande strategi för att bekämpa de kriminella organisationernas affärsmodell baserad på momsbedrägeri, inbegripet med hjälp av gemensamma utredningsgrupper när detta är nödvändigt.
79. Europaparlamentet anser det absolut nödvändigt att säkerställa inrättandet av en gemensam, stark och oberoende Europeisk åklagarmyndighet som kan utreda, lagföra och väcka talan mot dem som begår brottsliga handlingar mot unionens ekonomiska intressen, däribland momsbedrägeri, enligt definitionerna i det ovan nämnda PIF-direktivet, och menar att alla mindre kraftfulla lösningar skulle innebära förluster för unionens budget. Parlamentet betonar dessutom behovet av att säkerställa att fördelningen av befogenheter mellan Europeiska åklagarmyndigheten och medlemsstaternas utredande myndigheter inte leder till att brott som får allvarliga konsekvenser för unionens budget utsluts från Europeiska åklagarmyndighetens befogenheter.
80. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra de uppskattade förlusterna till följd av momsbedrägerier inom EU, åtgärda bristerna i Eurofisc och bättre samordna sin politik för omvänd momsbetalnings-skyldighet i förbindelse med varor och tjänster.
81. Europaparlamentet anser att det är av största vikt att medlemsstaterna tillämpar multilaterala kontroller – dvs. en samordnad kontroll av skatteplikten för en eller flera beskattningsbara personer som har förbindelse med varandra, vilken organiseras av två eller fler medlemsstater – som ett värdefullt redskap för att bekämpa momsbedrägeri.
82. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.
-

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0454

EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter**Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter (2016/2076(INI))**

(2018/C 224/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelade om EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter (COM(2016)0087),
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2014 om naturvårdsbrott ⁽¹⁾,
- med beaktande av konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites), som verkställs i EU genom dels rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem, dels kommissionens förordning (EG) nr 865/2006 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97,
- med beaktande av rådet beslut (EU) 2015/451 av den 6 mars 2015 om Europeiska unionens anslutning till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) ⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s konvention mot korruption,
- med beaktande av FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet från 2000,
- med beaktande av konventionen om biologisk mångfald och konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen),
- med beaktande av 2016 års rapport *World Wildlife Crime Report* från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 69/314 av den 30 juli 2015 om åtgärder mot olaglig handel med vilda djur och växter,
- med beaktande av resolution 2/14 från FN:s miljöprogram (Unep) styrelse om olaglig handel med vilda djur och växter och produkter från vilda djur och växter,
- med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling 2015–2030,
- med beaktande av ICCWC (*International Consortium on Combating Wildlife Crime*), i vilket ingår Cites, Interpol, UNODC, Världsbanken och Världstullorganisationen,
- med beaktande av den deklaration som 2014 undertecknades vid Londonkonferensen om olaglig handel med vilda djur och växter,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0031.

⁽²⁾ EUT L 75, 19.3.2015, s. 1.

Torsdagen den 24 november 2016

- med beaktande av Buckingham Palace-deklarationen från 2016 om förebyggande av olaglig handel med vilda djur och växter inom transportsektorn,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ⁽¹⁾, och kommissionens genomföranderapport om denna från 2016,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 605/2013 av den 12 juni 2013 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1185/2003 om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg ⁽³⁾, och kommissionens förordning (EG) nr 206/2009 av den 5 mars 2009 ⁽⁴⁾ som tillåter import av 20 kg fiskprodukter för egen konsumtion,
- med beaktande av betydelsen av Europeiska fiskerikontrollbyrån som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 768/2005 när det gäller bekämpning av olaglig fångst och försäljning av vattenlevande arter,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 1999/22/EG av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁸⁾,
- med beaktande av utredningsavdelningens undersökning om naturvårdsbrott för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedels säkerhet från mars 2016,
- med beaktande av Natura 2000-nätverket, som inbegriper viktiga häcknings- och viloplats för sällsynta och hotade arter, och några sällsynta typer av naturliga livsmiljöer som skyddas i sig,
- med beaktande av rapporten för forskningsprojektet kring EU:s insatser för att bekämpa miljöbrott (EFFACE) 2014,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 februari 2016 om kampen mot finansiering av terrorism,
- med beaktande av rapporten av den 4 mars 2003 från generalsekreteraren för FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätt *Illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna and illicit access to genetic resources*,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 juni 2016 om EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter,

⁽¹⁾ EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 181, 29.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 77, 24.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

⁽⁶⁾ EGT L 94, 9.4.1999, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁽⁸⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Torsdagen den 24 november 2016

- med beaktande av FN:s miljöprogram (Unep) och Interpols bedömning av snabbinsatser *The Rise of Environmental Crime* från 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel, fiskeriutskottet och utskottet för rättsliga frågor (A8-0303/2016), och av följande skäl:
 - A. Den olagliga handeln med vilda djur och växter är en organiserad internationell brottslighet som beräknas omsätta cirka 20 miljarder euro per år och som under de senaste åren har ökat i hela världen och blivit en av de största och mest lönsamma formerna av organiserad gränsöverskridande brottslighet. Den olagliga handeln med vilda djur och växter finansierar och är nära kopplad till andra former av grov och organiserad brottslighet.
 - B. Förlusten av global biologisk mångfald är allvarlig eftersom den innebär en sjätte våg av massutdöende av arter.
 - C. Den globala biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna hotas på grund av förändrad markanvändning, ohållbar användning av naturresurser, föroreningar och klimatförändringar. Framför allt är många utrotningshotade arter mer drabbade än tidigare på grund av den snabba urbaniseringen, förlusten av livsmiljöer och den olagliga handeln med vilda djur och växter.
 - D. Den olagliga handeln med vilda djur och växter har en mycket negativ inverkan på den biologiska mångfalden, de befintliga ekosystemen, naturarvet i ursprungsländerna, naturresurserna och arternas bevarande.
 - E. Olaglig handel med vilda djur och växter är ett allvarligt och allt större hot mot global säkerhet, politisk stabilitet, ekonomisk utveckling, lokala försörjningsmöjligheter och rättsstatsprincipen, och kräver därför en strategisk, samordnad EU-strategi där alla berörda aktörer deltar.
 - F. Ett stopp för olaglig handel med utrotningshotade djur- och växtarter och med produkter framställda av dem är avgörande för att FN:s mål för hållbar utveckling ska kunna uppnås.
 - G. Cites är en viktig internationell konvention som omfattar 35 000 djur- och växtarter. Den trädde i kraft 1975 och undertecknades av 183 parter (inklusive samtliga EU-medlemsstater, och i juli 2016 även av EU).
 - H. Handels- och utvecklingspolitik bör bland annat bidra till ökad respekt för mänskliga rättigheter, djur- och miljöskydd.
 - I. *EU Trade in Wildlife Information Exchange* (EU-TWIX) har sedan 2005 övervakat den olagliga handeln med vilda djur och växter genom att skapa en databas över beslag samt kommunikationskanaler mellan tjänstemän i de europeiska länderna.
 - J. Bristen på medvetenhet och politisk vilja står i vägen för en effektiv kamp mot olaglig handel med vilda djur och växter.
 - K. EU:s säkerhetsagenda för 2015–2020 identifierar naturvårdsbrott som en form av organiserad brottslighet som måste hanteras på EU-nivå genom att man överväger ytterligare straffrättsliga påföljder över hela EU med hjälp av en översyn av den befintliga lagstiftningen om miljöbrott.
 - L. Operation COBRA III genomfördes i maj 2015 och var den största samordnade internationella brottsbekämpningsoperationen någonsin som riktades mot den olagliga handeln med utrotningshotade arter. Den resulterade i 139 gripanden och fler än 247 beslagtaganden, bl.a. elfenben, medicinska växter, noshörningshorn, myrkottar, Dalbergia-arter, sköldpaddor och många andra exemplar av djur och växter.

Torsdagen den 24 november 2016

- M. Efterfrågan på olagliga djur- och växtprodukter på destinationsmarknaderna främjar korruption i leveranskedjan för olaglig handel med vilda djur och växter.
- N. EU är en betydelsefull destinationsmarknad och transitväg för illegal handel med vilda djur och växter, men också en källa till olaglig handel med vissa europeiska utrotningshotade djur- och växtarter.
- O. Resolutionen från FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätt från april 2013, som FN:s ekonomiska och sociala råd den 25 juli 2013 ställde sig bakom, uppmanar sina medlemsstater att betrakta olaglig handel med skyddade arter av vilda djur och växter som ett allvarligt brott då organiserade kriminella grupper är inblandade, och att därmed jämställa den med människohandel och narkotikahandel.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens handlingsplan mot den olagliga handeln med vilda djur och växter, i vilken man understryker behovet av samordnade åtgärder för att ta itu med orsakerna bakom den olagliga handeln med vilda djur och växter i syfte att på ett effektivt sätt genomföra och kontrollera efterlevnaden av befintliga regler, och stärka det globala samarbetet mellan ursprungs-, transit- och destinationsländer.
2. Europaparlamentet vill att kommissionen, medlemsstaterna, Europeiska utrikestjänsten och EU-byråerna Europol och Eurojust ska erkänna att naturvårdsbrott är ett allvarligt och allt större hot och att det är politiskt brådskande att ta itu med detta. Parlamentet betonar behovet av övergripande och samordnade strategier för politikområden såsom handel, utveckling, utrikesfrågor, transport och turism samt rättsliga och inrikesfrågor.
3. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att fastställa och anslå tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser för att handlingsplanen ska kunna genomföras. Parlamentet understryker att tillräckliga ekonomiska medel från EU-budgeten och nationella budgetar krävs för att åstadkomma ett effektivt genomförande av planen.
4. Europaparlamentet erkänner vikten av denna handlingsplan, men betonar dess brister på området för vattenlevande arter.
5. Europaparlamentet insisterar på vikten av ett fullständigt genomförande i god tid av samtliga delar av handlingsplanen på grund av det akuta behovet att stoppa olaglig och ohållbar praxis och förhindra ytterligare artdöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge parlamentet och rådet årliga skriftliga uppdateringar om genomförandet och att inrätta en löpande noggrann övervaknings- och utvärderingsmekanism för att mäta framstegen, inklusive de insatser som gjorts i medlemsstaterna.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på ett bättre sätt öka skyddet av livsmiljöer för målarter och betonar att ökat skydd bör säkerställas för områden som betecknas som känsliga marina ekosystem, ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden och områden som hör till Natura 2000-nätverket.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett särskilt samordningsorgan mot olaglig handel med vilda djur och växter baserat på den struktur som används i kampen mot människohandel, i syfte att säkerställa en gemensam insats från kommissionens olika tjänster och medlemsstaterna.
8. Europaparlamentet påminner kommissionen om att många vattenlevande arter också är utrotningshotade, vilket kommer att påverka hållbarheten i många ekosystem.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja vetenskapliga studier om tekniska tillämpningar av fiskeredskap i syfte att undvika bifångster med tanke på att många arter, inbegripet sköldpaddor, hotas av såväl bifångster som olaglig handel med vilda djur och växter.

Torsdagen den 24 november 2016

Att förhindra olaglig handel med vilda djur och växter och angripa själva grundorsakerna

10. Europaparlamentet efterlyser en riktad och samordnad serie informationskampanjer från EU, tredjeländer, berörda parter och civilsamhället i syfte att minska den efterfrågan som rör olaglig handel med produkter från vilda djur och växter genom konkreta och varaktiga individuella och kollektiva beteendeförändringar. Parlamentet är medvetet om den roll som civilsamhällets organisationer kan spela när det gäller att stödja handlingsplanen.

11. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja initiativ som främjar utvecklingen av alternativa försörjningsmöjligheter för naturnära samhällen på landsbygden, och som ökar de lokala fördelarna av skyddsåtgärder, minskar konflikter mellan människan och djurlivet och främjar vilda djur och växter som en värdefull gemensam inkomst. Parlamentet anser att när sådana initiativ tas i samråd med lokalsamhällen kommer stödet för bevarande att öka och bidra till återställande, bevarande och hållbar förvaltning av bestånden av vilda djur och växter och deras livsmiljöer.

12. Europaparlamentet betonar att skydd av vilda djur och växter måste vara en viktig aspekt i EU:s globala strategier för fattigdomsminskning, och vill att de åtgärder som gör det möjligt för lokalsamhällen att direkt dra nytta av sitt engagemang i skyddet av vilda djur och växter, ska ingå i de olika samarbetsavtalen som förhandlas med tredjeländer.

13. Europaparlamentet påminner kommissionen om att olaglig handel med vattenlevande arter även påverkar den ekonomiska utvecklingen i kustsamhällen och miljöanpassningen av våra vatten.

14. Europaparlamentet uppmanar EU att omgående ta itu med korruption och brister i åtgärderna inom ramen för den internationella styrningen längs hela kedjan av olaglig handel med vilda djur och växter. Parlamentet vill att EU och dess medlemsstater ska samarbeta med partnerländerna genom FN:s konvention mot korruption och andra forum för att ta itu med problemet på ursprungs-, transit- och destinationsmarknaderna. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att fullt ut följa och effektivt tillämpa bestämmelserna i FN:s konvention mot korruption. Parlamentet välkomnar det internationella åtagandet om korruptionsbekämpning enligt artikel 10 i FN:s generalförsamlings resolution 69/314 från juli 2015.

15. Europaparlamentet är medvetet om att myndigheter i ursprungs-, transit- och destinationsländerna måste få stöd, vägledning och utbildning i fråga om utrednings-, verkställighets- och rättsförfaranden på lokal, regional och nationell nivå. Parlamentet understryker att dessa insatser måste samordnas på ett effektivt sätt mellan alla organ som är involverade i arbetet. Parlamentet begär att EU ska stödja utbyte av bästa praxis och se till att specialiserad utrustning och expertkunskap tillhandahålls vid behov.

16. Europaparlamentet noterar rådets slutsatser om EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter av den 20 juni 2016 och medger att naturvårdsbrott är ett allvarligt och allt större hot mot den biologiska mångfalden och miljön, men också mot den globala säkerheten, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna och en hållbar utveckling. Parlamentet beklagar djupt medlemsstaternas brist på tydligt engagemang. Parlamentet betonar medlemsstaternas avgörande roll för ett fullständigt och enhetligt genomförande av handlingsplanen på nationell nivå och för ett uppnående av de målsättningar som fastställts i denna.

17. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen regeringarna i ursprungsländerna att (i) stärka rättsstatsprincipen och vidta effektiva avskräckande åtgärder genom att stärka brottsutredning, åtal och domar, (ii) anta kraftfullare lagar som behandlar olaglig handel med vilda djur och växter som ett allvarligt brott som förtjänar att få samma uppmärksamhet och tas på samma allvar som andra former av gränsöverskridande organiserad brottslighet, (iii) tilldela mer resurser för att bekämpa naturvårdsbrott, särskilt för att stärka brottsbekämpning på detta område, handelskontroller, övervakning samt upptäckt och beslagtagande i tullen, och (iv) åta sig att driva en nolltoleranspolitik mot korruption.

Att effektivisera genomförandet och kontrollen

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta handlingsplaner för olaglig handel med vilda djur och växter med detaljerade genomförandestrategier och påföljder, och att offentliggöra och utbyta uppgifter om beslagtaganden och gripanden med koppling till naturvårdsbrott för att se till att medlemsstaterna har ett konsekvent och harmoniserat arbetssätt. Parlamentet stöder inrättandet av en mekanism som förser kommissionen med uppdaterade regelbundna data och uppgifter om beslagtaganden och gripanden i medlemsstaterna, och att främja utbyte av bästa praxis.

Torsdagen den 24 november 2016

19. Europaparlamentet vidhåller vikten av att EU:s förordningar om handeln med vilda djur och växter genomförs och efterlevs fullt ut.
20. Europaparlamentet föreslår att olaglig handel med vilda djur och växter, särskilt i områden med känsliga marina ekosystem och sådana som ingår i Natura 2000-nätverket, bör föranleda stränga påföljder som har en avskräckande inverkan på potentiella förövare.
21. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att se till att brottsbekämpande myndigheter, åklagarmyndigheter och nationella domstolsväsenden har de ekonomiska och personella resurser samt den lämpliga expertis som krävs för att bekämpa naturvårdsbrott. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina insatser för att skapa och öka medvetenheten hos alla relevanta organ och institutioner.
22. Europaparlamentet välkomnar de insatser som gjorts av Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning (IMPEL), det europeiska nätverket för miljöåklagare (ENPE), EU:s miljödomarförening (EUFJE) samt nätverket för poliser som fokuserar på bekämpande av miljöbrott (EnviCrimeNet).
23. Europaparlamentet noterar inkluderandet av olaglig handel med vilda djur och växter i EU:s säkerhetsagenda 2015–2020 som erkänner att olaglig handel med vilda djur och växter är ett hot mot biologisk mångfald i ursprungsregionerna såväl som mot en hållbar utveckling och regional stabilitet.
24. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna ska investera intäkterna från böter för olaglig handel i skydd och bevarande av vilda växter och djur.
25. Europaparlamentet efterlyser en större förändring i informationsinsamlingen, lagstiftningen och brottsbekämpningen samt i kampen mot korruption, med avseende på olaglig handel med vilda djur och växter i medlemsstaterna och i andra destinations- och transitländer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att titta noggrant på dessa förvaltnings- och övervakningsaspekter i verkställandet av internationella bestämmelser med anknytning till olaglig handel med vilda djur och växter.
26. Europaparlamentet betonar att det, för att undvika en "migration" av kriminella nätverk på området för vilda djur och växter, är särskilt viktigt att harmonisera strategier och rättsliga ramar för naturvårdsbrott.
27. Europaparlamentet understryker behovet av ett bättre samarbete mellan olika organ och av ett fungerande och snabbt utbyte av data mellan genomförandeorgan och brottsbekämpande myndigheter på nationell nivå och EU-nivå. Parlamentet efterlyser strategiska nätverk för kontroll av efterlevnad på såväl EU-nivå som nationell nivå i syfte att underlätta och förenkla ett sådant samarbete. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att inrätta enheter för naturvårdsbrott i syfte att underlätta genomförandet i de olika organen.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet förse Europol med relevanta uppgifter och data. Parlamentet uppmanar med kraft Europol att beakta naturvårdsbrott i sin nästa hotbilsbedömning om den grova organiserade brottsligheten (Socta) i EU. Parlamentet efterlyser inrättandet av en specialiserad enhet inom Europol med inriktning på naturvårdsbrott som har transnationella befogenheter och ansvarsområden och tillräckliga ekonomiska och personella resurser, och som skulle innebära centraliserade upplysningar och analyser samt samordnade tillsynsstrategier och utredningar.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja systemet EU-TWIX som är ett beprövat och välfungerande verktyg som medlemsstaterna kan använda för att dela uppgifter och data och för att säkerställa ett långsiktigt finansiellt engagemang för det. Parlamentet anser att organisationer i civilsamhället kan spela en viktig roll i övervakningen av efterlevnad och rapporteringen av naturvårdsbrott. Parlamentet vill se mer samarbete från EU:s och medlemsstaternas sida när det gäller att stödja sådana insatser från icke-statliga organisationer.
30. Europaparlamentet noterar kopplingen mellan naturvårdsbrott och andra former av organiserad brottslighet, inklusive penningtvätt och finansiering av miliser eller terroristgrupper, och anser att bekämpandet av olagliga finansiella flöden måste prioriteras. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att utnyttja alla relevanta instrument, inklusive samarbete med finanssektorn, och att övervaka och studera effekterna av nya finansiella produkter och metoder som ingår i denna verksamhet.

Torsdagen den 24 november 2016

31. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att fullt ut tillämpa bestämmelserna i direktiv 2008/99/EG om skydd av miljön genom straffrättsliga bestämmelser, och att fastställa lämpliga straffsatser för naturvårdsbrott. Parlamentet är oroat över att vissa medlemsstater ännu inte har genomfört direktivet fullt ut och uppmanar kommissionen att utvärdera genomförandet i varje medlemsstat, särskilt vad gäller påföljder, och att erbjuda vägledning. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över direktiv 2008/99/EG, i synnerhet med hänsyn till dess effektivitet när det gäller att bekämpa naturvårdsbrott, inom den tidsram som fastslås i EU:s säkerhetsagenda, och att lägga fram ett förslag om en lämplig översyn. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att fastställa och genomföra gemensamma minimiregler om definitionen av brott och påföljder i samband med olaglig handel med vilda djur och växter, enligt artikel 83.1 i EUF-fördraget om särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag.

32. Europaparlamentet anser att tulldimensionen i handlingsplanen bör betonas ytterligare, både när det gäller samarbetet med partnerländer och ett bättre och mer verkningsfullt genomförande inom unionen. Parlamentet ser därför fram emot kommissionens översyn 2016 av genomförandet och efterlevnaden av EU:s befintliga regelverk och begär att denna översyn innehåller en bedömning av tullförfaranden.

33. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att effektivt tillämpa och följa FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, som en grund för internationella åtgärder och ömsesidigt rättsligt bistånd samt som ett avgörande steg mot en gemensam samordnad strategi för att bekämpa naturvårdsbrott. Parlamentet beklagar i detta sammanhang djupt att elva medlemsstater ännu inte har genomfört FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet. Parlamentet uppmanar berörda medlemsstater att genomföra konventionen snarast möjligt.

34. Europaparlamentet anser att åtgärder mot naturvårdsbrott kräver konsekventa, effektiva och avskräckande straffrättsliga påföljder. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att i enlighet med artikel 2.b i FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet definiera olaglig handel med vilda djur och växter som ett allvarligt brott.

35. Europaparlamentet är medvetet om behovet av vägledning för medlemsstaters domstolar och åklagare i samband med åtal och domar och behovet av utbildning för tullmyndigheter och brottsbekämpande myndigheter vid införselplatser till EU. Parlamentet anser att FN:s miljöprogram *Global Judges Programme* och partnerskapsinitiativet om gröna tullar (*Green Customs Initiative*) är modeller att ta efter.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, de relevanta EU-organen och medlemsstaterna att erkänna vidden av den olagliga handel med vilda djur och växter som sker online och att bygga kapacitet inom enheter för miljöbrott och tullenheter, skapa samordning med enheter för it-brottslighet och kontakter med civilsamhällets organisationer för att se till att det finns kanaler för bistånd från gränsöverskridande enheter specialiserade på it-brottslighet.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att föra en dialog med operatörerna för sociala medieplattformar, sökmotorer och e-handelsplattformar om problemet med olaglig internet-handel med vilda djur och växter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka kontrollåtgärderna och utveckla strategier för att hantera potentiell olaglig verksamhet på internet. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att utarbeta riktlinjer om hur man på EU-nivå ska ta itu med naturvårdsbrott som sker online.

38. Europaparlamentet uppmanar de brottsbekämpande myndigheterna i EU och medlemsstaterna att identifiera och övervaka mönstren för andra former av allvarlig och organiserad brottslighet, till exempel människohandel, för att stödja förebyggande verksamhet och utredningar om oegentligheter i leveranskedjan då man bekämpar olaglig handel med vilda djur och växter, såsom misstänkta transporter och finansiella transaktioner.

39. Europaparlamentet välkomnar att EU för första gången deltagit i COP17 som en part i Cites och välkomnar att EU och medlemsstaterna visar ett starkt engagemang för Cites och tillhandahåller ett viktigt finansiellt stöd till denna.

40. Europaparlamentet välkomnar Uneps process för expertgranskning som syftar till att skapa en allmänt erkänd definition av miljöbrott. Parlamentet noterar i det avseendet att de rättsliga gränserna mellan olika typer av miljöbrott ibland är otydliga, vilket kan minska möjligheterna till effektiva åtal och påföljder.

Torsdagen den 24 november 2016

Att stärka det globala partnerskapet

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera dialogen och samarbetet med ursprungs-, transit- och destinationsländer i leveranskedjan för olaglig handel med vilda djur och växter och att ge dem tekniskt och ekonomiskt bistånd och diplomatiskt stöd. Parlamentet anser att EU måste agera på internationell nivå för att stödja tredjeländerna i kampen mot den olagliga handeln med vilda djur och växter och för att bidra till en vidareutveckling av nödvändiga regelverk genom bilaterala och multilaterala avtal.

42. Europaparlamentet understryker att utbredd korruption, svaga institutioner, sönderfallande stater, dålig förvaltning och svaga påföljder för naturvårdsbrott är stora utmaningar som behöver bemötas om den gränsöverskridande olagliga handeln med vilda djur och växter ska kunna bekämpas på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att stödja utvecklingsländerna i deras ansträngningar för att minska incitamenten till tjuvjakt genom att förbättra de ekonomiska möjligheterna och främja goda styrelseformer och rättsstatsprincipen.

43. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna, medlemsstaterna och alla berörda stater att mer systematiskt utreda kopplingar mellan den olagliga handeln med vilda djur och växter och regionala konflikter samt terrorism.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta en förvaltningsfond, eller en liknande facilitet, i enlighet med artikel 187 i den omarbetade budgetförordningen för unionens allmänna budget, i syfte att säkra skyddade områden och bekämpa olaglig handel med vilda djur och växter samt tjuvskytte, som en del av handlingsplanen mot olaglig handel med vilda djur och växter.

45. Europaparlamentet uppmanar EU att uppgradera det finansiella och tekniska stöd som tillhandahålls genom finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete och Europeiska utvecklingsfonden (EUF), och som syftar till att hjälpa utvecklingsländer att genomföra nationella naturvårdsbestämmelser i linje med Cites-konventionens rekommendationer, särskilt dem som saknar tillräckliga resurser för att verkställa lagstiftning och åtala smugglare.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga finansiering från partnerskapsinstrumentet till initiativ för att minska efterfrågan på olagliga produkter från vilda djur och växter på nyckelmarknader i linje med prioritering 1 i handlingsplanen. Parlamentet understryker att det kan vara värdefullt att involvera det civila samhället i övervakningsstrukturen i kapitlet om handel och hållbar utveckling i EU:s handelsavtal.

47. Europaparlamentet understryker vikten av att inom ramen för det strategiska partnerskapet mellan EU och Kina ta upp den känsliga frågan om den ökande efterfrågan på produkter från vilda djur och växter, till exempel elfenben, noshörningshorn och tigerben, som utgör ett verkligt hot mot bevarandet av berörda arter och den biologiska mångfalden i allmänhet.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera obligatoriska och verkställbara kapitel om hållbar utveckling i alla EU:s handelsavtal och handelsförhandlingar, med särskild hänvisning till att få slut på den olagliga handeln med vilda djur och växter inom alla ekonomiska sektorer, och uppmanar kommissionen att inkludera analyser av dessa bestämmelser i sina genomföranderapporter. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen att betona genomförandet av Cites och åtgärder mot naturvårdsbrott i handelssystemet GSP+.

49. Europaparlamentet konstaterar att korruption är en av de viktigaste faktorer som möjliggör och bidrar till den olagliga handeln med vilda djur och växter och produkter av dessa. Parlamentet välkomnar åtagandet i kommissionens strategi *Handel för alla* att inkludera omfattande bestämmelser mot korruption för att hantera de direkta och indirekta effekterna av både korruption och olaglig handel med vilda djur och växter i alla framtida handelsavtal. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att verkligen fokusera på de olika aspekterna av förvaltning och kontroll av efterlevnaden av internationella bestämmelser när det gäller den olagliga handeln med vilda djur och växter.

50. Europaparlamentet uppmanar EU att inom tillämpningsområdet för WTO:s ram undersöka hur den globala handeln och olika miljösystem bättre kan stödja varandra, särskilt i samband med det pågående arbetet att stärka samstämmigheten mellan WTO och de multilaterala miljöavtalen, samt mot bakgrund av avtalet om förenklade handelsprocedurer, som öppnar nya vägar för samarbete mellan tjänstemän med ansvar för tull och vilda djur och växter, respektive handel, särskilt i utvecklingsländer. Parlamentet anser att ytterligare möjligheter till samarbete mellan WTO och Cites bör undersökas, i synnerhet när det gäller att erbjuda tjänstemän från utvecklingsländerna tekniskt stöd och kapacitetsuppbyggnad i handels- och miljöfrågor.

Torsdagen den 24 november 2016

51. Europaparlamentet betonar hur viktigt det internationella samarbetet mellan samtliga aktörer i brottsbekämpningskedjan är. Parlamentet begär att EU och medlemsstaterna ska fortsätta stödja *International Consortium on Combating Wildlife Crime* (ICWC). Parlamentet välkomnar ett starkt stöd, bl.a. genom att tillhandahålla finansiella resurser och expertkunskaper i syfte att underlätta kapacitetsbyggande, främja utbyte av information och underrättelser samt stödja genomförande och efterlevnad. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera effektiviteten av EU:s finansiering till tredjeländer till stöd för kampen mot olaglig handel med vilda djur och växter och för att underlätta en enhetlig och trovärdig bedömning av utvecklingsstöd.

52. Europaparlamentet välkomnar internationella brottsbekämpningsinsatser, såsom operation COBRA III, som resulterar i viktiga beslag av olagliga produkter från vilda djur och växter, gripanden av smugglare, och som bättre synliggör den olagliga handeln med vilda djur och växter som ett allvarligt organiserat brott för allmänheten.

53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka Cites budget så att organisationen kan utvidga sin övervakningsverksamhet och beteckning av arter. Parlamentet beklagar i detta sammanhang att sex medlemsstater fortfarande har utestående betalningar till Cites från åren 1992 till 2015.

54. Europaparlamentet välkomnar också att handlingsplanen på ett betydande sätt bidrar till att uppnå de mål för hållbar utveckling som fastställdes i 2030-agendan för hållbar utveckling, som stats- och regeringscheferna enades om vid FN:s toppmöte i september 2015.

EU som destinationsmarknad, ursprungs- och transiteringspunkt

55. Europaparlamentet konstaterar att Cites, EU:s timmerförordning och EU:s IUU-regelverk är viktiga verktyg för att reglera den internationella handeln med vilda djur och växter. Parlamentet känner dock oro inför bristen på korrekt genomförande och verkställande och uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sina gemensamma och samordnade insatser för att säkerställa ett effektivt genomförande. Parlamentet oroas dessutom av luckor i den befintliga lagstiftningen när det gäller arter och aktörer. Därför begär parlamentet att EU ska se över den befintliga lagstiftningsramen i syfte att komplettera den med ett förbud mot att tillgängliggöra och släppa ut på marknaden, transportera, förvärva och inneha vilda djur och växter som på olaglig väg har samlats in eller köpts i tredjeländer. Parlamentet anser att sådan lagstiftning skulle kunna harmonisera de befintliga EU-ramarna och att dess transnationella inverkan skulle kunna spela en nyckelroll för att minska den globala olagliga handeln med vilda djur och växter. Parlamentet framhåller i detta avseende att sådan lagstiftning måste skapa full transparens om förbud mot handel med arter baserade på deras olagliga status i ett tredjeland för att säkerställa rättslig förutsebarhet för dem som bedriver laglig handel.

56. Europaparlamentet understryker att troféjakt har bidragit till att utrotningshotade arter som finns i förteckningen i bilagorna I och II till Cites i hög grad har minskat och uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att hålla en försiktig linje vad gäller import av jakttroféer av arter som skyddas enligt EU:s bestämmelser om olaglig handel med vilda djur och växter samt att stödja skärpta EU-bestämmelser om importen av jakttroféer till EU:s medlemsstater och att kräva tillstånd för import av troféer av alla arter som finns förtecknade i bilaga B till förordning (EG) nr 338/97.

57. Europaparlamentet välkomnar Buckingham Palace-deklarationen från 2016 i vilken signatärer från flygbolag, transportföretag, hamnoperatörer, tullbyråer, mellanstatliga organisationer och välgörenhetsorganisationer för bevarande åtar sig att höja standarderna inom transportsektorn med fokus på informationsdelning, utbildning av personal, förbättrad teknik och resursdelning mellan företag och organisationer över hela världen. Parlamentet uppmanar samtliga parter att fullt ut infria sina åtaganden enligt deklarationen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja frivilliga åtaganden i stil med Buckingham Palace-deklarationen inom andra områden, i synnerhet inom den ekonomiska sektorn och sektorn för e-handel.

58. Europaparlamentet efterlyser ett totalt och omedelbart förbud på EU-nivå mot handel med, export av eller återutförelse inom EU och till länder utanför EU av elfenben, inbegripet elfenben från tiden före konventionen, och av noshörningshorn. Parlamentet uppmanar till införandet av en mekanism som bedömer nödvändigheten av liknande begränsningar för andra utrotningshotade arter.

Torsdagen den 24 november 2016

59. Europaparlamentet konstaterar att EU:s förordning om att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) har haft effekt, men framhåller att det krävs en mer gedigen tillämpning för att se till att ingen olagligt fångad fisk kommer ut på den europeiska marknaden. Parlamentet föreslår att EU:s medlemsstater ska vara mer konsekventa och effektiva i sina kontroller av fångstdokumentationen (fångstintyg) och sändningarna (särskilt från länder som anses vara högriskländer) för att säkerställa att fisken har fångats lagligt.

60. Europaparlamentet framhåller betydelsen av den privata sektorns engagemang i kampen mot olaglig handel med vilda djur och växter genom självreglering och företagens sociala ansvar. Parlamentet anser att spårbarheten i leveranskedjan är avgörande för en laglig och hållbar handel, både med och utan kommersiellt syfte. Parlamentet framhäver behovet av samarbete och samordning på internationell nivå samt mellan den offentliga och privata sektorn och uppmanar EU att stärka de befintliga kontrollinstrumenten, inbegripet användningen av spårbarhetsmekanismer. Parlamentet anser att transportsektorn bör spela en viktig roll, exempelvis genom att införa system för upptäckt och tidig varning. Parlamentet konstaterar att offentlig-privata partnerskap kan spela en viktig roll i detta avseende.

61. Europaparlamentet begär att medlemsstaterna, utöver de gränskontroller som krävs enligt förordning (EG) nr 338/97, inför övervakning av efterlevnaden i de enskilda länderna med regelbundna kontroller av aktörer och tillståndsinnehavare såsom djuraffärer, uppfödare, forskningscentrum och plantskolor, vilket även ska omfatta övervakning av branscher såsom mode, konst, medicin och restaurang, vilka skulle kunna använda olagliga växt- och djurdelar.

62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa omedelbar konfiskering av samtliga beslagtagna exemplar och omhändertagande och utplacering av beslagtagna levande exemplar i sådana räddningscentrum för djur som är anpassade till arterna i fråga. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla riktlinjer för att säkerställa att samtliga räddningscentrum för vilda djur som används av medlemsstaterna håller tillräcklig standard. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna och EU att säkerställa tillräcklig finansiering av räddningscentrum för djur

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta nationella planer för hanteringen av beslagtagna levande exemplar i linje med bilaga 3 till Cites resolutionskonferens 10.7 (RevCoP15). Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör rapportera alla beslagtagna levande exemplar till EU-TWIX och att årliga sammanfattande rapporter bör offentliggöras, och att medlemsstaterna bör säkerställa att utbildningen av brottsbekämpande tjänstemän inbegriper information om skydds- och säkerhetskrav vad gäller hantering av levande djur. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ge räddningscentrum för vilda djur adekvat ekonomiskt stöd.

64. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga ett system med en "positiv lista" över arter, varvid exotiska arter bedöms objektivt och i enlighet med vetenskapliga kriterier för säkerhet och lämplighet för handel och hållande som sällskapsdjur.

o

o o

65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0455

Nya möjligheter för små transportföretag

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om nya möjligheter för små transportföretag, inklusive samarbetsbaserade affärsmodeller (2015/2349(INI))

(2018/C 224/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 5.3,
- med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av kommissionens vitbok *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem* (COM(2011)0144),
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2015 om genomförandet av vitboken från 2011 om transporter: översyn och vägen mot hållbara transporter ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag,
- med beaktande av kommissionens årsrapport om europeiska små och medelstora företag 2014/2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Tänk småskaligt först En "Small Business Act" för Europa* (COM(2008)0394) och *Översyn av småföretagsakten för Europa* (COM(2011)0078),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europeisk agenda för delningsekonomin* (COM(2016)0356),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En europeisk strategi för utsläppsnål rörlighet* (COM(2016)0501),
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2015 om möjligheter till grön tillväxt för små och medelstora företag ⁽³⁾,
- med beaktande av instrumentet för små och medelstora företag inom ramen för Horisont 2020 samt Innosup, Cosme, Ditt Europa för företag, pilotprojektet för ett snabbspår till innovation och möjligheter till nätverkande,
- med beaktande av direktivet om elektronisk handel (2000/31/EG) och om tjänster på den inre marknaden (2006/123/EG),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015)0192),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015)0550),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0310.

⁽²⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 353, 27.9.2016, s. 27.

Torsdagen den 24 november 2016

- med beaktande av Fonden för ett sammanlänkat Europa inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0304/2016), och av följande skäl:
 - A. Små och medelstora företag är den viktigaste drivkraften i den europeiska ekonomin och 2014 stod den för 99,8 % av alla företag inom den icke-finansiella sektorn samt svarade för två tredjedelar av arbetstillfällena.
 - B. De arbetstillfällena som de små och medelstora företagen har gett upphov till de senaste åren finns i huvudsak inom tjänstesektorn.
 - C. Små transportföretag spelar en avgörande roll för att rörligheten i Europa ska fungera väl. De stöter dock ofta på problem när de försöker ta sig in eller hålla sig kvar på transportmarknaden särskilt på grund av förekomsten av monopol på denna marknad.
 - D. Tack vare deras goda kännedom om den lokala marknaden, närheten till kunderna och/eller deras flexibilitet och innovationsförmåga ger de små företagen upphov till ett mervärde, särskilt i isolerade och tätbefolkade områden. Dessutom tillhandahåller de skraddarsydda tjänster och bidrar till kampen mot social utestängning, genererar arbetstillfällen, ekonomisk verksamhet och mobilitetsplanering samt bidrar till utvecklingen av turism (där mobilitetstjänster är direkt relaterade till besökarnas efterfrågan på nya produkter och upplevelser).
 - E. För person- och godstransporter varierar både efterfrågan och villkoren för tillhandahållandet av tjänster avsevärt, och att minska rörligheten är inte ett alternativ.
 - F. Organisationen av transporter i storstäder och på tillfartsvägarna skapar trafikstockningar och bilköer, vilket är en betydande börda för ekonomin. Små och medelstora företag inom transportsektorn är ett viktigt komplement till kollektivtrafiken i urbana knutpunkter, särskilt under de timmar då kollektivtrafikens turtäthet är mycket låg, liksom i avlägsna områden som saknar välutvecklade förortstrafiktjänster.
 - G. Enligt kommissionens nyligen utförda studie har 17 % av konsumenterna i Europa använt tjänster som tillhandahålls genom delningsekonomin, och 52 % är medvetna om de tjänster som erbjuds. Konsumenterna förväntar sig lättillgängliga och flexibla sätt att använda transporttjänsterna samtidigt som priserna ligger i linje med de verkliga kostnaderna för att tillhandahålla dem samt enkel tillgång till resebokning och säkra betalningsmetoder för de tjänster som tillhandahålls.
 - H. Delningsekonomin inom transportsektorn kan aktivt främja utvecklingen av hållbara transportformer. Självreglering är inte alltid lösningen och det behövs ett lämpligt regelverk.
 - I. Kravet på hållbar utveckling och omvälvningarna inom informations- och kommunikationstekniken har skapat helt nya möjligheter och utmaningar för företag av alla storlekar att kunna svara på den ökande efterfrågan på hållbara transporter inom de begränsningar som infrastrukturen ställer.
 - J. Den enorma ökningen av smarta mobiltelefoner samt den omfattande täckningen av snabba bredbandsnät har gett både transporttjänstleverantörerna och kunderna nya digitala verktyg som minskar transaktionskostnaderna och även betydelsen av tjänstleverantörernas fysiska lokalisering. Detta medför att de kan vara brett anslutna och genom digitala nätverk tillhandahålla tjänster, inte bara regionalt men också globalt, även från avlägsna områden.

⁽¹⁾ EUT L 348, 20.12.2013, s. 129.

Torsdagen den 24 november 2016

- K. Under de senaste åren har tekniska framsteg, nya företagsmodeller och digitalisering förändrat transportsektorn avsevärt, med stora effekter på de traditionella affärsmodellerna, arbetsvillkoren och sysselsättningen i sektorn. Visserligen har transportsektorn öppnats, men arbetsvillkoren har i många fall försämrats på grund av den ekonomiska krisen och i vissa fall på grund av otillräckligt genomförande av befintliga föreskrifter.
- L. Transportsektorn omfattar inte bara leverantörer som tillhandahåller direkta transporttjänster, utan även små och medelstora företag som erbjuder exempelvis underhåll av transportmedel, försäljning av reservdelar, utbildning av personal och uthyrning av fordon och utrustning. Det finns en enorm sysselsättningskapande potential som är kopplat till denna verksamhet, inklusive arbetstillfällen för högkvalificerade arbetstagare. Hela värdekedjans intressen bör beaktas i politiken för transportsektorn.
- M. Endast 1,7 % av företagen i EU utnyttjar avancerad digital teknik fullt ut, och 41 % utnyttjar inte alls sådan teknik. En digitalisering av alla sektorer är avgörande om EU ska kunna behålla och stärka sin konkurrenskraft.
- N. Flexibilitet och enkelt tillträde är naturligt i delningsekonomin och kan ge sysselsättningsmöjligheter för grupper som traditionellt sett är uteslutna från arbetsmarknaden, i synnerhet kvinnor, unga och migranter.
- O. Transporttjänster kan erbjuda stora möjligheter att bli egenföretagare och kan främja en företagarkultur.
- P. Onlineplattformar för transporttjänster kan erbjuda en möjlighet till snabb matchning mellan de tjänster som kunder begär, och det utbud på arbetskraft som registrerade företag eller arbetstagare tillhandahåller.
- Q. OECD anser att arbetstillfällen av god kvalitet är en avgörande faktor i de ansträngningar som görs för att hantera de höga nivåerna av ojämlikhet och främja social sammanhållning.

I. De små transportföretagens utmaningar

1. Europaparlamentet anser att transportföretagen står inför stora utmaningar när det gäller att svara på den ökande efterfrågan på rörlighet, inom de begränsningar som en begränsad infrastruktur och växande miljökrav innebär. Parlamentet påpekar att alla transportföretag ställs inför kravet på att tillhandahålla säkra, hållbara och mycket konkurrenskraftiga lösningar som är miljömässigt förenliga inom ramen för COP21 och begränsar trafikstockningar, men att detta är svårare och dyrare för de små företagen.
2. En alltför frekvent förändring av normerna för fordonsutsläpp kan orsaka särskilda svårigheter för små transportföretag med tanke på amorteringstiderna för bilparker.
3. Europaparlamentet vill lyfta fram transportsektorns komplexa natur, som kännetecknas av ett flernivåstyre (lokalt, nationellt, europeiskt och globalt) som fortfarande till stor del är uppdelat efter transportsätt. Denna sektor är hårt reglerad, särskilt när det gäller tillträdet till yrket, den berörda verksamheten samt utvecklingen, användningen och marknadsföringen av transporttjänster (exklusiva rättigheter, en övre gräns för antalet licenser) samt subventioneringen. Parlamentet konstaterar att trygghet och säkerhet är av yttersta vikt för transportsektorn, men att dessa, bland andra faktorer, tyvärr ibland används som en förevändning för att upprätta konstgjorda hinder.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sätta stopp för överreglering, som ofta är kopplad till protektionistiska och korporativistiska reflexer som leder till splittring, komplexitet och stelhet inom den inre marknaden, vilket ökar ojämlikheten. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör undvika varierande strategier som gäller onlineplattformarnas laglighet och således avvärja obefogade, restriktiva och ensidiga åtgärder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att efterleva och fullt ut genomföra direktivet om elektronisk handel 2000/31/EG och tjänstedirektivet 2006/123/EG. Parlamentet anser att den fria rörligheten för tjänsteleverantörer och etableringsfriheten enligt artiklarna 56 och 49 i EUF-fördraget är väsentliga för att förverkliga en europeisk dimension för tjänster och följaktligen även för den inre marknaden.

Torsdagen den 24 november 2016

5. Europaparlamentet understryker att p.g.a. den rättsliga osäkerhet som råder kring definitionen av leverantörer av transporttjänster är det inte möjligt att skapa rättvis konkurrens, och beklagar de svårigheter som många små företag stöter på när de vill ta sig in på den inhemska och internationella marknaden och utveckla eller erbjuda nya tjänster. Parlamentet understryker att det ovannämnda utgör ett hinder för små och medelstora företags tillträde till denna sektor.
6. Europaparlamentet anser att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 bör förbättras för att komma till rätta med de allvarliga störningar på de nationella transportmarknaderna i flera medlemsstater som uppstått efter dess införande.
7. Europaparlamentet välkomnar de nya möjligheter som små transportföretag och samarbetsbaserade affärsmodeller erbjuder, men beklagar samtidigt de konkurrensbegränsande metoder som uppkommer p.g.a. att EU-regler tillämpas inkonsekvent mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om löner och sociala trygghetssystem, vilket kan leda till allvarliga snedvridningar t.ex. social dumpning och säkerhetsutmaningar.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera brottsbekämpningen. Varje ändring av lagstiftningen när det gäller de sociala villkoren och arbetsvillkoren måste ske med respekt för EU:s grundläggande friheter och inte utgöra ett hinder för rättvis konkurrens, som baseras på objektiva konkurrensfördelar, eller skapa ytterligare administrativa bördor eller kostnader för små transportföretag.
9. Europaparlamentet konstaterar att små transportföretag måste investera, inte bara för att följa den lagstiftning som tillämpas, utan även för att kunna bevara sin konkurrenskraft (t.ex. genom att fokusera på ny teknik). Parlamentet beklagar att, till skillnad från vad som händer med stora företag, dessa företags tillgång till kredit och finansiering på penningmarknaderna fortsättningsvis är begränsad trots kvantitativa lättnader, medan offentliga stöd, i synnerhet EU-stöd, används sällan på grund av alltför komplicerade och långa administrativa förfaranden. Parlamentet betonar vikten av att erbjuda information och stöd till småföretag som ansöker om stöd inom ramen för Europeiska investeringsfonden.
10. Europaparlamentet anser att med tanke på en ökande urbanisering bör transportsektorn vara allt mer integrerad, digitaliserad och multimodal, och de urbana knutpunkterna bör spela en allt större roll i hur den hållbara rörligheten organiseras. Parlamentet understryker det allt större inflytande som multimodala applikationer för reseplanering har och vikten för små företag att finnas med på listor över tillgängliga applikationer och i utbudet av transporttjänster. Parlamentet betonar att universell åtkomst till internet skulle uppmuntra till sam användning av transporter och förbättrad reseplanering.
11. Europaparlamentet konstaterar att som en följd av ekonomiska svårigheter och bristen på resurser för att underhålla kapillärtransportnäten stängs många sekundära linjer i flera regioner, främst i de regioner som har sämst kommunikationer och är glest befolkade. Parlamentet anser att framväxten av samarbetsbaserade affärsmodeller inte på något sätt kan rättfärdiga nedläggningen av kollektivtrafiktjänster i dessa områden.
12. Europaparlamentet understryker den särskilda betydelsen för rörlighet i städer som uthyrning av lätta fordon, såsom cyklar eller mopeder, har. Parlamentet konstaterar att de allra flesta av dessa aktörer är små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar till att oftare beakta potentialen hos dessa företag för att öka graden av rörlighet i städerna samt för att utveckla energi- och resurseffektiv stadstrafik.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att överväga att föra samman små transportföretag, vilket skulle göra det lättare för dem att utveckla partnerskap med varandra och hjälpa kunderna att hitta sådana transporttjänster från småföretag som passar deras behov.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, när den fastställer riktlinjer på detta område, att beakta svårigheterna för nya samarbetsbaserade affärsmodeller att få genomslag i landsbygdsmiljöer och icke-urbana miljöer.

Torsdagen den 24 november 2016

15. Europaparlamentet konstaterar att utvecklandet av samarbetsbaserade affärsmodeller kan optimera användningen av fordon och infrastruktur, och på detta sätt hjälpa till med att möta transportbehovet på ett mer hållbart sätt. Parlamentet noterar att den ökande användningen av användargenererad data så småningom skulle kunna skapa mervärde i transportkedjan. Koncentrationen av data till endast några förmedlingsplattformar kan ha negativa konsekvenser både med tanke på en rättvis fördelning av inkomster och ett balanserat deltagande i infrastrukturinvesteringar och i andra relevanta kostnader, vilka alla inverkar direkt på små och medelstora företag.

16. Europaparlamentet välkomnar det faktum att förmedlingsplattformarna har kommit med tanken om att tävla både med varandra och med etablerade aktörer och korporativistiska strukturer, och om att undergräva befintliga monopol och förhindra nya. Parlamentet betonar att detta främjar en marknad som är mycket mer fokuserad på konsumentefterfrågan och leder till att medlemsstaterna ser över marknadsstrukturen. Parlamentet noterar emellertid att om det inte finns ett lämpligt och tydligt rättsligt regelverk kommer förmedlingsplattformarna med sin mentalitet där "vinnaren tar allt" att skapa dominerande marknadspositioner som skadar mångfalden i det ekonomiska systemet.

17. Europaparlamentet uppmärksammar de möjligheter och utmaningar (exempelvis att även små företag kan utvecklas på dessa nya områden) som uppstår till följd av att uppkopplade och självkörande fordon utvecklas (bilar, fartyg, drönare och fordonskolonner). Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta fram en färdplan för uppkopplade och automatiserade fordon, och att analysera de eventuella effekter som en utbredd användning av denna teknik kan ha för den europeiska transportsektorn, särskilt för små och medelstora företag.

II. Rekommendationer: hur förvandla utmaningar till möjligheter

18. Europaparlamentet uppmanar till ytterligare ansträngningar för att fullborda ett gemensamt europeiskt transportområde. All lagstiftning som ställer nya krav på små företag, särskilt skattemässiga, sociala och miljömässiga åtgärder, bör vara proportionerliga, enkla och tydliga, och inte hindra deras utveckling och vid behov återspegla de regionala och nationella särdragen i de olika medlemsstaterna. Parlamentet anser att sådan lagstiftning måste åtföljas av nödvändiga incitament (rättsliga och/eller ekonomiska).

19. Europaparlamentet anser att främjandet av ett integrerat och samordnat system för den europeiska rörligheten är det bästa sättet för att korrekt integrera alla företag inom samtliga transportsätt i en gemensam dynamisk process där digitaliseringen och främjandet av innovation inom transportsektorn är det bästa sättet att garantera kunderna ett samlat konsekvent system och de yrkesverksamma bästa möjligheter att skapa mervärde.

20. Europaparlamentet noterar att de tjänster som erbjuds av små och medelstora företag inom transportsektorn inte alltid i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till behoven hos personer med funktionsnedsättning och äldre. Parlamentet begär att alla verktyg och program som syftar till att stödja dessa aktörer tar hänsyn till behovet av att i så stor utsträckning som möjligt anpassa transporttjänster till behoven hos personer med nedsatt rörlighet.

21. Europaparlamentet noterar att med tanke på bristen på investeringar i infrastruktur bör alla aktörer som drar nytta av att använda infrastruktur delta i betalningen av kostnaderna, så att alla befintliga transportskatter, transportavgifter och negativa konsekvenser för miljön och hälsan beaktas full ut. Parlamentet betonar vikten av att internalisera de negativa externa effekterna inom vägtransportsektorn och att avsätta intäkter för transportinfrastruktur, inbegripet gränsöverskridande infrastruktur. Parlamentet är emellertid medvetet om att detta kan innebära särskilda problem för små företag bl.a. i de yttersta randområdena, vilka måste prioriteras.

22. Europaparlamentet påminner om att Efsi inrättades för att delta i mycket innovativa marknadsbaserade projekt och anser därför att det är ett oundgängligt instrument för små och medelstora företag inom transportsektorn för att utveckla nya lösningar för rörlighet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda dess genomförande och öka stödet till små och medelstora och nystartade företag när sådana projekt förbereds.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa stora integrerade gruppers konkurrenshämmande metoder, för att bekämpa diskriminering och begränsningar för marknadsutbudet oavsett storlek på och typ av företag, i synnerhet när det gäller nya företagsmodeller. Parlamentet efterlyser med eftertryck en dialog och förbättrade förbindelser, i synnerhet på nya och potentiella marknader, mellan transportörer och uppdragsgivare, samt en lösning på problemet med falska egenföretagare.

Torsdagen den 24 november 2016

24. Europaparlamentet uppmanar till att inkludera små och medelstora företag i projektet för ett integrerat europeiskt biljettsystem. Parlamentet konstaterar att ett sådant systems effektivitet kommer att vara beroende av att det omfattar största möjliga antal företag och aktörer som erbjuder transporttjänster. Parlamentet konstaterar att utbyte av information och erfarenheter mellan stora operatörer och små och medelstora företag kan få synergieffekter som är extremt fördelaktiga för utformningen av effektiva transportnät i Europa.

25. Europaparlamentet efterlyser, med tanke på en större insyn, en översyn och harmonisering av rätten att bedriva reglerade yrken och verksamheter i Europa samt tillhörande kontroller för dessa yrken, för att göra det möjligt för nya aktörer och tjänster med anknytning till de digitala plattformarna och delningsekonomin att utvecklas i ett företagsvänligt klimat, med större insyn i fråga om lagstiftningsändringar, och att samverka med etablerade aktörer i en miljö som karaktäriseras av sund konkurrens. Parlamentet noterar de positiva effekterna som aktörer som är verksamma inom delningsekonomin har när det gäller att skapa nya arbetstillfällen för unga människor som tar sig in på arbetsmarknaden och för egenanställda.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan vidare dröjsmål offentliggöra en färdplan för att tillgängliggöra data om offentligt finansierade transporter och införa harmoniserade normer för transportdata och programmeringsgränssnitt, i syfte att främja utvecklingen av dataintensiva innovationer och tillhandahållandet av nya transporttjänster.

27. Europaparlamentet anser, med tanke på utvecklingen av delningsekonomin, att lösningen varken består av en sektorsspecifik reglering eller av reglering som enbart gäller plattformarna, och att rörlighetssystemet i framtiden måste betraktas som en helhet. Parlamentet efterlyser att ett moderniserat, multimodalt regelverk ska inrättas, som främjar innovationer och konkurrenskraft och skyddar konsumenterna och konsumentuppgifterna, och som även säkerställer arbetstagarnas rättigheter och likvärdiga förutsättningar för olika aktörer. Parlamentet påpekar mot denna bakgrund betydelsen av driftskompatibilitet i transportsektorn, eftersom den möjliggör enhetliga lösningar för små företag.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utvärdera behovet av att anpassa arbetslagstiftningen i respektive medlemsstat till den digitala tidsåldern, med hänsyn till hur den samarbetsbaserade ekonomins modeller är utformade, samt till varje lands arbetslagstiftning.

29. Europaparlamentet anser att detta mål kräver att modellerna samordnas utifrån en tydlig, konsekvent och icke-överlappande definition av *mellanhänder* och *tjänsteleverantörer*. Parlamentet efterlyser en åtskillnad mellan de förmedlingsplattformar som drivs utan vinstsyfte och de förmedlingsplattformar med vinstsyfte som försätter en tjänsteleverantör i kontakt med en kund, oavsett om det finns ett anställningsförhållande mellan tjänsteleverantören och förmedlingsplattformen. Parlamentet föreslår att för att underlätta att alla parter uppfyller sina skattemässiga och sociala skyldigheter, och för att säkerställa att de tjänsteleverantörer som använder plattformarna är kompetenta och kvalificerade (för att säkerställa konsumentskydd), ska de nationella myndigheterna kunna be om sådana uppgifter som de anser nödvändiga från förmedlingsplattformarna. Parlamentet betonar att befintlig feedback och poängsystem också hjälper förmedlare att skapa förtroendefulla relationer med konsumenterna, och att de uppgifter som genereras bör behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG.

30. Europaparlamentet anser att den stora potential till öppenhet som delningsekonomin innebär leder till god spårbarhet av utförda transporttjänster, i överensstämmelse med målet att säkra efterlevnad av befintlig lagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra riktlinjer för hur unionsrätten ska tillämpas på de olika formerna av samarbetsbaserade affärsmodeller, i syfte att vid behov åtgärda luckor i lagstiftningen på området sysselsättning och social trygghet på ett sätt som respekterar nationella befogenheter.

31. Europaparlamentet betonar att till de företag som är verksamma inom transportsektorn även bör räknas aktörer som inte direkt tillhandahåller transporttjänster, såsom aktörer som erbjuder utbildningstjänster, fordonsuthyrningsföretag samt verkstäder och servicepunkter. Parlamentet konstaterar att de allra flesta av dessa aktörer är små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar till att ta hänsyn till dessa aktörers behov vid utformningen av lagliga åtgärder och investeringsprogram som syftar till att stödja små och medelstora företags utveckling.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja små och medelstora företag i transportsektorn när det gäller att skapa kluster inom detta område, som både konsumenter och övriga aktörer kan ansluta sig till.

Torsdagen den 24 november 2016

33. Europaparlamentet konstaterar att de flesta leverantörer inom den samarbetsbaserade ekonomin är från länder utanför EU. Parlamentet anser att EU måste utveckla fler innovativa uppstarts företag i transportsektorn, och uppmanar till ökat stöd för sådana företag, i synnerhet för att utbilda nya företagare på detta område.
34. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaternas gensvar på att utveckla samarbetsbaserade affärsmodeller hittills har varit mycket splittrat och i vissa fall fullkomligt ologiskt med tanke på potentialen i och fördelarna med utvecklingen av denna sektor, samt i strid med konsumenternas förväntningar. Parlamentet anser att det är önskvärt med samordnade globala åtgärder på EU-nivå, som omfattar frågor som gäller en hållbar samarbetsbaserad affärsmodell. Parlamentet noterar kommissionens väl avvägda förhållningssätt till denna "nya affärsmodell", i enlighet med kommissionens aktuella meddelande som betonar delningsekonomins betydelse för den framtida tillväxten (COM(2016)0356).
35. Europaparlamentet noterar den nya teknikens enorma potential för att skapa nya former för tillhandahållande av tjänster inom godstransportsektorn. Parlamentet betonar särskilt de enorma möjligheterna hos drönare som redan nu är mycket effektiva arbetsverktyg i tuffa miljöer. Parlamentet betonar att EU bör stödja den potential som finns hos små och medelstora företag som sysslar med utformning, produktion och användning av drönare.
36. Europaparlamentet anser att samarbetsbaserade affärsmodeller är en viktig resurs för en hållbar utveckling av förbindelser i avlägsna regioner, på landsbygden och i bergsregioner, och de erbjuder också indirekta fördelar för turistnäringen.
37. Europaparlamentet anser att lagstiftningskrav bör vara proportionella till den typ av verksamhet som företaget bedriver och företagets storlek. Parlamentet ställer sig emellertid tveksamt till om det även i fortsättningen finns grunder för att bevilja undantag för lätta nyttofordon från att tillämpa ett antal EU-bestämmelser, eftersom de i allt högre grad används i internationella godstransporter, och ber kommissionen att lägga fram en diagnostisk rapport om de därav följande ekonomiska, miljömässiga och säkerhetsmässiga konsekvenserna.
38. Europaparlamentet anser att det bör upprättas samarbetsstrukturer mellan små transportföretag, vetenskapliga forskningsinstitut och lokala och regionala myndigheter för att förbättra organiseringen av en hållbar stadstrafik och trafik mellan städer och för att effektivt kunna reagera på de nya tjänster och produkter som uppstår, däribland sådana som tillhandahålls av små och medelstora företag (t.ex. de första och sista etapperna i transporter från dörr till dörr), och bättre anpassa befintliga offentliga transportnät till passagerarnas behov och förväntningar. Parlamentet menar att information om mobilitetstjänster som tillhandahålls av små företag ska inkluderas i reseinformations- och reseplaneringstjänsterna.
39. Europaparlamentet anser att det bör inrättas särskilda arbetsgrupper för innovation som bidrar till att konceptet med delningsstäder (*shareable cities*) förverkligas till fullo och som hjälper lokala, regionala och nationella institutioner att reagera effektivt på de nya tjänster och produkter som uppstår.
40. Europaparlamentet understryker vikten av fokuserad utbildning (t.ex. i fråga om stordata, integrerade tjänster etc.) för att hjälpa transportföretagen att skapa mervärde från den digitala sektorn. Parlamentet anser därför att man bör anpassa utbildningen av yrkesverksamma enligt den kompetens och de färdigheter som de nya affärsmodellerna kräver, särskilt för att åtgärda bristen på personal, i synnerhet förare.
41. Europaparlamentet påpekar att små och medelstora företag i transportsektorn ofta avstår från att utvidga sin verksamhet på grund av de ökade risker som gränsöverskridande verksamhet innebär till följd av skillnaderna mellan de olika (medlems)staternas rättssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i samarbete med nationella, regionala och lokala myndigheter i medlemsstaterna, utveckla samarbets- och kommunikationsplattformar för att ge råd och utbilda små och medelstora företag om olika finansieringsprogram, bidrag och internationalisering. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidareutnyttja de befintliga stödprogrammen för små och medelstora företag och ge dem större synlighet bland aktörer inom transportsektorn, med tanke på synergieffekter mellan olika EU-fonder.
42. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna att aktivt förbinda sig till principerna om minskade koldioxidutsläpp i stadstrafik, i enlighet med vitboken om transporter. Parlamentet uppmanar marknadsaktörerna att agera inom den nya konkurrens- och verksamhetsramen med de konkurrensfördelar som tillhandahållandet av tjänster med nollutsläpp och progressiv digitalisering av förvaltning, transaktioner och saluföring erbjuder.

Torsdagen den 24 november 2016

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att främja innovationer inom delningsekonomin, vilka i sin tur gynnas av uppkomsten av samarbetsbaserade affärsmodeller, som t.ex. bilpooler, cykelpooler, gemensamma godstransporter, samåkningstaxi, samåkning och beställbussar, samt sammankoppling av dessa transportmodeller med kollektivtrafiken.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med hjälp av förbättrat samarbete mellan dess generaldirektorat noggrant övervaka utvecklingen av den digitala ekonomin och vilka effekter lagstiftningsinitiativ inom ramen för den så kallade digitala agendan har för transportsektorn.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med arbetsmarknadsparterna regelbundet bedöma inverkan av digitaliseringen på antalet och typen av arbetstillfällen inom transportsektorn, och att säkerställa att sysselsättningspolitiken och socialpolitiken håller jämn takt med digitaliseringen av transportarbetsmarknaden.

46. Europaparlamentet rekommenderar att företag i delningsekonomin liksom personer som arbetar i transportsektorn hittar samarbetsmodeller för att tillvarata gemensamma intressen, exempelvis på försäkringsområdet.

47. Europaparlamentet välkomnar de flexibla arbetstidsmodeller som framförhandlats av arbetsmarknadsparterna i transportsektorn och som ger arbetstagare möjlighet att bättre förena arbetsliv och privatliv. Parlamentet betonar dock vikten av att övervaka att obligatoriska regler för arbetstider samt kör- och viloperioder efterlevs, vilket borde bli lättare med digitaliseringen av transportsektorn.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0456

Situationen i Vitryssland

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 om situationen i Vitryssland (2016/2934(RSP))

(2018/C 224/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner och rekommendationer om Vitryssland,
- med beaktande av parlamentsvalet den 11 september 2016 och presidentvalet den 11 oktober 2015,
- med beaktande av uttalandet av den 13 september 2016 från ordföranden för parlamentets delegation för förbindelserna med Vitryssland om parlamentsvalet i Vitryssland,
- med beaktande av uttalandet av den 12 september 2016 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om parlamentsvalet i Vitryssland,
- med beaktande av det preliminära uttalandet av den 12 september 2016 från OSSE/ODIHR, OSSE:s parlamentariska församling och Europarådets parlamentariska församling om parlamentsvalet i Vitryssland,
- med beaktande av rådets slutsatser om Vitryssland, i synnerhet slutsatserna av den 16 februari 2016, där de restriktiva åtgärderna mot 170 personer och tre vitryska företag upphävs,
- med beaktande av OSSE:s slutrapport av den 28 januari 2016 om presidentvalet i Vitryssland den 11 oktober 2015,
- med beaktande av de vitryska myndigheternas många förklaringar att en del av de rekommendationer som OSSE/ODIHR utfärdade efter 2015 års presidentval skulle genomföras före parlamentsvalet 2016,
- med beaktande av de vitryska myndigheternas frigivande av sex politiska fångar den 22 augusti 2015 och det efterföljande uttalandet av Federica Mogherini, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och Johannes Hahn, kommissionsledamot med ansvar för den europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar, om frigivningen av politiska fångar i Vitryssland den 22 augusti 2015,
- med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I sin slutrapport om 2015 års presidentval i Vitryssland utfärdade OSSE/ODIHR tillsammans med Europarådets Venedigkommission ett antal rekommendationer som Vitryssland skulle genomföra före parlamentsvalet 2016.
 - B. I syfte att bygga upp bättre förbindelser med väst vidtog de vitryska myndigheterna motvilligt åtgärder för att låta partier i den demokratiska oppositionen registrera sig på ett enklare sätt än vid tidigare val och för att ge utländska valobservatörer bättre tillträde till rösträkningen.
 - C. Den 6 juni 2016 utlyste Vitrysslands president val till representanthuset. Detta val hölls den 11 september 2016. Över 827 internationella och 32 100 lokala observatörer hade ackrediterats inför valet. Enligt OSSE/ODIHR:s slutsatser företrädde de flesta lokala observatörer statligt subventionerade offentliga organisationer som också deltog i aktivt kampanjarbete för regeringsvänliga kandidater. OSSE/ODIHR:s valobservatörsuppdrag skickades ut för att bevaka valet på inbjudan av Vitrysslands utrikesministerium.

Torsdagen den 24 november 2016

- D. Enligt OSSE/ODIHR:s bedömning var parlamentsvalet 2016 välorganiserat, men det kvarstår ett antal långvariga systembrister, inklusive begränsningarna av politiska rättigheter och grundläggande friheter i den rättsliga ramen. Rösträkningen och sammanställningen av valresultatet uppvisade ett avsevärt antal förfarandemässiga oegentligheter och bristande insyn.
- E. Efter en lång tid kommer en demokratisk opposition att finnas representerad i det vitryska parlamentet. Enligt FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Vitryssland är de rättsliga och administrativa system som begränsningarna av de mänskliga rättigheterna bygger på oförändrade. Två oberoende ledamöter av parlamentet förväntas agera som en verklig opposition.
- F. Efter 1994 har inga fria och rättvisa val hållits i Vitryssland enligt vallagar som uppfyller OSSE/ODIHR:s internationellt erkända normer.
- G. I februari 2016 hävde EU de flesta av sina restriktiva åtgärder mot vitryska statstjänstemän och juridiska personer, som ett tecken på god vilja för att uppmuntra Vitryssland att förbättra situationen avseende mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstaten. I sina slutsatser om Vitryssland av den 15 februari 2016 underströk rådet behovet att stärka samarbetet mellan EU och Vitryssland på ett antal ekonomi-, handels- och stödrelaterade områden, vilket gjorde det möjligt för Vitryssland att ansöka om finansiering från EIB och EBRD. Ett antal ansträngningar för att ta itu med vissa långvariga problem före valet 2016 har noterats, samtidigt som många olösta problem kvarstår i den rättsliga och förfarandemässiga ramen för valförfarandet.
- H. De två vitryska valobservatörsgrupperna Människorättsförsvare för fria val och Rätt att välja 2016 fördömde det senaste valet, som de ansåg inte uppfyllde ett antal centrala internationella normer och inte återspeglade de vitryska medborgarnas vilja på ett trovärdigt sätt.
- I. De vitryska observatörsgrupperna samlade in konkreta bevis på massiva ansträngningar i hela landet för att blåsa upp siffrorna för det totala valdeltagandet under den fem dagar långa förhandsröstningen (den 6–10 september 2016) och på valdagen (den 11 september 2016). Det enda oberoende opinionsinstitutet i Vitryssland (Nisepi) har ställt in sin verksamhet efter påtryckningar från regeringen, vilket gör det mycket svårt att bedöma vilka verkliga politiska preferenser vitryssarna har.
- J. En del av den vitryska oppositionen presenterade den 18 november 2015 för första gången ett gemensamt samarbetsavtal om att samverka i parlamentsvalet 2016.
- K. Det första besök som Europaparlamentets delegation för förbindelserna med Vitryssland avlagt sedan 2002 ägde rum i Minsk den 18 och 19 juni 2015. Europaparlamentet har i nuläget inga officiella förbindelser med det vitryska parlamentet.
- L. Vitryssland spelade en konstruktiv roll i arbetet för att åstadkomma ett avtal om eldupphör i Ukraina.
- M. Den ryska aggressionen mot Ukraina och den olagliga annekteringen av Krim har ökat farhågorna i det vitryska samhället för en destabilisering av den inrikespolitiska situationen efter ett maktskifte. Det vitryska folket har dock inte gett upp hoppet om djupgående reformer och en fredlig omvandling av sitt land.
- N. Den vitryska ekonomin har under mer än 20 år präglats av stagnation, och viktiga sektorer befinner sig fortfarande i statlig ägo och omfattas av ett administrativt ledningssystem. Vitrysslands ekonomiska beroende av Rysslands ekonomiska bistånd ökar hela tiden, och Vitrysslands ekonomiska resultat är bland de svagaste bland länderna i Eurasiska ekonomiska unionen. Landets BNP sjönk till exempel med över 30 miljarder US-dollar under perioden 2015–2016.
- O. Vitryssland är det enda landet i Europa som fortfarande verkställer dödsstraff. Den 4 oktober 2016 fastställde Vitrysslands högsta domstol dödsdomen mot Siarhei Vostrykau, vilket var fjärde gången som den högsta domstolen fastställde en dödsdom under 2016.

Torsdagen den 24 november 2016

- P. Människorättsorganisationer har uppmärksammat nya metoder för att trakassera oppositionen. De vitryska myndigheterna fortsätter att tillämpa repressiva metoder mot sina politiska motståndare: fredliga demonstranter ställs fortfarande inför förvaltningsrättsligt ansvar, andra medborgerliga och politiska rättigheter inskränks och landet har nya politiska fångar. De vitryska myndigheterna har inte vidtagit några åtgärder som syftar till systemgenomgripande och kvalitativa förändringar på området för mänskliga rättigheter, särskilt inte på lagstiftningsnivå.
- Q. Betydande förbättringar vad gäller yttrandefriheten och mediefriheten, respekt för vanliga medborgares och oppositionsaktivisters politiska rättigheter samt respekt för rättsstaten och de grundläggande rättigheterna är alla förutsättningar för bättre förbindelser mellan EU och Vitryssland. Europeiska unionen fortsätter sitt starka engagemang för att försvara de mänskliga rättigheterna i Vitryssland, inbegripet yttrande- och mediefriheten.
- R. Den 25 oktober 2016 antog Vitryssland sin första nationella handlingsplan för mänskliga rättigheter, som godkändes genom en resolution av ministerrådet. Enligt de vitryska myndigheterna innehåller denna plan de huvudsakliga handlingslinjerna för ett fullgörande av landets åtaganden om mänskliga rättigheter.
- S. Ett av syftena med Vitrysslands deltagande i det östliga partnerskapet och dess parlamentariska gren Euronest är att intensifiera samarbetet mellan landet och EU. Det vitryska parlamentet har ingen officiell status i den parlamentariska församlingen Euronest.
- T. För närvarande bygger Vitryssland sitt allra första kärnkraftverk i Astravjets, vid gränsen till EU. Alla länder som utvecklar kärnkraft måste strikt följa internationella kärntekniska och miljörelaterade krav och normer för säkerhet. Vitrysslands regering är ensamt ansvarig för säkerheten och skyddet i kärntekniska anläggningar på sitt territorium och måste därför leva upp till sina skyldigheter gentemot såväl sin egen befolkning som grannländerna. Principerna om öppenhet och insyn måste vara vägledande när kärntekniska anläggningar byggs, drivs och läggs ned.
- U. Vitryssland ingår i Organisationen för fördraget för kollektiv säkerhet och deltar tillsammans med Ryssland i de gemensamma militärmanövrerna Zapad, som omfattar scenarier med angrepp mot landets västra grannländer, bland annat med simulerad användning av kärnvapen mot Polen. Vitryssland ska nästa år delta i Zapad 2017, med eventuella ytterligare aggressiva scenarier.
1. Europaparlamentet är fortfarande djupt oroat över de brister som oberoende internationella observatörer konstaterade under presidentvalet 2015 och parlamentsvalet 2016. Det har gjorts ansatser till förbättringar, men de är fortfarande otillräckliga. Parlamentet konstaterar att det i det nyvalda parlamentet kommer att finnas en företrädare för oppositionspartiet och en för icke-statliga aktörer, men anser att det rör sig om politiska utnämningar snarare än en följd av valresultatet. Behandlingen av de lagstiftningsförslag som i framtiden läggs fram av dessa båda parlamentsledamöter kommer att fungera som ett test av de politiska avsikterna hos de myndigheter som ligger bakom utnämningen av dem.
 2. Europaparlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att utan dröjsmål och i samarbete med internationella partner återuppta arbetet med en övergripande valreform inom ramen för den bredare demokratiseringsprocessen. OSSE/ODIHR:s rekommendationer måste införas i god tid före kommunalvalen i mars 2018 och iakttas av inhemska och internationella observatörer, som en förutsättning för att de önskade framstegen i förbindelserna mellan EU och Vitryssland ska kunna åstadkommas.
 3. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till de vitryska myndigheterna att under alla omständigheter trygga respekten för de demokratiska principerna, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i enlighet med den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och de internationella och regionala människorättsinstrument som ratificerats av Vitryssland.
 4. Europaparlamentet uppmanar den vitryska regeringen att rehabilitera de frigivna politiska fångarna och återupprätta deras medborgerliga och politiska rättigheter.

Torsdagen den 24 november 2016

5. Europaparlamentet uttrycker oro över att inga nya politiska partier registrerats i Vitryssland sedan 2000. Alla restriktioner i detta avseende måste avskaffas, och alla politiska partier måste tillåtas genomföra politisk verksamhet obehindrat, särskilt under valkampanjen.
6. Europaparlamentet förväntar sig att myndigheterna upphör med trakasserierna mot oberoende medier på politiska grunder. Parlamentet kräver ett stopp för administrativa åtal och godtycklig tillämpning av artikel 22.9(2) i förvaltningslagen mot frilansjournalister för samarbete med utländska medier utan ackreditering, vilket begränsar rätten till yttrandefrihet och informationsspridning.
7. Europaparlamentet uppmanar den vitryska regeringen att utan dröjsmål upphäva artikel 193/1 i landets strafflag, som gör det straffbart att organisera och delta i icke-registrerade offentliga organisationers verksamhet, och att tillåta offentliga sammanslutningar och föreningar att verka fullt ut, fritt och obehindrat i juridiskt avseende. Kommissionen uppmärksammas särskilt på att det för närvarande på grund av tillämpningen av artikel 193/1 och andra restriktiva åtgärder finns över 150 vitryska icke-statliga organisationer registrerade i Litauen, Polen, Tjeckien och andra länder.
8. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt de vitryska myndigheterna att se över den politik som gör att internationellt ekonomiskt stöd till icke-statliga aktörer i Vitryssland fortfarande är föremål för kraftig beskattning.
9. Europaparlamentet fördömer kraftfullt den vitryska regeringens politik att utnyttja specialstyrkor för att blanda sig i de interna angelägenheterna för organisationer i det civila samhället, inbegripet sådana som företräder nationella minoriteter, som den oberoende icke-statliga organisationen Förbundet för polacker i Vitryssland.
10. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt Vitryssland – det enda land i Europa som fortfarande tillämpar dödsstraffet, och som nyligen har återupptagit avrättningar – att ansluta sig till ett globalt moratorium för dödsstraffet som ett första steg mot ett definitivt avskaffande. Parlamentet påminner om att dödsstraffet är omänskligt och förnedrande, inte har någon påvisad avskräckande effekt och gör att rättegångsfel får oåterkalleliga konsekvenser. Europeiska utrikestjänsten och kommissionen uppmanas att ge högsta prioritet åt de ovannämnda frågorna under den pågående människorättsdialogen mellan EU och Vitryssland. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang det vitryska ministerrådets antagande av handelsplanen för genomförande av rekommendationerna från FN:s människorättsråds arbetsgrupp för de allmänna återkommande utvärderingarna, och förväntar sig att denna plan ska genomföras till fullo.
11. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta insatserna för en ytterligare normalisering av förbindelserna med Vitryssland. Parlamentet upprepar sin åsikt att de befintliga skillnaderna bäst åtgärdas genom förstärkta kommunikationskanaler och att ytterligare engagemang från EU:s och särskilt Europaparlamentets sida i en dialog med Vitryssland och i synnerhet landets medborgare och civila samhälle, liksom med dess parlament och olika politiska partier, kan ge påtagliga resultat och bidra till landets oberoende, suveränitet och välbefinnande.
12. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att fortsätta och stärka sitt stöd till organisationer i det civila samhället i Vitryssland och utomlands. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet att stödja alla oberoende informationskällor för det vitryska samhället, inklusive medier som sänder på vitryska, och från utlandet.
13. Europaparlamentet noterar att förhandlingar inleddes i januari 2014 om viseringslättnader i syfte att förbättra de mellanmänniskliga kontakterna och främja uppkomsten av ett civilt samhälle. Kommissionen och utrikestjänsten bör vidta de åtgärder som krävs för att skynda på framstegen i detta avseende.
14. Europaparlamentet stöder EU:s politik för ett "kritiskt engagemang" gentemot de vitryska myndigheterna och är också redo att bidra till denna politik via sin delegation för förbindelserna med Vitryssland. Kommissionen uppmanas att noga övervaka lagstiftningsinitiativ och granska genomförandet av dem. Parlamentet påminner om att EU måste se till att dess resurser inte används för att förtrycka organisationer i det civila samhället, människorättsförsvarare, frilansjournalister och oppositionsledare.

Torsdagen den 24 november 2016

15. Europaparlamentet är oroat över de säkerhetsproblem som uppstått till följd av uppförandet av det vitryska kärnkraftverket i Astravjets, mindre än 50 km från Vilnius, Litauens huvudstad, och nära den polska gränsen. Det behövs ett omfattande internationellt överinseende av genomförandet av detta projekt för att se till att det överensstämmer med internationella kärntekniska och miljörelaterade krav och normer för säkerhet, inbegripet FN:s Esbo- och Århuskonventioner. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta med frågan om säkerhet och insyn kring detta kärnkraftverk under uppförande i sin dialog med Vitryssland och Ryssland, eftersom det finansieras av Ryssland och bygger på teknik från Rosatom, och att förse parlamentet och medlemsstaterna, i synnerhet de som gränsar till Vitryssland, med regelbundna rapporter. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utnyttja sina möjligheter till påtryckningar, bland annat genom att villkora eventuellt makroekonomiskt stöd från EU, för att se till att Vitryssland följer internationella säkerhetsnormer i fråga om kärnkraftverket i Astravjets, särskilt med avseende på genomförandet av det stresstest som överenskommit med kommissionen den 23 juni 2011.

16. Europaparlamentet lägger stor vikt vid och ser fram emot Vitrysslands anslutning till den parlamentariska församlingen Euronest, i enlighet med den konstituerande akten, så snart de politiska villkoren är uppfyllda, eftersom denna anslutning vore en naturlig förlängning av Vitrysslands deltagande i det östliga partnerskapets multilaterala samarbetsram.

17. Europaparlamentet bekräftar sitt åtagande att arbeta till förmån för det vitryska folket, stödja deras prodemokratiska ambitioner och initiativ samt bidra till en stabil, demokratisk och blomstrande framtid för landet.

18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, rådet, kommissionen, medlemsstaterna, OSSE/ODIHR, Europarådet och de vitryska myndigheterna.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0464

Europeiska unionens solidaritetsfond: en utvärdering

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om Europeiska unionens solidaritetsfond: en utvärdering (2016/2045(INI))

(2018/C 224/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 175 och 212.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 om Europeiska unionens solidaritetsfond: genomförande och tillämpning ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 661/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽³⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (COM(2013)0522) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport *Europeiska unionens solidaritetsfond 2014 – Årsrapport 2014* (COM(2015)0502),
- med beaktande av sin resolution av den 5 september 2002 om översvämningskatastrofen i Centraleuropa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2005 om naturkatastrofer (bränder och översvämningar) i Europa denna sommar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om framtiden för Europeiska unionens solidaritetsfond (COM(2011)0613),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 28 november 2013 över Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽⁷⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁸⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 189, 27.6.2014, s. 143.

⁽⁴⁾ EUT C 170, 5.6.2014, s. 45.

⁽⁵⁾ EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 471.

⁽⁶⁾ EUT C 193 E, 17.8.2006, s. 322.

⁽⁷⁾ EUT C 114, 15.4.2014, s. 48.

⁽⁸⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Torsdagen den 1 december 2016

- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A8-0341/2016), och av följande skäl:
- A. Europeiska unionens solidaritetsfond inrättades i enlighet med förordning (EG) nr 2012/2002 som svar på de allvarliga översvämningarna i Centraleuropa under sommaren 2002, och syftet med detta värdefulla instrument var att göra det möjligt för EU att reagera på svåra naturkatastrofer och på regionala katastrofer, både i EU och i länder som inlett anslutningsförhandlingar, och att visa solidaritet med stödberättigade regioner och stater. Fonden stöder enbart nöd- och återställandeinsatser som genomförs av offentliga myndigheter efter naturkatastrofer och som har direkta återverkningar på människors liv, miljön eller ekonomin i en viss drabbad region (även om det bör nämnas att kommissionen 2005 lade fram ett förslag som syftade till att utvidga det ursprungliga tillämpningsområdet ytterligare).
- B. Solidaritetsfonden har sedan den inrättats varit till mycket stor nytta eftersom den sammanlagt mobiliserat 3,8 miljarder euro i samband med över 70 katastrofer i 24 stödberättigade medlemsstater och anslutningsländer, och den har använts som svar på ett brett spektrum av förödande naturkatastrofer, såsom jordbävningar, översvämningar, skogsbränder, jordskalv, stormar och, mer nyligen, torka. Fonden utgör alltså en av EU:s främsta symboler för solidaritet i svåra tider.
- C. En viktig reform gjordes av instrumentet 2014 för att man skulle kunna: förbättra och förenkla förfarandena och säkerställa en snabbare reaktion inom sex veckor från tillämpningen; fastställa tillämpningsområdet på nytt; upprätta tydliga kriterier för en regional katastrof; stärka strategierna för katastrofförebyggande och riskhantering och därmed öka nödfinansieringens ändamålsenlighet i överensstämmelse med de många önskemål som under årens lopp har framförts av parlamentet och av de lokala och regionala myndigheterna. En ny översyn av fonden planeras i det förslag till samlingsförordning (COM(2016)0605 – 2016/0282(COD)) som kommissionen lade fram den 14 september 2016 i syfte att förbättra nödfinansieringens tillgänglighet och ändamålsenlighet.
- D. Parlamentet har gett kraftfullt stöd åt de föreslagna ändringarna, varav de flesta var önskemål som redan tidigare framförts i parlamentets resolutioner.
- E. Ansökningar som mottagits före juni 2014 (då den ändrade förordningen trädde i kraft) bedömdes enligt bestämmelserna i den ursprungliga förordningen, medan de ansökningar som inkommit sedan dess har bedömts utifrån den ändrade förordningen.
- F. Investeringar i förebyggande av naturkatastrofer är av mycket stor betydelse som svar på klimatförändringarna. Betydande EU-medel har anslagits till investeringar i förebyggande av naturkatastrofer och i riskhanteringsstrategier, i synnerhet inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna).
- G. I undantagsfall kan man, om medlen inte räcker till under ett visst år, använda efterföljande års medel, med hänsyn tagen till det årliga budgettaket för fonden både för det år då katastrofen inträffade och för efterföljande år.
1. Europaparlamentet påminner om att Europeiska solidaritetsfonden, sedan den inrättades 2002, har varit en viktig stödresurs för lokala och regionala myndigheter såtillvida att den lindrat konsekvenserna av naturkatastrofer i Europa – vare sig det gällt översvämningar, jordbävningar eller skogsbränder – och visat EU:s solidaritet med de drabbade områdena. Parlamentet betonar att allmänheten betraktar solidaritetsfonden som ett av de mest konkreta och påtagliga uttryck för det stöd som EU kan ge till lokalsamhällena.
 2. Europaparlamentet poängterar att naturkatastroferna i EU har ökat kraftigt till antalet sedan solidaritetsfonden inrättades, och även blivit allvarligare och mer intensiva, som en konsekvens av klimatförändringarna. Parlamentet insisterar därför på fondens mervärde som ett stabilt och smidigt instrument för att visa solidaritet och säkerställa snabb konkret hjälp till medborgare som drabbats av större naturkatastrofer.
 3. Europaparlamentet påminner om att solidaritetsfonden är ett instrument som finansieras utanför Europeiska unionens budget, med ett maximalt anslag på 500 miljoner euro (i 2011 års priser), och påpekar att man, trots inbyggd flexibilitet (överföring N+1), varje år riskerar att väsentliga belopp förblir outnyttjade. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att det årliga ekonomiska anslag som fastställs i förslaget till samlingsförordning delvis har integrerats i budgeten, i syfte att påskynda mobiliseringsförfarandet och skapa en tidigare och mer ändamålsenlig insats för katastrofdrabbade medborgare.

Torsdagen den 1 december 2016

4. Europaparlamentet påpekar att användningen av det årliga tröskelvärdet visar att den årliga anslagsnivån, efter den nya programperioden inom ramen för den fleråriga budgetramen, är tillräcklig.
5. Europaparlamentet betonar betydelsen av översynen 2014, då man lyckades övervinna blockeringen i rådet och äntligen tillmötesgick parlamentets upprepade önskemål om förbättringar av hjälpens reaktionsförmåga och ändamålsenlighet, i syfte att säkerställa en snabb och tydlig insats för medborgare som drabbats av naturkatastrofer. Parlamentet välkomnar dessutom det färskta förslaget till samlingsförordning, där det införs nya bestämmelser avseende förenkling och smidigare mobilisering av medel.
6. Europaparlamentet framhåller de viktigaste inslagen i reformen, nämligen: att en förhandsbetalning med upp till tio procent av det planerade stödbeloppet på begäran kan ställas till förfogande en kort tid efter det att en ansökan om att få ekonomisk hjälp från fonden inkommit till kommissionen (maximalt stödbelopp är 30 miljoner euro); att stöd kan utbetalas för kostnader med anknytning till förberedelse och genomförande av nöd- och återställandeinsatser (ett viktigt krav från parlamentet); att de stödberättigade staterna får längre tid på sig för att lämna in sina stödansökningar (12 veckor efter det att de första skadorna registrerats) och för att genomföra projektet (18 månader); att det införs en tidsfrist på sex veckor för kommissionens svar på stödansökningarna; att det införs nya bestämmelser om förebyggande av naturkatastrofer; att förfarandena förbättras när det gäller en sund ekonomisk förvaltning.
7. Trots möjligheten att få förhandsbetalning snabbare än genom det normala förfarandet betonar Europaparlamentet att stödmottagarna ändå blir lidande genom att det tar så lång tid från ansökningstillfället till dess att hela det slutliga stödbeloppet har utbetalats. Parlamentet framhåller i detta sammanhang hur viktigt det är att lämna in ansökan så snart som möjligt efter en katastrof, och betonar att det behövs ytterligare förbättringar under bedömningsfasen och under efterföljande faser, för att underlätta genomförandet av betalningar. De nyligen föreslagna samlingsbestämmelserna om solidaritetsfonden kan bidra till en snabbare mobilisering, så att de verkliga behoven på plats kan tillgodoses. Parlamentet betonar även att medlemsstaterna måste se över sina egna administrativa förfaranden i syfte att skynda på mobiliseringen av bistånd till drabbade regioner och stater. Med sikte på att åstadkomma möjliga förbättringar i en framtida reform föreslår parlamentet dessutom att det införs en begäran om obligatoriska uppdaterade nationella planer för katastrofhantering samt ett krav på tillhandahållande av information om utarbetandet av avtal om kontrakt i nödsituationer.
8. Europaparlamentet uppmanar även medlemsstaterna att förbättra kommunikationen och samarbetet med lokala och regionala myndigheter, både när de bedömer de skador för vilka finansiellt stöd från solidaritetsfonden begärs och när de förbereder ansökningar samt när de genomför projekt för att undanröja konsekvenserna av naturkatastrofer för att därigenom se till att unionens stöd är ändamålsenligt på plats och att hållbara lösningar främjas. Parlamentet anser dessutom att den breda allmänheten bör informeras om stödet från solidaritetsfonden. De berörda myndigheterna uppmanas att förbättra kommunikationen och tillhandahålla uppgifter som solidaritetsfondens stöd utan att öka på de administrativa bördorna.
9. Europaparlamentet betonar vikten av att se till att förfarandena för offentlig upphandling iakttas av medlemsstaterna när det gäller hanteringen av naturkatastrofer, i syfte att fastställa och sprida bästa praxis och erfarenheter med avseende på kontrakt i nödsituationer.
10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förtydligande av reglerna om att regionala naturkatastrofer kan få stöd, men påpekar ändå att den slutliga överenskommelsen mellan parlamentet och rådet i enlighet med kommissionens förslag lät tröskeln för stödmöjlighet ligga kvar på 1,5 procent av regionens BNP, trots att parlamentet försökte få ner detta tröskelvärde till 1 procent. Parlamentet noterar att hänsyn tagits till de yttersta randområdenas sårbarhet, eftersom tröskelvärdet har sänkts till 1 procent.
11. Europaparlamentet erkänner att solidaritetsfonden tillhandahåller stöd för skador som inte täcks av någon försäkring, och att den inte kompenserar privata förluster. Parlamentet betonar att långsiktiga insatser, såsom hållbar återuppbyggnad eller verksamhet för ekonomisk utveckling och förebyggande åtgärder, kan finansieras genom andra EU-instrument, framför allt inom ramen för ESI-fonder.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att optimera användningen av befintliga EU-medel, i synnerhet de fem ESI-fonderna, till investeringar för att förebygga att naturkatastrofer inträffar, och framhåller vikten av att utveckla synergier mellan unionens olika fonder och politikområden, för att motverka naturkatastrofernas effekter, och, i de fall då solidaritetsfonden är aktiverad, för att säkerställa återuppbyggnadsprojektens stabilitet och långsiktigt hållbara utveckling. Parlamentet begär i detta syfte att den berörda medlemsstaten, när solidaritetsfonden utnyttjas, formellt åtar sig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga katastrofer och återuppbygga de drabbade områdena på ett hållbart sätt. Om synergier aktiveras begär parlamentet att förfarandet för användning av sådana kombinerade fonder förenklas så långt det är möjligt rent administrativt.

Torsdagen den 1 december 2016

13. Europaparlamentet betonar därför att det krävs ökade insatser för att investera i begränsningar av och anpassningar till klimatförändringarna, och att man måste ta hänsyn till förebyggande åtgärder när man stöder återuppbyggande samt återplantering av skog inom ramen för solidaritetsfonden. Parlamentet anser att förebyggande bör bli en övergripande uppgift och föreslår att förebyggande åtgärder till följd av den ekosystembaserade strategin vidtas när konsekvenserna av katastrofer lindras inom ramen med hjälp av solidaritetsfonden. Dessutom uppmanas medlemsstaterna att upprätta strategier för förebyggande av risker och riskhantering, med tanke på att många av dagens naturkatastrofer är direkta konsekvenser av mänsklig verksamhet.

14. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att säkerställa största möjliga öppenhet vid tilldelning, förvaltning och genomförande av medel från solidaritetsfonden. Parlamentet anser det viktigt att fastställa huruvida stöd från solidaritetsfonden har använts i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning, för att fastställa, utveckla och dela bästa praxis och erfarenheter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att förstärka öppenheten och säkra allmänhetens tillgång till information under hela den process då hjälpinsatserna mobiliseras, från och med inlämnandet av en ansökan och ända tills projektet är avslutat. Parlamentet efterlyser också en särskild rapport av Europeiska revisionsrätten om hur solidaritetsfonden fungerar, inte minst med tanke på att den senaste tillgängliga rapporten är från tiden före 2014 års översyn av förordningen om solidaritetsfonden.

15. Europaparlamentet konstaterar att 13 nya ansökningar togs emot 2014, och fäster uppmärksamheten på att detta år var speciellt, eftersom sex av dessa ansökningar bedömdes enligt bestämmelserna i den ursprungliga förordningen, medan de återstående sju ansökningar som kom in senare bedömdes utifrån de nya bestämmelserna.

16. Europaparlamentet påminner om att två ansökningar avslogs 2014 enligt den tidigare förordningen om solidaritetsfonden, eftersom katastroferna inte ansågs vara "ovanligt allvarliga" i den betydelse som avsågs i den ursprungliga förordningen, även om de orsakade allvarliga skador med direkta återverkningar på respektive regions ekonomiska och sociala utveckling. Parlamentet välkomnar därför de förtydliganden som gjorts i detta hänseende i den ändrade förordningen om solidaritetsfonden. Parlamentet föreslår emellertid, när det gäller kommande reformer och med hänsyn till möjligheten att omdefiniera regionala naturkatastrofer, att man ska tillåta att en enda ansökan inlämnas gemensamt av flera stödberättigade stater som drabbats av en gränsöverskridande naturkatastrof med samma ursprung och vid samma tidpunkt, och att indirekt skada ska beaktas i bedömningen av ansökningarna.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med sikte på kommande reformer ta hänsyn till möjligheten att höja tröskeln för förhandsbetalningar från 10 % till 15 % och att förkorta tidsfristerna för behandlingen av ansökningar från sex till fyra veckor. Vidare uppmanas kommissionen att överväga möjligheten att fastställa tröskelvärdet för regionala naturkatastrofer till 1 % av regionens BNP och att vid bedömningen av ansökningarna ta hänsyn till den socioekonomiska utvecklingen i de drabbade regionerna.

18. Europaparlamentet påpekar att man behöver fundera på om man kan använda nya indikatorer som går längre än BNP, däribland indexet över mänsklig utveckling och det regionala indexet över social utveckling.

19. Europaparlamentet välkomnar att de sju ansökningar om stöd som inkom inom ramen för de reviderade bestämmelserna godkändes av kommissionen, däribland fyra ansökningar som godkändes i slutet av 2014 men för vilka anslag måste föras över till 2015, vilket framgår av solidaritetsfondens årsrapport för 2015. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att 2015 var det första hela år då de reviderade bestämmelserna genomfördes. Analysen visar att de rättsliga förtydliganden som infördes i och med reformen säkerställde att ansökningarna godkändes, vilket inte var fallet med de gamla bestämmelserna, i enlighet med vilka ungefär två tredjedelar av ansökningarna om regional katastrofhjälp bedömdes vara oberättigade.

20. Europaparlamentet beklagar djupt att förfarandena för bedömning av genomföranderapporter och avslutande rapporter tog så lång tid under den gamla förordningen, och hoppas att den ändrade förordningen ska medföra att ärendehantering görs på ett mer effektivt och insynsvänligt sätt, samtidigt som unionens ekonomiska intressen garanteras skydd.

21. Europaparlamentet betonar också att artikel 11 i den ändrade förordningen ger kommissionen och revisionsrätten befogenhet att utföra revision och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) befogenhet att vid behov göra utredningar.

Torsdagen den 1 december 2016

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och revisionsrätten att före utgången av den nuvarande fleråriga budgetramen utvärdera hur solidaritetsfonden fungerar.
 23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna samt till de regionala myndigheterna.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0476

Situationen i Italien efter jordskalven**Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om situationen i Italien efter jordskalven (2016/2988(RSP))**

(2018/C 224/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 174, artikel 175 tredje stycket och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU) 2016/369 av den 15 mars 2016 om tillhandahållande av krisstöd inom unionen ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 661/2014 av den 15 maj 2014 ⁽⁴⁾ om ändring av den förordningen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 375/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd (initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 11 april 2011 om vidareutveckling av bedömningen av risker inför katastrofhanteringen i Europeiska unionen,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 28 november 2008 om förbättrad civilskyddskapacitet genom ett europeiskt system för ömsesidigt bistånd som bygger på den modulära strategin för civilskydd (16474/08),
- med beaktande av kommissionens rapport *Europeiska unionens solidaritetsfond 2014 – Årsrapport 2014* (COM(2015)0502),
- med beaktande av sin resolution av den 14 november 2007 om de regionala konsekvenserna av jordbävningar ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ EUT L 70, 16.3.2016, s. 1.⁽³⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.⁽⁴⁾ EUT L 189, 27.6.2014, s. 143.⁽⁵⁾ EUT L 122, 24.4.2014, s. 1.⁽⁶⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.⁽⁷⁾ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 269.

Torsdagen den 1 december 2016

- med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2008 om förstärkning av EU:s insatskapacitet vid katastrofer ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2009 ⁽²⁾ om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond: Jordbävningen i Abruzzo, Italien,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 om Europeiska unionens solidaritetsfond: genomförande och tillämpning ⁽³⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 28 november 2013 över Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽⁴⁾,
- med beaktande av frågorna till kommissionen om situationen i Italien efter jordskalven (O-000139/2016 – B8-1812/2016, O-000140/2016 – B8-1813/2016 och O-000141/2016 – B8-1814/2016),
- med beaktande av Revisionsrättens särskilda rapport nr 24/2012 *Europeiska unionens solidaritetsfonds insatser vid jordbävningen i Abruzzerna 2009: Insatsernas betydelse och kostnad*,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Efter det förödande jordskalv som drabbade centrala Italien den 24 augusti 2016 kom ytterligare tre större skalv, tillsammans med en mängd efterskalv, som drabbade regionerna i centrala Italien, den 26 oktober 2016 med magnituderna 5,5 och 6,1 och den 30 oktober 2016 med magnitud 6,5.
 - B. Jordbävningar och efterskalv har fortsatt att hemsöka centrala Italien under de senaste månaderna. Den senaste jordbävningen, den 30 oktober 2016, var det kraftigaste skalv som drabbat landet på över tre årtionden. Den förstörde hela byar totalt, drev många av invånarna i de drabbade områdena till förtvivlans rand och orsakade flera indirekta skador i kringliggande områden.
 - C. Vid de senaste jordskalven uppges över 400 personer ha skadats och 290 ha omkommit.
 - D. De förödande skalven börjar få en dominoeffekt och kommer att ha tvingat 100 000 personer att lämna sina hem.
 - E. Skalven har raserat städer, skadat lokal och regional infrastruktur allvarligt, utplånat historiska arv och kulturarv samt vållat skada för den ekonomiska verksamheten för i synnerhet små och medelstora företag, jordbruk, landskap samt för turism- och restaurangbranschens möjligheter.
 - F. En deformation med en största förskjutning på minst 70 cm sträcker sig över en yta på ca 130 km² i de berörda områdena. Oförutsägbara hydrogeologiska effekter riskerar att under svåra vinterförhållanden leda till ytterligare naturkatastrofer såsom översvämningar, jordskred och kumulativa skador.
 - G. Vissa områden i EU är mer utsatta och löper hög risk för jordbävningar. De kan även vara utsatta för upprepade naturkatastrofer av olika slag, vissa av dem med mindre än ett års mellanrum. Nyligen har katastrofer inträffat i Italien, Portugal, Grekland och Cypern.

⁽¹⁾ EUT C 286 E, 27.11.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 230 E, 26.8.2010, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT C 114, 15.4.2014, s. 48.

Torsdagen den 1 december 2016

- H. Ett hållbart återuppbyggnadsarbete behöver samordnas på lämpligt sätt för att ersätta de ekonomiska och sociala förlusterna. Särskild uppmärksamhet bör också ägnas åt det ovärderliga italienska kulturarvet, genom att man främjar internationella och europeiska projekt som syftar till att skydda historiska byggnader och platser.
- I. Europeiska unionens solidaritetsfond upprättades genom förordning (EG) nr 2012/2002 för att användas vid de allvarliga översvämningar som drabbade Centraleuropa sommaren 2002.
- J. Olika av unionens instrument, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) eller civilskyddsmekanismen, liksom också finansieringsinstrument, kan användas för att förstärka både de jordbävningss-förebyggande åtgärderna och rehabiliteringsåtgärderna.
- K. Genom 2014 års reform av solidaritetsfonden infördes möjligheten för medlemsstaterna att begära förskottsbetalning om det finns tillräckligt med tillgängliga resurser, vilket kommissionen i så fall fattar beslut om. Förskottsbetalningen får dock inte överstiga 10 procent av det beräknade totala ekonomiska stödet från fonden, och får uppgå till högst 30 miljoner euro.
- L. Senast tolv veckor efter det att katastrofens första skadeverkningar klart framgått ska den katastrofdrabbade medlemsstaten skicka en ansökan till kommissionen om bistånd från fonden. Mottagarlandet är ansvarigt för att använda stödet och kontrollera hur det utnyttjas, men kommissionen kan ändå utföra kontroller på plats av verksamhet som finansieras genom fonden.
- M. Återuppbyggnadsprocessen måste ske med beaktande av tidigare erfarenheter, och grunden för en hållbar återuppbyggnad måste vara snabba insatser, tillräckliga resurser, byråkratisk förenkling och transparens. Den drabbade befolkningen måste garanteras säkerhet och stabilitet så att den kan fortsätta att leva i dessa regioner.
- N. Det förebyggande arbetet måste bli en allt viktigare del av katastrofhanteringen och ges större vikt i samhällsplaneringen. Det behövs också ett konkret handlingsprogram om informationsspridning, medvetenhet och utbildning för det förebyggande arbetet.
- O. De nuvarande insatserna för katastrofförebyggande måste förstärkas i enlighet med parlamentets tidigare förslag i syfte att konsolidera strategin för att förebygga naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människan på EU-nivå.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupaste solidaritet och medkänsla med alla enskilda personer och familjer som drabbats av jordbävningarna och med de italienska nationella, regionala och lokala myndigheter som deltar i nödhjälpsinsatserna efter katastrofen.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin oro över det stora antal personer som tvingats lämna sina hem och som kommer att utsättas för svåra väderleksförhållanden under den kommande vintern. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka alla möjligheter att hjälpa de italienska myndigheterna för att de ska kunna säkerställa drägliga levnadsvillkor för de personer som förlorat sina hem.
 3. Europaparlamentet uppskattar de outtröttliga insatser som gjorts av räddningstjänst, civilskyddsstyrkor, frivilliga, organisationer i det civila samhället samt lokala, regionala och nationella myndigheter i de ödelagda områdena för att rädda liv, minimera skadorna och garantera vanliga grundläggande tjänster för att upprätthålla en dräglig levnadsstandard.
 4. Europaparlamentet understryker de allvarliga ekonomiska och sociala konsekvenserna av de på varandra följande jordbävningarna och den förstörelse de lämnat efter sig.
 5. Europaparlamentet betonar allvaret i situationen på plats, som sätter betydande och hård ekonomisk press på de italienska nationella, regionala och lokala myndigheterna.

Torsdagen den 1 december 2016

6. Europaparlamentet välkomnar den ökade flexibilitet i beräkningen av underskottet för utgifterna i samband med jordbävningarna som beviljats Italien i enlighet med fördragen, för att landet ska kunna hantera den pågående nödsituationen snabbt och effektivt och med tanke på de framtida insatser som krävs för att säkra de drabbade områdena. Parlamentet uppmanar också den italienska regeringen att se till att alla extra resurser som tillhandahålls verkligen används för detta särskilda ändamål.
7. Europaparlamentet uppmanar, mot bakgrund av denna exceptionella och mycket allvarliga situation, kommissionen att överväga att undanta hållbar återuppbyggnad och investeringar inriktade på jordbävningssäkring, bland annat dem som medfinansieras genom ESI-fonderna och som anslås till tematiskt mål 5 ("främja anpassning i samband med klimatförändringar, riskförebyggande och riskhantering"), från beräkningen av nationella underskott inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten.
8. Europaparlamentet välkomnar den solidaritet som uttryckts av EU-institutionerna, andra medlemsstater, europeiska regioner och internationella aktörer, till exempel i form av ömsesidigt bistånd i nödsituationer.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utvidga den befintliga beräkningen för solidaritetsfonden, som för närvarande baseras på verkningarna av skador som orsakats av en enskild katastrof, till en kumulativ beräkning av skador orsakade av flera naturkatastrofer i samma region under ett år.
10. Europaparlamentet framhåller problemen med att förutse jordbävningar och den höga seismiska aktiviteten i Medelhavsområdet och sydöstra Europa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda sin forskningsverksamhet för att förebygga skador, hantera kriser och minimera omfattningen av naturkatastrofernas effekter, tillsammans med åtgärder inom ramen för Horisont 2020. Det är oroande att tusentals människor omkommit och hundratusentals blivit hemlösa under de senaste 15 åren till följd av förödande jordbävningar som drabbat Europa.
11. Europaparlamentet påminner om att byggkraven för jordbävningssäkra byggnader och jordbävningssäker infrastruktur måste följas. Parlamentet uppmanar med kraft de nationella, regionala och lokala myndigheterna att göra mer för att få byggnader att följa gällande jordbävningssnormer och att vederbörligen uppmärksamma detta vid utfärdandet av byggnadslov.
12. Europaparlamentet betonar vikten av Europeiska unionens civilskyddsmekanism för att främja samarbetet mellan nationella civilskyddsmyndigheter i Europa i svåra situationer och för att minimera följderna av exceptionella händelser. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare förenkla förfarandena för aktivering av mekanismen så att den snabbt och effektivt kan tillgängliggöras omedelbart efter en katastrof.
13. Europaparlamentet noterar den italienska regeringens ansökan om stöd från Europeiska solidaritetsfonden och uppmanar kommissionen att vidta alla åtgärder som behövs för att snabbt behandla ansökningar om stöd från solidaritetsfonden, för att fonden snabbt ska kunna tas i bruk. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att så fort som möjligt göra förskottsbetalningar till de nationella myndigheterna för att de ska kunna tillgodose de akuta behoven i denna situation.
14. Europaparlamentet anser att det årliga ekonomiska anslag från solidaritetsfonden som anges i förslaget till samlingsförordning och som delvis har integrerats i budgeten, i framtiden skulle kunna bidra till att fonden snabbare kan tas i bruk i syfte att tillhandahålla katastrofdrabbade människor snabbare och effektivare insatser. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att i samband med möjliga framtida reformer undersöka om det skulle gå att höja tröskeln för förskottsbetalningar och förkorta tidsfristerna för behandling av ansökningar.
15. Europaparlamentet betonar vikten av att skapa synergier mellan alla tillgängliga instrument, inklusive ESI-fonderna, och att se till att resurserna används ändamålsenligt för återuppbyggnad och alla andra nödvändiga insatser, i fullt samarbete med de italienska nationella och regionala myndigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att vara redo att anta ändringar av program och operativa program i detta syfte så snart som möjligt efter det att en begäran om ändring inkommit från en medlemsstat. Parlamentet betonar också möjligheten att använda Europeiska fonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) för att stödja landsbygdsområden och jordbruksverksamhet som har drabbats av jordbävningarna.

Torsdagen den 1 december 2016

16. Europaparlamentet understryker dessutom vikten av att optimera användningen av befintliga EU-medel för att investera i förebyggande av naturkatastrofer och av att säkerställa återuppbyggnadsprojektens stabilitet och långsiktigt hållbara utveckling, och upprepar behovet att förenkla de administrativa förfarandena för samordning av medlen. Parlamentet betonar att de berörda medlemsstaterna, när de har fått stöd från solidaritetsfonden, bör intensifiera sina insatser för att ta fram lämpliga riskhanteringsstrategier och stärka sina mekanismer för förebyggande av katastrofer.
 17. Europaparlamentet noterar aktiveringen, på begäran av den italienska regeringen, av EU:s katastrofinsatstjänst Copernicus, i syfte att tillhandahålla satellitbaserad skadebedömning för de drabbade områdena. Parlamentet uppmuntrar till samarbete mellan internationella forskningscentrum och välkomnar användningen av syntetisk aperturradar (SAR), som kan bedöma och mäta markrörelser med centimeterprecision genom moln dag och natt, även i förebyggande syfte och i riskhanterings syfte.
 18. Europaparlamentet betonar vikten av offentlig forskning och utveckling (FoU) när det gäller förebyggande och hantering av katastrofer, och anser att samordningen och samarbetet mellan FoU-institutionerna i medlemsstaterna måste öka, särskilt i de länder som löper liknande risker. Parlamentet vill att medlemsstaternas system för tidig varning ska förbättras och sammanlänkas och att dessa sammanlänknings ska stärkas.
 19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Italiens regering samt de regionala och lokala myndigheterna i de drabbade områdena.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0477

Kommissionsledamöternas intresseförklaringar – riktlinjer

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om kommissionsledamöternas intresseförklaringar – riktlinjer (2016/2080(INI))

(2018/C 224/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artikel 17.3,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 245,
- med beaktande av bilaga XVI i arbetsordningen (riktlinjer för godkännande av kommissionen), särskilt punkt 1 a tredje stycket,
- med beaktande av sitt beslut av den 28 april 2015 om granskning av förklaringen om ekonomiska intressen från den nominerade kommissionsledamoten (tolkning av punkt 1 a i bilaga XVI i arbetsordningen) ⁽¹⁾,
- med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽²⁾, särskilt punkterna som avser Avsnitt II – Politiskt ansvar,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om förfaranden och praxis för utfrågningarna av kommissionsledamöter – lärdomar från förfarandet 2014 ⁽³⁾,
- med beaktande av uppförandekoden för kommissionens ledamöter av den 20 april 2011, särskilt punkt 1.3, 1.4, 1.5 och 1.6 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från budgetkontrollutskottet (A8-0315/2016), och av följande skäl:
 - A. Enligt punkt 1 a i bilaga XVI i arbetsordningen (riktlinjer för godkännande av kommissionen) får parlamentet uttala sig om den nyvalda kommissionsordförandens fördelning av de olika ansvarsområdena och inhämta all information som behövs för att fatta beslut om huruvida en nominerad kommissionsledamot är lämplig. Parlamentet förväntar sig att all information om de nominerade kommissionsledamöternas ekonomiska intressen lämnas ut. Vidare förväntar sig parlamentet att de nominerade kommissionsledamöternas intresseförklaringar ska sändas till utskottet med ansvar för rättsliga frågor för granskning.
 - B. Enligt punkt 3 under Avsnitt II (Politiskt ansvar) i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ska de nominerade kommissionsledamöterna tillhandahålla alla relevanta uppgifter i enlighet med det krav på oberoende som gäller för dem enligt fördragen. Dessa uppgifter ska tillhandahållas i överensstämmelse med förfaranden som utformats för att säkerställa en öppen, rättvis och konsekvent bedömning av hela det nominerade kommissionskollegiet.
 - C. Den granskning av den nominerade kommissionsledamotens förklaring om ekonomiska intressen som utförs av utskottet med ansvar för rättsliga frågor handlar, i enlighet med ovannämnda beslut av den 28 april 2015, inte bara om att kontrollera att förklaringen är vederbörligen ifylld, utan också om att bedöma om förklaringens innehåll är korrekt och om det kan leda till en intressekonflikt.

⁽¹⁾ EUT C 346, 21.9.2016, s. 110.

⁽²⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0287.

⁽⁴⁾ C(2011)2904.

Torsdagen den 1 december 2016

- D. Enligt punkt 1 a i bilaga XVI i arbetsordningen ska parlamentet bedöma de nominerade kommissionsledamöterna på grundval av bland annat deras personliga oavhängighet, framför allt mot bakgrund av den särskilda roll som garant för unionsintresset som kommissionen tilldelas i fördragen.
- E. I sin ovannämnda resolution av den 8 september 2015 angav parlamentet att utfrågningarna av kommissionsledamöterna inte kan påbörjas förrän utskottet för rättsliga frågor har bekräftat att det inte föreligger några intressekonflikter, särskilt med tanke på att kommissionens politiska mandat stärktes i och med Lissabonfördraget.
- F. I resolutionen av den 8 september 2015 ansåg parlamentet att det är viktigt att utskottet för rättsliga frågor utfärdar riktlinjer i form av rekommendationer eller ett initiativbetänkande, i syfte att underlätta en reform av förfarandena för kommissionsledamöternas intresseförklaringar. Samtidigt uppmanades kommissionen att se över sina bestämmelser om kommissionsledamöternas intresseförklaringar.
- G. Enligt punkt 1.3 i uppförandekoden för kommissionsledamöter – som avser oegennyttia, integritet, öppenhet, ärlighet, ansvarighet och respekt för parlamentets värdighet – måste kommissionsledamöterna redovisa allt ekonomiskt intresse och alla tillgångar som kan skapa en intressekonflikt vid utövandet av uppdraget. Denna förklaring måste även omfatta innehav av make/maka/partner – som definieras i de gällande bestämmelserna ⁽¹⁾ – eftersom ett sådant innehav kan leda till intressekonflikt.
- H. De ekonomiska intressen som ska uppges i förklaringen avser samtliga enskilda innehav i företag.
- I. Enligt punkt 1.4 i uppförandekoden för kommissionsledamöter är kommissionsledamöterna, för att undvika all risk för intressekonflikter, skyldiga att redovisa sin makes/makas/partners yrkesverksamhet, typen av verksamhet, tjänstebeteckningen och i förekommande fall arbetsgivarens namn.
- J. För att fylla i förklaringen om ekonomiska intressen är det enligt punkt 1.5 i uppförandekoden för kommissionsledamöter nödvändigt att använda ett formulär som bifogats till uppförandekoden. Detta formulär måste fyllas i och göras tillgängligt innan den nominerade ledamoten frågas ut i parlamentet. Formuläret måste under mandattiden uppdateras om uppgifterna ändras, dock minst en gång om året.
- K. De uppgifter som ingår i detta formulär är begränsade och otillräckliga, innehåller inte någon detaljerad definition av vad som utgör en intressekonflikt och gör det därför inte möjligt för parlamentet att korrekt, rättvist och konsekvent bedöma om det föreligger en faktisk eller potentiell intressekonflikt för den nominerade kommissionsledamoten. Inte heller har parlamentet möjlighet att bedöma om denne är lämpad att fullgöra sitt uppdrag i enlighet med uppförandekoden för kommissionsledamöter.
- L. Enligt punkt 1.6 i uppförandekoden för kommissionsledamöter får en kommissionsledamot inte hantera frågor inom sitt ansvarsområde när han eller hon har ett personligt intresse, särskilt av familjekaraktär eller av ekonomisk art, som kan innebära att hans eller hennes oavhängighet påverkas.
- M. Kommissionen är ytterst ansvarig för vilken typ av uppgifter som ska ingå i dess ledamöters förklaringar och hur omfattande dessa uppgifter ska vara. Kommissionen måste därför på ett korrekt sätt medge den insyn som behövs för att utnämningen av de nominerade kommissionsledamöterna ska genomföras på rätt sätt.
- N. Enligt punkt 5 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen kan parlamentet be kommissionens ordförande att dra tillbaka sitt förtroende för en enskild ledamot av kommissionen. Enligt punkt 7 i ramavtalet ska kommissionens ordförande underrätta parlamentet om han eller hon avser att ändra ansvarsfördelningen mellan kommissionens ledamöter, så att det blir möjligt för parlamentet att ställa frågor om detta.

⁽¹⁾ Tjänsteman som är registrerad i en stabil samlevnadsform, som inte är ett äktenskap, enligt definitionen i förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 2278/69 (EUT L 289, 17.11.1969, s. 1) och i artikel 1.2 c i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Torsdagen den 1 december 2016

- O. Kommissionsledamöternas nuvarande förklaringar om ekonomiska intressen kan på det stora hela ses som en förbättring av hanteringen av förklaringar under 2008–2009, men det har inte saknats tillfällen då det har behövts förtydliganden av vissa intresseförklaringar.
- P. Det är djupt beklagligt att flera av parlamentets rekommendationer om förbättringar inte beaktas i tillräcklig utsträckning i den uppförandekod för kommissionens ledamöter som antogs 2011, särskilt avseende kommissionsledamöternas förklaringar om ekonomiska intressen, restriktionerna för anställningar efter ämbetstiden och förstärkning av den särskilda etikkommitté som har ansvar för bedömning av intressekonflikter. I detta sammanhang bör man även komma ihåg parlamentets ståndpunkter i fråga om förändringar och förbättringar av förfarandet för utfrågning av nominerade kommissionsledamöter.
- Q. En av grundpelarna i EU:s beslutsprocess är förstärkning av etik och öppenhet inom EU-institutionerna för att förbättra unionsmedborgarnas förtroende för dem, inte minst mot bakgrund av det mer omfattande politiska mandat som ges kommissionen sedan Lissabonfördraget.

Allmänna påpekanden

1. Europaparlamentet konstaterar att syftet med att granska de nominerade kommissionsledamöternas förklaringar om ekonomiska intressen är att se till att dessa kommissionsledamöter kan fullgöra sina uppgifter med fullständig oavhängighet och att säkerställa största möjliga öppenhet och ansvarstagande från kommissionens sida, i enlighet med artikel 17.3 i EU-fördraget och artikel 245 i EUF-fördraget och med uppförandekoden för kommissionsledamöter. Detta bör inte enbart gälla utnämningen av den nya kommissionen, utan även i de fall då en vakans uppstår till följd av att en kommissionsledamot avgår, avsätts från sin tjänst eller dör eller till följd av att en ny medlemsstat anslutit sig eller att det skett en väsentlig ändring av en kommissionsledamots ansvarsområde eller ekonomiska intressen.
2. Europaparlamentet anser att en bedömning av en potentiell intressekonflikt måste bygga på avgörande, objektiva och relevanta faktorer och ta hänsyn till den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde.
3. Europaparlamentet påpekar att en intressekonflikt definieras som "en situation som innebär att ett allmänintresse inte kan tillgodoses samtidigt som offentliga eller privata intressen och som sannolikt eller förmodligen kan komma att påverka ett oberoende, opartiskt och objektivt fullgörandet av en skyldighet".
4. Europaparlamentet bekräftar att utskottet för rättsliga frågor är behörigt och ansvarigt för att göra en omfattande analys av förklaringarna om ekonomiska intressen genom en grundlig undersökning som syftar till att bedöma om innehållet i den nominerade kommissionsledamotens förklaring är korrekt och motsvarar kriterierna och principerna i fördragen och uppförandekoden eller om det kan leda till en intressekonflikt. Utskottet måste kunna föreslå att kommissionens ordförande byter ut den kommissionsledamoten. Kommissionen uppmanas därför att tillhandahålla alla konkreta verktyg och uppgifter för att göra det möjligt för utskottet för rättsliga frågor att göra en heltäckande och objektiv analys.
5. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att utskottet för rättsliga frågor har tillräckligt med tid för att se till att denna detaljerade bedömning är verkningsfull.
6. Europaparlamentet konstaterar att utskottet för rättsliga frågor iakttar strikt sekretess när det behandlar frågor som rör de nominerade kommissionsledamöternas intresseförklaringar. I enlighet med principen om öppenhet säkerställer utskottet även att dess slutsatser offentliggörs så snart de är tillgängliga.
7. Europaparlamentet anser att om utskottet för rättsliga frågor konstaterar en eventuell intressekonflikt bör det, utöver den tid som avsatts för utskottets frågor till den nominerade kommissionsledamoten, beviljas rätten att fortsätta med utfrågningen och inhämta de begärda förtydligandena.

Torsdagen den 1 december 2016

Granskning av förklaringarna om ekonomiska intressen före utfrågningarna av de nominerade kommissionsledamöterna

8. Europaparlamentet anser att en bekräftelse från utskottet för rättsliga frågor på att det inte föreligger någon intressekonflikt, utifrån en omfattande analys av förklaringarna om ekonomiska intressen, utgör en väsentlig förutsättning för att det ansvariga utskottet ska kunna anordna utfrågningen ⁽¹⁾.

9. I avsaknad av en sådan bekräftelse, eller i de fall då utskottet för rättsliga frågor konstaterar att det föreligger en intressekonflikt, är det enligt Europaparlamentet angeläget att avbryta förfarandet för att utnämna den nominerade kommissionsledamoten.

10. Europaparlamentet anser att följande riktlinjer bör tillämpas när förklaringarna om ekonomiska intressen granskas av utskottet för rättsliga frågor:

- a) Om utskottet för rättsliga frågor, vid granskningen av förklaringen om ekonomiska intressen, på grundval av de framlagda handlingarna bedömer att förklaringen är korrekt och fullständig och inte innehåller något som tyder på en faktisk eller potentiell intressekonflikt i samband med den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde, ska utskottets ordförande skicka en skrivelse med en bekräftelse av detta till de utskott som är ansvariga för utfrågningen eller till de berörda utskotten, om det är ett förfarande som sker under kommissionsledamotens mandattid.
- b) Om utskottet för rättsliga frågor anser att en nominerad kommissionsledamots förklaring om ekonomiska intressen innehåller ofullständiga eller motsägelsefulla uppgifter, eller om granskningen av dessa uppgifter kräver ytterligare förklaringar, ska det i enlighet med arbetsordningen ⁽²⁾ och ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽³⁾ uppmana den nominerade kommissionsledamoten att utan onödigt dröjsmål inkomma med de uppgifter som efterfrågas. Först efter att ha beaktat och korrekt analyserat dessa uppgifter bör utskottet fatta sitt beslut. Utskottet med ansvar för rättsliga frågor kan, där så är lämpligt, besluta att bjuda in den nominerade kommissionsledamoten till en utfrågning.
- c) Om utskottet för rättsliga frågor upptäcker en intressekonflikt på grundval av förklaringen om ekonomiska intressen eller kompletterande uppgifter som lämnats av den nominerade kommissionsledamoten, ska det utarbeta rekommendationer i syfte att lösa intressekonflikten. Rekommendationerna kan gå ut på att den nominerade kommissionsledamoten ska avstå från de berörda ekonomiska intressena genom att kommissionens ordförande ändrar den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde. I allvarigare fall kan utskottet med ansvar för rättsliga frågor, om det inte går att hitta en annan lösning på intressekonflikten med hjälp av andra rekommendationer, som en sista utväg dra slutsatsen att den nominerade kommissionsledamoten inte kan fullgöra sitt ämbete i enlighet med fördraget och uppförandekoden. Parlamentets talman ska be kommissionens ordförande om information om vilka ytterligare åtgärder som han eller hon avser att vidta.

Granskning av förklaringar om ekonomiska intressen under kommissionsledamotens mandattid

11. Europaparlamentet understryker att alla kommissionsledamöter är skyldiga att se till att deras intresseförklaringar omedelbart uppdateras när det sker en ändring av deras ekonomiska intressen. Kommissionen uppmanas att omedelbart underrätta parlamentet om varje ändring eller om något som orsakar eller kan komma att orsaka en intressekonflikt.

12. Europaparlamentet anser därför att förklaringen om ekonomiska intressen måste omfatta nuvarande eller tidigare intressen eller verksamhet under de föregående två åren som är av äganderättslig, yrkesmässig, personlig eller familjerelaterad karaktär i förhållande till det erbjudna ansvarsområdet. Förklaringen måste också beakta att intresset kan avse en fördel för den berörda personen eller för en tredje part och att denna fördel också kan vara av moralisk, materiell eller ekonomisk natur.

13. Europaparlamentet anser att varje ändring av en kommissionsledamots ekonomiska intressen under hans eller hennes mandattid, eller varje ändring av ansvarsfördelningen mellan kommissionens ledamöter, utgör en ny situation som kan ge upphov till en intressekonflikt. Därför bör denna situation granskas av parlamentet i överensstämmelse med villkoren i punkt 10 i denna resolution och med punkt 2 i bilaga XVI (Riktlinjer för godkännande av kommissionen) i Europaparlamentets arbetsordning.

⁽¹⁾ Se Europaparlamentets resolution av den 8 september 2015 om förfaranden och praxis för utfrågningarna av kommissionsledamöter – lärdomar från förfarandet 2014.

⁽²⁾ Se punkt 1a i bilaga XVI till arbetsordningen.

⁽³⁾ Se avsnitt II.3 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen.

Torsdagen den 1 december 2016

14. Enligt artikel 246 andra stycket i EUF-fördraget ska parlamentet höras i de fall då en kommissionsledamot under sin mandattid ersätts av en annan kommissionsledamot. Europaparlamentet anser att detta samråd måste omfatta bland annat en kontroll av att det inte föreligger någon intressekonflikt, i enlighet med punkt 10 i denna resolution och med bestämmelserna i bilaga XVI (Riktlinjer för godkännande av kommissionen) i arbetsordningen⁽¹⁾ när det gäller Europaparlamentets befogenheter i händelse av en ändring i sammansättningen av kommissionskollegiet eller ett väsentligt ansvarsområde under dess mandattid.

15. Om en intressekonflikt upptäcks under en kommissionsledamots mandattid och om kommissionen inte följer parlamentets rekommendationer när det gäller att lösa intressekonflikten i enlighet med förfarandet i punkt 10 i denna resolution, kan utskottet för rättsliga frågor rekommendera att parlamentet uppmanar kommissionens ordförande att dra tillbaka förtroendet för den berörda kommissionsledamoten, i enlighet med artikel 17.6 i EU-fördraget, och vid behov att parlamentet uppmanar kommissionens ordförande att agera i enlighet med artikel 245 andra stycket i EUF-fördraget i syfte att beröva kommissionsledamoten rätten till pension eller andra förmåner i dess ställe.

Uppförandekoden för kommissionsledamöter

16. Europaparlamentet noterar att den uppförandekod för kommissionens ledamöter som antogs den 20 april 2011 avseende opartiskhet, integritet, öppenhet, omsorgsfullhet, redbarhet, ansvar och omdöme medför förbättringar jämfört med den föregående uppförandekoden från 2004 vad gäller förklaringarna om ekonomiska intressen, eftersom kraven på att lämna uppgifter nu även gäller kommissionsledamöternas partner och eftersom intresseförklaringarna ska uppdateras när uppgifterna ändras, eller minst en gång om året.

17. Europaparlamentet påpekar att tillförlitligheten för förklaringen om ekonomiska intressen är beroende av att det formulär som lämnas till den nominerade kommissionsledamoten är korrekt. Parlamentet anser att det nuvarande tillämpningsområdet för kommissionsledamöternas intresseförklaringar är alltför begränsat och att tolkningsföreskrifterna är tveitydiga. Kommissionen uppmanas därför att snarast ändra uppförandekoden för att se till att intresseförklaringarna ger utskottet för rättsliga frågor korrekt information med vilken det klart och tydligt kan motivera sitt beslut.

18. För att få en bättre bild av den ekonomiska ställningen för den berörda kommissionsledamoten anser Europaparlamentet att de förklaringar om ekonomiska intressen som avses i punkt 1.3–1.5 i uppförandekoden för kommissionsledamöter bör innehålla alla ekonomiska intressen och verksamheter för den nominerade kommissionsledamoten och hans eller hennes make/maka/partner, och att de under inga omständigheter bör vara begränsade till dem som kan komma att utgöra en intressekonflikt.

19. Europaparlamentet anser att de intressen av familjekaraktär som avses i punkt 1.6 i uppförandekoden för kommissionsledamöter bör ingå i förklaringarna om ekonomiska intressen. Kommissionen uppmanas här att ta fram ett rättvist instrument för att kartlägga familjeintressen som kan orsaka en intressekonflikt.

20. För att förlänga och förbättra reglerna för intressekonflikter bör intresseförklaringarna även, enligt Europaparlamentet, innehålla uppgifter om de nominerade kommissionsledamöternas eventuella kontraktsförbindelser som kan ge upphov till en intressekonflikt i fullgörandet av deras uppgifter.

21. Europaparlamentet beklagar djupt att uppförandekoden inte tillräckligt väl kodifierar kravet i artikel 245 i EUF-fördraget om att kommissionsledamöterna, när de tillträder, ska "avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbets tid respektera de förpliktelser som följer med ämbetet, särskilt deras skyldighet att iaktta redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbets tiden".

22. Europaparlamentet beklagar djupt att uppförandekoden inte fastställer några krav på avyttring, trots att sådana krav måste vara standard i alla etikregelsystem. Parlamentet betraktar det som en prioritet att denna aspekt snarast möjligt regleras.

23. Europaparlamentet noterar att uppförandekoden inte föreskriver någon konkret tidsram för inlämnande av intresseförklaringen före parlamentets utfrågning av den nominerade kommissionsledamoten. Parlamentet ser detta krav som en grundläggande aspekt i översynen av förfarandet för utfrågning av nominerade kommissionsledamöter.

⁽¹⁾ Se punkt 2 i bilaga XVI till Europaparlamentets arbetsordning.

Torsdagen den 1 december 2016

24. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen inte regelbundet rapporterar om hur uppförandekoden för kommissionens ledamöter genomförs, särskilt vad gäller förklaringarna om ekonomiska intressen, och anser att uppförandekoden bör ändras så att den möjliggör klagomål eller påföljder vid överträdelser, utom vid fall av allvarlig försummelse enligt artiklarna 245 och 247 i EUF-fördraget.

25. Europaparlamentet beklagar djupt särskilt det negativa svaret från kommissionens ordförande på Europeiska ombudsmannens begäran att proaktivt offentliggöra beslut om tillstånd för före detta kommissionsledamöter att utöva verksamhet efter ämbets tiden, liksom yttrandena från den särskilda etikkommittén. Parlamentet betonar att det inte är tillräckligt att enbart offentliggöra protokollen från kommissionens sammanträden för att ge Europaparlamentet och det civila samhället en inblick i vilken tolkning som görs av "potentiella intressekonflikter" och vilken integritetspolitik som utformas av den särskilda etikkommittén.

26. Europaparlamentet påpekar att alla före detta kommissionsledamöter under de första 18 månaderna är förbjudna att lobba för sin verksamhet eller för kunder eller arbetsgivare i frågor som de haft ansvar för mot medlemmar av kommissionen, men har rätt till ett mycket generöst övergångsbidrag under tre år efter det att de lämnat kommissionen, som ligger på mellan 40 och 65 procent av deras slutliga grundlön.

27. Europaparlamentet välkomnar att man har infört en bestämmelse i uppförandekoden om omfördelning av ärenden mellan kommissionsledamöterna vid risk för intressekonflikter, men beklagar djupt att

- a) det inte finns någon detaljerad definition av vad som menas med en intressekonflikt,
- b) bestämmelsen är begränsad till frågor inom den berörda kommissionsledamotens ansvarsområde och därmed bortser från kommissionsledamotens plikter som medlem av ett kollegium,
- c) det inte finns några kriterier för ordförandens beslut om omfördelning av ärenden, och inte heller någon bindande ram om information till parlamentet eller något förfarande som ska inledas om en kommissionsledamot försummar att informera om en intressekonflikt eller inleder någon verksamhet som är oförenlig med hans eller hennes uppdrag.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snabbt se över 2011 års uppförandekod för kommissionsledamöter, och låta den ta hänsyn till de rekommendationer som parlamentet framfört i sina senaste resolutioner och till utvecklingen av de generella etiska normer och insynsstandarder som gäller för alla EU-institutioner. Parlamentet rekommenderar att kommissionen ändrar uppförandekoden för sina ledamöter för att säkerställa

- a) att kommissionsledamöterna deklarerar alla ekonomiska intressen, inklusive tillgångar och skulder över 10 000 EUR,
- b) att kommissionsledamöterna deklarerar alla sina intressen (som aktieinnehavare, styrelseledamöter, rådgivare och konsulter, medlemmar i relevanta stiftelser etc.) vad gäller alla de bolag i vilka de har varit involverade, inklusive nära familjeintressen, samt vilka förändringar som skett sedan deras kandidatur till befattningen som kommissionsledamot blivit känd,
- c) att kommissionsledamöternas underhållsberättigade familjemedlemmar lämnar samma uppgifter som makar eller partner,
- d) att kommissionsledamöterna fullständigt klargör målen för organisationer som de och/eller deras makar och/eller deras underhållsberättigade barn är involverade i, så att det går att fastställa om någon intressekonflikt föreligger,
- e) att kommissionsledamöter lämnar uppgifter om sina medlemskap i alla icke-statliga organisationer, hemliga sällskap eller dolda föreningar som bedriver verksamhet avsedd att påverka offentliga organs funktioner,
- f) att kommissionsledamöter och deras underhållsberättigade familjemedlemmar lämnar uppgifter om sina medlemskap i alla icke-statliga organisationer och informerar om alla donationer till icke-statliga organisationer som överstiger 500 EUR,

Torsdagen den 1 december 2016

- g) att uppförandekoden ändras i linje med artikel 245 i EUF-fördraget så att den tid då restriktioner gäller för f.d. kommissionsledamöters anställning förlängs till minst tre år; tiden får inte vara kortare än den tidsperiod under vilken f. d. kommissionsledamöter har rätt till avgångsvederlag i enlighet med förordning nr 422/67/EEG,
 - h) att uppförandekoden innehåller specifika avyttringskrav,
 - i) att nominerade kommissionsledamöter lämnar in sina förklaringar inom en specifik tidsram och tillräckligt lång tid i förväg för att den särskilda etikkommittén ska kunna lämna sina synpunkter till parlamentet avseende potentiella intressekonflikter i god tid före utfrågningarna i Europaparlamentet,
 - j) att kommissionsledamöter endast möter företrädare för lobbygrupper som finns med i öppenhetsregistret, vilket innehåller information om personer som strävar efter att påverka beslutsfattandet i EU-institutionerna,
 - k) att kommissionsledamöter när de nomineras lämnar in en undertecknad förklaring om att de kommer att infinna sig i Europaparlamentets utskott för utfrågning kring den verksamhet som ingår i deras mandat,
 - l) att förklaringen publiceras i ett format som är kompatibelt med öppna data, så att den lätt kan behandlas i databaser,
 - m) att förfarandet för omfördelning av ärenden vid intressekonflikter förbättras så att man tar hänsyn till kommissionsledamotens plikter som medlem av ett kollegium, inför kriterier gällande integritet och handlingsfrihet för ordföranden vad gäller beslut om omfördelning av ärenden, tillämpar ett bindande förfarande när en kommissionsledamot försummar att lämna information om en eventuell intressekonflikt samt inför ett bindande förfarande för att informera parlamentet om fall enligt ovan,
 - n) att kommissionen årligen rapporterar om genomförandet av uppförandekoden för kommissionens ledamöter och föreskriver förfaranden för klagomål och påföljder inte endast vid fall av allvarliga försummelse utan även om någon bryter mot kraven, särskilt vad gäller förklaringen om ekonomiska intressen,
 - o) att kriterier definieras för efterlevnad av artikel 245 i EUF-fördraget som ålägger kommissionsledamöterna en "skyldighet att iaktta redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbetstiden",
 - p) att beslut om tillstånd för före detta kommissionsledamöter att utöva verksamhet efter ämbetstiden, liksom den särskilda etikkommitténs yttranden, proaktivt offentliggörs,
 - q) att den särskilda etikkommittén består av oberoende experter som inte själva varit ledamöter av kommissionen.
 - r) att den särskilda etikkommittén utarbetar och offentliggör en årlig rapport om sin verksamhet, som kan innehålla alla slags rekommendationer som kommittén anser lämpliga för förbättringar av uppförandekoden eller av dess tillämpning.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda förhandlingar med parlamentet i syfte att göra nödvändiga ändringar av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen.
30. Europaparlamentet uppmanar utskottet för konstitutionella frågor att i parlamentets arbetsordning, särskilt i dess bilaga XVI, föreslå de ändringsförslag som är nödvändiga för genomförandet av denna resolution.

o

o o

31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0478

Ansvarsskyldighet, ersättning och ekonomisk säkerhet avseende olje- och gasverksamhet till havs

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om ansvarsskyldighet, ersättning och ekonomisk säkerhet avseende olje- och gasverksamhet till havs (2015/2352(INI))

(2018/C 224/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om skadeståndsansvar, ersättning och ekonomisk säkerhet avseende olje- och gasverksamhet till havs i enlighet med artikel 39 i direktiv 2013/30/EU (COM(2015)0422),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Liability, Compensation and Financial Security for Offshore Accidents in the European Economic Area*, som åtföljer kommissionens rapport om detta ärende (SWD(2015)0167),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG ⁽¹⁾ (direktivet om säkerhet till havs),
- med beaktande av den konsekvensanalys som åtföljer förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om säkerhet för prospekterings-, undersöknings- och produktionsverksamhet för olja och gas till havs (SEC(2011)1293),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ⁽³⁾ (direktivet om miljöansvar),
- med beaktande av den internationella och regionala lagstiftningen om skadeståndsanspråk till följd av olje- och gasolyckor till havs, särskilt den internationella konventionen om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (ansvarighetskonventionen) av den 27 november 1992, den internationella konventionen om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (fondkonventionen) av den 27 november 1992, den internationella konventionen om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (bunkerkonventionen) av den 23 mars 2001, den nordiska miljöskyddskonventionen mellan Danmark, Finland, Norge och Sverige samt offshore-protokollet till Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion (offshoreprotokollet),
- med beaktande av domstolens dom av den 13 september 2005 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 83.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

⁽¹⁾ EUT L 178, 28.6.2013, s. 66.

⁽²⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽⁴⁾ Mål C-176/03, kommissionen mot rådet, ECLI:EU:C:2005:542.

Torsdagen den 1 december 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (den omarbetade Bryssel I-förordningen) ⁽¹⁾,
- med beaktande av konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽²⁾ (2007 års Luganokonvention),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser ⁽³⁾ (Rom II-förordningen),
- med beaktande av den slutrapport som konsultbyrån BIO by Deloitte utarbetat för kommissionen *Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2011 om utmaningen att nå en säker olje- och gasverksamhet till havs ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Deepwater Horizon-katastrofen i Mexikanska golfen i april 2010,
- med beaktande av tillbudet med Castorplattformen utmed kusterna i Castellón- och Tarragonaprovinserna i Spanien, däribland 500 registrerade jordskalv, som direkt berör tusentals EU-medborgare,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0308/2016), och av följande skäl:
 - A. I artikel 194 i EUF-fördraget anges uttryckligen medlemsstaternas rätt att bestämma villkoren för utnyttjandet av sina energikällor. Dock bör detta ske i en anda av solidaritet och med hänsyn till miljöskydd.
 - B. Inhemsk olje- och gaskällor kan bidra avsevärt till att tillgodose EU:s nuvarande energibehov och är särskilt viktiga för en tryggad energiförsörjning och diversifierad energianvändning.
 - C. Olje- och gasverksamheten till havs sker allt oftare i allt mer extrema miljöer och kan komma att få omfattande och ödesdigra konsekvenser för miljön och ekonomin i havs- och kustområdena.
 - D. Även om produktionen av olja och gas i Nordsjön har minskat under de senaste åren kommer antalet anläggningar till havs sannolikt att öka i Europa i framtiden, särskilt i Medelhavet och Svarta havet.
 - E. Olyckor som orsakas av olje- och gasplattformar får förödande gränsöverskridande konsekvenser, och därför är det nödvändigt och proportionerligt med EU-insatser för att förebygga och avhjälpa samt för att försöka bekämpa sådana olyckor.
 - F. Europaparlamentet minns den tragiska förlusten av de 167 oljearbetare som omkom i Piper Alpha-katastrofen utanför Aberdeen i Skottland den 6 juli 1988.

⁽¹⁾ EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 339, 21.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 40.

⁽⁴⁾ BIO by Deloitte (2014), *Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area*, slutrapport utarbetad för kommissionen, GD Energi.

⁽⁵⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 43.

Torsdagen den 1 december 2016

- G. Ett antal studier, bland annat en studie av parlamentets egen utredningstjänst och en av det gemensamma forskningscentrumet, beräknar antalet tillbud inom EU:s olje- och gassektor till flera tusen, eller närmare bestämt 9 700 mellan 1990 och 2007. Den kumulativa effekten av dessa tillbud, inklusive de tillbud som är mindre omfattande, har allvarliga och långvariga följder för den marina miljön och bör beaktas i direktivet.
- H. I enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget ska alla EU-åtgärder på detta område bygga på en hög skyddsnivå utgående bl.a. från försiktighetsprincipen, principen om förebyggande åtgärder, principen att förorenaren betalar samt hållbarhetsprincipen.
- I. Det har inte inträffat några större olyckor till havs i EU sedan 1988, och 73 procent av olje- och gasproduktionen i EU kommer från medlemsstater vid Nordsjön, som redan konstaterats ha världens effektivaste system för säkerhet till havs. EU har en kuststräcka på omkring 6 800 mil, och antalet offshoreanläggningar kommer sannolikt att öka betydligt i framtiden, särskilt i Medelhavet och Svarta havet, vilket visar på hur viktigt det är att utan dröjsmål fullt ut genomföra och upprätthålla direktiv 2013/30/EU samt säkerställa att en adekvat rättslig ram är på plats för att reglera all havsbaserad verksamhet innan en allvarlig olycka inträffar. Enligt artikel 191 i EUF-fördraget ska unionens miljöpolitik bygga på försiktighetsprincipen och på principen om förebyggande åtgärder.
- J. System för skadeståndsansvar är det främsta sättet att tillämpa principen att förorenaren betalar. På så sätt kan man säkerställa att företag hålls ansvariga för skador som orsakats inom ramen för affärsverksamheten och sporra dem att vidta förebyggande åtgärder, utveckla praxis och vidta åtgärder som minimerar riskerna för sådana skador.
- K. Trots att direktivet om säkerhet till havs gör licensinnehavarna strikt ansvariga för förebyggande och avhjälpan av miljöskador som uppstått till följd av deras verksamhet (artikel 7 jämförd med artikel 38 – som utvidgar räckvidden för direktivet om miljöansvar till medlemsstaternas kontinentalsocklar), har inte någon omfattande EU-ram för skadeståndsansvar kunnat införas genom direktivet.
- L. Det är ytterst viktigt att det finns ändamålsenliga och adekvata mekanismer för ersättning och för snabb och adekvat hantering av skadeståndsanspråk för skador på personer, djur och miljö till följd av olje- och gasverksamhet till havs. Det är dessutom viktigt att ha tillräckliga resurser för att kunna återställa centrala ekosystem.
- M. I direktivet om säkerhet till havs stadgas det inte om harmonisering när det gäller ansvarighet för olyckor till havs, och den nuvarande internationella rättsliga ramen gör det svårt att driva igenom civilrättsliga skadeståndsanspråk över nationsgränserna.
- N. I direktivet om säkerhet till havs fastställs förhandsvillkor för att säkerställa att licensinnehavare aldrig är tekniskt eller finansiellt inkapabla att hantera följderna av sin verksamhet till havs. Det krävs även att medlemsstaterna ska fastställa förfaranden för snabb och adekvat hantering av krav på ersättning, även när det gäller ersättning som ska betalas ut för gränsöverskridande tillbud, samt göra det lättare att sätta in hållbara ekonomiska instrument (artikel 4).
1. Europaparlamentet välkomnar antagandet av direktiv 2013/30/EU (direktivet om säkerhet till havs), som kompletterar direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (miljöansvarsdirektivet) och direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön (miljökonsekvensbedömning), liksom rådets ratificering av offshore-protokollet till Barcelonakonventionen som ett första steg för att skydda miljön, mänsklig verksamhet och arbetstagares säkerhet. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som inte ännu införlivat de ovannämnda direktiven i nationell lagstiftning att göra det så snart som möjligt. Medlemsstaterna uppmanas också att garantera oberoendet för de behöriga myndigheterna enligt artikel 8 i direktivet om säkerhet till havs, och kommissionen uppmanas att bedöma lämpligheten i att införa ytterligare harmoniserade regler om skadeståndsansvar, ersättning och ekonomisk säkerhet för att förhindra framtida olyckor med gränsöverskridande följder.

Torsdagen den 1 december 2016

2. Europaparlamentet beklagar djupt att olyckor betecknas som "allvarliga" enligt direktivet om säkerhet till havs och miljöansvarsdirektivet endast om de orsakar dödsfall eller allvarlig skada, utan att något sägs om miljökonsekvenserna. Parlamentet framhåller att en olycka – på grund av sin omfattning eller på grund av att den till exempel påverkar skyddade områden, skyddade arter eller särskilt känsliga livsmiljöer – kan få mycket allvarliga miljökonsekvenser även om den inte orsakar dödsfall eller allvarlig skada.

3. Europaparlamentet betonar att effektiv tillämpning av principen att förorenaren betalar när det gäller olje- och gasverksamhet till havs inte enbart bör omfatta kostnaderna för att förebygga och avhjälpa miljöskador – vilket nu uppnås till en viss grad genom direktivet om säkerhet till havs och direktivet om miljöansvar – utan även kostnaderna för att täcka traditionella skadeståndsanspråk i enlighet med försiktighetsprincipen och principen om hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att överväga att inrätta en rättslig mekanism för ersättning vid olyckor till havs, i likhet med den som föreskrivs i lagen om oljeverksamhet i Norge, åtminstone för sektorer som riskerar att drabbas hårt, såsom fiskeri och kustturism och andra sektorer i den blå ekonomin. Parlamentet rekommenderar i detta sammanhang att missförhållanden eller tillbud som uppstår till följd av företagsverksamhet bedöms kvantitativt och kvalitativt och därmed att samtliga sekundära effekter för berörda parter inbegrips. När det gäller miljöansvaret understryker parlamentet också avvikelserna och bristerna vid införlivandet och tillämpningen av direktivet om miljöansvar, vilket även har tagits upp i kommissionens andra rapport om genomförandet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att direktivet om miljöansvar genomförs på ett effektivt sätt, och att ansvarsutkrävandet för miljöskador vid olyckor till havs är tillgängligt i tillräckligt hög utsträckning i hela EU.

4. I detta sammanhang beklagar Europaparlamentet att direktivet om säkerhet till havs inte omfattar skadeståndsansvar för direkt eller indirekt vållade skador på fysiska eller juridiska personer, oavsett om det gäller personskada, egendomsskada eller ekonomisk förlust.

5. Europaparlamentet beklagar också att det sätt på vilket ansvaret hanteras varierar avsevärt från en medlemsstat till en annan. Parlamentet understryker att det inte finns något skadeståndsansvar för många av medlemsstaternas verksamhet till havs och gasverksamhet med avseende på de flesta ersättningsanspråk från tredje part för traditionell skada som orsakats av en olycka. Dessutom finns det i många medlemsstater inga garantier för att verksamhetsutövare eller ansvariga personer har tillräckliga ekonomiska tillgångar för att täcka ersättningskrav. Parlamentet framhåller dessutom att det ofta förekommer osäkerhet om hur medlemsstaternas rättssystem skulle hantera de många olika civilrättsliga krav som kan följa av olje- och gastillbud till havs. Parlamentet anser därför att det behövs en europeisk ram som bör grunda sig på lagstiftningen i de medlemsstater som kommit längst. Ramen bör omfatta inte bara personskador och skador på egendom utan också rena ekonomiska förluster, och bör säkerställa effektiva mekanismer för ersättning till offren och för sektorer som kan påverkas allvarligt (t.ex. fiske och kustturism). Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att bedöma huruvida en horisontell EU-ram för kollektiv prövning skulle kunna vara en möjlig lösning, och att särskilt uppmärksamma detta vid utarbetandet av genomförandet av direktivet om säkerhet till havs.

6. Ur detta perspektiv betonar Europaparlamentet att yrkanden på ersättning och avhjälpande åtgärder för traditionell skada ytterligare hindras av civilprocessrättsliga regler om tidsfrister, finansiella kostnader, bristande möjligheter till förlikning i allmänhetens intresse och krav på ersättning för kollektiv skada, liksom av bestämmelser om bevisföring som varierar avsevärt från en medlemsstat till en annan.

7. Europaparlamentet betonar att ordningarna för ersättning måste kunna hantera gränsöverskridande krav effektivt, snabbt, inom rimlig tid och utan diskriminering mellan kärande från olika EES-länder. Parlamentet rekommenderar att såväl primär- som sekundärskador i alla berörda regioner inbegrips, med beaktande av att större ytor påverkas negativt vid specifika tillbud och att följderna efter lång tid fortfarande kan vara påtagliga. Parlamentet framhåller att de grannländer som inte är medlemmar av EES ska respektera internationell rätt.

8. Europaparlamentet anser att strikta ansvarsbestämmelser för olyckor till havs bör fastställas i syfte att underlätta tillgången till rättslig prövning för dem (både juridiska och fysiska personer) som drabbats av olyckor till havs, eftersom detta kan utgöra ett incitament för offshoreoperatören att hantera verksamhetsrisker på tillbörligt sätt. Ekonomiska ansvarstak bör undvikas.

Torsdagen den 1 december 2016

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att beakta den särskilda situationen för arbetstagare i olje- och gasindustrin till havs, särskilt i små och medelstora företag. Parlamentet påpekar att olje- och gastillbud till havs kan ha särskilt allvarliga konsekvenser för branscher som fiskeri och turism, liksom för andra sektorer som är beroende av den gemensamma marina miljöns goda tillstånd för att de ska kunna utöva sin verksamhet. Dessa sektorer, som omfattar många små och medelstora företag, riskerar nämligen att lida avsevärd ekonomisk förlust i samband med en allvarlig olycka till havs.

10. Därför betonar Europaparlamentet att det är ytterst viktigt att man uppdaterar de befintliga ansvarssystemen i medlemsstaterna för att se till att ett tillbud som inträffar i deras territorialvatten inte får några negativa konsekvenser för den framtida olje- och gasverksamheten i det berörda landet eller i hela EU, om tillbudet inträffar i ett område som i hög grad är beroende av intäkterna från turismen. Kommissionen uppmanas därför att på nytt överväga om man behöver införa gemensamma EU-standards för system för ersättning och avhjälpande åtgärder.

11. Europaparlamentet betonar vikten av att de planerade ersättningarna omfattar offer för oavsiktliga skador i samband med prospektering, undersökningar och drift av anläggningar till havs.

12. Europaparlamentet noterar att kommissionen avser att genomföra en systematisk datainsamling genom EU:s grupp av myndigheter för olje- och gasverksamhet till havs för att göra en mer omfattande analys av effektiviteten i och omfattningen av de nationella ansvarsbestämmelserna.

13. Europaparlamentet betonar att kommissionen regelbundet bör kontrollera att de nationella rättssystemen och företagen iakttar de relevanta ansvars- och skadeståndsbestämmelserna i direktivet om säkerhet till havs, och kontrollera redovisningen hos operatörer med verksamhet till havs. Om det råder bristande överensstämmelse uppmanar parlamentet kommissionen att vidta åtgärder i syfte att förhindra allvarliga tillbud och begränsa deras effekter för personer och för miljön. Parlamentet rekommenderar att en gemensam mekanism på europeisk nivå inrättas för registrering av tillbud och missförhållanden.

14. Europaparlamentet betonar att man behöver finna en balans mellan att snabbt betala en skälig ersättning till offer och förebygga utbetalning av illegitima anspråk (problemet med missbruk) genom att skapa ökad säkerhet kring det finansiella ansvaret för många offshoreföretag och undgå långdragna och kostsamma rättegångar.

15. Europaparlamentet beklagar att ingen av medlemsstaterna uttryckligen fastställer en bred uppsättning av instrument för ekonomisk säkerhet i syfte att ersätta anspråk i samband med traditionell skada vid olje- och gastillbud till havs. I detta sammanhang understryker parlamentet att ett överdrivet försäkringstagande eventuellt kan leda till att marknaden för instrument för ekonomisk säkerhet blir sluten, vilket i sin tur kan leda till brist på konkurrens och till ökade kostnader.

16. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av instrument för ekonomisk säkerhet i EU för att täcka de skador som vållas av de mest kostsamma olyckorna till havs. En av anledningarna kan vara att omfattningen av skadeståndsansvaret kan göra sådana instrument onödiga i vissa medlemsstater.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla detaljerade uppgifter om användningen av finansieringsinstrument och adekvat täckning av olyckor till havs, inbegripet de mest kostsamma.

18. Europaparlamentet anser att alla fall av bevisat ansvar, liksom närmare uppgifter om vilka påföljder som tillämpats, bör offentliggöras i syfte att göra den verkliga kostnaden för miljöskador uppenbar för alla.

19. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att uppmantra medlemsstaterna att ta fram instrument för ekonomisk säkerhet i syfte att ersätta anspråk i samband med traditionell skada på grund av olje- och gastillbud till havs kopplade till allmän verksamhet eller transport, även i samband med insolvens. Parlamentet anser att detta skulle kunna begränsa externaliseringen av verksamhetsutövarnas ansvar för förorening till följd av olyckor till statskassan, som i annat fall skulle åläggas skadeståndskostnaderna såvida bestämmelserna inte ändras. I detta sammanhang skulle det också kunna övervägas att införa en fond som bygger på avgifter från den havsbaserade industrin.

Torsdagen den 1 december 2016

20. Europaparlamentet anser det nödvändigt att analysera i vilken grad införandet av straffrättsligt ansvar på unionsnivå utöver civilrättsliga påföljder kommer att få ytterligare avskräckande effekter, vilket kommer att förbättra miljöskyddet och efterlevnaden av säkerhetsåtgärder. Parlamentet välkomnar därför EU:s införande av direktiv 2008/99/EG om miljöbrott, som harmoniserade straffrättsliga påföljder för vissa överträdelser av EU:s miljölagstiftning. Parlamentet beklagar dock att direktivets tillämpningsområde inte omfattar all verksamhet i direktivet om säkerhet till havs. Parlamentet beklagar dessutom att definitionerna av brott och minimipåföljderna när det gäller överträdelser av säkerheten till havs inte är harmoniserade inom EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att låta större oljeolyckor bli del av tillämpningsområdet för direktivet om miljöbrott och att i tid, dock senast den 19 juli 2019, förelägga parlamentet sin första rapport om genomförandet av direktivet om säkerhet till havs.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta nödvändiga studier för att fastställa i vilken utsträckning de enskilda medlemsstaterna och deras kustområden är utsatta för ekonomiska risker. Hänsyn bör i detta fall tas till inriktningen för näringslivssektorn i de enskilda områdena, intensiteten av olje- och gasverksamhet till havs i de enskilda områdena, de förutsättningar under vilka denna verksamhet genomförs, klimatfaktorer såsom havsströmmar och vindar och de miljönormer som tillämpas. Parlamentet rekommenderar därför att mekanismer för skydd och säkerhet införs för det berörda området när verksamhet läggs ned. Parlamentet välkomnar att branschen byggt fyra anordningar för förslutning (capping stacks), som kan minska oljeutsläpp vid olyckor till havs.

22. Europaparlamentet efterlyser en skraddarsydd arktisk miljökonsekvensbedömning för all verksamhet som bedrivs i den arktiska regionen, där ekosystemen är särskilt ömtåliga och nära anslutna till den globala biosfären.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga möjligheten att anta ytterligare åtgärder som skulle erbjuda olje- och gasverksamhet till havs ett effektivt skydd innan det inträffar en allvarlig olycka.

24. I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta utredningen av möjligheterna till en internationell lösning, med tanke på att många olje- och gasbolag som är verksamma i EU också är aktiva i resten av världen, och att en global lösning skulle säkerställa jämlika konkurrensvillkor på global nivå för alla, om kontrollen av utvinningsföretag ökades utanför EU:s gränser. Medlemsstaterna uppmanas att snabbt ratificera Parisavtalet om klimatförändringar från december 2015.

25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0479

Situationen i Demokratiska republiken Kongo

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om situationen i Demokratiska republiken Kongo (2016/3001(RSP))

(2018/C 224/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Demokratiska republiken Kongo, särskilt av den 10 mars 2016 ⁽¹⁾ och den 23 juni 2016 ⁽²⁾,
- med beaktande av de uttalanden om människorättssituationen i landet som EU:s delegation till Demokratiska republiken Kongo gjort, särskilt de av den 23 november 2016 och 24 augusti 2016,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens resolution av den 15 juni 2016 om situationen före valet och säkerhetsläget i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av EU:s lokala uttalanden av den 25 juni 2016 om människorättssituationen i Demokratiska republiken Kongo, och av den 2 augusti 2016 och den 24 augusti 2016 om valprocessen i Demokratiska republiken Kongo, efter att den nationella dialogen i Demokratiska republiken Kongo inletts,
- med beaktande av årsrapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, offentliggjord den 27 juli 2015, om människorättssituationen i Demokratiska republiken Kongo och verksamheten vid FN:s gemensamma människorättskontor i landet,
- med beaktande av de gemensamma pressmeddelandena av den 16 februari 2016 och den 5 juni 2016 från Afrikanska unionen, Förenta nationerna, Europeiska unionen och Internationella organisationen för frankofoni om nödvändigheten av en inkluderande politisk dialog i Demokratiska republiken Kongo, samt av deras åtagande att stödja de kongolesiska aktörerna i arbetet med att befästa demokratin i landet,
- med beaktande av uttalandena av den 15 augusti 2016 från talesmannen för vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, om våldet i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 23 maj 2016 och den 17 oktober 2016 om Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner om Demokratiska republiken Kongo, särskilt resolution 2293 (2016) om förnyande av sanktionssystemet för Demokratiska republiken Kongo och av expertgruppens mandat, samt resolution 2277 (2016) om förnyande av mandatet för FN:s stabiliseringsuppdrag i Demokratiska republiken Kongo (Monusco),
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds pressmeddelanden av den 15 juli 2016 och den 21 september 2016 om situationen i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av uttalandet av den 20 september 2016 från viceordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen med uppmaning till lugn för att lösa krisen med dialog och iakttagande av konstitutionen,
- med beaktande av Cotonouavtalet, som undertecknades den 23 juni 2000 och som ändrats den 25 juni 2005 och 22 juni 2010,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0290.

Torsdagen den 1 december 2016

- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter från juni 1981,
 - med beaktande av Afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning,
 - med beaktande av Demokratiska republiken Kongo konstitution, som antogs den 18 februari 2006,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Joseph Kabila har varit president i Demokratiska republiken Kongo sedan 2001. Ämbetstiden för Demokratiska republiken Kongo president är i statsförfattningen begränsad till två mandatperioder och nästa presidentval och parlamentsval hade ursprungligen utlysts till slutet av 2016, i och med att president Kabilas mandatperiod går ut den 20 december 2016.
- B. Under de gångna två åren har president Kabila försökt att med administrativa och tekniska medel fördröja valet och stanna kvar vid makten efter utgången av sin i konstitutionen föreskrivna mandatperiod.
- C. Ett första försök att ändra Demokratiska republiken Kongo konstitution i syfte att göra det möjligt för president Kabila att ställa upp som presidentkandidat för en tredje ämbetsperiod övergavs under 2015 på grund av ett starkt motstånd från och mobilisering av det civila samhället. Sådana försök har orsakat ökade politiska spänningar, oroligheter och våld runt om i landet, som nu verkar ha hamnat i ett dödläge i fråga om valen.
- D. I november 2015 tillkännagav president Kabila att det inletts en nationell dialog. Afrikanska unionen utnämnde därefter den före detta togolesiske premiärministern Edem Kodjo till kontaktperson i den nationella politiska dialogen. De två huvudsakliga oppositionsgrupperna vägrade delta i vad de anser som en icke-inkluderande och odemokratisk dialog, samt som förhållningstaktik.
- E. Afrikanska unionen, FN, EU och Internationella organisationen för frankofoni har gemensamt understrukit vikten av dialog och strävan efter en uppgörelse mellan de politiska aktörerna i vilken demokratin och rättsstatsprincipen respekteras, och har med kraft uppmanat alla politiska aktörer i Demokratiska republiken Kongo att samarbeta fullt ut med Edem Kodjo.
- F. Den 18 oktober 2016 undertecknades ett avtal mellan president Kabila och en del av oppositionen om att senarelägga presidentvalet till april 2018. Med stöd av detta avtal fick president Kabila sitta kvar vid makten efter 2016 och han uppdrog åt en ny tillfällig premiärminister, oppositionsmedlemmen Samy Badibanga, att bilda en ny regering.
- G. Sedan januari 2015 har kongolesiska säkerhets- och underrättelsetjänstemän slagit till mot fredliga aktivister, samt mot oppositionsmedlemmar och medlemmar av det civila samhället, som motsätter sig försöken att göra det möjligt för president Kabila att stanna kvar vid makten efter den i konstitutionen fastställda gränsen på två mandatperioder.
- H. Under de senaste månaderna har människorättsgrupper upprepade gånger rapporterat om en försämrad situation för de mänskliga rättigheterna och yttrande-, mötes- och demonstrationsfriheten i landet under perioden före valen, inklusive användning av övervåld mot fredliga demonstranter, journalister, politiska ledare och andra som motsätter sig försöken att låta president Kabila behålla sin maktposition längre än de konstitutionella två ämbetsperioderna.
- I. De allt fler fallen av våld samt kränkningar av och brott mot de mänskliga rättigheterna och internationell rätt, framför allt riktade åtgärder och godtyckliga gripanden har en negativ inverkan på allt som görs för att reglera och stabilisera situationen i Demokratiska republiken Kongo.
- J. Nämnas bör framför allt att över femtio personer uppges ha dödats vid demonstrationer i Kinshasa den 19 och 20 september 2016, och många andra försvunnit. Medlemmar av rörelserna Lucha och Filimbi hålls fortfarande frihetsberövade, i strid med lag. Medieföretag som Radio France Internationale (RFI) och Radio Okapi har stängts ner eller utsatts för störningar. Enligt en rapport från FN:s gemensamma människorättskontor förövades 422 kränkningar av de mänskliga rättigheterna av poliser och säkerhetsstyrkor under de demonstrationer som utspelade sig mellan den 19 och den 21 september 2016.

Torsdagen den 1 december 2016

- K. Humanitära organisationer anser att den politiska instabiliteten skapar kaos i landet och gör att befolkningen, som redan är försvagad av olika kriser nu och i det förflutna, drabbas av extrem fattigdom och otrygghet, med 5 miljoner människor som för närvarande är i behov av livsmedelshjälp.
- L. Europeiska unionen har betonat att alla beslut att uppskjuta valen måste fattas inom ramen för en inkluderande, opartisk och öppen politisk dialog mellan kongolesiska aktörer innan president Kabilas ämbetsperiod löper ut i december 2016.
- M. Det nationella vägledande programmet 2014–2020 för Demokratiska republiken Kongo, som finansierats med 620 miljoner euro ur den elfte europeiska utvecklingsfonden, prioriterar en förstärkning av samhällsstyret och rättsstaten, bland annat genom reformer av rättsväsendet, polisen och armén.
1. Europaparlamentet beklagar djupt förlusten av människoliv i samband med de senaste veckornas demonstrationer och uttrycker sin djupaste medkänsla med offrens anhöriga och Demokratiska republiken Kongs folk.
 2. Europaparlamentet är djupt oroad över den alltmer instabila situationen i Demokratiska republiken Kongo, i det spända läge som råder inför valet. Parlamentet påminner myndigheterna i Demokratiska republiken Kongo, och i första hand landets president, att de har ansvaret för att skydda medborgare överallt på landets territorium, framför allt mot övergrepp och brott, och att utöva sin styrande makt med den striktaste respekt för rättsstatsprincipen.
 3. Europaparlamentet beklagar djupt att inte regeringen och CENI (den oberoende nationella valkommissionen) klarat av att hålla presidentvalet inom den tidsrymd som konstitutionen förutsätter. Parlamentet upprepar sitt yrkande på att valet ska förrättas med framgång och i rätt tid, i full överensstämmelse med Kongos konstitution och Afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning, och håller fast vid att Kongos regering har ansvaret för att garantera att valen så snabbt som möjligt kan hållas under betingelser som medger insyn, trovärdighet och plats för alla väljare.
 4. Europaparlamentet påminner om det åtagande som Demokratiska republiken Kongo ingått inom ramen för Cotonouavtalet om att respektera demokratin och rättsstats- och människorättsprinciperna, som inbegriper yttrande- och mediefrihet, god samhällsstyrning och insyn i politiska ämbeten. Parlamentet konstaterar att den dialog som i syfte att få ett definitivt klagörande angående valprocessen förs med myndigheterna i Demokratiska republiken Kongo i enlighet med artikel 8 i Cotonouavtalet håller på att stranda.
 5. Europaparlamentet uppmanar EU eftertryckligen att vidta mer konkreta åtgärder och att omedelbart inleda förfarandet i enlighet med artikel 96 i Cotonouavtalet samt att anta riktade sanktioner, inklusive ett viseringsförbud och frysning av tillgångar, mot de höga tjänstemän och medlemmar av de väpnade styrkorna som är ansvariga för de våldsamma insatserna för att slå ned demonstrationer och för det politiska dödläge som hindrar ett fredligt och konstitutionellt maktövertagande, särskilt Kalev Mutond, generalmajor John Numbi, general Ilunga Kampete, generalmajor Gabriel Amisi Kumba och general Célestin Kanyama.
 6. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla politiska aktörer att gå med i en fredlig och konstruktiv dialog, att förhindra att den aktuella politiska krisen på något som helst sätt fördjupas, och att avhålla sig från ytterligare våld och provokationer. Parlamentet välkomnar vad CENCO (den nationella katolska biskopskonferensen) gjort för att skapa en bredare samsyn om en politisk omvandling och uppmanar både myndigheterna och oppositionen att avstå från alla handlingar eller uttalanden som ytterligare kunde späda på oron. Parlamentet håller under tiden med om att det behövs en övergångsperiod, under vilken presidentämbetet kan utövas endast under ledning av ett övergångsråd, där oppositionen kommer att spela en ytterst viktig roll.
 7. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den försämrade människorättsituationen i Demokratiska republiken Kongo, liksom också över att utrymmet för politisk handlingsfrihet i landet blivit alltmer kringskuret, och framför allt mot att rättsväsendet gjorts till ett redskap i de maktthavandes händer och att människorättsförsvarare, politiska meningsmotståndare och journalister utsätts för våld och skrämeltaktik. Parlamentet kräver ett omedelbart och villkorslöst frigivande av samtliga politiska fångar. Parlamentet uppmanar myndigheterna att omedelbart avskaffa alla begränsningar som medierna utsätts för.
 8. Europaparlamentet är fortsatt mycket oroad över den faktiska rollen för den oberoende valkommissionen (CENI), som i stor utsträckning kommer att vara avgörande för valprocessens legitimitet. Parlamentet påminner om att valkommissionen ska vara en opartisk och inkluderande institution med tillräckliga resurser för att möjliggöra en heltäckande och insynsvänlig process.

Torsdagen den 1 december 2016

9. Europaparlamentet yrkar på att de påstådda människorättskränkningarna i samband med protesterna ska undersökas fullständigt, genomgripande och med insyn, så att de ansvariga kan identifieras och ställas till svars.
 10. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegation att noga övervaka utvecklingen i Demokratiska republiken Kongo, och att använda alla lämpliga redskap och instrument för att stödja människorättsförsvarare och rörelser som arbetar för demokrati. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att överväga en utökning av EU-delegationens medlingskapacitet för samarbete med Afrikanska unionen för att stödja en mer inkluderande politisk dialog och för att förhindra att den politiska krisen fördjupas och att våldet ytterligare sprids.
 11. Parlamentet vill att Afrikanska unionen ska engagera sig mer för att Kongos konstitution ska respekteras fullt ut. Parlamentet efterlyser en fortgående dialog mellan länderna i området kring de stora sjöarna, för att ytterligare destabilisering ska förebyggas. Parlamentet välkomnar här att den internationella konferensen om området kring de stora sjöarna hållits i Luanda i oktober 2016 för bedömning av situationen i Demokratiska republiken Kongo.
 12. Europaparlamentet erinrar att fred och säkerhet utgör förutsättning för ett framgångsrikt val och ett stabilt politiskt klimat. Parlamentet välkomnar här att Monuscos mandat förnyats och att Monusco fått förstärkta befogenheter att skydda civila och slå vakt om de mänskliga rättigheterna inför valet.
 13. Europaparlamentet upprepar sin oro över den skrämmande humanitära situationen i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fortsätta med sitt stöd till landets befolkning i syfte att förbättra levnadsvillkoren för de mest utsatta grupperna och hantera konsekvenserna av fördrivningar, otrygg livsmedelsförsörjning och naturkatastrofer.
 14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Demokratiska republiken Kongos regering och parlament, Afrikanska unionen, AVS–EU-ministerrådet, FN:s generalsekreterare och FN:s råd för mänskliga rättigheter.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0480

Tillgång till energi i utvecklingsländer

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om tillgång till energi i utvecklingsländerna (2016/2885(RSP))

(2018/C 224/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av målen om hållbar utveckling, i synnerhet mål 7 om tillgång till energi och delmål 12 och 13 om hållbar konsumtion och produktion respektive klimatförändringarna,
- med beaktande av det initiativ om hållbar energi för alla som FN inledde 2011,
- med beaktande av kommissionens energiutvecklingsinitiativ, som lanserades 2012, för att erbjuda tillgång till hållbar energi för ytterligare 500 miljoner människor i utvecklingsländer fram till 2030,
- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där man fastställer att fattigdomsminskning och, på längre sikt, utrotning av fattigdom är ett primärt mål för EU:s utvecklingspolitik,
- med beaktande av artikel 191 i EUF-fördraget och EU:s klimatpolitik,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättandet av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽¹⁾, särskilt bilaga I, som innehåller bestämmelser om hållbar energi inom geografiska program, och bilaga II, som innehåller bestämmelser om den del som rör hållbar energi i instrumentets tematiska program Globala allmänna nyttigheter och utmaningar,
- med beaktande av relevanta programdokument inom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och Europeiska utvecklingsfonden, däribland de nationella vägledande program som inkluderar målsektorn för energi, liksom de årliga handlingsprogrammen för genomförande av de nationella vägledande programmen,
- med beaktande av initiativet om en korridor för ren energi i Afrika, som syftar till att främja en snabbare utbredning av förnybar energi i Afrika, och minska koldioxidutsläppen och beroendet av importerade fossila bränslen,
- med beaktande av sin kontroll av relevanta utkast till programdokument inom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och Europeiska utvecklingsfonden, innan de godkänns av instrumentets respektive fondens styrelser,
- med beaktande av den 21:a partskonferensen (COP 21) för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) i Paris i december 2015 och antagandet av Parisavtalet, den första universella och rättsligt bindande klimatöverenskommelsen någonsin,
- med beaktande av den 22:a partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) i Marrakech den 7–18 november 2016,

⁽¹⁾ EUT L 77, 15.3.2014, s. 44.

Torsdagen den 1 december 2016

- med beaktande av högnivåmötet om initiativet för förnybar energi och partnerskapet mellan EU och AU som hölls i samband med Förenta nationernas generalförsamling i New York den 21 september 2016 med Idriss Déby, ordförande för Afrikanska unionen, Alpha Condé, president för Republiken Guinea, Nkosazana Dlamini-Zuma, ordförande för kommissionen vid Afrikanska unionen och Akinwumi Adesina, ordförande för Afrikanska utvecklingsbanken, som ordförande, och i närvaro av representanter från Europeiska unionen, Stefano Manservigi, generaldirektör för GD Internationellt samarbete och utveckling, och Felice Zaccheo, biträdande enhetschef för enhet C6, energi och klimatförändringar, samt Ségolène Royal, Frankrikes minister för miljö, hållbar utveckling och energi,
- med beaktande av rapporten *A new framework for decision-making* från Världskommissionen om dammar av den 16 november 2000, 'A new framework for decision-making',
- med beaktande av sina resolutioner av den 27 september 2011 om damminfrastrukturen i utvecklingsländerna ⁽¹⁾, den 2 februari 2012 om EU:s utvecklingssamarbete till stöd för målet om tillgång till energi för alla senast 2030 ⁽²⁾ och den 12 juni 2012 om energipolitiskt samarbete med partner utanför våra gränser: En strategisk metod för en trygg, hållbar och konkurrenskraftig energiförsörjning ⁽³⁾,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2015 *EU-mekanismen för energiinvesteringar och stöd till förnybar energi i Östafrika* av den 6 oktober 2015,
- med beaktande av frågan till kommissionen om tillgång till energi i utvecklingsländerna (O-000134/2016 – B8-1809/2016),
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för utveckling,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Hållbar tillgång till tillförlitlig och säker energi till överkomlig kostnad är en förutsättning för att tillgodose grundläggande mänskliga behov och rättigheter, däribland tillgång till rent vatten, sanitär utrustning, en säker och trygg miljö, hälso- och sjukvård, uppvärmning och utbildning, och är avgörande för i princip all ekonomisk verksamhet och en viktig drivkraft för utveckling. Det finns också säkerhetsaspekter och geopolitiska aspekter på tillgång till energi. Energifrågor kan bli konflikt drivande.
 - B. 1,2 miljarder människor saknar tillgång till elektricitet, och för ännu fler är tillgången otillförlitlig. Hälften av de människor som saknar elektricitet bor i Afrika och antalet ökar eftersom befolkningen där ökar snabbare än vad energitillgången byggs ut.
 - C. När det gäller tillgång till energi är situationen i Afrika söder om Sahara värst i världen, men eftersom regionens energisektor utvecklas är det troligt att Afrika söder om Sahara senast 2040 kommer att konsumera lika mycket el som Indien och Latinamerika tillsammans gjorde 2010.
 - D. Över 70 procent av Afrikas sammanlagda energiförbrukning kommer från förnybara källor, men nästan allt av det är från traditionell användning av biomassa. Det finns fortfarande stora möjligheter att inkludera andra källor, särskilt i form av sol- och vindenergi.
 - E. Den demografiska tendensen i Afrika kommer att inverka stort på behovet av mark för växtodling samt behovet av brännved.
 - F. Den globala avskogningen står för nära 20 procent av alla koldioxidutsläpp. Ett starkt beroende av traditionell biomassa och ineffektiva spisar äventyrar skog och buskmark i många regioner i Afrika.

⁽¹⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 239 E, 20.8.2013, s. 83.

⁽³⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 28.

Torsdagen den 1 december 2016

- G. 2,3 miljarder människor använder traditionell biomassa såsom träkol för matlagning, vilket ofta får skadliga hälso- och miljöeffekter. Kvinnor bär en oproportionerligt stor del av bördan för användningen av sådant material, bland annat genom insamling av ved, vilket kan vara tidskrävande och också utgöra en säkerhetsrisk. Användning av bättre spisar skulle minska den tid och den ansträngning som krävs för matlagning.
- H. Afrika är både den världsdel med den största potentialen för förnybar energi och den som släpar efter mest när det gäller elektrifiering.
- I. Energifattigdomen är mest utbredd i landsbygdsområden, men att tillhandahålla energi i snabbt växande storstadsområden utgör även det en stor utmaning, med tanke på geografiska förhållanden, anslutbarhet och bristen på infrastruktur. De fattigaste länderna i Afrika har de högsta energiräkningarna.
- J. Det är mycket viktigt att fortsätta att utveckla de fortfarande unga elektrifieringsmarknaderna på landsbygden tills de blir mogna och självförsörjande och att ytterligare stödda program som riktar in sig på förnybara, energieffektiva, småskaliga och decentraliserade energilösningar.
- K. Energifattigdom har också en könsdimension. Konsekvenserna av energifattigdom är värre för kvinnor.
- L. Alla ska ha tillgång till tillförlitlig, hållbar och modern energi till en överkomlig kostnad till 2030 enligt mål 7 av de allmänna målen för hållbar utveckling. Att uppfylla åtagandena vad gäller klimatåtgärder kräver också kraftfulla och välbetänkta insatser på energiområdet. Afrika står därför inför en dubbel utmaning eftersom man drastiskt måste öka medborgarnas tillgång till grundläggande energitjänster och samtidigt uppfylla sina åtaganden enligt klimatavtalet.
- M. Enligt FN:s miljöprogramms rapport *Global Trends in Renewable Energy Investment 2016* var den årliga globala investeringen i ny förnybar kapacitet mer än dubbelt så stor som investeringen i kol- och gaskraftverk 2015. Marknaden för förnybar energi dominerades 2015 av solcellsenergi och vindkraft. Investeringarna i förnybar energi var 2015 för första gången större i utvecklingsländerna än i utvecklade länder.
- N. I rapporten av den 16 november 2000 från Världskommissionen om dammar är slutsatsen att stora dammar inte har producerat så mycket elektricitet, tillhandahållit så mycket vatten eller motverkat översvämningsskador i den utsträckning som man förväntat, utan att de i stället har fått betydande sociala och miljömässiga konsekvenser samt att de ansträngningar som har gjorts för att dämpa dessa skadeverkningar i stort sett har varit resultatlösa.
- O. Målet om allmän tillgång till energi hör nära samman med målet om klimaträttvisa.
- P. Klimaträttvisa innebär att mänskliga rättigheter och utveckling länkas ihop för ett angreppssätt som sätter människan i centrum och skyddar de mest utsatta rättigheter och där bördorna och fördelarna med klimatförändringarna och dess effekter fördelas lika och rättvist.
- Q. Den bristande överensstämmelsen mellan strömmarna av klimatfinansiering och tekniköverföring i förhållande till klimatförändringarna kan äventyra de afrikanska ledarnas vilja att utveckla förnybar energi för att uppfylla världsdelens industrialiseringsagenda.
- R. Parisavtalet betonar behovet av att främja allmän tillgång till hållbar energi i utvecklingsländer, i synnerhet i Afrika, genom en förstärkt utbyggnad av förnybar energi.

Torsdagen den 1 december 2016

- S. Det finns gott om bevis för, och ett brett samförstånd om, att småskalig decentraliserad produktion av förnybar energi samt lokala nät och lösningar utanför nätet ofta är de mest effektiva, att sådana lösningar brukar bidra mest till den allmänna utvecklingen och bäst kan minimera eller undvika negativa effekter på miljön.
- T. Lokal produktion av förnybar energi betonas i förordningen om finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete, och program inom finansieringsinstrumentet och Europeiska utvecklingsfonden samt projekt inom energiområdet bör utformas för att återspegla insikten om fördelarna med en decentraliserad produktion av förnybar energi.
- U. EU:s utvecklingsstöd inom energiområdet har ökat kraftigt och dessa utgifter planeras uppgå till 3,5 miljarder EUR under 2014–2020. 30 nationella vägledande program, varav hälften är för afrikanska länder, inkluderar målsektorn för energi.
- V. EU-mekanismen för energiinvesteringar i AVS-staterna som inrättades i juni 2005 syftar till att främja tillgång till moderna energitjänster för de fattiga på landsbygden och i stadsnära områden, med ett starkt fokus på Afrika söder om Sahara och förnybar energi. Revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2015 om mekanismen innehåller ett antal rekommendationer till kommissionen om att välja ut projekt noggrannare, skärpa övervakningen av projekten och öka deras hållbarhetsutsikter.
- W. Nyligen lanserade EU ett finansieringsinitiativ för att bygga ut elnäten (Electrifi) och dessutom finns det andra finansieringsupplägg, såsom system för att kombinera EU-stöd med lån eller likvida medel från offentliga och privata finansiärer (kombinationsinstrument) för olika delar av världen, Europeiska investeringsbankens verksamhet inom energiområdet inom sitt mandat för extern utlåning samt den verksamhet inom energisektorn som EU-Afrikas förvaltningsfond för infrastruktur bedriver.
- X. För att uppnå mål nummer 7 för hållbar utveckling krävs det ökade privata investeringar. Varje beslut att med hjälp av kombinerade mekanismer främja användningen av offentlig-privata partnerskap i utvecklingsländer bör baseras på en ingående analys av mekanismerna och av vad man lärt sig av tidigare erfarenheter. Man måste under alla omständigheter undvika att ge stöd till projekt som ändå är genomförbara på kommersiell grund.
- Y. Man måste prioritera att utbilda lokalt specialiserad och högt specialiserad personal för att säkra tillgången till energi i utvecklingsländerna, och en väsentlig andel av finansieringen måste avsättas för detta ändamål.
- Z. De globala subventionerna till fossila bränslen uppgår till cirka 500 miljarder US-dollar per år, vilket leder till ökade i stället för minskade utsläpp av växthusgaser och tenderar att gynna relativt rika snarare än fattiga. Subventionerna bör fasas ut, och på så sätt kan staterna frigöra betydande medel för att bedriva en mycket mer effektiv socialpolitik och utöka tillgången till tillförlitlig, hållbar och modern energi till en överkomlig kostnad och minska ojämlikheten och förbättra livskvaliteten.
1. Europaparlamentet påminner om att tillgång till energi påskyndar utveckling. Parlamentet uppmärksammar omfattningen på, och följderna av, energifattigdomen i utvecklingsländerna och EU:s stora engagemang för att minska denna fattigdom. Parlamentet understryker behovet av kraftfulla och gemensamma insatser från regeringar, civilsamhället och övriga aktörer i de berörda länderna och från internationella parter för att minska energifattigdomen och uppnå mål nummer 7 för hållbar utveckling, vilket kräver särskilda insatser i isolerade landsbygdsområden, särskilt i regioner som inte är anslutna till energinätet. Klimat- och handelspolitiken bör ömsesidigt stödja hållbar utveckling och fattigdomsutrotning i överensstämmelse med Agenda 2030 och Parisavtalet.
 2. Europaparlamentet betonar det starka sambandet mellan energi och potentiella säkerhetsfrågor och anser att energistyrning visserligen är svårt att genomföra men avgörande för ekonomisk och mänsklig utveckling i utvecklingsländerna.
 3. Europaparlamentet påpekar att elektrifiering uppnås tack vare stöd från de offentliga myndigheterna, som i sin tur är beroende av en god förvaltning av energidistributionstjänster och av statens möjligheter att utöva sin suveränitet.

Torsdagen den 1 december 2016

4. Europaparlamentet kräver att EU jämställdhetsintegrerar all sin energipolitik och fokuserar på kvinnor med särskilda behov.
5. Europaparlamentet stöder kommissionens energiutvecklingsinitiativ att fram till 2030 ge ytterligare 500 miljoner människor i utvecklingsländerna tillgång till hållbar energi genom delar i programmet såsom inrättandet av faciliteten för tekniskt bistånd, att EU-experter ska utveckla teknisk expertis i utvecklingsländerna samt att främja kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring. Energi är en förutsättning för många andra områden, t.ex. hälsa, utbildning, rent vatten, jordbruk samt telekommunikation och internetanslutning. Energiutvecklingsinitiativet måste fullt ut överensstämma med målen för EU:s utvecklingspolitik enligt Lissabonfördraget.
6. Europaparlamentet anser att, även om de relevanta bestämmelserna i förordningen om finansieringsinstrument för utvecklingsarbete, som har antagits genom medbeslutandeförfarandet mellan parlamentet och rådet, är kortfattade utgör de en bra grund för EU:s utvecklingsbistånd inom energiområdet. Parlamentet påminner om att dessa bestämmelser fokuserar på tillgång till energi och lägger tonvikten på lokal och regional förnybar energi samt på att säkerställa tillgången för fattiga människor i isolerade områden.
7. Europaparlamentet välkomnar Electrifi, som med sin flexibla och inkluderande struktur gör det möjligt för olika partner att delta, såsom den privata sektorn, offentliga institutioner och lokala myndigheter, som kan dra nytta härav i lika stor utsträckning och på samma marknadsbaserade villkor, med vederbörlig hänsyn till varje lands och regions behov och möjligheter. Att partner från den lokala privata sektorn och det civila samhällets organisationer deltar kommer att bidra till att öka effektiviteten och egenansvaret för de insatser som görs.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på sin webbsida regelbundet rapportera om vilka framsteg som har gjorts för att nå energiutvecklingsinitiativets mål, att ange hur stor andel av den totala finansieringen för energi i utvecklingsländer som har gått till förnybar energi, isolerade områden, personalutbildning, lokal sakkunskap och kompetens och till lokala lösningar och lösningar utanför nätet samt att kortfattat, men så noggrant som möjligt, beskriva de olika intressenternas deltagande i avslutade och pågående åtgärder.
9. Europaparlamentet framhåller den stora potentialen för förnybara energikällor i Afrika i form av sol- och vindkraft för säkerställandet av tillgång till energi för alla, särskilt på landsbygden. Priset på solcellsutrustning är avgörande för det faktiska utnyttjandet av solenergipotentialen i Afrika. EU och dess medlemsstater bör därför främja tekniköverföring för spridning i utvecklingsländerna.
10. Europaparlamentet noterar att Afrika har runt 10 procent av världens teoretiska vattenkraftpotential. Den globala uppvärmningen kommer att påverka nederbörds mönstren och utgör därför en växande utmaning för tryggad vatten- och livsmedelsförsörjning. Världskommissionen om dammar har också påpekat att fattiga, andra sårbara grupper och framtida generationer troligen kommer att få bära en oproportionerlig del av de sociala och miljömässiga kostnaderna för stora dammprojekt utan att få någon skälig andel av den ekonomiska vinsten. Parlamentet understryker att små vattenkraftsdammar är mer hållbara och ekonomiskt lönsamma än stora vattenkraftverk.
11. Europaparlamentet rekommenderar att finansieringsorgan (bilaterala stödorgan, multilaterala utvecklingsbanker, exportkreditorgan och Europeiska investeringsbanken) säkerställer att alla dammalternativ som beviljas finansiering följer de riktlinjer som Världskommissionen om dammar har utfärdat. Parlamentet understryker särskilt att alla dammprojekt bör utvärderas enligt de fem kriterierna rättvisa, effektivitet, delaktigt beslutsfattande, hållbarhet och ansvarighet. Parlamentet betonar att när dessa projekt påverkar ursprungsbefolkningar och stamfolk måste beslutsfattandet framför allt grunda sig på principen om fria och väl underbyggda förhandsgodkännanden från dessa folk.
12. Europaparlamentet påminner om att bioenergi är en komplex energikälla som är förbunden med jordbruk, skogsbruk och industrin och som inverkar på ekosystemen och den biologiska mångfalden. Utvecklingen av biomassa för energi innebär nya hot, dvs. när det gäller tryggad livsmedelsförsörjning, besittningsrätt till mark, avskogning och markförsämring. Bioenergins vattenfotavtryck bör också beaktas, eftersom många delar av Afrika redan lider av vattenbrist, och omkring en tredjedel av Afrikas odlingsområden redan klassificerats som torra områden. Parlamentet betonar därför att det finns ett behov av att både inom EU och i utvecklingsländerna ta fram strikta och bindande miljömässiga och sociala hållbarhetskrav för produktion av biomassa, i syfte att uppfylla mål 7 för hållbar utveckling.

Torsdagen den 1 december 2016

13. Europaparlamentet betonar att mycket effektiva spisar och övergången till moderna matlagningsbränslen måste stödjas för att motverka den snabba uttömningen av träresurser.
 14. Europaparlamentet gläds åt att det finns olika initiativ på internationell nivå för att främja hållbar energitillgång i utvecklingsländer, i synnerhet i Afrika, men vidhåller att de måste samordnas bättre för att bli effektivare. EU och dess medlemsstater uppmanas att tillhandahålla stöd och tekniskt bistånd vid genomförandet av handlingsplanen för initiativet om en korridor för ren energi i Afrika, som syftar till att hälften av det sammanlagda energibehovet ska tillgodoses genom miljövänliga, inhemska och kostnadseffektiva förnybara energikällor senast 2030 och därigenom minska koldioxidutsläppen. Finansieringsorgan, den privata sektorn och utvecklingsländernas regeringar bör samarbeta mer så att målen kan uppnås snabbare. Det behövs stöd till underhåll med tillräcklig tillgång till reservdelar och lokalt utbildade tekniska experter.
 15. Europaparlamentet stöder användningen av kombinerade mekanismer där detta är den effektivaste användningen av medel till utvecklingsbistånd för att uppfylla mål 7 för hållbar utveckling, om fokus ligger på småskaliga projekt och om deltagande företag måste vara socialt ansvarstagande. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant undvika att bevilja medel till något projekt som skulle vara genomförbart utan dessa medel, även om en privat investerare söker dem. Parlamentet anser att principerna om utvecklingseffektivitet måste följas även när det gäller kombinerad finansiering och konstaterar att det är viktigt med en anpassning till mottagarländernas utvecklingsprogram, att skapa ett brett deltagande från intressenter samt att säkerställa insyn, ansvarsskyldighet, samordning och effektivitet samt mätbara och påtagliga resultat.
 16. Europaparlamentet kräver en utfasning av subventionerna av fossila bränslen och vill se att de medel som frigörs på detta sätt används till en effektiv socialpolitik och åtgärder för att utrota energifattigdomen i utvecklingsländerna.
 17. Europaparlamentet understryker att det enda avgörandet måttet på framgång inom EU:s åtgärder är i vilken utsträckning de bidrar till att nå en allmän tillgång till energi, med minsta möjliga utsläpp av växthusgaser, med beaktande av principen om gemensamt men differentierat ansvar.
 18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare och generalsekreteraren för gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0481

Tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet**Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet (2016/2011(INI))**

(2018/C 224/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok om ett europeiskt betalningsföreläggande och om åtgärder för att förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden (COM(2002)0746),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 936/2012 av den 4 oktober 2012 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (COM(2015)0495),
- med beaktande av sin utredningstjänsts bedömning av genomförandet på EU-nivå av det europeiska betalningsföreläggandet,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0299/2016), och av följande skäl:
 - A. Kommissionen har lämnat sin rapport med en översyn av tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet i enlighet med artikel 32 i förordning (EG) nr 1896/2006.
 - B. Rapporten kommer nästan två år för sent och innehåller inte den utvidgade och uppdaterade konsekvensanalys som krävs för varje medlemsstat, som tar hänsyn till de olika bestämmelserna i varje medlemsstat och deras interoperabilitet, utan endast en ofullständig statistisk tabell med uppgifter i första hand från 2012. Det europeiska betalningsföreläggandet är ett valfritt förfarande och kan tillämpas i gränsöverskridande fall som ett alternativ till nationella betalningsförelägganden.
 - C. Förfarandet skapades för att göra det möjligt att snabbt, enkelt och billigt återkräva belopp som uppstått från skulder som är säkra, avser ett bestämt belopp och har förfallit till betalning, och som svaranden inte bestrider. Enligt statistiken verkar förfarandet i stort fungera tillfredsställande, men utnyttjas långt ifrån sin fulla potential, eftersom det används främst i medlemsstater vilkas lagstiftning innehåller ett liknande nationellt förfarande.
 - D. Det europeiska betalningsföreläggandet tillhör kategorin av åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder och som behövs för att den inre marknaden ska fungera väl.
 - E. Sena betalningar är en av huvudorsakerna till insolvens, som hotar företagens överlevnad, i synnerhet bland små och medelstora företag, och leder till att många arbetstillfällen försvinner.

⁽¹⁾ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 283, 16.10.2012, s. 1.

Torsdagen den 1 december 2016

- F. Konkreta åtgärder, däribland riktade informationskampanjer, borde därför vidtas för att informera medborgare, företag, rättstillämpare och andra berörda parter om möjligheten att använda förfarandet samt om dess funktion, tillämpning och fördelar.
- G. I vissa medlemsstater, där det europeiska betalningsföreläggandet inte tillämpas i enlighet med den nuvarande förordningen, bör betalningsförelägganden utfärdas snabbare, och i vilket fall som helst inom den frist på 30 dagar som fastställs i förordningen, med tanke på att endast obestridda betalningsförelägganden kan verkställas.
- H. Utvecklandet av systemet e-Codex, som gör det möjligt att lämna in ansökningsformulär på nätet, bör uppmuntras genom ytterligare åtgärder som inriktas på att förfarandet ska kunna användas mer effektivt.
- I. Fler medlemsstater bör följa Frankrikes, Tjeckiens, Estlands, Cyperns och Sveriges exempel och ge de sökande möjlighet att lämna in sina ansökningar på ytterligare språk och på det hela taget vidta stödåtgärder för att minimera felmarginaler p.g.a. att ett främmande språk används.
- J. Förfarandets enkla struktur innebär inte att det kan missbrukas för att tillämpa oskäligen avtalsvillkor, eftersom domstolen enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 1896/2006 uppmanas att pröva om fordran är välgrundad på grundval av tillgängliga uppgifter och på detta sätt säkerställa förenlighet med relevant rättspraxis från EU-domstolen i denna fråga. Alla berörda parter ska informeras om rättigheterna och förfarandena.
- K. Standardformulären är i behov av en översyn och en återkommande utvärdering i framtiden för att förteckningen med medlemsstater och valutor ska kunna uppdateras och för att kunna förbättra bestämmelserna om betalning av räntor på fordringar, inbegripet en lämplig beskrivning av vilken ränta som kan tas ut.
- L. Kommissionen bör överväga att föreslå en översyn av bestämmelserna om tillämpningsområdet för förfarandet och om förnyad prövning av betalningsföreläggande i undantagsfall.
1. Europaparlamentet gläder sig över att det europeiska betalningsföreläggandet verkar fungera väl i alla medlemsstater. Förfarandet kan tillämpas i frågor av privaträttslig natur som rör obestridda fordringar, och dess huvudsakliga mål är att förenkla och påskynda gränsöverskridande erkännande och genomdrivande av fordringsägares rättigheter i EU.
 2. Europaparlamentet beklagar djupt den kraftiga förseningen på nästan två år av kommissionens rapport med en översyn av tillämpningen av förordning (EG) nr 1896/2006.
 3. Europaparlamentet beklagar att det inte finns någon utvidgad konsekvensanalys för alla medlemsstater i kommissionens rapport, vilket krävs i artikel 32 i förordning (EG) nr 1896/2006. Parlamentet beklagar bristen på uppdaterad information i denna rapport avseende situationen i medlemsstaterna när det gäller det europeiska betalningsföreläggandets funktion och tillämpning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utarbeta en utvidgad, uppdaterad och detaljerad konsekvensanalys.
 4. Europaparlamentet beklagar också att det europeiska betalningsföreläggandet används i varierande grad i medlemsstaterna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det trots det förenklade moderna förfarandet som EU-lagstiftningen erbjuder finns stora skillnader i tillämpningen i de olika medlemsstaterna, och önskan att välja nationell lagstiftning i stället för det europeiska betalningsföreläggandet leder till att resultaten av tillämpningen av förordning (EG) nr 1896/2006 inte är optimala, och att unionsmedborgarna därför inte kan utöva sina rättigheter på gränsöverskridande nivå, något som kan försvaga förtroendet för EU-lagstiftningen.
 5. Europaparlamentet påpekar att allmänheten i de medlemsstater som har liknande verktyg på nationell nivå använder förfarandet oftast och är bäst informerade om det.

Torsdagen den 1 december 2016

6. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att vidta praktiska åtgärder för att ytterligare informera medborgare, företag, rättstillämpare och alla andra berörda parter om möjligheten att använda det europeiska betalningsföreläggandet och om dess funktion och tillämpning, samt om dess fördelar i gränsöverskridande fall. Parlamentet betonar dessutom att allmänheten, och i synnerhet små och medelstora företag, behöver stöd för att bättre kunna använda, förstå och känna till existerande rättsliga instrument för indrivning av gränsöverskridande fordringar genom relevant EU-lagstiftning.
 7. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna ska förse kommissionen med exakta, övergripande och uppdaterade uppgifter för en effektiv kontroll och utvärdering.
 8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter att utfärda betalningsförelägganden inom 30 dagar, och att, där så är möjligt, godkänna ansökningar på främmande språk, med beaktande av att kravet på översättning påverkar kostnaderna och handläggningstiderna för förfarandet.
 9. Europaparlamentet stöder fullt ut det arbete som görs för att elektronisk inlämning av ansökan om europeiskt betalningsföreläggande ska godkännas i framtiden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen i detta sammanhang att främja användningen av pilotprojektet e-Codex och att utvidga det till alla medlemsstater, på grundval av den studie som utfördes av kommissionen om möjligheterna till elektronisk ansökan om europeiska betalningsförelägganden.
 10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med vad som krävs införa uppdaterade standardformulär för att underlätta bl.a. en lämplig beskrivning av vilken ränta som ska tas ut på fordringar.
 11. Europaparlamentet anser att man i den framtida översynen av förordningen borde undersöka möjligheten att ta bort vissa undantag i tillämpningsområdet för förfarandet och se över bestämmelserna om översyn av det europeiska betalningsföreläggandet.
 12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.
-

Tisdagen den 22 november 2016

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0429

Begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet

Europaparlamentets beslut av den 22 november 2016 om begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2115(IMM))

(2018/C 224/29)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet som översändes den 14 april 2016 av Frankrikes minister med ansvar för rättsliga frågor med anledning av den förundersökning som inlemts mot Jean-François Jalkh vid Nanterres regionala domstol (med referensnr 14142000183) i en grupp talan från föreningen "Maison des potes – Maison de l'égalité" på grund av offentlig uppvigling till rasrelaterad eller religiös diskriminering, och som tillkännagavs i kammaren den 8 juni 2016,
 - efter att ha hört Jean-François Jalkh i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
 - med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
 - med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution, ändrad genom konstitutionell lag nr 95-880 av den 4 augusti 1995,
 - med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0318/2016), och av följande skäl:
- A. Den allmänna åklagaren vid appellationsdomstolen i Versailles har begärt att den parlamentariska immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet, Jean-François Jalkh, upphävs med anledning av rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 22 november 2016

- B. Frågan om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet rör det påstådda brottet offentlig uppvigling till diskriminering på grund av nationalitet, ras eller religion i ord, skrift, bild eller offentliga elektroniska kommunikationsmedel – ett brott som fastställs i fransk lagstiftning, närmare bestämt artiklarna 24.8, 23.1 och 42 i lagen av den 29 juli 1881 samt artikel 93.3 i lag nr 82-652 av den 29 juli 1982, och straffbeläggs i artikel 24.8, 24.10, 24.11 och 24.12 i lagen av den 29 juli 1881 samt artikel 131-26.2 och 131-26.3 i strafflagen.
- C. Jean-François Jalkh anklagades för detta av föreningen "Maison des potes – Maison de l'égalité" i ett klagomål som lämnades in till Nanterres regionala domstol den 22 maj 2014.
- D. Klagomålet rörde uttalanden i en broschyr med titeln "Liten praktisk vägledning för folkvalda i Nationella fronten på kommunal nivå", publicerad den 19 september 2013 och uppladdad på Nationella frontens officiella webbplats den 30 november 2013. I denna broschyr uppmanades de blivande kommunfullmäktigeledamöterna från Nationella fronten efter valet den 23 och 30 mars 2014 att, från det första sammanträdet i nya kommunfullmäktige, rekommendera att den "nationella prioriteten" ska gälla – dvs. att den franska befolkningen ska prioriteras – vid tilldelning av subventionerat boende. Jean-François Jalkh var Nationella frontens ansvarige utgivare och hade det redaktionella ansvaret för partiets samtliga webbplatser.
- E. I artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentsledamöterna vad avser deras egen stats territorium ska åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
- F. I artikel 26 i Frankrikes konstitution föreskrivs att ledamöter av Frankrikes parlament inte får lagföras, bli föremål för utredning, häktas, kvarhållas eller dömas på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt uppdrag.
- G. Räckvidden för immuniteten för ledamöter av Frankrikes parlament motsvarar i själva verket räckvidden för Europaparlamentsledamöternas immunitet enligt artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier. Domstolen har konstaterat att ett yttrande av en ledamot av Europaparlamentet omfattas av immunitet endast om ledamoten har gjort det "under utövandet av sitt ämbete". Det måste således föreligga ett samband mellan yttrandet och ämbetet som parlamentsledamot. Detta samband måste vara direkt och uppenbart.
- H. Jean-François Jalkh var inte ledamot av Europaparlamentet när det påstådda brottet ägde rum, dvs. den 19 september och den 30 november 2013, men det påstått anstötliga materialet fanns fortfarande den 23 juni och den 2 oktober 2014 att tillgå för den som så önskade.
- I. Det är helt uppenbart att det inte föreligger något samband mellan anklagelserna och Jean-François Jalkhs ämbete som ledamot av Europaparlamentet. Anklagelserna rör i stället verksamhet av rent nationell eller regional karaktär, med tanke på att uttalandena riktades till blivande kommunfullmäktigeledamöter inför lokalvalet den 23 och 30 mars 2014, och Jalkhs befattning som Nationella frontens ansvarige utgivare, med redaktionellt ansvar för partiets samtliga webbplatser.
- J. De påstådda handlingarna rör inte vare sig yttranden som ledamoten av Europaparlamentet gjort eller röster han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
- K. Det saknas skäl att misstänka att den förundersökning som inletts med anledning av ett klagomål från föreningen "Maison des potes – Maison de l'égalité" (inlämnat innan Jean-François Jalkh tillträdde som ledamot av Europaparlamentet) syftar till att skada Jalkhs parlamentariska verksamhet (*fumus persecutionis*).
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Jean-François Jalkhs immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till Republiken Frankrikes justitieminister och till Jean-François Jalkh.

Tisdagen den 22 november 2016

P8_TA(2016)0430

Begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet

Europaparlamentets beslut av den 22 november 2016 om begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2107(IMM))

(2018/C 224/30)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet som översändes den 14 april 2016 av Frankrikes minister med ansvar för rättsliga frågor med anledning av den förundersökning som inletts mot Jean-François Jalkh vid distriktsdomstolen i Paris (med referensnr 1422400530) i en grupptalan från BNVCA (Nationella byrån för vaksamhet mot antisemitism) för offentlig uppvigling till diskriminering, hat eller våld, och som tillkännagavs i kammaren den 8 juni 2016,
- efter att ha hört Jean-François Jalkh i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution, ändrad genom konstitutionell lag nr 95-880 av den 4 augusti 1995,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0319/2016), och av följande skäl:
 - A. Den allmänna åklagaren vid appellationsdomstolen i Paris har begärt att den parlamentariska immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet, Jean-François Jalkh, upphävs med anledning av rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott.
 - B. Frågan om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet rör det påstådda brottet uppvigling till diskriminering, hat eller våld mot en person eller en grupp personer på grund av deras härkomst eller deras tillhörighet eller icke-tillhörighet till en viss etnisk grupp, nationalitet, ras eller religion – ett brott enligt fransk lagstiftning, närmare bestämt artiklarna 24.8 och 23.1 i lagen av den 29 juli 1881.
 - C. Jean-François Jalkh anklagades för detta av Nationella byrån för vaksamhet mot antisemitism (BNVCA) i ett klagomål som lämnades in till den förste förundersökningsdomaren i Paris den 12 augusti 2014.
 - D. Klagomålet rörde uttalanden som gjorts av Jean-Marie Le Pen den 6 juni 2014 vid en intervju som publicerades på webbplatsen www.frontnational.com och därefter bloggen www.jeanmarielepen.com, som svar på en åhörars omnämnande av sångaren Patrick Bruel, som hade förklarat att han inte längre kunde uppträda i städer där borgmästare tillhörande Nationella fronten hade valts, varpå Le Pen gjort följande uttalanden: "Det förvånar mig inte. Hör här, nästa gång tar vi en hel ugnsladdning." Jean-François Jalkh var ansvarig utgivare för Nationella frontens officiella webbplats.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 22 november 2016

- E. I artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att ledamöterna vad avser deras egen stats territorium ska åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
- F. I artikel 26 i Frankrikes konstitution föreskrivs att parlamentsledamöter inte får lagföras, bli föremål för utredning, häktas, kvarhållas eller dömas på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt uppdrag.
- G. Räckvidden för immuniteten för ledamöter av Frankrikes parlament motsvarar i själva verket räckvidden för Europaparlamentsledamöternas immunitet enligt artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier. Domstolen har konstaterat att ett yttrande av en ledamot av Europaparlamentet omfattas av immunitet endast om ledamoten har gjort det "under utövandet av sitt ämbete". Det måste således föreligga ett samband mellan yttrandet och ämbetet som parlamentsledamot. Detta samband måste vara direkt och uppenbart.
- H. Jean-François Jalkh hade inte tillträtt sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet när det påstådda brottet ägde rum, dvs. den 6 juni 2014. Han tillträdde först den 1 juli 2014.
- I. Det är helt uppenbart att det inte föreligger något samband mellan anklagelserna och Jean-François Jalkhs ämbete som ledamot av Europaparlamentet. Anklagelserna rör i stället verksamhet av rent nationell eller regional karaktär, med tanke på att uttalandena avsåg lokalvalet i Frankrike den 23 och 30 mars 2014, och Jalkhs befattning som Nationella frontens ansvarige utgivare, med redaktionellt ansvar för partiets webbplatser.
- J. De påstådda handlingarna rör inte vare sig yttranden som ledamoten av Europaparlamentet gjort eller röster han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
- K. Det saknas skäl att misstänka att den förundersökning som inlemts med anledning av ett klagomål från Nationella byrån för vaksamhet mot antisemitism (BNVCA) syftar till att skada Jean-François Jalkhs parlamentariska verksamhet (*fumus persecutionis*).
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Jean-François Jalkhs immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till Republiken Frankrikes justitieminister och till Jean-François Jalkh.
-

Tisdagen den 22 november 2016

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0428

Avtal om operativt och strategiskt samarbete mellan Ukraina och Europol*

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 november 2016 om utkastet till rådets genomförandebeslut om godkännande av Europeiska polisbyråns (Europol) ingående av avtalet om operativt och strategiskt samarbete mellan Ukraina och Europol (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))

(Samråd)

(2018/C 224/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets utkast (10345/2016),
 - med beaktande av artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, i dess ändrade lydelse enligt Amsterdamfördraget, och artikel 9 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0267/2016),
 - med beaktande av rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol) ⁽¹⁾, särskilt artikel 23.2,
 - med beaktande av rådets beslut 2009/934/RIF av den 30 november 2009 om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europolis förbindelser med partner, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information ⁽²⁾, särskilt artiklarna 5 och 6,
 - med beaktande av rådets beslut 2009/935/RIF av den 30 november 2009 om fastställande av förteckningen över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser ⁽³⁾,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0342/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

⁽¹⁾ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 325, 11.12.2009, s. 12.

Tisdagen den 22 november 2016

3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, efter den dag då den nya Europolförordningen ⁽¹⁾ börjar tillämpas, göra en bedömning av bestämmelserna i samarbetsavtalet och kommissionen uppmanas att informera parlamentet och rådet om resultatet av denna bedömning och, om så är lämpligt, lägga fram en rekommendation om tillstånd att inleda en internationell omförhandling av avtalet.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och Europol.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

Tisdagen den 22 november 2016

P8_TA(2016)0431

Upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 november 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1342/2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 224/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (11309/1/2016– C8-0403/2016),
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 13 december 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0498),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från fiskeriutskottet (A8-0325/2016),
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 44, 15.2.2013, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 65, 19.2.2016, s. 193.

Tisdagen den 22 november 2016

P8_TA(2016)0432

Skattemyndigheters tillgång till information om penningtvätt *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 november 2016 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU med avseende på skattemyndigheters tillgång till information om penningtvätt (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

(2018/C 224/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2016)0452),
 - med beaktande av artiklarna 113 och 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C8-0333/2016),
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0326/2016).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Ändring 1**Förslag till direktiv****Skäl - 1 (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

- (-1) **Den roll som innehas av verktyg, konton och företag som inrättats i skatteparadis och icke samarbetsvilliga jurisdiktioner har utvecklats till en gemensam nämnare för en omfattande samling verksamheter, som i allmänhet upptäcks i efterhand och som döljer skattebedrägeri, kapitalflykt och penningtvätt. Förekomsten av detta borde redan i sig föranleda politiska och diplomatiska åtgärder som syftar till att utrota offshore-centrumen på global nivå.**

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 2
Förslag till direktiv
Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) Direktiv 2011/16/EU⁽¹⁾ ändrat genom direktiv 2014/107/EU⁽²⁾ är tillämpligt sedan den 1 januari 2016 i 27 medlemsstater och från och med den 1 januari 2017 i Österrike. Direktivet genomför den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i skattehänseende (nedan kallad den globala standarden) inom EU. Det säkerställer att information om innehavare av finansiella konton rapporteras till den medlemsstat där kontoinnehavaren har sin skatterättsliga hemvist.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.12.2014, s. 1).

Ändring

- (1) Direktiv 2011/16/EU⁽¹⁾ ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU⁽²⁾ är tillämpligt sedan den 1 januari 2016 i 27 medlemsstater och från och med den 1 januari 2017 i Österrike. Direktivet genomför den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i skattehänseende (nedan kallad *den globala standarden*) inom EU. Det säkerställer att information om innehavare av finansiella konton rapporteras till den medlemsstat där kontoinnehavaren har sin skatterättsliga hemvist, **i syfte att bekämpa skatteundandragande, skatteflykt och aggressiv skatteplanering.**

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.12.2014, s. 1).

Ändring 3
Förslag till direktiv
Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1a) **Bekämpningen av skatteflykt och skatteundandragande, även i samband med penningtvätt, är av högsta prioritet för unionen.**

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 4
Förslag till direktiv
Skäl 3

Kommissionens förslag

- (3) För att säkerställa effektiv övervakning av de finansiella institutens tillämpning av de förfaranden för tillbörlig aktsamhet som anges i direktiv 2011/16/EU måste skattemyndigheter ha tillgång till information om penningtvätt. I avsaknad av tillgång till sådan information kommer dessa myndigheter inte att kunna övervaka, överse och bekräfta att de finansiella instituten korrekt tillämpar direktivet och korrekt identifierar och rapporterar personer med bestämmande inflytande hos mellanhänder.

Ändring

- (3) För att säkerställa effektiv övervakning av de finansiella institutens tillämpning av de förfaranden för tillbörlig aktsamhet som anges i direktiv 2011/16/EU måste skattemyndigheter ha **snabb och full** tillgång till information om penningtvätt **och förfoga över en tillräckligt stor personal med lämplig kompetens för att utföra denna uppgift och möjligheter att utbyta sådan information. Tillgången till information bör säkras genom ett automatiskt och obligatorisk utbyte av information.** I avsaknad av tillgång till sådan information **och lämplig personal** kommer dessa myndigheter inte att kunna övervaka, överse och bekräfta att de finansiella instituten korrekt tillämpar direktivet och korrekt identifierar och rapporterar personer med bestämmande inflytande hos mellanhänder.

Ändring 5
Förslag till direktiv
Skäl 3a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3a) **Den konstaterade kopplingen mellan skatteundandragande, skatteflykt och penningtvätt gör det nödvändigt att i maximal utsträckning ta tillvara de synergier som skapas genom samarbete på nationell och internationell nivå samt på unionsnivå mellan de olika myndigheter som bekämpar dessa brott och missbruk. Frågor såsom transparens i fråga om faktiskt ägande eller den omfattning i vilken enheter, såsom juristkåren, omfattas av ramverket för bekämpning av penningtvätt i tredjeländer är av avgörande betydelse för att förbättra unionsmyndigheternas möjligheter att ta itu med skattesmitning och penningtvätt.**

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 6
Förslag till direktiv
Skäl 3b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3b) *Luxleaks- och Swisслеaksavslöjandena liksom Panama- och Bahamasdokumenten, som är enskilda exempel av ett globalt fenomen, bekräftade det absoluta behovet av ökad skattetransparens och mycket närmare samordning och samarbete mellan jurisdiktionerna.*

Ändring 7
Förslag till direktiv
Skäl 3c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3c) *Automatiskt och obligatoriskt informationsutbyte i skattefrågor har erkänts internationellt, av G20, OECD och unionen, som det mest effektiva instrumentet för att säkra internationell skattetransparens. I sitt meddelande av den 5 juli 2016 om ytterligare åtgärder för att öka transparensen och främja bekämpandet av skatteundandragande och skatteflykt^(1a) förklarade kommissionen att det finns starka skäl för att "ytterligare utvidga det administrativa samarbetet mellan skattemyndigheterna till att omfatta information om verkligt ägande" och att det "automatiska utbytet av information om verkligt ägande skulle kunna integreras i den bindande ram för skattetransparens som redan finns i EU". Alla medlemsstater deltar dessutom redan i ett pilotprojekt för utbyte av information om verkligt ägande i företag och truster.*

^(1a) COM(2016)0451.

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 8
Förslag till direktiv
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) **Det** är därför nödvändigt att säkerställa **skattemyndigheternas** tillgång till information om åtgärder mot penningtvätt, förfaranden, handlingar och mekanismer för fullgörandet av sina skyldigheter för övervakning av den korrekta tillämpningen av direktiv 2011/16/EU.

Ändring

- (4) **EU:s bestämmelser om förebyggande och bekämpning av penningtvätt har under årens lopp införlivat ändringar i internationella standarder i syfte att stärka medlemsstaternas samordning och hantera utmaningarna på global nivå, i synnerhet på grund av kopplingen mellan penningtvätt, finansiering av terrorism, organiserad brottslighet och skatteundandragande och skatteflykt. Det är därför nödvändigt att säkerställa direkt och förenklad tillgång för skattemyndigheterna till information om åtgärder mot penningtvätt, förfaranden, handlingar och mekanismer för fullgörandet av sina skyldigheter för övervakning av den korrekta tillämpningen av direktiv 2011/16/EU och för att säkra att alla former av administrativt samarbete som fastställs i det direktivet fungerar, och att, när detta är relevant, integrera denna information i det automatiska utbytet av information mellan medlemsstaterna och ge kommissionen tillgång till informationen, under iakttagande av konfidentialitet.**

Ändring 10
Förslag till direktiv
Skäl 4b (nytt)

Kommissionens förslag

- (4b) **Det är dessutom viktigt att skattemyndigheterna förfogar över adekvata system för informations- och kommunikationsteknik som i ett tidigt skede kan spåra penningtvätt. I detta hänseende bör skattemyndigheterna ha tillräckliga IKT- och personalresurser som kan hantera den stora mängden information om penningtvätt som ska bytas ut mellan medlemsstaterna.**

Ändring

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 11
Förslag till direktiv
Skäl 4c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4c) *Med hänsyn till att det uppgraderade utbytet av information och informationsläckorna har ökat det spontana utbytet av och tillgången till information är det dessutom mycket viktigt att medlemsstaterna undersöker och reagerar på alla potentiella oegentligheter.*

Ändring 12
Förslag till direktiv
Skäl 4d (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4d) *Eftersom information om penningtvätt i många fall är av gränsöverskridande karaktär bör denna, när detta är relevant, inkluderas i det automatiska utbytet mellan medlemsstaterna och bör på begäran göras tillgänglig för kommissionen inom ramen för dess befogenheter att sörja för efterlevnad av bestämmelserna om statligt stöd. Med hänsyn till den komplexa situationen och behovet av att kontrollera denna informations tillförlitlighet, såsom i fallet med uppgifter om faktiskt ägande, bör skattemyndigheterna samarbeta när det handlar om gränsöverskridande undersökningar.*

Ändring 13
Förslag till direktiv
Skäl 4e (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4e) *Ett automatiskt, obligatoriskt och fortlöpande utbyte av information på skatteområdet mellan olika behöriga myndigheter är avgörande för att man ska kunna säkra maximal transparens och se till att det finns ett grundläggande instrument för att förebygga och bekämpa alla former av bedrägligt beteende.*

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 14
Förslag till direktiv
Skäl 4f (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4f) **Penningtvätt har en global karaktär och internationellt samarbete är därför en förutsättning för en effektiv och ändamålsenlig bekämpning av sådan verksamhet.**

Ändring 15
Förslag till direktiv
Skäl 6

Kommissionens förslag

Ändring

- (6) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstater under förutsättningar som är förenliga med en väl fungerande inre marknad, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av den enhetlighet och ändamålsenlighet som krävs, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (6) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstater under förutsättningar som är förenliga med en väl fungerande inre marknad **för att bekämpa skattebedrägeri**, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av den enhetlighet och ändamålsenlighet som krävs, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Ändring 16
Förslag till direktiv
Skäl 7

Kommissionens förslag

Ändring

- (7) De åtgärder för kundkännedom som vidtas av finansiella institut enligt direktiv 2011/16/EU har redan inletts och de första utbytena ska vara slutförda senast i september 2017. För att säkerställa att effektiv övervakning av tillämpningen inte försenas bör därför detta ändringsdirektiv träda i kraft och införlivas senast den 1 januari **2017**.

- (7) De åtgärder för kundkännedom som vidtas av finansiella institut enligt direktiv 2011/16/EU har redan inletts och de första utbytena ska vara slutförda senast i september 2017. För att säkerställa att effektiv övervakning av tillämpningen inte försenas bör därför detta ändringsdirektiv träda i kraft och införlivas senast den 1 januari **2018**.

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 17

Förslag till direktiv

Artikel 1 – punkt 1 – led - 1 (nytt)

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 2 – punkt 1

Nuvarande lydelse

Ändring

(-1) I artikel 2 ska punkt 1 ersättas med följande:

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla typer av skatter som tas ut av en medlemsstat eller av medlemsstatens territoriella eller administrativa underenheter, däri inbegripet dess lokala myndigheter, eller på dessas vägnar.

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla typer av skatter som tas ut av en medlemsstat eller av medlemsstatens territoriella eller administrativa underenheter, däri inbegripet dess lokala myndigheter, eller på dessas vägnar, **samt på växlings-tjänster för virtuella valutor och förvaringstjänster för virtuella plånböcker.**

Ändring 18

Förslag till direktiv

Artikel 1 – punkt 1 – led - 1a (nytt)

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 8a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(-1a) Följande artikel ska införas:

”Artikel 8a

Skattemyndigheterna i en medlemsstat ska, inom tre månader efter insamlingen, automatiskt överlämna de dokument och den information som avses i artikel 22 i detta direktiv till varje annan medlemsstat om den verkliga ägaren av ett företag, eller, om det handlar om en trust, stiftaren, en av förvaltarna, den gode mannen (i förekommande fall), en förmånstagare eller alla andra personer som utövar en verklig kontroll över trusten, eller, ytterst innehavaren av ett konto enligt artikel 32a i direktiv (EU) 2015/849, är en skattebetalare i den medlemsstaten. Kommissionen ska för kunna utföra sina uppdrag säkras tillgång till informationen, under iakttagande av sekretess.”

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 19**Förslag till direktiv****Artikel 1 – punkt 1**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 22 – punkt 1a

Kommissionens förslag

1 a) Vid tillämpning och genomförande av medlemsstaternas lagstiftning som verkställer detta direktiv, och för att säkerställa att det administrativa samarbete som det inrättar fungerar, ska medlemsstaterna i lag föreskriva skattemyndigheters tillgång till de mekanismer, förfaranden, handlingar och information som avses i artiklarna 13, 30, 31, 32a och **40** i Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/849/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Ändring

1a. Vid tillämpning och genomförande av medlemsstaternas lagstiftning som verkställer detta direktiv, och för att säkerställa att det administrativa samarbete som det inrättar fungerar, ska medlemsstaterna i lag föreskriva skattemyndigheters tillgång till de **centrala register**, mekanismer, förfaranden, handlingar och information som avses i artiklarna 13, **18, 18a, 19, 27**, 30, 31, 32a, **40, 44** och **48** i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*). **Tillgången till information bör säkras genom ett automatiskt och obligatorisk utbyte av information. Medlemsstaterna ska även garantera tillgång till denna information genom att införa den i ett offentligt centralt register över företag, truster och andra, på grund av sin karaktär eller sitt syfte, liknande eller likvärdiga strukturer.**

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Tisdagen den 22 november 2016

Ändring 20

Förslag till direktiv

Artikel 1 – punkt 1 – led 1a (nytt)

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 22 – punkt 1b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(1a) I artikel 22 ska följande punkt införas:

”1b . För att underlätta ett effektivt utnyttjande av informationsutbytet ska medlemsstaterna se till att alla uppgifter som byts ut och erhålls undersöks snabbt, oavsett om dessa uppgifter erhållits av myndigheter på begäran, genom ett spontant informationsutbyte från en annan medlemsstat eller till följd av att offentlig information har läckts. Om en medlemsstat inte skulle lyckas genomföra detta inom den tidsram som fastställs i nationell rätt, ska den offentligt underrätta kommissionen om orsakerna till detta.”

Ändring 21

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändring

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december **2016** anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december **2017** anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Ändring 22

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

Ändring

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari **2017**.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari **2018**.

Onsdagen den 23 november 2016

P8_TA(2016)0438

Utsläpp av vissa luftföroreningar *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 november 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar och om ändring av direktiv 2003/35/EG (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2018/C 224/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0920),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0004/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 10 juli 2014 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 7 oktober 2014 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A8-0249/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽³⁾.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2013)0443**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 november 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2016/2284.)*⁽¹⁾ EUT C 451, 16.12.2014, s. 134.⁽²⁾ EUT C 415, 20.11.2014, s. 23.⁽³⁾ Denna ståndpunkt ersätter de ändringar som antogs den 28 oktober 2015 (Antagna texter P8_TA(2015)0381).

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0447

Makroekonomiskt stöd till Jordanien *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Hashemitiska konungariket Jordanien (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 224/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0431),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0242/2016),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande som antogs tillsammans med Europaparlamentets och rådets beslut nr 778/2013/EU av den 12 augusti 2013 om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien ⁽¹⁾,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för utrikesfrågor och skrivelsen från budgetutskottet,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 4 november 2016, att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A8-0296/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0197

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/... om ytterligare makroekonomiskt stöd till Hashemitiska konungariket Jordanien

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2016/2371.)

⁽¹⁾ EUT L 218, 14.8.2013, s. 15.

Torsdagen den 24 november 2016

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSPRESOLUTIONEN

Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen

Mot bakgrund av de finanspolitiska utmaningar och extraordinära omständigheter som Jordanien står inför till följd av att landet hyser mer än 1,3 miljoner syrier, kommer kommissionen att under 2017, vid behov, överlämna ett nytt förslag om att utvidga och öka det makroekonomiska stödet till Jordanien, när det andra makroekonomiska stödet slutförts och förutsatt att de sedvanliga villkoren för denna typ av bistånd, däribland en uppdaterad bedömning från kommissionen av Jordaniens externa finansieringsbehov, är uppfyllda. Detta avgörande stöd till Jordanien skulle hjälpa landet att upprätthålla makroekonomisk stabilitet samtidigt som man bibehåller framstegen på utvecklingsområdet och fortsätter med landets reformagenda.

Torsdagen den 24 november 2016

P8_TA(2016)0448

Verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (omarbetning) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

(2018/C 224/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0167),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 53, 62 och 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0112/2014),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av det motiverade yttrande från den nederländska andra kammaren som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 10 juli 2014 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 4 september 2014 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för ekonomi och valutafrågor i enlighet med artikel 104.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 104 och 59 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0011/2016), och av följande skäl:
 - A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller kommissionens förslag inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 451, 16.12.2014, s. 109.

⁽²⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torsdagen den 24 november 2016

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0091

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2016/2341.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0457

En tullkodex för unionen, för varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, för varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 224/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0477),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0328/2016),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0329/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0229

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 1 december 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, för varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/2339.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0458

Tillämpningsdag: Faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) vad gäller förordningens tillämpningsdag (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 224/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0709),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0457/2016),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av sin resolution av den 14 september 2016 om kommissionens delegerade förordning av den 30 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare genom fastställande av tekniska tillsynsstandarder för faktabladens utformning, innehåll, översyn och revidering samt av villkor för uppfyllande av kravet att tillhandahålla sådana faktablad (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA)), särskilt punkt 4 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Europeiska Centralbanken,
 - efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 23 november 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0356/2016),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0347.

Torsdagen den 1 december 2016

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0355

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 1 december 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) vad gäller förordningens tillämpningsdag

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/2340.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0459

Avtal mellan EU och Kiribati om undantag från viseringskravet för kortare vistelser *****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kiribati om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))****(Godkännande)**

(2018/C 224/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12092/2015),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Kiribati om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12091/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0253/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0334/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Republiken Kiribati.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0460

Avtal mellan EU och Salomonöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Salomonöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 224/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (09785/2016),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Salomonöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09783/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0422/2016),
 - med beaktande av artiklarna 99.1 första och tredje styckena, 99.2 och 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0336/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och på Salomonöarna.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0461

Avtal mellan EU och Mikronesien om undantag från viseringskravet för kortare vistelser *****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Mikronesiska federationen om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))****(Godkännande)**

(2018/C 224/41)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (09780/2016),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Mikronesiska federationen om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09779/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0388/2016),
 - med beaktande av artiklarna 99.1 första och tredje styckena, 99.2 och 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0337/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Mikronesiska federationen.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0462

Avtal mellan EU och Tuvalu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Tuvalu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09764/2016– C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 224/42)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (09764/2016),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Tuvalu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09760/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0268/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0333/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Tuvalu.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0463

Avtal mellan EU och Marshallöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser
*********Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om undertecknande av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Marshallöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))****(Godkännande)**

(2018/C 224/43)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (09775/2016),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Marshallöarna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (09774/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0252/2016),
 - med beaktande av artiklarna 99.1 första och tredje styckena, 99.2 och 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0335/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Republiken Marshallöarna.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0465

Avtal mellan USA och EU om skydd av personuppgifter i samband med brott ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionen om skydd av personuppgifter i samband med förebyggande, utredning, upptäckt och lagföring av brott (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 224/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (08523/2016),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionen om skydd av personuppgifter i samband med förebyggande, utredning, upptäckt och lagföring av brott (08557/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 16 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0329/2016),
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för utrikesfrågor,
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0354/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Amerikas förenta stater.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0466

Inledande avtal mellan EG och Ghana om ekonomiskt partnerskap *****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ghana, å andra sidan (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))****(Godkännande)**

(2018/C 224/45)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12396/2016),
 - med beaktande av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Ghana, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (12130/2008),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.3 och 207.4 första stycket och artikel 209.2 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0406/2016),
 - med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Ghana å andra sidan ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och artikel 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0328/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Ghanas regering.

⁽¹⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 112.

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0467

Utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter 2016

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter under 2016 (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))

(2018/C 224/46)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0624 – C8-0399/2016),
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽¹⁾, särskilt artikel 13,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, särskilt punkt 14,
 - med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016, slutgiltigt antagen den 25 november 2015 ⁽³⁾,
 - med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 4/2016 som kommissionen lade fram den 30 september 2016 (COM(2016)0623),
 - med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 som rådet antog den 8 november 2016 (13583/2016 – C8-0459/2016),
 - med beaktande av sin ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 som antogs den 1 december 2016 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0347/2016), och av följande skäl:
- A. Kommissionen föreslog i samband med förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 att utnyttja marginalen för oförutsedda utgifter för 2016 till ett belopp av 240,1 miljoner EUR, som ska komplettera de åtagandebemyndiganden som är kopplade till utgifterna i rubrik 3 *Säkerhet och medborgarskap* i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016.
1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 48, 24.2.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0468.

Torsdagen den 1 december 2016

BILAGA

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT
om utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter under 2016**

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2017/339.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0468

Förslag till ändringsbudget nr 4/2016: Aktualisering av anslagen för att ta hänsyn till de senaste förändringarna i fråga om migrations- och säkerhetsfrågor, minskning av betalnings- och åtagandebemyndiganden

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 till den allmänna budgeten 2016: Aktualisering av anslagen för att ta hänsyn till de senaste förändringarna i fråga om migrations- och säkerhetsfrågor, minskning av betalnings- och åtagandebemyndiganden till följd av den samlade överföringen, utvidgning av Efsi, ändring av Frontex tjänsteförteckning och aktualisering av avsatta medel (egna medel) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))

(2018/C 224/47)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 41,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016, slutgiltigt antagen den 25 november 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 4/2016 som kommissionen antog den 30 september 2016 (COM(2016)0623),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 som rådet antog den 8 november 2016 och översände till Europaparlamentet samma dag (13583/2016 – C8-0459/2016),
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor,
- med beaktande av artikel 88 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0350/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.

Torsdagen den 1 december 2016

- A. Förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 innebär en minskning av nivån på betalningsbemyndigandena med 7 284,3 miljoner EUR, huvudsakligen i budgetposter under rubrik 1b *Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning*, och de nationella bidragen minskar därför i enlighet med detta.
- B. Förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 innebär en ökning av nivån på åtagandebemyndigandena under rubrik 3 *Säkerhet och medborgarskap* med 50 miljoner EUR för instrumentet för krisstöd inom unionen, en ökning med 130 miljoner EUR för asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), och en ökning med 70 miljoner EUR för fonden för inre säkerhet (ISF), vilket därmed kräver ett utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter för ett totalt belopp på 240,1 miljoner EUR, efter det att hänsyn tagits till en omfördelning av 9,9 miljoner EUR.
- C. Förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 innebär en tidigareläggning av avsättningar till Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) med en omfördelning av 73,9 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden från energidelen i Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE-energi), med en motsvarande kompensation under 2018.
- D. Förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 innebär en ändring av Frontex tjänsteförteckning inför ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ⁽¹⁾.
- E. Med en minskning med 14,7 miljoner EUR uppdelade på flera budgetposter under rubrik 2 *Hållbar tillväxt: naturtillgångar* kommer nettoeffekten av förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 på utgiftssidan i budgeten för 2016 att innebära en ökning med 225,4 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden.
- F. På intäktsidan innebär förslaget till ändringsbudget nr 4/2016 också justeringar kopplade till översynen av prognosen för traditionella egna medel (dvs. tullar och sockeravgifter), underlagen för mervärdesskatt (moms) och bruttonationalinkomst (BNI), samt budgeteringen av de berörda korrigeringsarna för Förenade kungariket och finansieringen av dessa.
1. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över betalningsöverskottet på 7 284,3 miljoner EUR, vilket är resultatet av stora förseningar i genomförandet av EU-program med delad förvaltning och banar väg för en allvarlig ackumulering av betalningskrav mot slutet av den nuvarande fleråriga budgetramens löptid. Parlamentet påminner om kommissionens slutsats att enligt den nuvarande prognosen kan uppdaterade betalningsbehov fram till 2020 endast tillgodoses med de nuvarande taken om den samlade marginalen för betalningar används fullt ut (och som en försiktighetsåtgärd avskaffas de årliga taken), och om betalningar i samband med särskilda instrument beräknas utanför och utöver betalningstaken. Parlamentet begär därför en definitiv och otvetydig lösning på denna fråga som en del av revideringen av den fleråriga budgetramen.
 2. Europaparlamentet ställer sig bakom förstärkningen av rubrik 3 genom utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter samt en tidigareläggning av förstärkningen av Frontex tjänsteförteckning. Parlamentet välkomnar särskilt den partiella förstärkningen av Amif, men är bekymrat över att trots en hög nivå på budgetgenomförandet på grundval av medlemsstaternas nationella program har hittills endast ett litet antal omplaceringar av flyktingar verkligen ägt rum.
 3. Europaparlamentet ställer sig bakom tidigareläggandet av Efsi under förutsättning att FSE-energi kompenseras med motsvarande belopp under 2018. Parlamentet förtydligar att denna tidigareläggning inte innebär ett föregripande av den slutliga finansieringsplanen för det nya förslaget till förlängning av Efsi som ska beslutas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
 4. Europaparlamentet noterar med oro det förväntade inkomstbortfallet som uppskattas till 1,8 miljarder EUR på grund av deprecieringen av det brittiska pundet gentemot euron. Parlamentet noterar kommissionens avsikt att använda inkomsterna från ytterligare böter för att täcka bortfallet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

Torsdagen den 1 december 2016

5. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2016.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 4/2016 slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten samt till de nationella parlamenten.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0469

Förslag till ändringsbudget nr 5/2016: Genomförande av beslutet om egna medel

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 5/2016 för budgetåret 2016: Genomförande av beslutet om egna medel 2014/335/EU, Euratom efter avslutandet av ratificeringsprocessen och dess ikraftträdande den 1 oktober 2016 (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))

(2018/C 224/48)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 41,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016, slutgiltigt antagen den 25 november 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 5/2016 som kommissionen antog den 7 oktober 2016 (COM(2016)0660),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 5/2016 som rådet antog den 8 november 2016 och översände till Europaparlamentet samma dag (13584/2016 – C8-0462/2016),
- med beaktande av artiklarna 88 och 91 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0348/2016), och av följande skäl:

A. Förslaget till ändringsbudget nr 5/2016 är en följd av fullbordandet av ratificeringsprocessen och ikraftträdandet av beslut 2014/335/EU, Euratom och innehåller vissa ändringar såsom minskade uppbördskostnader för traditionella egna medel, en ny reducerad uttagsats för momsbaserade egna medel för vissa medlemsstater och bruttominskningar av BNI-baserade bidrag för vissa medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.

Torsdagen den 1 december 2016

- B. Syftet med förslaget till ändringsbudget nr 5/2016 är att på inkomstsidan av 2016 års unionsbudget införliva effekterna av justeringarna av de egna medlen till följd av genomförandet av beslut 2014/335/EU, Euratom, med retroaktiv verkan för budgetåren 2014, 2015 och 2016.
- C. Förslaget till ändringsbudget nr 5/2016 leder därför till ändringar av enskilda bidrag från alla medlemsstater men påverkar varken den totala inkomst- eller utgiftssidan av unionsbudgeten.
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 5/2016.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 5/2016 slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten samt till de nationella parlamenten.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0470

Utnyttjande av EU:s solidaritetsfond för att ge stöd till Tyskland

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att ge stöd till Tyskland (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))

(2018/C 224/49)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0681 – C8-0423/2016),
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 10,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 11,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0352/2016).
1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Torsdagen den 1 december 2016

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att ge stöd till Tyskland

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2017/340.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0471

Förslag till ändringsbudget nr 6/2016 som åtföljer förslaget om utnyttjande av EU:s solidaritetsfond för Tyskland**Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 6/2016 för budgetåret 2016 som åtföljer förslaget om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för Tyskland (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))**

(2018/C 224/50)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 41,
 - med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016, slutgiltigt antagen den 25 november 2015 ⁽²⁾,
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽³⁾,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att ge stöd till Tyskland, som kommissionen antog den 19 oktober 2016 (COM(2016)0681),
 - med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 6/2016 som kommissionen antog den 19 oktober 2016 (COM(2016)0680),
 - med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 6/2016 som rådet antog den 15 november 2016 och översände till Europaparlamentet samma dag (13852/2016 – C8-0473/2016),
 - med beaktande av artiklarna 88 och 91 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0349/2016), och av följande skäl:
- A. Förslaget till ändringsbudget nr 6/2016 täcker det föreslagna utnyttjandet av Europeiska solidaritetsfonden avseende översvämningar som inträffade i Tyskland i maj och juni 2016.

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 48, 24.2.2016.⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.

Torsdagen den 1 december 2016

- B. Kommissionen föreslår därför en ändring av budgeten för 2016 och en ökning av beloppet under budgetartikel 13 06 01 "Stöd till medlemsstater i samband med en större naturkatastrof som får allvarliga konsekvenser på levnadsvillkoren, naturmiljön och ekonomin" med 31 475 125 EUR både i åtagande- och betalningsbemyndiganden.
- C. Europeiska unionens solidaritetsfond definieras enligt förordningen om den fleråriga budgetramen som ett särskilt instrument och därför bör motsvarande åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden budgeteras utanför den fleråriga budgetramens tak.
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 6/2016.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 6/2016 slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten samt till de nationella parlamenten.
-

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0472

Utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter 2017

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter under 2017 (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))

(2018/C 224/51)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0678 – C8-0420/2016),
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽¹⁾, särskilt artikel 13,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, särskilt punkt 14,
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som kommissionen antog den 18 juli 2016 (COM(2016)0300), ändrat genom ändringsskrivelse nr 1/2017 (COM(2016)0679),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som rådet antog den 12 september 2016 och översände till Europaparlamentet den 14 september 2016 (11900/2016 – C8-0373/2016),
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 26 oktober 2016 om förslaget till den allmänna budgeten för 2017 ⁽³⁾,
- med beaktande av förlikningskommitténs gemensamma utkast av den 17 november 2016 (14635/2016 – C8-0470/2016),
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0346/2016), och av följande skäl:
 - A. Efter att ha undersökt alla möjligheter till finansiering av ytterligare och oförutsedda behov, föreslog kommissionen i sitt budgetförslag att utnyttja marginalen för oförutsedda utgifter till ett belopp av 1 164,4 miljoner EUR, som ska komplettera de åtagandebemyndiganden som är kopplade till utgifterna i rubrik 3 i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017, utöver taket för åtagandebemyndiganden på 2 578 miljoner EUR i löpande priser.
 - B. Ytterligare ekonomiska behov kommer sannolikt att uppstå i samband med de inre säkerhetskriserna och de nuvarande humanitära utmaningarna liksom migrations- och flyktingutmaningarna. Dessa behov kan komma att avsevärt överstiga de tillgängliga medlen under rubrik 3. Det finns inte någon marginal kvar under taket i rubrik 3. Kommissionen bör därför förtydliga om och hur ytterligare anslag skulle kunna tillhandahållas genom marginalen för oförutsedda utgifter i syfte att bemöta eventuella ytterligare ekonomiska behov för rubrik 3 under 2017.
 - C. Kommissionen reviderade detta förslag att utnyttja marginalen för oförutsedda utgifter inom ramen för ändringsskrivelse nr 1/2017 i syfte att även inbegripa utgifterna i rubrik 4.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0411.

Torsdagen den 1 december 2016

D. Förlikningskommittén, som sammankallats för budgeten för 2016, godkände förslaget att utnyttja marginalen för oförutsedda utgifter till ett belopp av 1 906,2 miljoner EUR för rubrikerna 3 och 4, och att räkna av 575,0 miljoner EUR mot marginalen för oförutsedda utgifter i rubrik 2 *Hållbar tillväxt: naturtillgångar* 2016 och 507,3 miljoner EUR 2017, 570,0 miljoner EUR 2018 och 253,9 miljoner EUR 2019 mot marginalen för oförutsedda utgifter i rubrik 5 *Administration*.

1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 1 december 2016

BILAGA

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT
om utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter under 2017**

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2017/344.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0473

Utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för finansiering av omedelbara budgetåtgärder för att hantera den pågående migrations-, flykting- och säkerhetskrisen

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för finansiering av omedelbara budgetåtgärder för att hantera den pågående migrations-, flykting- och säkerhetskrisen (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))

(2018/C 224/52)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0313 – C8-0246/2016),
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽¹⁾, särskilt artikel 11,
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 2015/623 av den 21 april 2015 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 12,
 - med beaktande av det förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som kommissionen antog den 18 juli 2016 (COM(2016)0300), ändrat genom ändringsskrivelse nr 1/2017 (COM(2016)0679),
 - med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som rådet antog den 12 september 2016 och översände till Europaparlamentet den 14 september 2016 (11900/2016 – C8-0373/2016),
 - med beaktande av sin ståndpunkt som antogs den 26 oktober 2016 om förslaget till den allmänna budgeten för 2017 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av förlikningskommitténs gemensamma utkast av den 17 november 2016 (14635/2016 – C8-0470/2016),
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0351/2016), och av följande skäl:
- A. Efter att alla möjligheter att omfördela anslagen under rubrik 3 har undersökts förefaller det vara nödvändigt att utnyttja flexibilitetsmekanismen för åtagandebemyndiganden.
- B. Kommissionen hade föreslagit att flexibilitetsmekanismen ska utnyttjas för att komplettera finansieringen i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017, utöver taket för rubrik 3, med ett belopp på 530 miljoner EUR för att finansiera åtgärder på området migration, flyktingar och säkerhet.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT L 103, 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0411.

Torsdagen den 1 december 2016

C. Det totala beloppet för flexibilitetsmekanismen för budgetåret 2017 har därför använts.

1. Europaparlamentet noterar att 2017 års tak för rubrik 3 inte räcker till för att på ett tillfredsställande sätt finansiera brådskande åtgärder på området migration, flyktingar och säkerhet.
 2. Europaparlamentet samtycker därför till att flexibilitetsmekanismen utnyttjas till ett belopp på 530 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden.
 3. Europaparlamentet samtycker dessutom till förslaget att anslå motsvarande belopp i betalningsbemyndiganden, dvs. 238,3 miljoner EUR under 2017, 91 miljoner EUR under 2018, 141,9 miljoner EUR under 2019 och 58,8 miljoner EUR under 2020.
 4. Europaparlamentet upprepar att utnyttjandet av detta instrument, enligt bestämmelserna i artikel 11 i förordningen om den fleråriga budgetramen, än en gång visar att EU:s budget absolut måste bli mer flexibel, och upprepar den ståndpunkt som parlamentet uttryckte i samband med översynen/revideringen efter halva tiden av den fleråriga budgetramen att flexibilitetsinstrumentets årliga belopp bör ökas till 2 miljarder EUR.
 5. Europaparlamentet upprepar sin väletablerade åsikt att betalningar som härrör från åtagandebemyndiganden som tidigare tagits i anspråk via flexibilitetsmekanismen endast kan beaktas utöver betalningstaken. Detta påverkar inte möjligheten att för särskilda budgetposter utnyttja betalningsbemyndiganden via flexibilitetsmekanismen, utan att åtagandebemyndiganden först tagits i anspråk.
 6. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 1 december 2016

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för finansiering av omedelbara budgetåtgärder för att hantera den pågående migrations-, flykting- och säkerhetskrisen

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2017/342.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0474

Utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att möjliggöra utbetalning av förskott i unionens allmänna budget för 2017

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att möjliggöra utbetalning av förskott från unionens allmänna budget för 2017 (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))

(2018/C 224/53)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0312 – C8-0245/2016),
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2012 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 10,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 11,
 - med beaktande av resultatet av trepartsmötet den 17 november 2016,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0323/2016), och av följande skäl:
- A. I linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 661/2014 ⁽⁴⁾ ska ett belopp på 50 000 000 EUR göras tillgängligt för utbetalning av förskott genom anslag i Europeiska unionens allmänna budget.
1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 661/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EUT L 189, 27.6.2014, s. 143).

Torsdagen den 1 december 2016

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att möjliggöra utbetalning av förskott från unionens allmänna budget för 2017

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2017/343.)

Torsdagen den 1 december 2016

P8_TA(2016)0475

Budgetförfarandet 2017: gemensamt förslag

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 om det gemensamma förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som förlikningskommittén har antagit inom ramen för budgetförfarandet (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))

(2018/C 224/54)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förlikningskommitténs gemensamma utkast och Europaparlamentets, rådets och kommissionens uttalanden om detta (14635/2016 – C8-0470/2016),
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som kommissionen antog den 18 juli 2016 (COM(2016)0300),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 som rådet antog den 12 september 2016 och översände till Europaparlamentet den 14 september 2016 (11900/2016 – C8-0373/2016),
- med beaktande av ändringsskrivelse nr 1/2017 till förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017, som kommissionen lade fram den 17 oktober 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 ⁽¹⁾, och de budgetändringar som antagits,
- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artiklarna 90 och 91 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från parlamentets delegation till förlikningskommittén (A8-0353/2016).

⁽¹⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P8_TA(2016)0411.

⁽²⁾ EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.

⁽³⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Torsdagen den 1 december 2016

1. Europaparlamentet godkänner förlikningskommitténs gemensamma utkast, som sammantaget består av följande dokument:
 - förteckning över budgetposter som inte ändrats jämfört med budgetförslaget eller rådets ståndpunkt,
 - sammanlagda belopp per rubrik i den fleråriga budgetramen,
 - belopp per budgetpost för alla budgetpunkter,
 - konsoliderat dokument som visar belopp och slutlig text för alla budgetposter som ändrats under förlikningen.
 2. Europaparlamentet bekräftar Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalanden, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet konstaterar att parlamentets personalnivåer var en av de svåraste frågorna under denna förlikning. Parlamentet påminner om att enligt "gentlemen's agreement" har varje gren av budgetmyndigheten exklusiv behörighet i fråga om sin egen del av budgeten och påminner även om sitt politiska beslut att undanta de politiska grupperna från kravet att minska personalen med 5 %, såsom underströks i dess resolutioner om budgetarna för 2014, 2015, 2016 och 2017. Parlamentet kommer att utvärdera budgetbeslutens konsekvenser när det gäller institutionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara att Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2017 slutgiltigt har antagits och att se till att den offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna lagstiftningsresolution till rådet och kommissionen, övriga institutioner och berörda organ samt till de nationella parlamenten.
-

Torsdagen den 1 december 2016

BILAGA

17.11.2016

SLUTLIG

Budget 2017 – De gemensamma slutsatsernas olika delar

Dessa gemensamma slutsatser omfattar följande delar:

1. Budget 2017
2. Budget 2016 – förslag till ändringsbudgetar 4, 5 and 6/2016
3. Gemensamma uttalanden

Översikt

A. Budget 2017

Enligt de gemensamma slutsatsernas olika delar:

- Totalt uppgår åtagandebemyndigandena i 2017 års budget till 157 857,8 miljoner EUR. Sammanlagt ger detta en marginal på 1 100,1 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden under taken för den fleråriga budgetramen för 2017.
- Totalt uppgår betalningsbemyndigandena till 134 490,4 miljoner EUR i 2017 års budget.
- Flexibilitetsmekanismen för 2017 tas i anspråk för att tillhandahålla ett belopp på 530 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden under rubrik 3 *Säkerhet och medborgarskap*.
- Den samlade marginalen för åtaganden utnyttjas till ett belopp på 1 439,1 miljoner EUR för rubrik 1a *Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning*.
- Den samlade marginalen för åtaganden utnyttjas till ett belopp på 1 906,2 miljoner EUR för rubrikerna 3 och 4. Detta belopp kompenseras med 575,0 miljoner EUR från den outnyttjade marginalen under rubrik 2 *Hållbar tillväxt: Naturreсурser* under 2017 och med 507,3 miljoner EUR under 2017, 570,0 miljoner EUR under 2018 och 253,9 miljoner EUR under 2019 från de outnyttjade marginalerna under rubrik 5 *Administration*.
- De betalningsbemyndiganden för 2017 som avser utnyttjandet av flexibilitetsmekanismen under 2014, 2015 och 2016 beräknas av kommissionen uppgå till 981,1 miljoner EUR.

B. Budget 2016

Enligt de gemensamma slutsatsernas olika delar:

- Förslaget till ändringsbudget 4/2016 och det därmed förenade utnyttjandet av marginalen för oförutsedda utgifter godtas enligt kommissionens förslag.
- Förslaget till ändringsbudget 5/2016 godtas enligt kommissionens förslag.
- Förslaget till ändringsbudget 6/2016 och det därmed förenade utnyttjandet av Europeiska unionens solidaritetsfond godtas enligt kommissionens förslag.

Torsdagen den 1 december 2016

1. Budget 2017

1.1. "Avklarade" budgetposter

Om inget annat anges nedan i dessa slutsatser är alla budgetposter som varken ändrats av rådet eller parlamentet och de budgetposter för vilka parlamentet accepterat rådets ändringar under respektive behandling bekräftade.

För övriga budgetposter har förlikningskommittén kommit överens om slutsatserna i avsnitten 1.2–1.8 nedan.

1.2. Sektorsövergripande frågor

Decentraliserade byråer

EU:s bidrag (i åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden) och antalet tjänster för samtliga decentraliserade byråer är fastställda på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringskrivelse 1/2017 med undantag för:

- Europeiska polisbyrån (Europol, artikel 18 02 04) som tilldelas ytterligare 10 tjänster med ytterligare anslag på 675 000 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden.
- Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust, artikel 33 03 04) som tilldelas ytterligare 10 tjänster med ytterligare anslag på 675 000 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden.
- Europeiska bankmyndigheten (EBA, artikel 12 02 04) vars åtagande- och betalningsbemyndiganden minskas med 500 000 EUR.
- Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo, artikel 18 03 02) vars åtagande- och betalningsbemyndiganden ökas med 3 000 000 EUR.
- Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA, punkt 17 03 12 01) vars åtagande- och betalningsbemyndiganden minskas med 8 350 000 EUR.

Genomförandeorgan

EU:s bidrag (i åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden) och antalet tjänster för genomförandeorganen är fastställda på den nivå som föreslagits av kommissionen i budgetförslaget för 2017.

Pilotprojekt/förberedande åtgärder

Man har kommit överens om ett omfattande paket med 78 pilotprojekt/förberedande åtgärder till ett totalt belopp på 76,9 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden, i enlighet med parlamentets förslag, utöver den förberedande åtgärd som kommissionen föreslog i förslaget till budget för 2017.

När ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd verkar täckas av en befintlig rättslig grund, kan kommissionen föreslå en överföring av anslag till den motsvarande rättsliga grunden i syfte att underlätta genomförandet av åtgärden.

Detta paket respekterar till fullo taken för de pilotprojekt och förberedande åtgärder som anges i budgetförordningen.

1.3. Utgiftsrubrikerna i budgetramen – åtagandebemyndiganden

Efter att ha beaktat de ovanstående slutsatserna om "avklarade" budgetposter, byråer samt pilotprojekt och förberedande åtgärder, har förlikningskommittén kommit överens om följande:

Torsdagen den 1 december 2016

Rubrik 1a – Konkurrenskraft för tillväxt och arbetstillfällen

Åtagandebemyndigandena för följande budgetposter är fastställda på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget för 2017, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017:

<i>I EUR</i>				
Budgetpost	Namn	Budgetförslag 2017	Budget 2017	Skillnad
02 02 02	Att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering i form av eget kapital och lån	167 030 000	217 030 000	50 000 000
06 02 01 03	Att optimera integreringen och sammanlänkningen av transportslagen och göra transporterna mer driftskompatibla	360 321 493	410 321 493	50 000 000
08 02 01 01	Stärka spetsforskningen inom Europeiska forskningsrådet	1 736 471 644	1 753 136 644	16 665 000
08 02 04	Spridning av spetskompetens och bredare deltagande	123 492 850	140 157 850	16 665 000
09 04 02 01	Ledarskap inom informations- och kommunikationsteknik	779 380 777	796 050 777	16 670 000
15 02 01 01	Att främja kvalitet och samarbete inom den akademiska och yrkesinriktade utbildningen i EU, och utbildningens relevans för arbetsmarknaden	1 701 963 700	1 725 463 700	23 500 000
15 02 01 02	Främja kvalitet och samarbete inom ungdomsfrågor i Europa och ungdomars deltagande i Europas demokratiska liv	201 400 000	227 900 000	26 500 000
	Totalsumma			200 000 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dessa belopp är en del av den övergripande ökningen för rubrik 1a fram till 2020 inom ramen för halvtidsöversynen/revideringen av den fleråriga budgetramen.

Rådet och parlamentet bekräftar att de överenskomna ökningarna i rubrik 1a, som en del av budgeten för 2017, innebär att tidigare överenskommelser respekteras till fullo och att pågående lagstiftningsförfaranden inte påverkas.

Torsdagen den 1 december 2016

Alla andra åtagandebemyndiganden under rubrik 1a är fastställda på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017. De anpassningar som förlikningskommittén kommit överens om är integrerade och inkluderas i tabellen nedan. En särskild artikel inrättas för "särskilda evenemang" i enlighet med parlamentets behandling.

I EUR

Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÅS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
32 02 01 01	Fortsatt integrering av den inre marknaden för energi och driftskompatibiliteten för el- och gasnät över gränserna	217 403 954	206 508 927	- 10 895 027
32 02 01 02	Öka unionens energiförsörjningstrygghet	217 403 954	207 441 809	- 9 962 145
32 02 01 03	Bidra till hållbar utveckling och miljöskydd	217 404 002	206 509 070	- 10 894 932
32 02 01 04	Skapa en miljö som är gynnsam för privata investeringar i energiprojekt	85 227 000	77 291 975	- 7 935 025
15 02 10	Särskilda årliga idrottsevenemang		6 000 000	6 000 000
04 03 02 01	Progress – Stöd till utveckling, genomförande, övervakning och utvärdering av unionens sysselsättnings- och socialpolitik och lagstiftning om arbetsvillkor	60 000 000	65 000 000	5 000 000
04 03 02 02	Eures – Främja arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet och stärka sysselsättningsmöjligheterna	22 578 000	23 578 000	1 000 000
	Totalsumma			- 27 687 129

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för decentraliserade organ, pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 21 312,2 miljoner EUR vilket ger en marginal under utgiftstaket för rubrik 1a på 51,9 miljoner EUR och ett utnyttjande av den samlade marginalen för åtaganden till ett belopp på 1 439,1 miljoner EUR.

Rubrik 1b – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

Åtagandebemyndigandena är fastställda på den nivå som föreslås i budgetförslaget för 2017.

Inräknat kostnaderna för pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 53 586,6 miljoner EUR, vilket ger en marginal på 0,4 miljoner EUR under utgiftstaket för rubrik 1b.

Torsdagen den 1 december 2016

Rubrik 2 – Hållbar tillväxt: Naturresurser

Åtagandebemyndigandena är fastställda på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017, med en ytterligare minskning på 325,0 miljoner EUR på grund av en ökning av de inkomster som avsatts för EGFJ, enligt kommissionens meddelande av den 7 november 2016. Förlikningskommittén har därför kommit överens om följande:

I EUR

Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÅS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
05 03 01 10	Ordningen för grundstöd	15 621 000 000	15 296 000 000	- 325 000 000

Inräknat kostnaderna för decentraliserade organ, pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 58 584,4 miljoner EUR, vilket ger en marginal på 1 031,6 miljoner EUR under utgiftstaket för rubrik 2, med hänsyn till att ett belopp på 575,0 miljoner EUR används för att kompensera för utnyttjandet av marginalen för oförutsedda utgifter.

Rubrik 3 – Säkerhet och medborgarskap

Åtagandebemyndigandena är fastställda på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017 med de anpassningar som förlikningskommittén kommit överens om, i enlighet med följande tabell:

I EUR

Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÅS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
09 05 05	Multimedieåtgärder	19 573 000	22 573 000	3 000 000
15 04 02	Delprogrammet Kultur – Stödja gränsöverskridande åtgärder och främja spridning och rörlighet över gränserna	54 350 000	55 350 000	1 000 000
	Totalsumma			4 000 000

Anmärkningarna till artikel 09 05 05 kommer att ändras genom tillägget av följande mening: "När så är lämpligt kan upphandlings- och bidragsförfarandena omfatta ingående av ramavtal för partnerskap i syfte att främja en stabil finansieringsram för de paneuropeiska nätverk som finansieras med detta anslag."

Anmärkningarna till artikel 15 04 02 kommer att ändras genom tillägget av följande mening: "Anslaget kan också finansiera förberedelsen av Europaåret för kulturarv."

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för decentraliserade organ, pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 4 284,0 miljoner EUR, vilket inte ger någon marginal under utgiftstaket för rubrik 3, och ett utnyttjande av flexibilitetsmekanismen till ett belopp på 530 miljoner EUR samt ett utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter till ett belopp på 1 176,0 miljoner EUR.

Torsdagen den 1 december 2016

Rubrik 4 – Europa i världen

Åtagandebemyndigandena är fastställda på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017, men med de anpassningar som förlikningskommittén kommit överens om, i enlighet med följande tabell:

<i>I EUR</i>				
Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÅS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
01 03 02	Makroekonomiskt stöd	30 828 000	45 828 000	15 000 000
01 03 08	Medel till garantifonden för Europeiska fonden för hållbar utveckling	275 000 000	p.m.	- 275 000 000
13 07 01	Finansiellt stöd för att stimulera den ekonomiska utvecklingen inom den turkcyprriotiska befolkningsgruppen	31 836 240	34 836 240	3 000 000
19 03 01 05	Katastrofinsatser	69 480 000	62 850 000	- 6 630 000
21 02 07 05	Migration och asyl	448 273 912	404 973 912	- 43 300 000
22 04 01 04	Stöd till fredsprocessen samt ekonomiskt stöd till Palestina och till Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar	282 219 939	310 100 000	27 880 061
22 04 01 03	Medelhavsområdet – Förtroendeskapande åtgärder, säkerhet samt förebyggande och medling av konflikter	340 360 500	332 480 439	- 7 880 061
22 04 02 02	Det östliga partnerskapet – Fattigdomsminskning och hållbar utveckling	313 825 583	322 125 583	8 300 000
	Totalsumma			- 278 630 000

För punkt 19 03 01 07 *Europeiska unionens särskilda representanter* är emellertid anslagen fastställda på nivån i budgetförslaget för 2017.

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för decentraliserade organ, pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 10 162,1 miljoner EUR, vilket inte ger någon marginal under utgiftstaket för rubrik 4 samt ett utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter till ett belopp på 730,1 miljoner EUR.

Torsdagen den 1 december 2016

Rubrik 5 – Administration

Antalet tjänster i institutionernas tjänsteförteckningar och de anslag som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringskrivelse 1/2017, har godkänts av förlikningskommittén med följande undantag:

- Parlamentets behandling godkänns med undantag för att ökningen med 76 tjänster för de politiska grupperna till fullo kompenseras genom en minskning av antalet tjänster i tjänsteförteckningen för parlamentets administration, på ett budgetneutralt sätt. Dessutom samtycker förlikningskommittén till att effekten av den automatiska uppdateringen av lönerna, som ska tillämpas från den 1 juli 2016 (8 717 000 EUR), integreras i budgeten för 2017.
- Rådets behandling godkänns med en integrering i budgeten för 2017 av effekten av den automatiska uppdateringen av lönerna, som ska tillämpas från den 1 juli 2016 (3 301 000 EUR).
- För revisionsrättens del godkänns minskningarna i förhållande till budgetförslaget för 2017 som inkluderats i parlamentets behandling.
- Europeiska utrikestjänsten: Ett belopp på 560 250 EUR (punkt 1200) anslås för budgetposten för kontraktsanställda samtidigt som samma belopp minskas under punkt 3003 *Byggnader och därtill hörande kostnader*. Anmärkningarna till punkt 1200 kommer att ändras genom tillägget av följande mening: "Anslaget täcker även kostnaden för kontraktsanställda som deltar i strategisk kommunikationsverksamhet." Dessutom anpassas följande budgetposter i utrikestjänstens avsnitt för att avskaffa överföringen av EU:s särskilda representanter med dubbla befogenheter, vilket föreslås i ändringskrivelse 1.

I EUR

Budgetpost	Namn	Skillnad
3001	Extern personal och externa tjänster	- 3 645 000
3002	Övriga utgifter avseende personal	- 1 980 000
3003	Byggnader och därtill hörande kostnader	- 3 636 000
3004	Övriga löpande administrativa utgifter	- 815 000
	Totalsumma	- 10 076 000

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 9 394,5 miljoner EUR, vilket ger en marginal på 16,2 miljoner EUR under utgiftstaket för rubrik 5, med hänsyn till att ett belopp på 507,3 miljoner EUR används för att kompensera för utnyttjandet av marginalen för oförutsedda utgifter.

Särskilda instrument

Åtagandebemyndigandena för de särskilda instrumenten är fastställda på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget för 2017, med undantag för reserven för Europeiska unionens solidaritetsfond (artikel 40 02 44) som minskas.

Torsdagen den 1 december 2016

Kompensation för utnyttjandet av marginalen för oförutsedda utgifter under 2018 och 2019

Det totala utnyttjandet av marginalen för oförutsedda utgifter under 2017 uppgår till 1 176,0 miljoner EUR för rubrik 3 och 730,1 miljoner EUR för rubrik 4 till ett totalt belopp på 1 906,2 miljoner EUR. Kompensationen omfattar 575,0 miljoner EUR från de outnyttjade marginalerna under rubrik 2 och 507,3 miljoner EUR under 2017, och 570,0 miljoner EUR under 2018, 253,9 miljoner EUR under 2019 och 253,9 miljoner EUR under 2019, från de outnyttjade marginalerna under rubrik 5. Beslutet om utnyttjandet av marginalen för oförutsedda utgifter under 2017 som antogs tillsammans med ändringsskrivelse 1/2017 kommer att anpassas i enlighet med detta.

1.4. Betalningsbemyndiganden

Den totala nivån för betalningsbemyndigandena i budgeten för 2017 är fastställd till nivån i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017 med följande anpassningar som förlikningskommittén kommit överens om:

1. Först och främst tas hänsyn till den godkända nivån för åtagandebemyndigandena för de icke-differentierade utgifterna, för vilka betalningsbemyndigandena motsvarar åtagandebemyndigandena. Detta inkluderar minskningen av jordbruksutgifterna med 325 miljoner EUR och anpassningarna av de administrativa utgifterna för avsnitten I, II, III, IV, V, VI, VII, IX och X (13,4 miljoner EUR), och decentraliserade organ (för vilka EU:s bidrag i betalningsbemyndiganden är fastställd till den nivå som föreslås i avsnitt 1.2 ovan). Den kombinerade effekten blir en minskning med 332,3 miljoner EUR.
2. Betalningsbemyndigandena för alla *nya* pilotprojekt och förberedande åtgärder som föreslagits av parlamentet är fastställda till 50 % av motsvarande åtagandebemyndiganden, eller till den nivå som föreslagits av parlamentet om den är lägre. Vid en förlängning av *befintliga* pilotprojekt och förberedande åtgärder är nivån på betalningsbemyndigandena den som fastställts i budgetförslaget plus 50 % av motsvarande nya åtagandebemyndiganden, eller den nivå som föreslagits av parlamentet om den är lägre. Den kombinerade effekten blir en ökning med 35,2 miljoner EUR.
3. Betalningsbemyndigandena för "särskilda evenemang" (artikel 15 02 10) är det belopp som anges i parlamentets behandling (6 miljoner EUR).
4. Betalningsbemyndigandena (artikel 01 03 08 *Medel till garantifonden för Europeiska fonden för hållbar utveckling*) fastställs till "p.m." (symboliskt anslag).
5. Anpassningarna av följande budgetposter har överenskommit till följd av utvecklingen av åtagandena för differentierade anslag:

I EUR

Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÄS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
01 03 02	Makroekonomiskt stöd	30 828 000	45 828 000	15 000 000
04 03 02 01	Progress – Stöd till utveckling, genomförande, övervakning och utvärdering av unionens sysselsättnings- och socialpolitik och lagstifning om arbetsvillkor	38 000 000	41 167 000	3 167 000

Torsdagen den 1 december 2016

I EUR

Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÄS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
04 03 02 02	Eures – Främja arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet och stärka sysselsättningsmöjligheterna	17 000 000	17 753 000	753 000
09 05 05	Multimediaåtgärder	23 997 455	26 997 455	3 000 000
13 07 01	Finansiellt stöd för att stimulera den ekonomiska utvecklingen inom den turkycypriotiska befolkningsgruppen	36 031 865	39 031 865	3 000 000
15 04 02	Delprogrammet Kultur – Stödja gränsöverskridande åtgärder och främja spridning och rörlighet över gränserna	43 430 071	44 229 071	799 000
22 04 01 04	Stöd till fredsprocessen samt ekonomiskt stöd till Palestina och till Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar	280 000 000	307 661 000	27 661 000
22 04 02 02	Det östliga partnerskapet – Fattigdomsminskning och hållbar utveckling	167 700 000	172 135 000	4 435 000
19 03 01 05	Katastrofinsatser	33 212 812	30 043 812	- 3 169 000
21 02 07 05	Migration och asyl	155 000 000	115 722 000	- 39 278 000
22 04 01 03	Medelhavsområdet – Förtroendeskapande åtgärder, säkerhet samt förebyggande och medling av konflikter	138 000 000	134 805 000	- 3 195 000
32 02 01 01	Fortsatt integrering av den inre marknaden för energi och driftskompatibiliteten för el- och gasnät över gränserna	34 765 600	33 023 600	- 1 742 000
32 02 01 02	Öka unionens energiförsörjningstrygghet	26 032 000	24 839 000	- 1 193 000
32 02 01 03	Bidra till hållbar utveckling och miljöskydd	26 531 000	25 201 000	- 1 330 000

Torsdagen den 1 december 2016

I EUR

Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÄS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
32 02 01 04	Skapa en miljö som är gynnsam för privata investeringar i energiprojekt	31 200 000	28 295 000	- 2 905 000
	Totalsumma			5 003 000

6. Betalningsbemyndigandena för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (artikel 40 02 43) fastställs till noll (en minskning med 30 miljoner EUR) eftersom de betalningsbemyndiganden som är tillgängliga från inkomster avsatta för särskilda ändamål uppskattas vara tillräckliga för att täcka hela 2017.
7. Reserven för Europeiska unionens solidaritetsfond (artikel 40 02 44) minskas.
8. Ytterligare minskningar av betalningar görs under följande budgetposter:

I EUR

Budgetpost	Namn	BF 2017 (inkl. ÄS 1/2017)	Budget 2017	Skillnad
04 02 62	Europeiska socialfonden – Mer utvecklade regioner – Investera i tillväxt och sysselsättning	2 508 475 000	2 490 475 000	- 18 000 000
13 03 61	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Övergångsregioner – Målet Investering för tillväxt och sysselsättning	2 214 431 000	2 204 431 000	- 10 000 000
13 03 62	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Mer utvecklade regioner – Målet Investering för tillväxt och sysselsättning	3 068 052 000	3 043 052 000	- 25 000 000
13 03 64 01	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Europeiskt territoriellt samarbete	884 299 000	783 299 000	- 101 000 000
	Totalsumma			- 154 000 000

Dessa åtgärder kommer att innebära att nivån på betalningsbemyndigandena kommer att uppgå till 134 490,4 miljoner EUR, en minskning med 931,4 miljoner EUR jämfört med budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017.

Torsdagen den 1 december 2016

1.5. Reserv

Det finns inga reserver utöver dem i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017, med undantag för:

- Punkt 13 01 04 04 *Stödutgifter för stödprogrammet för strukturreformer* och artikel 13 08 01 *Stödprogrammet för strukturreformer – Operativt tekniskt stöd överfört från H1b (ESF, Eruf och Sammanhållningsfonden)* vars totala belopp i åtagande- och betalningsbemyndiganden förs till reserven i avvaktan på antagandet av den rättsliga grunden för stödprogrammet för strukturreformer.
- Artikel 13 08 02 *Stödprogrammet för strukturreformer – Operativt tekniskt stöd överfört från H2 (Ejflu)* vars totala belopp i åtagande- och betalningsbemyndiganden förs till reserven i avvaktan på antagandet av den rättsliga grunden för stödprogrammet för strukturreformer.
- Punkt 18 02 01 03 *Inrättande av nya it-system som stöd för förvaltningen av migrationsströmmarna över unionens yttre gränser* för vilken 40 000 000 EUR i åtagandebemyndiganden och 28 000 000 EUR i betalningsbemyndiganden förs till reserven i avvaktan på att lagstiftningsförfarandet för inrättandet av in- och utresesystemet har slutförts.

1.6. Budgetanmärkningar

Om inte annat specifikt angetts under tidigare punkter har ändringar som Europaparlamentet eller rådet gjort av budgetanmärkningarna godkänts, med undantag för de som avser budgetposterna i tabellen nedan, vars budgetanmärkningar godkänts i enlighet med budgetförslaget, ändrat genom ändringsskrivelse 1/2017 och med hänsyn till uppdateringen av EGFJ.

Det är underförstått att ändringar från Europaparlamentet eller rådet inte kan ändra eller utvidga tillämpningsområdet för en befintlig rättslig grund eller inkräkta på institutionernas administrativa självständighet, och att åtgärderna kan täckas med tillgängliga resurser.

Budgetpost	Namn
04 03 02 03	Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap – Öka tillgången och tillgängligheten till finansiering för juridiska och fysiska personer, särskilt dem som befinner sig längst från arbetsmarknaden, och sociala företag
S 03 01 06 01	Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa)
05 02 11 99	Andra åtgärder (övriga vegetabiliska produkter eller åtgärder)
05 04 60	Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling – EJFLU (2014–2020)
05 04 60 02	Operativt tekniskt stöd
18 04 01 01	Ett Europa för medborgarna – Stärka hågkomsten och förbättra möjligheterna för medborgarengagemang på EU-nivå

Torsdagen den 1 december 2016

1.7. Nya budgetposter

Den budgetkontoplan som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelse 1/2017, med inbegripandet av pilotprojekt och förberedande åtgärder, och den nya artikeln för "särskilda årliga evenemang" (15 02 10), godkänns.

1.8. Intäkter

Kommissionens förslag i ändringsskrivelse 1/2017 om att inkludera inkomster från böter i budgeten till ett belopp på 1 miljard EUR godkänns.

2. Budget 2016

Förslaget till ändringsbudget 4/2016 och det därmed förenade utnyttjandet av marginalen för oförutsedda utgifter godkänns enligt kommissionens förslag.

Förslaget till ändringsbudget 5/2016 godkänns enligt kommissionens förslag.

Förslaget till ändringsbudget 6/2016 och det därmed förenade utnyttjandet av Europeiska unionens solidaritetsfond godkänns enligt kommissionens förslag.

3. Gemensamma uttalanden

3.1. Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om ungdomssysselsättningsinitiativet

Europaparlamentet, rådet och kommissionen erinrar om att det förblir en viktig och gemensam prioritering att minska ungdomsarbetslösheten och de bekräftar därför på nytt sin föresats att på bästa sätt använda de tillgängliga budgetresurserna för att motverka den, framför allt genom ungdomssysselsättningsinitiativet.

De erinrar om att följande gäller i enlighet med artikel 14.1 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020: "Marginaler som förblir tillgängliga under budgetramens tak för åtagandebemyndiganden för åren 2014–2017 ska utgöra en samlad marginal inom budgetramen för åtaganden, som ska göras tillgänglig över de tak som fastställs i budgetramen för åren 2016–2020 för politiska mål på området för tillväxt och sysselsättning, särskilt ungdomssysselsättning."

Rådet och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ändringsbudget under 2017 för att tillhandahålla 500 miljoner EUR⁽¹⁾ till ungdomssysselsättningsinitiativet år 2017, finansierat genom den samlade marginalen för åtaganden, så snart den tekniska justering som föreskrivs i artikel 6 i den fleråriga budgetramen har antagits.

Rådet och Europaparlamentet förbinder sig att snabbt behandla kommissionens förslag till ändringsbudget för 2017.

3.2. Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om betalningsbemyndigandena

Mot bakgrund av genomförandet påminner Europaparlamentet och rådet om att det är nödvändigt att säkerställa en ordnad utveckling av betalningarna i förhållande till anslagen för åtaganden i syfte att undvika ett onormalt antal obetalda fakturor vid årets slut.

Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen att fortsätta att noggrant och aktivt övervaka genomförandet av programmen för 2014–2020. De uppmanar i detta syfte kommissionen att i god tid lägga fram uppdaterade uppgifter om hur genomförandet fortlöper samt beräkningar för krav på betalningsbemyndiganden för 2017.

⁽¹⁾ Denna summa är en del av den totala ökningen för ungdomssysselsättningsinitiativet till och med år 2020 inom ramen för halvtidsöversynen/revideringen av den fleråriga budgetramen.

Torsdagen den 1 december 2016

Rådet och Europaparlamentet kommer att fatta nödvändiga beslut i tid avseende vederbörligen motiverade behov för att förhindra ackumulering av en överdrivet stor mängd obetalda räkningar och för att säkerställa att betalningskrav ersätts i vederbörlig ordning.

3.3. Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om minskningen av personalen med 5 %

Europaparlamentet, rådet och kommissionen erinrar om överenskommelsen om att successivt minska personalen med 5 % sett till tjänsteförteckningen så som den förelåg den 1 januari 2013, vilket ska tillämpas på samtliga institutioner, organ och byråer i enlighet med vad som anges i punkt 27 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning.

De tre institutionerna erinrar om att det år som satts som mål för fullständigt genomförande av personalminskningen på 5 % är 2017. De har enats om att lämpliga uppföljningsåtgärder ska vidtas för att bedöma situationen i syfte att säkerställa att man gör sitt yttersta för att undvika ytterligare förseningar i genomförandet av personalminskningsmålet på 5 % avseende alla institutioner, organ och byråer.

De tre institutionerna välkomnar kommissionens översikt med konsoliderade uppgifter om samtliga externt anställda vid institutionerna, som presenterades i budgetförslaget i linje med artikel 38.3 b i budgetförordningen. De uppmanar kommissionen att fortsätta att lämna denna information när den lägger fram sina budgetförslag för kommande år.

Rådet och Europaparlamentet understryker att uppnåendet av personalminskningsmålet på 5 % bör bidra till besparingar i institutionernas administrativa utgifter. I detta avseende uppmanar de kommissionen att inleda en bedömning av resultatet av detta arbete i syfte att dra lärdomar inför framtiden.

3.4. Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om Europeiska fonden för hållbar utveckling

För att ta itu med de underliggande orsakerna till migration tog kommissionen initiativet till Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU) på grundval av inrättandet av EFHU-garantin och EFHU-garantifonden. Kommissionen föreslår att EFHU-garantifonden förses med 750 miljoner EUR under perioden 2017–2020, varav 400 miljoner EUR ska komma från Europeiska utvecklingsfonden uppdelat över de fyra åren, 100 miljoner EUR ska komma från det europeiska granskapsinstrumentet 2017–2020 (25 miljoner EUR år 2017) och 250 miljoner EUR ska vara åtagandebemyndiganden (och betalningsbemyndiganden) år 2017.

Rådet och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att begära de nödvändiga anslagen i en ändringsbudget år 2017 i syfte att kunna tillhandahålla finansieringen av EFHU från EU:s budget så snart den rättsliga grunden antagits.

Rådet och Europaparlamentet förbinder sig att snabbt behandla kommissionens förslag till ändringsbudget för 2017.

3.5. Gemensamt uttalande om EU:s förvaltningsfonder och faciliteten för flyktingar i Turkiet

Europaparlamentet, rådet och kommissionen är överens om att inrättandet av förvaltningsfonder och faciliteten för flyktingar i Turkiet bör vara öppet och tydligt samt ta hänsyn till principen om enhetligheten i unionens budget, budgetmyndighetens rättigheter och målen för gällande rättsliga baser.

De förbinder sig att på lämpligt sätt ta itu med dessa frågor som en del av översynen av budgetförordningen för att finna den rätta balansen mellan flexibilitet och ansvarighet.

Torsdagen den 1 december 2016

Kommissionen förbinder sig att

- regelbundet informera budgetmyndigheten om förvaltningsfondernas pågående och planerade finansiering (inbegripet medlemsstaternas bidrag) och verksamhet,
- från och med 2017 lägga fram ett arbetsdokument som åtföljer budgetförslaget för nästföljande budgetår,
- föreslå åtgärder för att vederbörligen involvera Europaparlamentet.

3.6. Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om jordbruket

Budgeten för 2017 omfattar en rad nödåtgärder för att hjälpa jordbrukare att hantera de svåra marknadsförhållanden som de nyligen ställts inför. Kommissionen bekräftar att marginalen under rubrik 2 är tillräcklig för att möta möjliga, oförutsedda behov. Den förbinder sig att regelbundet övervaka marknadssituationen och vid behov lägga fram lämpliga åtgärder för att ta itu med behov som inte kan täckas av de anslag som beviljats i budgeten. I sådana fall förbinder sig Europaparlamentet och rådet att snarast möjligt behandla de relevanta budgetförslagen.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV